

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବିଷୟ
ସଂଖ୍ୟା

ଭା ୯ ରବି ମଞ୍ଚ ସହ ୧୭ ମସିହା । ମୁ । ଚେତ୍ୟ ୧୭ ନ ସହ ୧୭୧୧୧୧୧୧ ଗଣକାର

ଅକ୍ଷିମ ଦାସଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମସଫଲ ଯାଉ ଜାବମାସୁଲ ୫୯

ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ରତାଦିନ !

କାଲେଣ୍ଡର ଛଳର ଜମିଦାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦକର ଲେଖକଙ୍କ ଯେଉଁ କାବରୀର କର ଅପେ ଉତ୍କଳର ଜମିଦାର ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମତ ପ୍ରକାଶର ହିତୁକ୍ଷେତ୍ର ଅଞ୍ଚଳେ ଉତ୍କଳ କେତେକ ବଦଳଣ ଲେଖାଅଛି । ଅନୁମାନେ ଏହାଦେଶ ବଡ଼ ଅନନ୍ତର ହେବୁଁ ଦାରଣ ଏକେକାଳ ଜାହାଜର ଦାରଣ ଜନସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ନ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ମହାନତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲା । ଅନୁମାନେ ଏଥିପ୍ରଦେ ଏ ବସ୍ତୁରେ କେତୋଟି ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅନୁକାମକ ସେ ସବୁ ଅନୁକାମ କର ପାପ୍ରାକୃତ ବିଶ୍ୱାସନାରେ ନ ହେବାର ମନଦଣ୍ଡା ମନେ ରହୁଣା । ଯାହା ହେଉ ଏଥର କଥା ବାହାରକୁ ବାହାରର ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଯେ ବ୍ୟେଷ ରାଜ୍ୟ କେବେ ସଦେହ ନାହିଁ ଦାରଣ ବସ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ ମନ ଓ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ କାମୁଲିଆ-ହେବଙ୍କ ମନରେ ବିଶେଷ ପ୍ରକେତ ହେବା ନ ଯାଏ । ତୁଚ୍ଛ ଏକଗୁଣା ଓ ଅନ୍ତର ପ୍ରତି ଅଗ୍ରାଧାବନ୍ତ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ତୁଚ୍ଛ ଅନ୍ତର ବହୁ-ରୁତ ଦେଶରେ ବହୁକାଳ ଲେଖାଏଁ ଦର୍ମ କର ଥିବାର ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଗାସନ ପ୍ରକାଶର ସଂ-ଖ୍ୟା ଅଧିକ । ଅଳ୍ପବଦ ମଦକୋ ଶୁକରେ ବୁଦ୍ଧାବୁଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରୀ ମିତି ଅଛି ଏଥିରେ ଯେଦେ ନାଲେଣ୍ଡର ଲେଖାଏଁ ବସ୍ତୁ ନ ହୁଅଇ କେବେ

ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ହେବ । ଅନୁ ଏ ପ୍ରକେ ବସ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ ଦାରଣର ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତୁ ।

ଅନୁମାନେ ଅଜନ୍ତୁ ଅନନ୍ତର ସହଜ ଅବଗତ ହେବୁଁ ଯେ ଅନୁମାନକର ଜମିଦାର ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ସଦକଥା ସାହେବ କି ସେ ଅପ୍ରାପ୍ତସବୁ ଅଧିକା ଯାଇ କଳମାତ୍ର ସେଗରେ କଲକତାକୁ ଯାଇ ଗଳସପ୍ରାପ୍ତରେ ଏକକରକୁ ଯେଉଁ ଅଧିକେ ବଳକୋରୁ ବସ୍ତୁଟି ସୁଦେଶ ସୁବର୍ଣ୍ଣକର୍ମର ସହଜ ଅଣି ଆସଣା ମହକୁମାର ବିରୁପାମର ଦାକୁ ବିରାଧାନକ ଦାସଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଏକ ରୁଗ୍ଣ ବିରୁପାତ୍ର ମହାଦିକ ଏକବିଦର ସାହେବଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସାହାଯୋଗିକ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଏ ସାହାଯୋଗିକ ସଙ୍ଗେ ଗଣ୍ଡିଏ ଲେଖାଏଁ ଉତ୍ତରମସହ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳରେ ଯେଉଁ ଦାରଣ ଯାଇ ସେମାନେ ପୁରୁପାତ୍ରର ଲୁକନ ହେଲେ ଜାହା ଲେଖା ଅଛି । ସର-କାରୀ କର୍ମପାତ୍ର ହାତରୁ ରୁଣ ସାହାଯୋଗିକା ନ୍ୟସ୍ତର ଯାହାକୋଟିକ ଦେବାକୁ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ରେକନସା ସାହେବ କେହେବଡ଼ ମହକୁର ସହଜସ୍ୱ ହେଉଅଛନ୍ତି ତାହା ସହଜରେ ବସ୍ତୁ ଦରମାର ନ ପାରେ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେ ଚନ୍ଦନକୁ ରୁଣ ଓ ଯହୁରେ ଗୁଜବର୍ମ କର-ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସେହୁସ୍ୱ ଉକ୍ତ ଦାରଣରେ ଜା-କାଳ ଅଧୀନର ଯେଉଁ କର୍ମରୁଣ ଯେହୁ ସାହା-

ନ୍ୟ କରଇ ତାହା ପ୍ରତି ଉତ୍କଳ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରବାକୁ ଉଚ୍ଚୁ ବ ଅଧିକ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଅଧିକାରୀ ହାକିମ ଆସଣା ଅଧୀନକୁ ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଦରବକର ପ୍ରାୟ ମଣି କେତେପ୍ରକାର ଅପମାନ କରବାର ଦେଖାଯାଏ ଏକାଳରେ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ରେକନସା ସାହେବଙ୍କପର ଅତରଣ ବହୁକାଳ ହାକିମ ଦୁର୍ଗର ଅଞ୍ଚଳ କାସ୍ତୁବରେ ଏହାକର ପାଧୁ ସହାଏ ଏକ ଉଚ୍ଚାନ୍ତାବକରଣ ସୁଦ୍ଧାକାଳର ହାକିମପ୍ରାୟ ବୋଧ ହୁଅଇ ।

ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ ।

ଶାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାହୁଏ ଯେ ବଙ୍ଗଦେଶର ଅନୁଗତ ସମ୍ବାଦପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବେ ଅନ୍ତର-ଗାନ୍ଧିକ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ଅଧିକ ବକ୍ତବ୍ୟର ଅନୁଗତ ଛଳପ୍ରାୟ ଏହାର ଗାସନଦାରଣ ଭଲହୁଏ । ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ କାମୁଲି ସାହେବ ଏକକର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଏହାକୁ ଅନ୍ତରପ୍ରକାଶ ଦେବରୁ ବାହାର କର ନେଇ ସହଜ ବସ୍ତୁମଦାର ଏହାର ଗାସନଦାରଣ ଚଳାଇବାର ବିଧାନ କରବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍କଳରୁ କେତେକସବୁ ବସ୍ତୁମ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଅଛି । ଉକ୍ତପ୍ରକାରେ ଏଣିକି ଏକକ ଗାନ୍ଧିକ ହେବ । ଅନ୍ତରପ୍ରକାଶକେଶକୁ ଅନ୍ତର ବହୁରୁତ ବରଦା ବହୁକାଳ ଅଞ୍ଚଳ ସୁକର୍ଣ୍ଣ ତୁଣ୍ଡର ବିଷୟ ଏଥିରୁ ବଳକୋର ସମ୍ବାଦସବୁ ମାନକରେ ବସ୍ତୁମତ ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ଅନୁମାନକ ବିଦେଶନାରେ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ

କାମୁକ ସାହେବ ବନ୍ଧୁ ବ୍ୟାଧି ଦରଦାରେ
 କିତାନ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲିଯାଇ
 ନ ଯାଉ । ସନ୍ତାନ ପ୍ରଗନ୍ତାର ଲୋକମାନେ
 ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଅପରାଧ ଓ ଅପୁଣ୍ୟକାରୀ ଦେବା
 ସବର ପ୍ରଭୃତି ଲୋକପ୍ରାୟ ଅଛନ୍ତି । ଏହାକୁ
 ବନଦେବର ସଦ୍ୟଲୋକ ପ୍ରାୟ ଗାଧନ କଲେ
 ସବୁ ବସ୍ତୁରେ ଯେ ଭଲ ହେବ ବୋଲିଯାଇ
 ନ ଯାଉ । ବନ' ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁସ
 ଭଦ୍ର ଭୃତ୍ୟ ଗାଧନକାର୍ଯ୍ୟର ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ
 ସେହିପ୍ରକାର ହେଉଥାଏ । ଗାଧନପ୍ରଣାଳୀ ଉନ୍ନତ
 ହେଲେ ଯେ ସବୁପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଭାଷା
 ଯୋଜନା କଲେ ସମାନ ଫଳ ହେବ ଏମନ୍ତ
 କିଏ ଅପା କରବ ପ୍ରକୃତି ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସାମାନ୍ୟ ସେ-
 ଠାରେ କିତାନ୍ତ ଉନ୍ନତ ଅଭିନବରେ କାର୍ଯ୍ୟ
 କଲେ ଅମଳକ ବୋଲିଯାଏ ଏହିପରି ଅପ୍ରେ-
 ମାନେ ବୋଧହୁଏ ଯେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଗନ୍ତାର ଅବସ୍ଥା
 ଯେମନ୍ତ ସାମାନ୍ୟ ଅଟେ ଉନ୍ନତରେ ଏହା
 ଯାଇ ସହଜ ନିୟମଗୁଡ଼ିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଉଦ୍ଦେ-
 ସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟ ବହୁ ମନ
 ହୋଇ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀଗୁଣ ସନ୍ତାନ
 ବାସିନ୍ଦର ଅପାତକ୍ୟ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱ ଉପକାର
 ହେବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟତୀତ ନିୟମ ଏଠାରେ
 ଉଚ୍ଚତ ହେବ । ଯଥା ।

[ବ] ଏକ ବର୍ଷର ଉତ୍ତୁ ବାଲକ କୌଣସି
 ଝଙ୍କା କି ତାହାପରେ ପୁଅ ମାଧକୁ ଗଣକର
 ଝଙ୍କାର ଅଧିକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଗନ୍ତାର କୌଣସି
 ଅଭାବକ ରହି ଦେବେ ନାହିଁ । ପୁଅର ସର୍ତ୍ତ
 ଯେ ହୁଏ ଥାଉ ତହିଁର ବ୍ୟବ୍ତ କରିବାକୁ
 ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ହେଉନ
 ଶଦାଗ ହୋଇଥିଲେ ପୁଣି କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ
 ପୁଅ ଉପରେ ପୁଅର ଉକ୍ତ ବ୍ୟାଧିକ ନାହିଁ

[ଖ] ଏକ ବର୍ଷର ଅନୁଧିକ ବାଲକ କି
 ଯାତିକା ଉପରେ ମୋଟ ପୁଅ ଅପଲ ଝଙ୍କାର
 ଚତୁର୍ଥାଂଶର ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅତି
 ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ବର୍ଷିକବାଳକେ ପୁଅର
 ପରମାଣ ଅପଲ ଝଙ୍କାର ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏ ନିୟମାନ ଯେ ପ୍ରଜାକ୍ଷେପରେ ଶୁଣ
 ହୁଏତକି ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
 ସନ୍ତାନପ୍ରଗନ୍ତାର ଲୋକମାନେ [ଅଧିକାଂଶ ମର୍ଗ
 ଓ ଦରପ ପ୍ରକାର] କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଝଙ୍କା ଗୁଣ
 ନ କରି ଗୁଲିଯାଉନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ଅବସ୍ଥା ହେଲେ
 ମହାଜନମାନେ ଅଧିକ ପରମାଣରେ ପୁଅ

କେଉ ଲୋକଙ୍କର ସର୍ବକାମ କରନ୍ତି । ଅଭି-
 ନାନ୍ତରେ ଅଭାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏମାନ-
 ଙ୍କର ରକ୍ଷାର ଉପାୟ ନାହିଁ ଅତିଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଯେଉଁ ନିୟମ ହେଲା ଏଥିରେ ଗାଧନକର
 ବସ୍ତୁର ଉପକାର ହେବ । ଏଥିରେ ଏମନ୍ତ
 ଦୋଳ ଯାଉପାରେ ଯେ ମହାଜନମାନେ
 ମେଳିକର ହୁଅଇଲେ ଝଙ୍କା ଗୁଣ ଦେବେ
 ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଏ ଯୁକ୍ତି ବଡ଼ ପ୍ରକଳ ନୁହଇ
 ଅପାତକ୍ୟ ମହାଜନ ମେଳି କରୁପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
 ପରମେଷ୍ଠରେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଝଙ୍କା
 ଗୁଣ ନ ଦେଲେ ଭାଷାଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ବନ
 ହେବ ଓ ଏଥିରେ ଯେବେ ଶବ୍ଦମିଶ୍ର
 ଭବାବ ଗାଧନର ନିୟମ କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ
 ମହାଜନମାନେ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଶୁଭମତ ପୁଅ
 କେଉ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ । ପଞ୍ଚାନୁରରେ ମହା-
 ଜନଙ୍କର ମେଳିତାକୁ ପ୍ରଜାକ୍ଷେପ ଉପକାର ଅତି
 ଯେବେ ମହାଜନମାନେ ଅଧିକାଂଶକ ନ ଯାଉ
 ନେ ଝଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେବେ ତେବେ
 ନିମନ୍ତ ପ୍ରଜାମାନେ ଗୁଣ ଯାଉବାର ହେବ
 ଦେଖି ପାରସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନାଗୁଣ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଅପ-
 ଶା ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ବାସିନ୍ଦ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଗଜସପ୍ତାହରେ ପ୍ରମ୍ଭ କରୁଥିଲୁ
 ଯେ ଏଠା କାର୍ଯ୍ୟକରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧାରଣ
 ବ୍ୟବସାୟର ନିୟମାଧୀନ ନୁହଇ ନାହିଁ ବ ସମ୍ପ୍ରଦ
 ଏଥିର ଉତ୍ତର ଦାନରେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ ।
 ସବୁପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକରକାର ଲକ୍ଷକର ଏ ଉତ୍ତର
 ବ୍ୟତୀତ ନାହିଁ ଦେବକ ଯାହାଠାରେ ପର-
 ମାସ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନେବାକୁ ଫୁଅଇ ତାହାଙ୍କର
 ଅବସ୍ଥା ବରୁର ହେଉଅଛି । ସୁତରାଂ ଏ ଗୋଣି-
 ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକରମାନେ ଅଧିକେ ସେ-
 ମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକ ସଫଳ ବୋଲିଯାଇ
 ନ ଯାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ଶ୍ରାବକ ଏହାଙ୍କର ଅନୁ-
 ସରଣକର କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଏ ନାହିଁ ।

ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକରକ ବ୍ୟକ୍ଷରେ ଗାଧନକ
 ଅଧିକାଏ ଏହି ଯେ ଏମାନେ ସମସ୍ତାନୁସାରେ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ତୁଳ୍ୟ ଉପରେ
 କାର୍ଯ୍ୟକର କରବେ ସେହିକାର୍ଯ୍ୟ କିଛି ନା କିଛି
 ଅପହରଣ କରନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ତ୍ୱ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ-
 କର ଅପଜାଗ୍ରଣ । ସୁତରାଂ ଏଥିର ଉପଲବ୍ଧ
 ହେଉଅଛି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକରମାନେ ପରମାଣ ନୁହ-
 ଣ୍ତି । ସାଧାରଣରେ ଏହି ନିୟମ ଦେଖାଯାଏ

ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି
 ସେମାନେ ଅପଜାଗ୍ରଣ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ।
 ଲୋକେ ପରମାଣକର ଉଦର ପାଳନ କରବେ
 ଏହି ନିୟମ ଓ ଉଦରକାଳା ନିବାରଣ ନିମିତ୍ତ
 ପରମାଣ କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ଉଦରକାଳାଣୀ
 ସମସ୍ତକର ଅତି ଅପଣା ଓ ପରଦାରକ୍ଷ୍ମ ଲୋକ-
 ଙ୍କର ନିରାଶ୍ରୟାଣରେ ଅପୌକ୍ତ ଓ ଅପଣା
 ସୁଖସୁବିତା ବନ୍ଧି କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଲାଳସିକ
 ଅଥଚ ଅର୍ଥାଧିକାର ଶୁଣ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅତି
 ଏହାଲେ ଯେବ୍ୟକ୍ତିକ ପ୍ରତୁରପରମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ
 ମିଳଇ ଅଥଚ ସେ ଉଦାର ଭୃତ୍ୟାଣ୍ୟୋଷଣର
 ଉପାୟ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଅପୂର୍ବକାର
 କରଇ ଭାଷାକୁ ଅଲସୁଅ ନ କିଛି ଅତି କି
 ବୋଲିଯାଉପାରେ ? ସେ ଯେବେ ପରମାଣ
 କରଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବ ମାତ୍ର
 ଅଲସ୍ୟବଗଣା ଭାଷା କରିବ ନାହିଁ ସୁତରାଂ
 ଲୋକାଂଶରେ କରଇ କରିବ । ଯଦି କି ପ୍ରଜ-
 ଲେ ଲୋକାଂଶରେ କରଇ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର
 ଅତି ଭାଷାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଲୋକାଂଶ-
 ବାସରେ ପରମାଣ ନାହିଁ ଓ ବନାପରମାଣରେ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ କିଏ ପରମାଣ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ
 ହୋଇଥାଏ ଅତିଏବ କାର୍ଯ୍ୟକରମାନଙ୍କର ଅନ-
 ଶ୍ରମପରିତ୍ୟାଗ ପ୍ରଥମ କାରଣ ଅଲସ୍ୟ ହେଉଅଛି
 ପୁଣି ଏହା ସଙ୍ଗେ ଯେକେବେଲେ ମୂର୍ଖତାକୁ
 ଯୋଗକରୁଥାଏ ତେକେବେଲେ ଅତି ବଡ଼ ବାଧା
 ରହଇ ନାହିଁ । ମୂର୍ଖତାହେତୁକ କାର୍ଯ୍ୟକରମାନେ
 ଅପଣା ଭାବ ମଜଲମଜଲର ବଥା ସୁତରା ନ
 ରଖି ଅପାତକ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତୁଳ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ
 କରିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଏହା ଭାଷାଠାରୁ ଯାହା
 କିଛି ବସ୍ତୁନା ବା ସର୍ବମାନ ଅଣନ୍ତି ସେ ଝଙ୍କା
 ଗାଧନିଲ ବସିଥାନ୍ତି ସରେ ଏହା କୌଣସି ଭାଷା
 ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଇ ଯଦିବଦ୍ଧି ଲୋକଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
 ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ତୁଣ୍ଡା ଚକ୍ରଲୋକକ ଦେବକେ
 ଗୋଡ଼ଦେଇ ନିର୍ଦ୍ଦିନ୍ତ ହୋଇଗୁଣାନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ-
 ମାନେ ଯେବେ ନିୟମିତକ୍ରମେ ପରମାଣକରୁଥାନ୍ତେ
 ଓ ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ଗୁଣି ଗୁଣକ୍ତେ ତେବେ
 ଏହାକୁ ଯେପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ମିଳଇ ତହିଁର ଏ
 ମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ତୁଣ୍ଡା ଫୁଟାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତୁଳ୍ୟ ଦୋଷ ମୂର୍ଖତା; ଏଥିର ସାଧାରଣରେ
 ଯେତେ ଅପକାର ନୁହଇ ପ୍ରବାସନୁରରେ କି-
 ହିଁକି ବ୍ୟତୀତ ମନ ସଫଳ । କାର୍ଯ୍ୟକର
 ବ୍ୟବସାୟ ଏହିସ ଯେ ଏହାକୁ ଭାଷା ବସ୍ତୁକ-
 ଉକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ଓ ଅତିରେବ ହାତରେ

ଲଭ୍ୟ କରୁଥି ପଠଲେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତର
 ଚିନ୍ତା ନ କର ଯାହା ମିଳିବ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି
 ଏସବୁସେ ମୂର୍ଖତା ହେବୁ ଅପରିମିତାଗୁଣୀ
 ହୁଅନ୍ତି ଓ ଏହି ଦେହରୁ ଅଧିକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟ-
 ରକୁ ମଦତଗଣାରେ କିମ୍ପା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଦକ-
 ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରୁବାକୁ ଦେଖାଯାଏ । ସନ୍ଧ୍ୟା
 ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗଠାରୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗସ୍ତା ପାୟା-
 ସିବାର କାହାକୁ ଅବା ଜଣା ନାହିଁ ଏବଂ ସେ
 ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ଯେ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠି ଓ କେତେକ
 ପରୁର ଫରମାସୀ ଦ୍ରବ୍ୟ ଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ
 କାହାକୁ ଅବଦତ ନାହିଁ । ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟ-
 ଗତମାନଙ୍କର ଏକକ ଗୁଣ ଥାନ୍ତା ଯେ କିଛି-
 ମିତାଗୁଣରୁ ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ଭଲ ରଖିଲେ
 ତେବେ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।
 ବାଣିଜ୍ୟବ୍ୟବସାୟମାନେ ମଧ୍ୟ ମୂର୍ଖ ମାତ୍ର ସେ-
 ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା କରନ୍ତି ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଏଥିର ବାରଣ ଏହୁ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟରେ ମୁଲ୍ୟକ
 ଉଠାଇବାକୁ ଦାୟ ଥାଏ ମୁଲ୍ୟକ ଉଠାଇ ନ
 ପାରିଲେ ମଗ୍ ପତ୍ରବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁ
 କୃପମିତାଗୁଣ ଅପଣା ଗିଣା କରୁବାକୁ ହୁଅଇ ।

ତୃତୀୟ ଚାରିପଂସାର—ଏଥିର ମର୍ମ ଏହି
 ଯେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟର ମନୁଷ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାକ୍ରମେ
 ସେହି ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବେ ଅନ୍ୟ କେହି
 ତହିଁରେ ହସ୍ତସେପ କରୁବ ନାହିଁ । ଏଥିର
 ଏହି ଅମଳର ଘଟଣ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟରମାନେ
 କୃତ୍ୟ କାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ
 ଯେମନ୍ତ ହେଉ ତାହାକି ବିନା ତାହାକି ବ୍ୟବ-
 ସାୟ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।
 ଲୋକେ ଅବମ୍ୟ ତାହାକୁ ଲୋକତେ ଓ ଏହି
 ଦିଆରେ ଉପାହତ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଯଥେ-
 ଶ୍ଚାନ୍ତ କରନ୍ତି । ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମ୍ପରା
 କରୁବାକୁ ଉଚ୍ଚ ଅଥଚ ବ୍ୟବସାୟ କରବ
 ତାହା ଖୋଜି ପାଏ ନା ସେ ହୁଅଇବ କାର୍ଯ୍ୟ
 ସିବା ରୂପରେ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସାୟ କରଇ ନାହିଁ
 ନୁହଇବ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସାୟ ଗିଣା କରୁବାକୁ
 ଗଲେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତେ ହାସ୍ୟ କରନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧେ
 ଯେତେବେଳେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଓ ଲୋକଙ୍କର
 ପ୍ରୟୋଜନ ଅଳ୍ପ ଥିଲ ତେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ
 କୃପମତାନ୍ ସମାଜର ଉନ୍ନତ୍ତ ହିତପାଥନ ହୋ-
 ଈଥିର ସଦେହ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଲୋକ
 ସଂଖ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଲୋକଙ୍କର ଅଧି ଓ ପ୍ରୟୋ-
 ଜନ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର କୃପମ
 ଲୋଡ଼ା ହେଉଅଛି ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରମାନେ

ଅଧିକ ପରମ୍ପରା କିମ୍ପା ନୁହଇ କୌଣସି କ୍ରମେ
 ଦ୍ରବ୍ୟଯାକ କରୁବାକୁ ଲୋଡ଼ା ନ କରୁବାକୁ
 ଲୋକଙ୍କୁ ଠକାଇ ସହକରେ କିମ୍ପା ହେବାକୁ
 ସମର୍ଥ ହେଉଅଛନ୍ତି । ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରୟ
 ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କୃପମ ବିପ୍ରର ଲୋପ ପାଇ
 ଥିବାର ଯେମନ୍ତ ଦୋକାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାହକ
 ଶୀଳ ଅଗ୍ରଧର ଲାଗିଅଛି ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟର
 ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କୃପମ ସେହିପରି ଗିଥିଲ
 ହୁଅଇ ତେବେ କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ
 କର୍ମ ଶୀଳ ଅଗ୍ରଧର ହେବ ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ
 ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଯେଉଁ ଦନ ଅମଳ ପ୍ରାୟ
 ଉପ୍ରାଳିଳ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଙ୍ଗାଳା ବହୁଳ ସେ ଦନ
 ଏ ନଗରରେ ଓ ମୋଫସଲରେ ଗୁରୁ ପାହ-
 ଗଳ ବାଦୁଣୀ ଉପ୍ରରେ ମରୁଗଲେ । ଏ ଦର୍ଶ
 ବି ରୂପକର ଗ୍ରୀଷ୍ମ ! ଏବେ ବର୍ଷାର ଅଭାବ
 ହୁଏତେ ଉପ୍ର ଏପରି ଘଟଣା କେତେକ ବାଳ
 ହେଲୁ ବେଶା ନ ଥିଲ ।

ପ୍ରାଣୀକବଦନର । ମା । ପଶୁଗାର
 ମାହାନ୍ତିସାହି ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଭୃସ୍ତାଭୁକ ହୋ-
 ଈଗଲ । ଦନ ଚୁର ପ୍ରହର ବିପଦର ସମୟରେ
 ତମେ ବିଧବାର କୁରୁଅପରେ ତାହାର ଚୁରୁ
 ଅଳ୍ପ ଲାଗିଲ ଓ ସଦନ ସମାପ୍ତକାରେ ତତୁର୍ଦ୍ଧ-
 ଗରେ ବିସାରିଲ । ଶର ତେଜ ହେତୁ କେହି
 ଅଳ୍ପ ଲଭାଇପାରିଲେ ନାହିଁ । କିମ୍ପା ପର
 ମଧ୍ୟରୁ ସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ବାହାର କରମାଲେ ନାହିଁ
 ୧୦ କି ୨୦ଗୋଟି ପର (ଏହି ମଧ୍ୟରେ କେତେଟି
 ଥିଲିସ୍ତାପର ଥିଲ) ଓ ସୁହସାମଗ୍ରୀ ଏପରି ସବ-
 ସୁକାରୁରପାହି ସହସ୍ର ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ନଷ୍ଟ ହୋଇ-
 ଅଛି । ବି ଗୋଟିଗୁଣ୍ଠ ଘଟଣା । ଏ ନଗରରେ
 ମଧ୍ୟ ଅଲୀଶାହ ବଜାରରେ ସାଜ ଅଠୋଟି
 ପର ଗଜ ଗଣବାର ଦନ ପୋଡ଼ିଗଲ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ପରୁପୁର, ବୋହୁରୁଦ, ବା-
 ଲିଅଣ୍ଡି ଉତ୍ତମା ଉତ୍ତମାଦି କେତେକ ସ୍ଥାନରେ
 କିଛି ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି ଓ ଚଳ ଗୁଲୁଅଛି ।
 ମେଘ ଏ ନଗରକୁ ମୁଣ୍ଡିଗାଣି !

ମେନ ସି, ବାଣ୍ଟେର ଅପଣାର ବଜାରକୁ
 ସୂର୍ତ୍ତରେ କରୁଅଛନ୍ତି । ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ୫୦୦୦
 ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ପ୍ରତି କମ୍ପର ଦୁଇ ଟଙ୍କା ଲୋଡ଼ାଏ
 ତୁରୁ ମତ ନମ୍ପରରେ ସୂର୍ତ୍ତକୁ ବିକରି କରୁଅ-
 ଚ୍ଚନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି ପ୍ରସାଦନାସ ଅଲମତାସ

ଦଶମାୟ ଅଟେ (ସଂଗୋଧିତ ବିଶ୍ୱବିଧିର
 ଦି ୧୦ ଫା ଅନୁଗତ ବ "୧୫୫୫" ଫା
 ଦେଖ) ଏ ପ୍ରସାଦନା ନଗରଯାକ ଓ ସମସ୍ତ
 କରେଗରେ ଗୁଲୁଅଛି ଓ ସେଥିରେ ଅନେକ
 ଲୋକ ସାହର ସଲେଣି ତଥାଚ ପୁଲ୍ୟ ବା
 ମେଜଖଣ୍ଡର କେହି ଏ ବିଷୟର ଅଭିଯୋଗ
 କରୁ ନାହାନ୍ତି । କଲାଲୋକ ଏପ୍ରସ ବିରୁଥିଲେ
 ତାହାର ବି ଅବସ୍ଥା ହୁଅନ୍ତା ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ ବାକୁ ହରତକ୍ର ଘୋଷ ଚେଷ୍ଟା
 କଲେହୁର ସଦରେ ପୁନବୀର କିପୁକୁ ହୋଇ
 କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାକୁ ଅସୁଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରର ସାହେବ
 ଯାବତ୍ ତୁଣ୍ଡରେ ଥିବେ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ କର୍ମ
 କରବେ । ଯେଉଁ ଅପଗ୍ରଧନିତ ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଡ
 ଏହାକୁ ସସ୍ତ୍ରୀ କରୁଥିଲେ ତହିଁରୁ ସର୍ବଶ୍ରେୟେ
 ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଡ ଏହାକୁ
 ବି ଶେଣୀର ତଳପଦରେ କିପୁକୁ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଦେଶ ନଗରରେ ଶୁଣ୍ଠ ଏତେ ଗସ୍ତା ହୋଇ
 ଅଛି ଏକତୋଳା କୁରୁକାଉନ ନାମକ ଔଷଧର
 ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଏକତୋଳା ଶୁଣ୍ଠର ମୂଲ୍ୟ ସହି
 ହୋଇଅଛି । ଏହି ସମୟରେ ଶୁଣ୍ଠ ବିଶି
 ରୁଜ୍ଜିବାର ଭଲ ।

ମାତ୍ରାଜର ଉଲିକମାସ ଶା ୨ ରାଜରେ
 ତାରତାକଯୋଗେ ସଂବାଦ ଅପିଅଛି ଯେ
 ବେଲୋର ନଗରରେ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟାହାଣ୍ଡ
 ୧୦୦୦ ପ୍ରାଣୀ ମରୁଅଛନ୍ତି ୩୦୦୦ ଲୋକ-
 କର ପୁତ୍ର ସ୍ତନ୍ୟ ଏବଂ ୧୦୦୦ ଲୋକ ଅନାଥ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବଦାଲୋରରୁ ତୁରୁକାମା ବି-
 ପାହା ଏବଂ କେଲଗାମାର କରୁଦମାନେ ରୁଗ୍ଣ
 ସହାର୍ଥମାନ ଉଠାଇ ଦେଇ ସ୍ଥାନ ପରସ୍ପାର
 କିମିଳ ପ୍ରେରତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତର ଓ
 ତାକୁର ବର୍ମାସ ସାହେବମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ବିକ-
 ରଣ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷାର ବିଧାନ କିମିଳ ଯାଉ
 ଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ଏମନ୍ତ ବଜ୍ୟା ହେବା-
 ର ଅପାଧାରଣ ଶୁକ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର
 ତାହାକୁ ହେବ ଯେ ତୋପାନ ଏହିକାଳରେ
 ପ୍ରବଳ ହୁଅଇ ଓ ସେହି ତୋପାନ ବଳରେ
 ସମୁଦ୍ରକଳ ମାତ୍ରଅଧି ଏସବୁ ଉତ୍ପାଦ କରୁଅଛି ।

ସମ୍ବନ୍ଧନଶ୍ଚ ସମସ୍ତଦ ଗଜମାସ ଶା ୧୦ ର
 ଗରେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ବାରୁର ଶ୍ରେଣିଭୁକ ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧନଶ୍ଚ ବ୍ୟାଧାନ ବି,
 ଏସ୍, ଆଇଜି ସୁପଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବାମିକ ନଗରର
 ଗ୍ରୀଷ୍ମ କଲେକରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଉତ୍ତମା
 ସାହଜ୍ୟରେ ବ୍ୟାଧିଗଣି ଲୁଚ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାୟତଃ ବନସ୍ଥିର ଜେନରାଲସାହେବ ଚଳିତ ମାସ ତା ୨୧ ରଜରେ ଉଲ୍ଲସତାକୁ ସିମଲକୁ ଯାଣ ବନ୍ଧୁ ତା ୨୫ ରଜ ମନ୍ଦିରୀର ପୁଣି ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ । ତହିଁ ଛମାମ ଏହାଙ୍କ ସହଜ ଉଲ୍ଲସତାରେ ଚେଟ ହେବ ନାହିଁ । ସର୍ବତ୍ରରେ ବସି ଗୁଜ୍ଜ ଗାମନ ବଜ୍ରବା ଓ ବଲ୍ଲଭରେ ବାସନ କରୁଥିବେ କେତେ ଚାରୁଚମ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ।

ଉଲ୍ଲସତା ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ମହର୍ଷିମେଘ ଉତ୍ତୀୟାକୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପନା ପଠାଇ ତହିଁରେ ପ୍ରସାଦ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥ ସମ୍ପାଦନାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଲେଖକଙ୍କୁ ମେଡ଼ାଲ ଉଲ୍ଲସତାରେ ଅଧ୍ୟାପକ କରିବାର ଆଧିକାର ଦେବାରେ ରହି ହେବ ।

ପ୍ରାୟତଃ ମହେନ୍ଦ୍ରପୁରର ପ୍ରସାଦ ବିଜ୍ଞାନ-ସଭାର ସାଧାରଣ କମିଟିର ଲେଖକ ଅଭିପ୍ରାୟ ଶାନ୍ତି ଗୁଣାଳୟକୁ ଗୃହ ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ଉଲ୍ଲସତା ଓ ଶାନ୍ତି ବାଦ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟର ପଦାଧିକାରୀ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଭିପ୍ରାୟ ଉଲ୍ଲସତାରେ ମହର୍ଷିର ନିମନ୍ତେ ଲେଖକ ଅଭିପ୍ରାୟ ଉଲ୍ଲସତାରେ ପ୍ରାୟ ଉଲ୍ଲସତା ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ପତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।

ମୁକ୍ତ-ସର୍ତ୍ତମେଘଙ୍କ ମୁରଗାର୍ଥ ଶାନ୍ତି ହିର ବରଦା ଲାଗି ଲଗ୍ନିକ ନଗରର ସମ୍ମାନ ଦାନମାନେ ସଭା ସଭାରେ ଓ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହାପରି ଗୋଟିଏ ସଭା ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥିରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଏ ସେ ମେଡ଼ାସାହେବ ସର୍ବତ୍ରରେ ଲେଖକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ଉଲ୍ଲସତାରେ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଭିପ୍ରାୟ ତହିଁର ଏକ ଉପାଦେୟ ଏବଂ ସେ ଉଲ୍ଲସତା-ଫେଲ୍ଡ ହି ସେ ସଂପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଗଲେ ଅପଣା ଉଲ୍ଲସତାକୁ ଗଣେ ସାହାଯ୍ୟ ଟଙ୍କା ଲେଖିବ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟର ମାଲିକ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଦାବିର ଅଧିକ ଶୋଳନା ଟଙ୍କା ଅର୍ଥରୁ ସମସ୍ତ ସର୍ବମାନଙ୍କ ଏବଂ ବର୍ଷର ଅଧିକ ତାରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପଦାଧିକାରୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ସଂବା-ହ ପଦରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ସେଠାରେ କେତେକ ଉପଦେୟ ବାଳକ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବସୁ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଅଧିକ ତାଲୁକ ଓ ଅଧି-

ଉଲ୍ଲସତାରେ ଫରାସୀ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଉତ୍ତୀ-ହୋଇ ଏବଂ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଅଭିପ୍ରାୟ ଶାନ୍ତିକୁ ବଧ କରି ଅଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତି-କମିଟିମାନେ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପାଠ ଅଧିକ କେତେକ ବାଳକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟଣା ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଦୈନିକ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ନାମକ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କୃତ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧିକାରୀଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତା-ବନ ହେବା ଅଧିକ ସୁସ୍ଥକ ବୃଦ୍ଧକୁ ଥିବାର ବ୍ୟତ୍ୟାୟକ ବୃଦ୍ଧରେ କେହି ତାହା ମୁ ପ୍ରାୟତଃ କରିବାକୁ ସାହସ କରି ନ ଥିବାର ଅମ୍ବେ ଉଲ୍ଲ-ସତାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶିକାସହିତ ମୁକ୍ତ କରି ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ପ୍ରତିମାସରେ ଅଂପେଟ ୨ ଗୁରୁପର୍ଣି ଅର୍ଥରୁ ୧୨ ପୁଣି ଲେଖିବ ପ୍ରସାଦ ହେବ ।

୨ । ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁମାନେ ସୁସ୍ଥକ ନେବାକୁ ଅଗ୍ରହ କରିବେ ସେମାନେ ଅପଣା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଲେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ରେ-କର୍ଡ଼ରେ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଏମନ୍ତ ସୁଲଭ ଲେଖ ପାଠ୍ୟ ଗଲେ କର୍ମିରୁ ହେବ ।

୩ । ରେକର୍ଡ଼ରେ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତି ଅଂପେଟକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଥବା ବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ୫୨ । ଦେଶ ମତ୍ର ଓ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି-ଠାରୁ ସଂଗ୍ରହପ୍ରତି ନଗର ୫୦ / ଲେଖିବ ବିଧିବଦ୍ଧ ।

୪ । ଯାହାଙ୍କ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଡାକରେ ଦାମଜ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ତ୍ରୁଟା ଡାକିମାସୁଲ ମାସକୁ ୫୦ / ଅଥବା ବର୍ଷକୁ ୫୦୦ / ଲେଖିବ ଦେଶ ପତ୍ର ।

୫ । ଗ୍ରହଣେକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୫୦୦ / ପଠାଇବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଶାନ୍ତିପାଠ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସଂଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ୫୦୦ / ଲେଖିବ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଙ୍କର ସ୍ବପ୍ନ ସେବେଷଣା

୧ । ଦେବୀର ଉଲ୍ଲସତା ସୁସ୍ଥକେଶେଠା
୨ । ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।
୩ । ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।
୪ । ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।
୫ । ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଏହାକୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତପା-ର ଦୟାକାରୀ ଅଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ

ବିଧିକା ଏବଂ ସମସ୍ତ କମଳେ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟର କର୍ମଚାରୀ ଗୁହାଣୁ ସେମାନେ ସନ ୧୮୭୨ ଯାଲ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ମାସ ତା ୨୧ ରଜ । ମୁ । ୧୮୭୫ ଯାଲ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠମାସ ତା ୧୭ ରଜ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବସୁ-ଲୟକୁ ବରେ ମତ୍ରା ୫୦୦ / ଓ ଗୁହାଣୁ ୫୦୦ / ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବାରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ କେଉଁ-ଣି ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମୁଲ୍ୟମାସ ତା ୧୧ ରଜ । ମୁ । ଶ୍ରୀକଣ୍ଠମାସ ତା ୧୭ ରଜ ପରେ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କେବେ କେବେ ଦର ଅଧିକ ଅର୍ଥକୁ ମାତ୍ରା ୫୦୦ / ଗୁହାଣୁ ୫୦୦ / ହେବ ଯେଉଁ-ମାନେ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ କରିବାକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ନୀଳଇଲ୍ଲସତା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ-ରମ୍ଭେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ହିରୁରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟାତ୍ମ କରିବେ ଯେବେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥକେଶେଠା ନି-କଟରେ ନ ଥାଇ ଦୂରରେ ଥାନ୍ତୁ କେବେ ସେ ଉଲ୍ଲସତା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଲେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଦରମାସୁ ବର-ଦେ ସେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ନାମ ଓ ଯେଉଁ କମି କମଳେ ପାଣି ହେବେ ସେ କମି କରୁକ ଲେଖାବିଦ୍ୟାଳୟ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କମି କରାଇଲେ ଦୋରପୁ ଥିଲେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥକେଶେଠା ଅଥବା ଉଲ୍ଲସତାକୁ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେବଲ ଧାରଣପଲ ସଙ୍ଗରେ ତଳିକ ଗୀତ-ବାଳ ଫସଲ ସବାସେ ଅନ୍ୟ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଧି-ବଦ୍ଧ କମି କରାଇଲେ ମଉକାଠିଗର ବସୁବି-ଦ୍ୟାଳୟ ବିଧିବଦ୍ଧ ନାହିଁ ଦରମାସୁରେ କଲ-ସେତନ କମିର ଠିକ ମାସ ଲେଖାବାକୁ ହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଉକାକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣମାନେ ଏବଂ ହୋଇ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣକେଶେଠା ଏବଂ ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ମରେ ତହିଁ ପିଠିରେ ସେ ମଉକାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ମାନେ ଅପଣା କମି କମଳେ ଦସୁବିଦ୍ୟାଳୟ ବର-ଦେ । ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ତା ୨୭ ରଜ ମାଢ଼େ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୮୭୨ ମସିହା ।

ମୂଲ୍ୟପାଠ

ବାବୁ ଗୁହାଣୁକାରୀ ମାସୁକ ଗୋରାଧା	ବସୁବିଦ୍ୟାଳୟ ୫୦୦
ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମାସାଳୁ	୫୦୦
ମହର୍ଷିକମଳେଶ୍ଵରୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ	୫୦୦
ଗୁହାଣୁକାରୀଙ୍କର ଦାବି	୫୦୦
ଏହି ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣପାଠ ସର୍ବତ୍ର ବିଧିବଦ୍ଧ ଦର୍ଦ୍ଦା-ଦକାର କର୍ମକ୍ରମିକ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପାଦନାରେ ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।	

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶୁକ୍ର
ସ୍ୱାମ୍ୟା

ଭା ୨୫ ରାମ ମଞ୍ଚ ସନ ୧୯୨୭ ମସିହା । ମୁ । ଚନ୍ଦ୍ର ୧୯୨୭ ସନ ୧୭୯୯ ସାଲ ମଳକାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇ ଡାକମାସୁଲ ୫୯୫

ମହାମାନବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିର୍ଦ୍ଦୟତାଦେବ ଯେଉଁ
 ଦି ୧୫ ନ ବଲ୍ଲଭାରେ ରହିଲେ ତହିଁରେ
 ଉକ୍ତ ନଗରର ଅନେକହାନ ଓ ସାଧାରଣ
 ଅଲଗ୍ନମାନ ଭ୍ରମଣକର ଦେଖି ବୁଲିଅଛନ୍ତି
 ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ତାହାଙ୍କର କର୍ମପ୍ରତି
 ଅଳସ୍ୟ ନାହିଁ ବରଂ ଯଥୋଚିତ ଭେଦପା
 ସ୍ୱରାଜ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଦେଖି ବୁଲିଲେ
 ଗୋବନ୍ଦର ଭେଦେ ଉପକାର ନାହିଁ କାରଣ ନ
 ଏସବୁର ଭଦ୍ରାଦିଆରଣ ଯଥେଷ୍ଟତାରେ ହେଉ-
 ଅଛି ଓ ଯେତେବେଳେ କିଛି ଅସୁଖର ହେବ
 ତେତେବେଳେ ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥିତରେ ଅପ୍ର-
 କାଶ ରହିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତାପାନଙ୍କ ମତ ଅନ-
 ଯତ ଅଛି କି ନାହିଁ ତମ୍ଭା ଶବ୍ଦମେଣ୍ଡଳ
 ବାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାଙ୍କର ମାତା ହୋଇଅଛି
 ଏକସମ୍ଭବ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଯେବେ ସାହେବ ମ-
 ହୋଦୟ କର ବୁଲିବେ କେତେ ସିନା ଯଥାର୍ଥ
 ଉପହାର ହେବ ।

ନେତୃତ୍ୱମୁଖ୍ୟ ଅବଗତ ହେଉଁ ଯେ
 ଉତ୍କଳପ୍ରସିଦ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥଳ ଗୁଣା ପୁସ୍ତକର-
 ଦ୍ୱିତୀୟ ଗଜବର୍ଷ ୨୩ ଗୋଟା ପାରିଭୋଗିକ
 ଦେବୀରେ ୫୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା
 ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟା ପାରିଭୋଗିକ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା
 ଲେଖାଏ ଥିଲା । ତତ୍ପରବର୍ଷ ପାଇଁ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା
 ଲେଖାଏ ସାହିତ୍ୟ ପାରିଭୋଗିକ ଅନାଦୃତ
 ହୋଇଅଛି । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉତ୍କଳ-

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡଳ ଗୁଣା ପୁସ୍ତକର ଅଲଗ୍ନ
 ମୋଚନ ପକ୍ଷରେ କିଛିଜ ଉପାୟ କରାଅଛନ୍ତି
 ମାତ୍ର ଅନୁମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଲେଖକଗୁଣା
 ଗବର୍ତ୍ତର ଗୁଣା ଶିକ୍ଷାର ବିପ୍ରାର କରଣା ପାଇ
 ଅବରତ ଦେଖା କରାବାର କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
 ଯେ ସମସ୍ତ ଗୁଣାରେ ଉପସ୍ଥଳ ପୁସ୍ତକର ଅଲଗ୍ନ
 ଥିବା ସେ ସବୁ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛନ୍ତି କିଛି
 ପକ୍ଷରେ ଶୁଣା ଏକପ୍ରକାର ବ୍ୟୟ କରବାକୁ
 ସାହସ କର ନାହାନ୍ତି । ପୁଣି ଅର୍ଥରୂପର ବିଷୟ
 ଯେ ବଳଗୁଣା ପୁସ୍ତକ ଅପେକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା
 ପ୍ରକାଶେ ତହିଁର ଉନ୍ନତ ଭବିଷ୍ୟ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
 ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଅଥଚ
 ଓଡ଼ିଆଗୁଣା ପାଇଁ କିଛି ମାତ୍ର ମନୋଯୋଗୀ
 ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଅନାଥାବାଲିକାଗମ ।

ସାତ୍ରୀ ବହୁରାହେବଙ୍କ ଉଦ୍ଧାବିଧାନରେ
 ଥିବା ଅବବାହୁଣା ଗ୍ରାନ୍ଥପୁସ୍ତକ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ମିରଥନମାନଙ୍କ ଜଣକର ୩୮ମାସର
 ପାଷାଣର ହୋଇଥିଲା । ସେ ଗର୍ଭବିଷୟ ଗୋପ-
 ନାୟ ରକ୍ଷଣ ଓ କେହି ତାହାର ଅକାର
 ଭଙ୍ଗା ତରୁର ତାକୁ ସେହି ବିଷୟ
 ପଶୁରବାରେ ସେ ଏପରି ଭଙ୍ଗାରେ ଉତ୍ତାରଣ
 ଯେ ସାହେବପ୍ରଦର୍ଶିତ ତାହାର କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ
 କଲେ ବରୁ ବହୁତଦେ ସେ ହୋଇନି କାରଣରୁ
 ଅଗ୍ରଗଣ୍ଡ ମାତ୍ରସ୍ତ୍ର ହେବାକୁ ଗର୍ଭବିଷୟ ସ୍ୱାକାର

କଲ ଓ ସେହିଦିନ ଗୁଣ ବାରଉପରେ ଏକ
 ଘଟିକା ସମୟରେ ପିଲଟିଏ ଜନ୍ମ କର ଗୋପ-
 ଦାରେ ଯୋଗପକାଇଲ ଓ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଏମନ୍ତ
 ଗୋପନାୟରେ ସାଧନ କଲ ଯେ କେହି ତାହା
 ଜାଣିପାରଲେ ନାହିଁ । ତହିଁ ଅର୍ଥଦିନ ତାକୁ
 କେହି ପଶୁରବାରେ ସେ ବହୁଳ ଯେ
 ମୋକ ସେତରୁ କେବଳ ରକ୍ତପିଣ୍ଡ ଲାଏ ବାହା-
 ରଗଲ । ଏକଥା କ୍ରମେ ଫୁଟ ଫାଟ ହୋଇପୁଲି-
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ହେଲରୁ ସବୁରୁଣ୍ଡେକ୍ଷର
 ପ୍ରିୟନାଥବାକୁ ସେହାନକୁ ଅଧି ଶିଶୁର ଶବ୍ଦ
 ବାହାରକର ପଶୁଷାଧେ ତାକୁରବାହେବଙ୍କ ଭବ-
 ଣକୁ ପଠାଇଲେ ଓ ମହଦମା ଭବନ୍ତୁ କରବାରେ
 ରହିଲେ । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏ ମହଦମା କଲଣ
 ନ କରୁବାର ବହୁତ ଉଦ୍ଦୋଗ ହେଲା ବନ୍ତୁ
 ପ୍ରିୟନାଥବାକୁ ବାହାର ଉପକ୍ଷେପର ବନ ନ-
 ହୋଇ ମିରଥନକୁ ଦିଶୁବଥିବ ୧୯୮୮ ମା-
 ସାରେ ଅର୍ଥାକୁ ବେଧପିଲର ଜନ୍ମ ଲୁଗୁରବା-
 ବାରଣ ତାହାର ଶବକୁ ଗୋପନରେ ଯୋଗପ-
 କାଇବା ଅପରାଧରେ ଲଲଣ କଲେ ।

ଏ ମହଦମା କବଳମାତ୍ରସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳରେ
 ସାହେବକୁ ଅପିତ ହେଲା ଓ ସାତ୍ରୀ ବହୁରାହ-
 ସେବ ସେକ୍ତାରେ ଅଧି ମହଦମାରୁ ବିରୁଦ୍ଧ
 ସମୟରେ ମିସଲରେ ବସିଥିଲେ । ବୋଧ
 ହୁଏ ସମ୍ଭବରେ ଦେଖି କବଳମାତ୍ରସ୍ତ୍ର ତାକୁ
 ତୁଲି ଏକ କଥା ପଶୁର ଲିପିବଦ୍ଧ କଲେ ବା
 ସାକ୍ଷ୍ୟ ନେଲେ । ଯାହା ହେଉ ମହଦମା ପ୍ରମାଣ-

ଏ ହେଲୁ ଓ ପ୍ରତିବାଦନ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ଶ୍ରୀକାର-
କଲ କିନ୍ତୁ କିଏଶୁମାଳିକ୍ଷ୍ଣୁଟ୍ କେବଳ ୫୨୫୩
ଅର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ବିଧାନ କଲେ । ଏ ଦିଗ୍ରୀଣୀ ଶିବଣ-
ମାସକେ ସମସ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରକୃତ ହେଲେ କାରଣ
ଏପରି ମନକମାରେ କେବେହେଁ ଏକାଦଶ ପା-
ମାନ୍ୟ ଦିଗ୍ରୀ ଦିଅନ୍ତାନ୍ତ ନାହିଁ ଓ ଏପରି ଦିଗ୍ରୀ
ଦେବା ନ ଦେବା ସମାନ ଅଟଇ । ଏଥିର
ହେତୁ କଣ ? କେବଳ ଏତିକି ଯେ ଅସାମୀ
ପାତ୍ରାସାହେବଙ୍କ ଅଗ୍ନି ଚିହ୍ନେକ ବନ୍ଧା ଚିନ୍ତା ଅନ୍ୟ
କିଛି ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ଏମନକମାରେ
ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୋଷ ଲଘୁକରଣର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ
କାରଣ ନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦନା କେବେ ଯେ ମୂଳ-
ଧିକ କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାକୁରସାହେବ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିଛି ନିଶ୍ଚୟକର କହ ନ ପାରନ୍ତେ
ଯେମୁଲେ ଅଭିଯୁକ୍ତା ଗର୍ଭବିଷୟ ଲଘୁକରଣ
ଥିଲା ଓ କେହି ସମ୍ଭବତଃ ସୁଦ୍ଧା ନ ମାନିଲୁ
ସେ ହୁଲେ ସେ ଯେ ଗର୍ଭପାତ୍ରର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରତିବାଦ
କରି ନ ଥିବ ଏହା ସାମାନ୍ୟ ଗୁଣିର ଦୋଷନମ୍ୟ
ନୁହେ । ପିଲା କିନ୍ତୁ ଦିନ ସେ ପାତ୍ରାଶ୍ରୟ ହୋଇ-
ଥିବାର ଏ ଅନୁମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ ହେଉଅଛି
ପୁଣି ଗୋଟିଏ କଥା ଏଦେଶୀୟ ଲୋକେ ସମ-
ଗ୍ରହର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପାପଗର୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀରେ ଶି-
ଳାକର ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏ ମନକମାରେ
ଦୋଷ ଲଘୁକରଣଅବସ୍ଥା ନାହିଁ ଓ ଏକଥା
କିଏଶୁମାଳିକ୍ଷ୍ଣୁଟ୍ ଶ୍ରୀକାରକର ସୁଦ୍ଧା ଏକାଦଶ
ଅକ୍ଷ ଦିଗ୍ରୀ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଏଥିର ଏହି
ହେତୁ ଦର୍ଶାଉଅଛନ୍ତି ଯେ ମିଶ୍ରସୂନକୁ କବଚ-
ଦିଗ୍ରୀ ଦେଲେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଲାଭ ନାହିଁ ବରଂ ସେ
କେଳରେ ମନଅଭରଣ ଗିଣିକ ପାତ୍ରାକ
ଶିବଣରେ ତାହାର ଅଭରଣ ସୁଧୁରାପରେ ଏହା
କେବଳ ଦୁର୍ଭବିର ଅଟଇ କିନ୍ତୁ କି ସୁଖ କରୁର !
ଯଦ୍ୟପି କେଳରେ ଅନାଦି ବିନାଯାଏ ତେବେ
ସେ କିପ୍ରକାରେ ଅନ୍ୟ ଦୋଷକୁ ବର୍ଣ୍ଣେ ତୁଲ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣ କେଳରେ ରଖାଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିର
ମାମାଂସା କିଏଶୁମାଳିକ୍ଷ୍ଣୁଟ୍ କାନ୍ତ ଅନୁମା-
ନେ ପ୍ରାଥମିକା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ପରଗେଷରେ ବ୍ରହ୍ମସାହେବଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କହି-
ବାର ଅଛି । ଏପରି ଲଘୁକରଣ ମନକମାରେ
କରୁସାହେବଙ୍କ କେବଳକି ଅସିବାଇ ନ ଥିଲା
ଯେବେ ଅସିଲେ ତେବେ ମାଳିକ୍ଷ୍ଣୁଟ୍ ଶିବଣ-
ରେ ଏ ଲଘୁକରଣ ଅପତ୍ତି କରୁଥାନ୍ତେ କା-
ରଣ ତାଙ୍କ ଜିଜ୍ଞାସାଧାରଣରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ
ସୁବଳ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କୁବନ

କଲେ ତାକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଦିଗ୍ରୀ ରକ୍ଷାକରଣା ଅନ୍ୟ
ସବୁକୁ ଚୁକ୍ତିକରଣପାଠର ଉପାଦେ ଦେବାର ଅଟ-
ଇ । ଅଧିକନ୍ତୁ ଏ ମନକମା ମନ ଅଭରଣର
ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନୁହଇ ଏଥିପ୍ରକାରେ ଅତି ଜଣେ
ସୁବଳ ଜଣେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସ୍ତ୍ରୀନ ସଙ୍ଗେ ବାଲେଶ୍ଵର-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଳାଇଥିଲା । ବରୁଣାହେବ ଯେପରି
ସୁବଳ, ଉତ୍ତମ ଓ ମହତ୍ତ୍ଵଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ; ବୋଧ ହୁଏ ସେ ମିଶ୍ରଅ-
ନକୁ ବନକଲୁକି ପ୍ରତିପାଳନ କରୁଥିବାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ-
ହର ଉପଦେଶରେ ପଡ଼ିଗଲେ ।

ସଂସ୍କୃତ କଲେଜ ।

ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁମାନକ
ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ କାମ୍ବଲ ସାହେବ
ଯେତେ ଉତ୍ସାହମାନ ଜାଣି କରୁଅଛନ୍ତି ବା
କରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସଂସ୍କୃତ କଲେଜ
ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟାସର ହୋଇଅଛି ତାହା
ଅତି ଗୋଚରୀୟ ଅଟଇ । ଇଂରାଜ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା
ରହିତ କରବାର ଚେଷ୍ଟା ସାମାନ୍ୟ ନୁହଇ ବରଂ
ବିଦେଶରେ ଅଭ୍ୟାସକାରୀ; ତେବେ ତହିଁରେ
ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ କାମ୍ବଲ ସାହେବ ଏମନ୍ତ ବୋଲିପାରନ୍ତି
ଯେ ଇଂରାଜ ଶ୍ରୀକରବର୍ଣ୍ଣର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଇ ଓ
ଏହାକୁ ଯେତେ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତେ ଶ୍ରୀକର-
ବର୍ଣ୍ଣାୟମାନେ ଇଂରାଜଙ୍କ ସହଜ ଭେଦେ ସମସର
ହେବେ ଓ ଇଂରାଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ
ଭେଦେ ଅଧିକ ଗୁଣିପାରି ନାନା କାର୍ଯ୍ୟର
ଦୋଷାଦୋଷ ବାହାର କରି ଗାବନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ
ସ୍ଵେଚ୍ଛାରେ ମାର୍ଗର ଅନ୍ତର ରଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ
ହେବେ । ଏପରି କ୍ଷମତା ଗାବନକର୍ତ୍ତାମାନେ
ତାହାକୁ ଦେଇ କର୍ମର ଅପଣା ଗୋଡ଼ରେ
ଅପେ କୁଠାସ ମାରୁଦେ । ଯେବେ ଏତେ
ବିଦ୍ୟା ଓ ସୁବିଜ୍ଞା ଶ୍ରୀକରବର୍ଣ୍ଣାୟକର ପ୍ରୟୋ-
ଜନ ତେବେ ତହିଁପାଇଁ ଅପଣା ହାତର ବ୍ୟୟ
କରି ଇଚ୍ଛାନ୍ତୁପାରେ ବିଦ୍ୟା ଉପାର୍ଜନ କରନ୍ତୁ ।
ଏତ୍ତ ସ୍ଵଳୁକୁ ଅନୁମାନକର ଭରତ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସଂସ୍କୃତ କଲେଜକୁ ବନ୍ଦ
କରି ଉକ୍ତ ଗ୍ରୀଷ୍ମଶିକ୍ଷାର ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁଳ କରି
ଦାର ଚେଷ୍ଟା ହେଉଅଛି ତହିଁ ପ୍ରତି କି ସୁଦ୍ଧି
ଅଛି ? ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ରୀକରବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ
ରୁକ୍ମନାଳଙ୍କର ଯାବତ ବ୍ୟବହାର ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଉଚ୍ଚତ ଗାବନାଳଙ୍କରେ ଲେଖାଅଛି । ସଂସ୍କୃତ
ଉକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବୋଲି ସମସ୍ତ ସମ୍ଭବ ଦେଖିଲେ
ପରତତ ଏକ ନିଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୟା ମଣ୍ଡଳୀରେ

ଏହାର ଯଥୋଚ୍ଚତ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଅଭିବକ ଶ୍ରୀକରବର୍ଣ୍ଣର ସର୍ବାଧିକ ଗୌରବର
ବିଷୟ ଯାହା ତାହାକୁ ଲେଖି କରବାକୁ ଶୀଘ୍ର
କାମ୍ବଲ ସାହେବ ଅଭରଣ ଚେଷ୍ଟା ପାଉଅଛନ୍ତି ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର ଲୋକଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦେବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଶ୍ରୀକାର କର ଉତ୍ତରୀର ବ୍ୟୟ
କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା କଲେ ଅନ୍ତତଃ
ଶ୍ରୀକରବର୍ଣ୍ଣାୟମାନେ ଅପଣାର ଯେତେ ଧନର
ଅଧିକାରୀ ହେବେ ତହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ
କରୁଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନେ ଏସମସ୍ତ ବ୍ୟୟକର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଅଭିମତ୍ତ ଶୁଭ ହୋଇଅଛି ।

ସଂସ୍କୃତ କଲେଜ ଉଠାଇଦେବାର ପ୍ରଥମ
ଉଦ୍ୟମ ସୁଦ୍ଧି ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ କାମ୍ବଲ ସାହେବ ଉକ୍ତ
କଲେଜର ସୁଦ୍ଧି ଅଧ୍ୟାପକର ପଦ ଉଠାଇ-
ଦେଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀକରକନ୍ତ ସିଦ୍ଧେଶ୍ଵରୀ ଏ
ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ସେ ଦର୍ମର ବିଦ୍ୟା
ଦେବାର ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ନିଯୁକ୍ତ ନ କରି
ଉକ୍ତ ପଦକୁ ଉଠାଇଦେଇ କାମ୍ବଲ ସାହେବ
ବାଣିଜ୍ୟ ୫୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲାଭ କରି ଅଛନ୍ତି ।
ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହା ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ନୁହନ୍ତି
କଲେଜର ବିଦ୍ୟା ଲୋକମାନେ ସୁଦ୍ଧା କରନ୍ତୁ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କାମ୍ବଲସାହେବଙ୍କ ପର
ଏକଦାଗାଲୋକ ଦେଖା ନାହିଁ । ସେ ଯାହା
ଗୁଣିଅଛନ୍ତି ତାହାହିଁ ରଲ ପୃଥିବୀ ସୁଦ୍ଧା ତହିଁର
ବିପ୍ରକୃତ କହଲେ ତୁ କ୍ଷେପ ନାହିଁ । ଏପରି
ଲୋକର ଅନ୍ତତରଣ ଯେତେ ସରଳ ହେଉ ଓ
ସାଧାରଣର ହିତଚେଷ୍ଟା ଯେତେ ପ୍ରକଳ ହେଉ
ତହିଁରେ କି ଫଳ ? ମନର ଶୁଦ୍ଧି ଶୀଘ୍ର ସେ
ସିନା ପରବାଳରେ ଗଜକ ଲଭିବେ ଅନୁମାନ-
କର ଦୁଃଖକ ଗଲ ନାହିଁ । ପରନ୍ତୁ ଯେହୁଲେ
ଅରଣ୍ୟ ଓ ପାରଦୀ ଶିକ୍ଷାଦେବା କାରଣ ମତ୍ତ-
ସାକୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ସେ ହୁଲେ
ସଂସ୍କୃତ କଲେଜକୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ଅବା
ବିପର କାମ୍ବଲସାହେବ ମନର ସୁବିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା
କରି ଅଛନ୍ତି ଗୁଣିବାର କଠିନ । ବୋଧ ହୁଅଇ
ତାହାକର ମନ ଏକ ପ୍ରକାର ବିଦାର ଶ୍ରେ
ହୋଇଅଛି ନୋହଲେ ଶ୍ରେ ଧରାଯାଏ ଯେ
ମୁସଲମାନ ଅପେକ୍ଷା ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ସଂଜ୍ଞା ଏଦେ-
ଶରେ ଅଧିକ ଓ ସମସ୍ତ ବିଭିନ୍ନଲକ୍ଷ୍ଣରେ ହିନ୍ଦୁ-
ମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା ମାମାଂସା ହିନ୍ଦୁଗାହାନ୍ତୁପାରେ
କୃଅଇ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ହିନ୍ଦୁମାନ କି ଯାହାକୁ
ଅବଲମ୍ବନକରି ନିରବଚରୀମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ଅଧିକ କାବାତ ଉଠାଇ

କଥାମାନ ନ ଯାଉ । ଫଳତଃ ସେତେକାଳ ହୃଦୟାତ୍ମକ ଲେଖ ପାଇ ନାହିଁ ଓ ହୃଦୟମାନେ ବିଚାରାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ତଳ ପ୍ରକଳ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ତେତେକାଳ ସମସ୍ତ ବଳଦେଶରେ ଏକମାତ୍ର ହୃଦୟାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟାୟକର ପଦ ଉଠାଇ ଦେବା ଯେ ନିଜାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ଏଥିରେ ବିରୁପାସ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସଂସ୍କୃତ କଳେକର ଭୃତ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀମୁକୁ କାମ୍ବଳ ସାହେବ କଲକତ୍ତର ଏକ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସୂକ୍ତିୟକୁ ପସି ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱେକ କାମ୍ବଳ ସାହେବଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ କାଳ ହେବ !

ଲକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ଅମୂଳକର ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କେନ୍ଦ୍ରର ମାତ୍ରମାନ ଲକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବହୁସାହେବ କ ପ୍ରକାର ଲୋକସମୁଦାୟର ଜାଣିବାର ଉଚ୍ଚା ହୋଇପାରେ । ତାହାଙ୍କର ଏଠାକୁ ଅଗମନ ଅବଧି ଏକମାତ୍ର ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ୧୯* ନ ଶୁକ୍ଳ-ଧାନରେ ରହି ସିମଲକୁ ଗମନ କଲେ । ସିମଲପ୍ରଦେଶରେ ବସି ଉତ୍କଳବର୍ଷର କଥା ବୁଝିବା-ଠାରୁ ବିଲକ୍ଷରେ ବସିବାର ଭଲ କାରଣ ସେ-ଠାରେ ରହିଥିଲେ ଅନୁତଃ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ଯେ ମନ ଶୁଦ୍ଧ ଥାଏ ଓ ଅପସ୍ୟାଧିକତା ସବୁକଥା ବୁଝିବାକୁ ହୁଅଇ । ସିମଲପ୍ରଦେଶରେ ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସରସ୍ତ୍ରଲୋକ ଅନୁବରତ ଦେଖିରହି ନାନାବିଧାମାନ କହୁକେ ଓ ସେମାନେ ଯେସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଯେମନ୍ତେ ସ୍ଥିର ରହିଲେ ତହିଁର ତେଣୁ କରବେ ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ମତର ପସ୍ୟା-ପ୍ରା ହୋଇ ପଞ୍ଚଲର ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ୱ ଅମୂଳକର କଥାରେ ଅସ୍ଥା ରହିବ ନାହିଁ । ଏସ୍ତ ଅପକ୍ଷା ଅମୂଳକର ମନରେ ସଦା ଜାଗରତ ହେଉଅଛି । ଦେବଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସବଳ ଅନ୍ତଃ-କରଣର ଲୋକ ଯେ ହେବ ସେହି ଏକା ସରସ୍ତ୍ରଲୋକ କଥାରେ ନ ରହି ଅପଣା ବିବେ-ଚନାଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବ । ମାତ୍ରମାନ ଲକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶବୁଝାହେବ ସେସ୍ତ ସବଳ ଅନ୍ତଃକରଣର ଲୋକଅଟନ୍ତି କି ନାହିଁ ସହସା ଜାଣା କୁହା ଯାଇ ନ ପାରେ ତେବେ ତାହାଙ୍କର ମନୋଭାବ ଯତ୍ନକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି । ତାହା ଏହି ଯେ ତାହାଙ୍କର ସୁଧ-ଗମନୋପଲକ୍ଷରେ କଲକତାର ଉନ୍ନତ ସମାଜର

ଗଣିତ ଲେଖାଏ ଅଭ୍ୟନ୍ତକାପସ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁମଧ୍ୟରେ କୃତ୍ରିମ ଉତ୍ତ୍ରିୟାନ ଅପେକ୍ଷିତ ଅର୍ଥାତ୍ତ୍ୱ ଉତ୍କଳବର୍ଷୀୟ ସଭାର ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତକାପସ ଅର୍ପିତ ହୋଇ-ଥିଲା ତହିଁ ଉତ୍କଳରେ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସାହେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଭଲଲିଖିତ କଥାମାନ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ଯଥା;—

ଓ ଅମୂଳ ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରୁ ଅମୂଳ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ବିଷୟରେ ମନପ୍ରଦେଶ କରୁଅଛୁ । ଅମୂଳ ପ୍ର-ପିତାମହ ସରସ୍ତ୍ରାଦିପ ନାରାୟଣସାହେବ କୋର୍ଟ ଅଫ୍ ଡାକ୍ତରରେ କର୍ତ୍ତୃକ ସରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ଅମୂଳ ପିତାମହ ସର ନାମସ କାରାସାହେବ ଏହି ପ୍ରଦେଶର ଜଣେ ଚିକିତ୍ସା କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଅମୂଳ ପିତା ଏହି ନଗରରେ ଯନ୍ତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ମୁକ୍ତସଂ ଅମୂଳ ନୂତନ ଲୋକପ୍ରାୟ ଏଠାକୁ ଆସି ନାହିଁ ଏବଂ ଅମୂଳ ବିଶ୍ୱସ୍ତ କର କହୁଅଛୁ ଯେ ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକୃତ୍ରିମ ସ୍ନେହପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଅମୂଳ ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମନମହାରଣା ଉତ୍କଳବର୍ଷର ସାକ୍ଷାତ୍ତ୍ୱ ଗାସନକାର ଗ୍ରହଣ କରି ଏହି ନିୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଇଂଲଣ୍ଡ ସିଦ୍ଧ୍ୟ ବତାରକାକୁ ବାହା ରଖିଲ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଜ ସମାନତ୍ତ୍ୱ ନ୍ୟାୟ ହେବ ଗୁଣକ୍ରୋଧ-ର କୌଣସି ତେଣୁ ଦେଖାଗଲେ ତାହା ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣାତ୍ତ୍ୱ ସମନ କରବାକୁ ହେବ, ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥାନତା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କର ମନୋ-ଭାବ ଓ ଗୁରୁପ୍ରତି ଯଥୋଚିତ ମନୋଯୋଗ କରବାକୁ ହେବ ଏହିସବୁ ବିଷୟକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି କାର୍ଯ୍ୟକରବା ଅମୂଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚା ଅଟଇ । ବିଗତ ଲକ୍ଷମେତେକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରି ଅମୂଳ ଶୁକ୍ଳାୟ ବ୍ୟୟମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ କନୋବସ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଯେମନ୍ତ-କି ସାଧାରଣ ଗୁଣସ୍ତର ସେସବୁ ନିବ୍ୟାହିତ ହେବ ।

ଲୋକଙ୍କର ନିତି ଏକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ସଙ୍ଗେ କର୍ତ୍ତମାନକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରୟୋଜନ ଅନ୍ୟଦେଶପରି ଏଠାରେ କରିଅଛି ଓ ଏସବୁ ଯୋଗାଇବାକୁ ହେଲେ ସ୍ଥାନୀୟ କରଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମ୍ଭ

ମାନଙ୍କୁ ଇଂଲଣ୍ଡର କଥା ଜଣାଅଛି ସେଠାର ସ୍ଥାନୀୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତକାପସ ଏହିପ୍ରକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ଏଥିର ଉପାୟମାନ ସମ୍ପ୍ରତି ଏଠାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଡା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଉପାୟ ଉଦ୍ଭାବନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅମୂଳ ଦୋଲବାକୁ ବାହା କରୁ ଯେ ବଜାରର ଚରସ୍ତାୟୀ ବଦେବପ୍ରୀ ତୁମ୍ଭର ଲାଭ ପାଉଅବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରୟୋଜନର ଉଚ୍ଚ ବହୁକାର ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱର ହୋଇଅଛି ତାହା ଯଥାର୍ଥ ଅଟଇ ।

ମାତ୍ରମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷନିର୍ଦ୍ଦେଶକର ଏହି ଉତ୍କଳ-ର ସେ ବିପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରବେ ପାଠକମାନେ ବିବେଚନା କରନ୍ତୁ । ବାଟକର ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱ-ରରେ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଅଛି ସୁତରାଂ ତହିଁରେ ଲୋକଙ୍କର ଯେ ମନୋସାତା ହୋଇଅଛି ତହିଁ ପ୍ରତି ଅସ୍ଥା ନାହିଁ । ୧୯* ନ ମଧ୍ୟରେ ଯେଦେ ଏମନ୍ତ କୁସଂସ୍କାରରେ ସେ ସତଲେଖି ତେବେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ କି ଉପକାର ହେବ ସହଜରେ ଜଣାଯାଉଅଛି । ଉପାତ ଏତେଶୀଘ୍ର ଅମୂଳମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚିତବା ହେବୁ-ନାହିଁ । ଉପର ଲିଖିତ କଥାର ଜଣାଯାଏ ଯେ ସାହେବ ମତୋକସ୍ତ୍ୱ ଅପଣା ସରସ୍ତ୍ରଲୋକ ମନସମ୍ପର୍କରେ ପଞ୍ଚଅଛନ୍ତି ହିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିରୁଦ୍ଧାଳ ରହି ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟର ବାହୁଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ତହିଁ ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକଙ୍କର ମନୋଗତ ଉତ୍ତମତ୍ତ୍ୱେ ବୁଝିପାରିଲେ ହୁଅଇ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତ୍ତମାହାରଣାଙ୍କ ଘୋଷଣାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ମନୋଭାବ ଓ ଲାଭପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଜି ଟ ଏକଦା ସାହେବ କେନାଲ ରେଭିନ୍ୟୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଶ୍ରେଣୀ କର୍ତ୍ତକ ପୁସ୍ତ ଓ କାଲେଣ୍ଡର ଲିଖିଲରେ କଲେକ୍ଟର ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର କ୍ଷମତା ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁସ୍ତକ ତାକ୍ତ୍ରରସାହେବ ମଗୋର ଜିଲ୍ଲା ବଦଳି ହେବାର ଜାଣାକ କର୍ମରେ, ସେ; ମେର-ତ୍ତ୍ୟ ନିୟୁତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଉତ୍କଳସ୍ତ ସରସ୍ତ୍ରସାହେବ କର୍ତ୍ତକର ସବଜିନେଟ ଜଜ ଅପଣା ମୁକ୍ତସର୍ପି ଏକଦା ମଧ୍ୟରେ ସନ ୧୮୭୦ ମସିହା ୧୦ ଅକ୍ଟୋବର ଅନୁ-ସାରେ ମୋକଦ୍ଦମା ବିଶ୍ୱର ନିମିତ୍ତ ଜଜ୍ଜି କ୍ଷମତା ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସୁଲସ ରସୋର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ଯେ କଟକ
ଜଳରେ ଗଜ ଅପ୍ରେକ୍ତ ମାସରେ ବିପ୍ଳବୀ
ଭେଗରେ ତ ୧୪୦ ଶ କାଳିତ୍ରାସରେ ପଡ଼ିତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯଥା ।

କଟକ ସଦର ଡିବିଜନରେ ୩୪୮
ଯାଜପୁର ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ୩୩୪
ବେଲୁପଡ଼ା ୩୯
କଟକସିଂହପୁର ୩୨

ସୁଲସ ବିପ୍ଳବୀବୀରୀ ବାଣୀକା ଭନୁ ସର-
କାର ପକ୍ଷରୁ ଅନ୍ୟକୃତ ପ୍ରତିକାର ହୋଇ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ତାହାକି ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରତିକାର ? କଟକ
ଇଲକ୍ତାରେ ଅଧିକଲୋକ ମରଦାର କିଛି ବିଦେ-
ଶ ଚାରଣ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏତେଦିନେ ଇନ୍ଦ୍ରଦେବତାଙ୍କର କଟକପ୍ରତି
ଦୟା ହେଲା ! ଏପ୍ରାନ୍ତରେ ଏ ଜଗରରେ
ପ୍ରଚୁର ଦର୍ଶି ହୋଇଅଛି ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ରଣା
ହୋଇଅଛି ! ତେଣୁରେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶି ହୋଇଅ-
ବାର ପ୍ରଣାୟାଏ । ଗଜ ବୃଥକାର ଏ ଜଗରରେ
୧୫ ଲକ୍ଷ ବୃକ୍ତି ହୋଇଅଛି ।

ଗୁଣାଯାଏ ଯେ ବାରକମାସର ଓ କରକ-
ଜାଗଜ ବିପ୍ଳବୀ ଯାଇ ପ୍ରସବୁଦି ସ୍ୱାଧିନ କରିବା
କାରଣ ଉତ୍କଳଗରମଗାଗୁଡ଼ିକ ମାସିକ ୫୦୦୦୦
କଲଲ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିମେଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦ୍‌ବାରଙ୍କୁ
ଦେବାର ଶୀତାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାକା ଦେଲ
ଶବ୍ଦରେସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି କି ଯେ
ଦେହି ଜଳସ୍ଥଳରେ କରକ ଉଦ୍‌ବୀଦି ବିଶିଷ୍ଟ
ସେ ମାସିକ ୫୦୦୦ ଲା ଲେଖାଏ ପୁରୁଦର୍ଶ
ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଯାଇବ । ମହାଗୁଡ଼ି ଏତେ-
ଦିନେ ଗୋଟିଏ ମହଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥିରେ ସନେହ ନାହିଁ ଏଥି ଯାଇ ତାଙ୍କୁ
ପ୍ରମୋଦା କରିବାକୁ ହେବ ଓଡ଼ିଶାର ସୁତାମାନେ
ଦେବେ ଏସର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ।

ସକଳକ ଓସିକସୁନର ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୁଲ-
ଜାଳରେ ୪୯ ରେକମେଣ୍ଡର କଣେ ରକ୍ତବ୍ରେ-
ସାସୁ ବିସାସ୍ତ ଅଭୁତକ୍ୟା କରିଅଛି ଉଦ୍‌ବନ୍ତରେ
କଣାଗଣ ଯେ ତାହାର ସ୍ୱର୍ଯ୍ୟାସହିତ ମନ ନ
ମିଶିକାନ୍ତ ସେହି ମନଃସୀତାରେ ଏହୁସ କାର୍ଯ୍ୟ
କର ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଅବୁଦନ ହେଲ ଯେଉଁ କତାବ
ଓ ଥୋଇ ହୋଇଅଛି ଲକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୟୋତି
ଦୁଇନ ଶୀତି ହୋଇ ରେପା ସଂଗ୍ରହଣ ହେଉ-
ଅଛି । ଗୋଟିଏ ଶୀତିରୁ ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟମାନେ
ଏସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ

ସାହାଯ୍ୟକ୍ଷିତ୍ତ ବ୍ୟାସିକ ଓ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦରପ୍ର
କାହାକିପ୍ରା ଗଲିକି ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ହେବ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୀତି ପ୍ରାୟ ୧୨ ହଜାର ଟଙ୍କାସହିତ
ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏଉଦେଗନ ଗେଡେଟର ଅବଗତ
ହେଲୁ ବଲବତାରେ ତେଲ ଏକମାମିନର
ନାମକ ଯେଉଁ ଲଂଗ୍‌ଲ ସଂମ୍ପାଦସପ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହେଉଅଛି, ତାହାର ଅଧୁ ଅଳ୍ପ ହେବାର
ଉଚି ଯାଇଅଛି ! ତେଲ ଏକମାମିନର ପସ
ଇତାମାଂ ବଦାଲିକର ଯେଉଁସ ବସକ୍ଷ ହୋଇ-
ଉଠିଅଛି, ତହିଁରେ ଇତାର ବିନାଶ ହେବା
ଅମ୍ପମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର କାରଣ ହୋଇ ନ ଯାରେ
ଅମ୍ପମାନଙ୍କର ବାସନା ଏହି ଯେ ବଦାଲିକ
ପ୍ରକୃତଲ ପକ୍ଷାୟ ସମ୍ପାଦସପ ମାସତ୍ର ଏହୁହୁସ
ଅଳ୍ପାୟୁ ସୁଅଇ ।

୨ । ବିକ୍ରମାପଣାମରେ ଏକଜଣ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ
ତାଅଣୀ ଲାଗିଅଛି, ତାହାର ଅଭାଗୁମାନେ
ଅର କଣେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତାଅଣୀ ସନେହ କରି
ତାହାର ଏକପ୍ରକାର କଲେ ଯେ ତହିଁରେ
ତାହାର ମୁଲ୍ ହୋଇଅଛି । ସେହି ହତ୍ୟା
ବ୍ୟାଗାରରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣକା ବୁଲକଣା ଲେକଲୁ
ପୁସାନ୍ତର ବସ୍ତ୍ର ଅଦେନ ହୋଇଅଛି ।

୩ । ଏକବନ୍ଦି ଲେଖାଅଛନ୍ତି ଗଜ ଦୈଗା-
ଗମାସ ତା ୯ ରୁଣରେ ଦନାକପୁର ଜଳ ମଧ୍ୟରେ
ହେଉନ ଗଜାଗମପୁରର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଲକୈଡ଼ି
ଗ୍ରାମର ଦୈଗସି ବୁହସୁର ଗୋଟିଏ ଡେଲିର
ଜନେଟି ରୁଅ ହୋଇଅଛି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଗୋଟାବର ଅବୁତ ଗୁଡ଼ର ତୁଲ୍ ଗଲାଠାକୁ
ମସୁବ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଡ଼ର ସପୁନ । ଅନ୍ତର୍ ଠିକ
ହେଲିପର ଦାଉରେ ଗ୍ରାସୁ ହା ୧୫ ତ ଏକ ପ୍ରସ୍ତ
ଗ୍ରାସୁ ୫ ହାତ ସମ୍ପୁଣ ସାକ ଯୋଡ଼କ ଗୁଡ଼ର
ତୁଲ୍ । ବର୍ଣ୍ଣି ନାହିଁ ଏକ ଗୋଟାଏ ଚକ୍ଷୁ ଅଜ ।
ସର୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିମଙ୍କର ଅଛି ।

୪ । ବରଦାର ମୁକବଜା ୧୮୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟରେ ବଲକର ମହାଶୟୀକର ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତ-
ରମୟା ମର୍ଦ୍ଦି ଅବସୁନ କରିଅଛନ୍ତି ନର୍ସ ବୁଦ୍ଧ୍ୟା-
ହେବ ତାହାର ପ୍ରକାଶା କରି ଅଧି ଅଛନ୍ତି ।

୫ । ଖରୁ ପୀତାର ଉଷଧ । ଅପୁର
(ଯଉଁ ବୁକ୍ଷର ଫୁଲ ହୋଇ ନାହିଁ) ବଗୁର
ସହର ରସ ଏକତ୍ରଣାକ, ପାରକାଳ ସହ ରସ
ଏକତ୍ରଣାକ, ବଞ୍ଚାତଧର ନର ଏକତ୍ରଣାକ;
ଏହି ଚିକିତ୍ସକ୍ୟର ଚିକିତ୍ସାକ ରସ ଏକସତେ
ମିଶାଇ ସାନାନ୍ତେ ସାନ କରିବାକୁ ହେବ ଏକ

ହେବକ ଗେହମାନ୍ତର ହୋଇ ଦେଇ ହେଉ
କରବାର ବସ୍ତ । ହେଲନ ସମୟରେ ଜଳଧାନ
କରବାର ଉଷେଧ । ହେଲନ ଜଡ଼ାର ଅତମତ
କରି ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଜଳଧାନ କରିବାକୁ
ହେବ । ପ୍ରସାଦର ଦେଲ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
ଯେତେବୃତ୍ତ ସାଧ୍ୟ ଦେଖି ଥାରଣ କରିବାର
ଅବଗ୍ୟବ । ଏଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସୀତାର ଉପସମ
ହୋଇଥାଏ । ଏହୁସ ଓଷଧ ସେଦନ ଓ ପ୍ରକୃତ୍ୟା
ଈକତନ କରିବାର ବସ୍ତ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ପ୍ରସ୍ତାଦହାର ବାଟେ ପୁତ୍ର ଜନିତ ହୁଏ, ସେମା-
ନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ ଓଷଧ ବନେଷ ଉପକାରୀ ।

ଅମ୍ପାଗର ନାକଦର ମହଲୁମାରେ ବିପୁର
ଗୋସ୍ତ ହୋଇଅବାର ସଂବାଦ ଅଧି ଅଛି ତାଣି
ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମୁଲ୍‌ର ନୋଟମାନ ବାହାର
କରି ନେବାହାକୁ ଏହୁସ ତୋଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି
ସରକାର ପକ୍ଷରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉଅଛି କି
ହେବ ବୋଲାଇ ନ ଯାରେ ମାତ୍ରେକ୍ଷୁର
ଚିଟା ମଧ୍ୟରୁ ନୋଟ ବାହାର କରି ନେବା
ଅଧିକାର ବସ୍ତୁ ଅଟଇ ।

ସାହୋନାୟରୁର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ସିମଲରେ ଯେତେକାଳ ଶାସୁକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେ-
ନରଲବାହେବ ରୁପକେ ତେତେକାଳ ତାହାକ
ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ଏକକଲ ଇଉଗେସାୟ ସେନା
ତାହାକ ସହଜ ରୁପକେ ।

ଜଲବତାରେ ସମ୍ରାଟ ଏକପ୍ରକାର କୁରୁସେନ
ହେଉଅଛି ଯେ ତାହାର ମାମ ସେଠାରେ
ତେଜୁକ୍ତର ବୋଲ ବହୁ ଅଛନ୍ତି । କୁରୁର
ଲକ୍ଷଣ ଗ୍ରାସୁ ଠିକ ଅମ୍ପମାନଙ୍କର ଠେଙ୍ଗାକୁର
ଗ୍ରାସୁ ଅଟଇ । ପୁଅକୁ ଏକିକ ଯେ ଠେଙ୍ଗାକୁର
ଏଠାରେ ଶାକଣ ଉତ୍ତବମାନରେ ହୁଅଇ ତେ-
ଦୁ କୁର ଗ୍ରାସୁକାଳରେ ହେଉଅଛି । ପର୍ଣ୍ଣିମରୁ
ସ୍ତାନ ସ୍ତାନରେ ମଧ୍ୟ ଏକିକ ଦେଖାଗଲଣି ।
ବଲବତା ତାକୁରମାନେ ଏକିକ ହୁତାଉବାରୁ
ନାନାଉଗାସୁ ବସୁଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର କୁରୁସେନ ବଗର୍ଣ୍ଣର ଅସଣା ସହ-
ଧର୍ମଣୀ ସହଜ ଜଳତମାସ ତା ୧୫ ରୁଣ ସନ୍ଧ୍ୟା
ଏ ୫ ଘା ସମୟରେ ଜାହାଜ ଯୋଗେ ମତ୍ତୁ-
ତରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯଥା ସମାନ୍ତେହସୁବୁଦ୍ଧ
ବଗର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡପ୍ରାପାଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ
ଦାର୍ଯ୍ୟକର ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଧର୍ମିନୀ ସହର କଟକ ଦର୍ଦ୍ଦି-
ଦତାର କଟକପ୍ରଶିକ୍ଷାକୃଷୀକଳ ସମ୍ଭାଳପୁରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଦ୍ଵିତ ହେଲ ।

ଅଭିରିକ୍ରମ ।

ଉତ୍କଳ ଶାସିବା ତା ୨୨ ଭାଗ ମାତ୍ରେ ମରୁ ସନ ୧୮୭୨ ମସିହା ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଦୈନିକେ ଶୁଣାବଳୀର ନାମକ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ କୃତ ବିଜ୍ଞାପନ ପୁସ୍ତକ ଅନେକଲୋକଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବା ଅଥଚ ପୁସ୍ତକ ବୃତ୍ତିରୁ ଅବାଚ୍ୟ ବ୍ୟୟାଧିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେହ ତାହା ମୁଗ୍ଧାଙ୍କ ନ କରବାକୁ ସାଧ୍ୟ କର ନ ଅବାଚ୍ୟ ଅପ୍ରେ ତଳ-ଲିଖିତ ନିୟମରେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ମିଳାସହଜ ମୂଲ୍ୟ କର ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛୁ ।

ପଥା ।

୧ । ପ୍ରଥମାବେଳେ ଅଠପେଇ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ୧୨ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖାଏ ଶୁଣା ହେବ ।

୨ । ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଉତ୍କଳ ଯେଉଁ ମାନେ ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ ଅଗ୍ରହ କରନ୍ତେ ସେମାନେ ଅପଣା ଉକ୍ତା ଜଣାଇଲେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ରେ-କର୍ଡ଼ରେ କରାଯିବ ଓ ଏମନ୍ତ ଦୁଇଗଣ ଲୋକ ପାସ୍ତା ଗଲେ କର୍ମିରମ୍ଭ ହେବ ।

୩ । ରେକର୍ଡ଼ରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଅଠପେଇକୁ ଲିଖିତପଦ୍ୟ ଅଥବା ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ ୫୨ । ତେଣୁ ପଢ଼ବ ଓ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି-ଠାରୁ ସଂଗ୍ରହପ୍ରକ ନକର ୫୦ / ଲେଖାଏ ନିଅଯିବ ।

୪ । ଯାହାଙ୍କ ଭବ୍ୟକୁ ଡାକରେ କାଗଜ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଉଡ଼ା ଡାକମାସୁଲ ମାସକୁ ୫୦ / ଅଥବା ବର୍ଷକୁ ୫୦୦ ଲେଖାଏ ଦେବା ପଡ଼ବ ।

୫ । ଉତ୍କଳେଶ୍ଵରମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୫୫୩ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଲିଖିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପୁସ୍ତକ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ୫୫୩ ଭଲ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୌରୀମନ୍ଦିରର ସ୍ଵୟ ସେବକମଣ୍ଡଳୀ

୧ । ତେଜାଲ ରେକର୍ଡ଼ର ସୁସମ୍ପର୍କରେ
 ୧ । ଡା. ଓଡ଼ିଶା ।
 ୨ । ଉତ୍କଳ ଶାସିବା କଳେଶ୍ଵର
 ୩ । ଭବନପନ । ଡା. କଟକ
 ୪ । ସହାୟକ ସଂଗ୍ରହାଧିକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜଣା-

ଉ କଥାଯାଉ ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ମାନେ ସାଧାରଣ ବିଆଳୀ ଏକଫସଲ ନିମନ୍ତେ କରୁଥିବୁ କରବାକୁ ଶେଷାନ୍ତ ସେମାନେ ସନ ୧୮୭୨ ସାଲ ଜୁଲାଇ-ମାସ ତା ୨୧ ଭାଗ । ମୁ । ୧୨୧୧ ସାଲ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାସ ତା ୧୭ ଭାଗ ବିମ୍ଭା ଭିତ୍ତିପୁସ୍ତକ କରୁ-ଲିପୁକ୍ତ କରେ ମତ୍ରା ୫ ୧ କା ଓ ଗୁଡ଼ା ୫ ୦୫/ ଦରରେ କରୁଥିବୁ ନିଅଯିବ ଯେବେ କେଉ-ଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ଜୁଲାଇମାସ ତା ୨୧ ଭାଗ । ମୁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାସ ତା ୧୭ ଭାଗ ପରେ କରୁଥିବୁ କରନ୍ତୁ ତେବେ ଜଳବର ଦର ଅଧିକ ଅର୍ଥକୁ ମାତ୍ରା ୫ ୧ ଗୁଡ଼ା ୫ ୧ ହେବ ଯେଉଁ-ମାନେ କରୁଥିବୁ କରବାକୁ ଉକ୍ତା କରନ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ କାଳଇଲକା ଉପୋଷ୍ଠୀ ସୁସ-ରଖେଶ୍ଵେଶ୍ଵର ବିଜୁରରେ ଲିଖିତ ଦରଖାସ୍ତ କରନ୍ତେ ଯେବେ ଉପୋଷ୍ଠୀ ସୁସରଖେଶ୍ଵେଶ୍ଵର ନି-କଟରେ ନ ଥାଇ ଦୂରରେ ଥାନ୍ତୁ ତେବେ ସେ ଉଲ୍ଲବାନ କଲଦାରକ ନିକଟରେ ଦରଖାସ୍ତ କର-ନ୍ତେ ସେ ଦରଖାସ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରସୁଲର ନାମ ଓ ଯେଉଁ ଜମି ନିମନ୍ତେ ପାଣି ନେବେ ସେ ଜମିର ତତ୍ତ୍ଵନ ଲେଖାଯିବ ସେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖିତ ଜମି ଉଦାରତରେ ବୋରସ୍ତ ଥିଲେ ଉପୋଷ୍ଠୀ ସୁସରଖେଶ୍ଵେଶ୍ଵର ଅଥବା ଜଳଦାରକରୁ କନାଯାଉ କରୁଥିବୁ ନିଅଯିବ ଉକ୍ତ କରୁଥିବୁ ଦେବଳ ଧାନଫସଲ ସକାଶେ ଚଳିବ ଶାନ୍ତି-କାଳ ଫସଲ ସକାଶେ ଅନ୍ୟ କରୁଥିବୁ ନିଅ-ଯିବ ଜମିଦାରକରୁ ମଉକାଓଷାରେ କରୁ-ଥିବୁ ନିଅଯିବ ନାହିଁ ଦରଖାସ୍ତରେ ଜଳ-ସେଚନ ଜମିର ଠିକ ମାପ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଉକାର ରସୁଲମାନେ ଏକସ ହୋଇ ଉପସିଲିଓଷାରେ ଏକତ୍ର କରୁଥିବୁ କରନ୍ତେ ଉକ୍ତ ପିଠିରେ ସେ ମଉକାର ସମସ୍ତ ରସୁଲ-ମାନେ ଅପଣା ୨ ଜମି ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପର୍କ କର-ନ୍ତେ । ଉକ୍ତା ତା ୨୨ ଭାଗ ମାତ୍ରେ ଅପେକ୍ଷା ସନ ୧୮୭୨ ମସିହା ।

୧୧ ମୂଲ୍ୟସଂକଳନ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କ୍ରମ
ସଂଖ୍ୟା

ଜା ୧ ରୁଣୁ କୁଳ ସମ୍ବତ ୧୯୨୨ ମସିହା । ମୂ । ଡେଏସ୍ ୧୨୯୮ ସମ୍ବତ ୧୯୧୯ମାଲ ଗଜବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ମଫସଲ ପାଇ ତାହାମାସୁଲ ୫୯୮

ଗ୍ରାସୁକୁ କେନାଲରେ ବନ୍ୟ ସୁପ୍ତର ଶ୍ରେଣୀ
ଏକ ବିଦାହେବକ ଅନୁରୋଧମେ ଅମ୍ବେମା
ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ଯେ, କଳାପେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳା-
ଇବା ନିମନ୍ତେ ମତ୍ତମାଣ୍ଡିବ ଗ୍ରାସୁକୁ ବଦଳିମେ-
ଶ୍ୱଳଠାରୁ ଯେଉଁ ନିଜନ ବିଧାନ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଅଛି ଉହିଁର ବହୁ ପ୍ରଥା ହୋଇ ତାଙ୍କ
ବଦେଶରେ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ବିଧାନର
ଓନାବଦ୍ଦେଶକୁ ଗଢ଼ିବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ
ନିଦର୍ଶରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ
ପାରିବେ ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଡି ଅଟଇ ଅକଗତ ହେଲୁ ଯେ
କଲକତାର କେତେକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରଦ୍ଧମାନ-
ଙ୍କର ମନକରଣ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାସୁକୁ ଲେଫଟି-
ନଶା ବଦଳିରକ ନିକଟରେ ଦରଖାସ୍ତ ପତ୍ରଦ୍ୱାରା
ଉକ୍ତ ବିଧାନ ଉଦ୍ଦଳି କର ରିପୋର୍ଟ କରବା
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗ୍ରାସୁକୁ ଲେଫଟିନଶା ବଦଳିର ତଳ-
ଲିଖିତ ମହାପତ୍ରଙ୍କର ଏବସନ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି
ଯଥା । ପୋର୍ଡ଼ ରେବନ୍ୟୁର ମେମ୍ବର ମନା
ସାହେବ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ଏକଟିଂ ଫାଇରେକ୍ଟ-
ର ଉଚ୍ଚୋ ସାହେବ ଏକ ପତ୍ରିକା ଉତ୍ତରକଳି
ବିଦ୍ୟାଗାର । — କେଉଁ ଲୁଗାଢ଼ର ବିମେଷ
ଉତ୍ତର ଉକ୍ତ ଦରଖାସ୍ତରେ ହୋଇଅଛି ତାହା
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ବୁଝାଇ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା

କରୁଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଚରଣ ସଂଗୋ-
ଧନ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର କୌଣସି ବିଧାନ
ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ
ବିଦ୍ୟାଗାର ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ସରକାର ଶିକ୍ଷା-
ଦେବା ଅତି ଅବଶ୍ୟକ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଯେବେ
ସଦାଗୁରୁ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ
ବିଦ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନୋଦୟର ଲାଭକୁ ହୁଅଇ
ଚୁପ୍ଚାପ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ ବସତଃ ମନଦୋଳ ଜଣା-
ଯାଏ ନାହିଁ ନୋହଲେ ମନ ଜଣାଗଲେ ପୁଣି
ପରତ୍ୟାଗ କରବାକୁ ବଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।
ଅତଏବ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତତ ହୋଇଅଛୁ
ଯେ ବଦଳିମେଶ୍ୱ ଏବସନ୍ତରେ ବିକ୍ଷି ଉପାୟ
କରବାର ଉଦ୍ୟମ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏବର୍ଷ ଅମ୍ବେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଉଣା ହୋଇ-
ଅଛି ଉହିଁର ପରତପ୍ତ ଦେବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର ।
ମୋଫସଲର ଏକଟିଂ ସ୍ଥାନରେ ପାତଳଅମ୍ବୁ
ଦେଶବା ସୁପ୍ତବତ୍ତ ଓ ଯେଉଁ ଠାରେ ଯତ୍ନବିଷ୍ଣୁ-
କରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହା ଦୁର୍ମୂଲ୍ୟ
ହେତୁରୁ ଉତ୍କଳକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ନଗରକୁ
ବିଧାରେ ଲେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀସ୍ଥାନ ବୋଲି ବୋ-
ଲନ୍ତି ଏଥିରେ ଦେବଲ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳ ବିଷୟ
ଏକ ଉପାହାସ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସୁଖିଣ୍ଡ ପ୍ରବ୍ୟ
ଯେତେ ଦୁର୍ଗୁପ୍ୟ ହେଉ ଯାହା ଯେଉଁଠି
ମିଳଇ ଲଭର ଅଗାରେ ଲେବେ ଯଥା ସାଧ୍ୟ
ଯତ୍ନରେ ଅଶକ୍ତ । ଏହୁପେ ଏନଗରକୁ

ଏବର୍ଷ ବିକ୍ଷି ଅମ୍ବୁ ଅସିଅଛି ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟବର୍ଷ
ଯେମନ୍ତ ଅମ୍ବୁ ବେପାରମାନେ ବୋହୁ ମୁଗୁରେ
ସେନ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟରେ କଳାରେ ତାହା ବିଷ୍ଣୁ
ଶୁଷ୍ଟ ଓ ମୁଗୁରହାଲ ଗୋଡ଼ରେମାର ଅତି
କ୍ଳେମରେ ଗ୍ରାହକ ପାଉଥିଲେ ଏବର୍ଷ ତାହା
ନାହିଁ ଚୁଚିଷ୍ଟବର୍ଷର ମୋଦା ଅଥବା ବିପିକୂଳ-
ନାଶ ପ୍ରାୟ ଅମ୍ବେବୋଧମାନେ ଗୋଦାମର
ପୁର ଦର ଅଭିଜା ରୁଣୁ ବିଷକ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା
ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମନ ବଳାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ବେହୁ
ଗ୍ରାହକ ଗୋଦାମକୁ ଗଲେ ତାହାକୁ ଅତି ସମା-
ପ୍ତର ମୁକ୍ତ କବାର ମାନମୁଖରେ ଅମ୍ବୁର ଦର
୫୫୫୫ ୮୧୦ ଗଣ୍ଡା କହୁଅଛନ୍ତି ପତ୍ତେ ଉଚ୍ଚ-
ଦର ଶୁଣି ଗ୍ରାହକ ମୂଲ୍ୟ ତ ହୋଇପଡ଼େ ଏପେକ୍ତ
ଦର କହିବା ପୂର୍ବେ ପଜାବିଷ୍ଣୁ ଓ ମିଷ୍ଟାଲାପ-
ପୁରୁ ଗ୍ରାହକମାନ ଶ୍ରଦ୍ଧାକର ରହୁଁ ମୂଲ୍ୟ କହୁ-
ଅଛନ୍ତି । ବର୍ଷକର ଫଳ ଭୋଗ ନ କଲେ
ନୁହଇ ଗ୍ରାହକମାନେ କି କରବେ ଅପଣା ବଳା-
ନୁପାରେ କିଣି ବର୍ଷେବିବାର ସାଧିତତା ଲାଭ
କରୁଅଛନ୍ତି । ହେବଲ ବଡ଼ଲେବମାନେ ଏହୁ
ପ୍ରକାରରେ ଅମ୍ବୁ ପାଇଲେ ଦୁଃଖିମାନଙ୍କରୁ
ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ତାହା ସାଗଣସିବେ କାଳ ବି
ନ କରୁଏ ଯେଉଁ ପ୍ରବ୍ୟକୁ ଏବସମୟରେ ଗୋରୁ
ରଚୁଥାଏ ସେପ୍ରବ୍ୟ ପୁଣି ଏବସମୟରେ ଏତା-
ଦୂର ମର୍ଯ୍ୟଦାକୁ ଲଭଇ !

ଏ ନଗରର ଚୌଧୁରୀବଜାରରେ ଜଣେ
 କେଉଟି ଅଛି ସେ ମାଛ ସୁକୁଅର ବେପାର
 ହରଇ । ଗଜସପ୍ତାହରେ ସେ ଅଧିକାରୀ ସୁକୁଅ
 ଅମଦାନୀ କରି ଅପଣା ଘରଭିତରେ ଜମାକର
 ସୁକୁଅର ସୁଦାମ ଯେମନ୍ତ ଭିକ୍ଷୁମୋଦକର
 ଭାଷା ଘାଠକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କେବଳ ପ୍ରସ୍ତା-
 କନ ନାହିଁ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଭାଷାକୁ ବହୁ-
 ଗୁଁ ଯେ ବାହରେ ବହୁ ହେବାର ସେ ସୁକୁଅଗାଠ
 ସଗୁରେ ଜଳ ପରିଥିଲ ଓ ସେଥିପାଇଁ ସଦାରେ
 ବା ଜଗରେ ରାଜି ଶୁଣାଇବାର ପ୍ରସ୍ତୋତନ
 ହେଲୁ ତେତେବେଳେ ଭାଷାର ସୁଗଳ କେ-
 ତେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ ଭାଷା ଅନୁଭବନା
 ବାକ୍ୟରେ ବସ୍ତୁତ ହୋଇ ନ ଯାରେ । ପ୍ରଜ-
 ବସିମାନଙ୍କ ବୌଦ୍ଧାନ୍ୟବଳକୁ ଅତିବାଳ ଦକ୍ଷି-
 ଣା ବଜାସ ହେଉଅଛି ସେ ବଜାସ ଗଜସପ୍ତାହ-
 ରେ ଯଥୋଚିତ୍ତରୂପେ ପ୍ରକଳ ଥିଲ ସୁକୁଗୁ-
 ସୁକୁଅଗୁଣିର ବୌରର ଏତେ ବିସ୍ତାରଣ ହୋ-
 ଈଥିଲ ଯେ ସେବାଟେ ଗୁଲିବାର ଦୈନି-
 ଦେଲ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ବିହୁଲ ଦୂରରେ ଥିଲେ-
 କେଁ ଚାହୁଁ ବହୁତ ହୋଇ ନ ଥିଲ । ଶୁଣିଲୁ
 ଯେ କେଲଗାଜା ବରଦମାନେ ସେ ବାପନା
 ପାଇ ଅଧିକା ଭଲ ଗାଈ ସରକାରକୁ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତି
 କଲେ କନିସରପୁଲ ଫାଣ୍ଡି ଗୋପାମର ଅତି
 ଶକ୍ତ । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ସେଠା କନିସରବଳ-
 ମାନେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଗୁଣି ନ ଥିବେ । ଏକା
 ହାମନାଜ ଭଲ ଟେକ ନେଉଥିବ । ବୋଧ
 ହୁଅଇ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ସୁଯୋଗ ହେତୁକୁ
 ପୁଲିସ ଚାହିଁରେ ହସ୍ତ ସେପଣ କଲେ ନାହିଁ ।
 ନଗରର ଜନାକାର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ସୁକୁଅଗୋପାମ
 ରୁପୁବାକୁଦେବା ଅତିବାଳ ଓଲଟିଠା ଦିନରେ
 ନତି ଉପକାରୀକୋଲି କି ନଗରରକ୍ଷକମାନେ
 ବହୁ କହୁ ନାହାନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ
 ଯେ ଫାଣ୍ଡିର ହେତୁକନିସରବଳ ଏକସପ୍ତର ଭି-
 ଯୋର୍ କରଥିଲେ ମାସ ପୁଲିସପୁସରରେଶ୍ରେଣ୍ଡେଶ୍ଚ
 କଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ନଗର ନିନ୍ଦାଧିକରେ
 ଅବଧି ରହିଅଛି ଓ ଗୁରୁମାନ ରହିପାରେ ।
 ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ହେଉଅଛି ଯେ ଗଜବର୍ଷ
 ଏହି ବେପାରୀ ପ୍ରଜଗୋପାମ ଭଠାଇନେବାର
 ଅଜ୍ଞା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଠାରୁ ହୋଇଥିବ । ବିନ୍ଦୁ
 ଅବଧି ସେହି ଗୋପାମ ରହିଅଛି ଅଧିକ ଦେହ
 ଗଜର ଦେହାବ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ସୁକୁ-
 ଅଗୋପାମ ଏକ ଅନିଗମ୍ୟ ମଇଲ ବ୍ୟାପାର
 ନଗରର ଅନେକସ୍ଥଳରେ ଦେଖାଯାଏ ବିନ୍ଦୁ

ପୁଲିସ ବିମ୍ବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଠାହେବ ଏଥିରୁ ବିହୁମାସ
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁନାହାନ୍ତି ବଡ଼ ଅଧିକାରୀର ବିଷୟ
 ଅଟଇ ।

ଧୋବା ଭଗ୍ନାଣୀ ଛବିଷ୍ୟ
 ମଦଦମା ।

ଏ ମଦଦମା ଅନେକଦିନ ହେଲ ଅର୍ଥାତ୍
 ଗଜସନ ଜୁନମାସରେ ଯାଜପୁର ସବ-ଉକିଳ-
 ନରେ ହୋଇଥିଲ ଓ ହାଇକୋର୍ଟ୍‌ଠାରୁ ଗଜ
 ଜାନୁଏରୀ ମାସରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଲ । ବିନ୍ଦୁ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ବିଷୟରୁ ଜ୍ଞାନ-
 ଦେଲୁ ଓ ଏପରି ଅପଗ୍ୟ ସଦୃଶା ଘଟୁଥିବାରୁ
 ହାଇକୋର୍ଟ୍‌ଙ୍କ ମାମାଂସା ସଦୃଶାଧାରଣକୁ ଜଣା-
 ଈବାର ଅବଗ୍ୟକ । ସେ ମଦଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
 ଏହି ଯେ ବାବୁ ଶ୍ୟାମାନନଦେଙ୍କ ଜମିଦାରୀ
 ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଗୁପ୍ତଙ୍କର ଗୋଟିଏ
 କ୍ଷୁଦ୍ର ସହଜା ଅଛି । ସେ ସହଜାର ରଘୁଜମାନେ
 ଜମିଦାରୀରେ ସମସ୍ତ କାରବାର ବଦୁଥିବାରୁ
 ଜମିଦାରୀଙ୍କ ସେବାକାର ବିଦ୍ରେଶ୍ଚର ପୃଷ୍ଠନାୟକ
 ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ୫୫ ଲାଲେଗାଏଁ ବାଜାଗନା
 ଭଲବ କଲ ବିନ୍ଦୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକବାକ୍ୟ
 ହୋଇ ଅସମ୍ଭବ ଦେଲେ କିଛି ସେ ମଉଜାର
 ଧୋବା ଭଗ୍ନାଣୀଙ୍କୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଖର୍ଚ୍ଚିବାପାଇଁ
 ପ୍ରତୀକ୍ଷାମତେ ବାରଣ କଲ ଓ ମଧ୍ୟ ଜମିଦାରୀ-
 ରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋରୁଗାଈ ଗଜାପୁଞ୍ଜ ଲଜଗଦ
 ଜାଇବାର ଛବିଷ୍ୟ କଲ । ଏଥିରେ ସେ ରଘୁ-
 ଭଙ୍କର ଯେ ଦେଲେ କିଛି ହୋଇଥିବ ସହଜରେ
 ଅନୁମାନ କରୁ ଯାଇପାରେ । ସେମାନେ ଏଥିରୁ
 ପ୍ରକାଶର ସଦାମେ ପୃଷ୍ଠନାୟକ ନାନରେ
 ଯାଜପୁର ଦୟୋର୍ତ୍ତୀ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ଛବିଷରେ
 ଗୁହାର କଲେ ଓ ଦୟୋର୍ତ୍ତୀ ବାବୁ ଗୁହାର ଛବି-
 ଶ କର ଭାଷା ଭବନ୍ତୁ କରବାଜାରଣ ପୁଲିସପ୍ରଜା
 ଅଜ୍ଞା ହେଲେ । ଏ ମଦଦମା ସଜାଥିବା ଓ
 ସାବଧି ହେବାର ପୁଲିସ ଜଣାଇବାରୁ ପ୍ରଜବାସ
 ଓ ସାକ୍ଷିମାନଙ୍କୁ ସମନ ହେଲ ଓ ସେମାନଙ୍କର
 ସାକ୍ଷର ଅପଗ୍ୟ ସପ୍ରମାଣ ହେବା ପ୍ରକାଶେ
 ଦୟୋର୍ତ୍ତୀମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ର ମଦଦମା ଉପସିପ କଲେ
 ଓ ଭଦ୍ରର ଏହି ହେତୁ ସର୍ପାଈଲେ ଯେ ଏ
 ମଦଦମା ପ୍ରଜା ଦଗ୍ରହସର ଜ୍ୟୋଗସି ଦୟା ଶୟ
 ନାହିଁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମତେ ଦେଉଖାନା ମଦଦମା
 ଅଟେ ବାବମାନଙ୍କର ଅବଗ୍ୟକ ହେଲେ ସେମା-
 ନେ ଅନ୍ୟ ଧୋବା ଭଗ୍ନାଣୀ ଛବିଷ୍ୟ କରପାରିବୁ ।

ଏ ଅଜ୍ଞା ବିଦ୍ରବେ ବାବମାନେ କଟକର
 ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ ଘାଟେବଙ୍କ ଛବିଷରେ ଅର୍ଥାତ୍ କର-
 ବାରୁ ଘାଟେବ ଛବିଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ଏ ଫଉଜ-
 ଦାରୀ ମୋକଦମା ଅଟେ ଓ ସଗ୍ରବିଧର
 ଦ ୨୦୦ ଫା ଅର୍ଥାତ୍ ଅପଗ୍ୟ ସୁକୁ ରଘୁ
 ଦେଖାଇବା ଭଲେ ଅସୁଅଛି ବାରଣ ଜମିଦାରର
 ଗୁମାସ୍ତାର ଅଜ୍ଞା ଓ ଅନିଚାରିବାନୁସାରେ ବାବ-
 ମାନେ ଛାମ୍ୟ ବେବକଙ୍କ ସେବାରୁ ବିହୁତ
 ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସେବକ
 ଛାଡ଼ି କରପାରିବୁ ବି ନା ଏହା ଛାଡ଼ି ବିଷୟ
 ଅଟଇ ଭାଷା ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ କର
 ପାରିବେ ନାହିଁ ଏଦେଶୀୟ ଛାମ୍ୟପ୍ରଥା ଓ
 ଜମିଦାରର କ୍ଷମତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୋଧ ହୁଏ ଯେ
 ବାବମାନଙ୍କୁ ଭାଷାର ପୁଅ ସେବକମାନେ ନ
 ଗ୍ରହଣାର ସେମାନଙ୍କର ଅଗମ୍ୟ ଲୁଗ ଓ କ୍ଷତ
 ହୋଇଅଛି ଓ ଏହା ଜମିଦାରର ରଘୁରେ
 ହୋଇଥିବାରୁ ମଦଦମା ଥା ୨୦୦ ରୁ ଚଳେ
 ଅସୁଅଛି । ଅଭାବ ଦୟୋର୍ତ୍ତୀଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ରଘୁତ
 ହୋଇ ମଦଦମାର ପୁନର୍ବିଚାର ହେବା ପ୍ରାର୍ଥ-
 ନାରେ ନଥି ହାଇକୋର୍ଟ୍‌କୁ ସଠାଇଲେ ।
 ହାଇକୋର୍ଟ୍‌ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏ ଫଉଜଦାରୀ
 ମଦଦମା ଥିବା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ହେଲେ ଓ
 ଦୟା ବିଷୟରେ ବିଷ୍ଣୁ କଲେ ଯେ ଏଥିରେ
 ଅପହରଣର ଉପଯୋଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଦଗ୍ର-
 ହସର ଦ ୩୮୫ ଓ ଦ ୨୧୧ ଫା ଭଲେ ଏ
 ମଦଦମା ସ୍ତୁତ ଅସୁଅଛି ଏବ ଦୟୋର୍ତ୍ତୀ ବାବୁଙ୍କ
 ପକ୍ଷରେ ବୋଇଲେ ଯେ ସେ ଏପରି ହୁଲେ
 ପ୍ରଜବାଦକ ପ୍ରତି ଦେବାରୁ ଭାବ ଅଭରଣ
 ଦୃଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଅଟେ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଜବାସ ମୁକୁ ଶାଈ-
 ଥିବାରୁ ଭାଷା ପକ୍ଷେ ଅତି ବିହୁ କରବାର
 ଅବଗ୍ୟକ ନାହିଁ ପୁଲିସ ମଦଦମାର ପୁନର୍ବିଚାର
 ହୋଇ ନ ପାରିଲ ।

ଦୟୋର୍ତ୍ତୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହାଇକୋର୍ଟ୍‌ ଯାହା
 ଦସୁଅଛି ଭାଷା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ବାରଣ ସେ
 ଦେଶୀୟଗୋବ ଗାଈ ଛାମ୍ୟପ୍ରଥା ଓ ଜମିଦାରର
 କ୍ଷମତା ବଥା ଅଧିକ ଜଣାଥିବାରୁ ସମ୍ଭବ ।
 ସେ ସେ ବିଗ୍ରହା ରେକରୁ ଦଳିବର କହଲେ
 ସେ ବାବମାନେ ଅନ୍ୟ ସେବକ ଛାଡ଼ି କର
 ପାରିବୁ ଏହା ଅତି ଅଧିକାର ବିଷୟ ଅଟଇ ।
 ହାଇକୋର୍ଟ୍‌ କି ବିବେଚନାରେ ମଦଦମାର
 ପୁନର୍ବିଚାର ହେବାର ଅଜ୍ଞା ନ ବେଲେ ବିହୁ
 ଦୃଷ୍ଟି ଯାଜ ନାହିଁ ଯାହା ଦେଇ ଭାବର ଏପ୍ରକାର
 ଛବିଷ୍ୟ ଫଳଦାୟକ ହୋଇଅଛି । ଚିତ୍ରରେ

କରୁଥିବା ସବୁକରିବ ମହାନ୍ତି କଣେ ରୁଦ୍ଧତାକୁ
 ଥୋବା ଭଣ୍ଡାରୀ ନିଷେଧ କରୁଥିଲେ । ସେ
 କାଳରେ କିଏ ମନେକରୁଛି କିଏ କରେ ଏଥିର
 ଶାଳକ କଲ ଓ କିଏ ମନେକରୁଛି ଦିଗୋଟୀ
 ବାବୁଙ୍କ ସର ନାଲି ଓ ପମିସ କରବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ବିଦଗ୍ଧନ ଦେଖାଇବାକୁ
 ମହତ୍ତମା ଚଳାଇ ରୁଦ୍ଧତା ଉପରେ ଟ ୩୦ ଲା
 ଅର୍ଥସଂଗ୍ରହ କଲେ ।

ସାଧାରଣ ଆମୋଦ ।

ଉକ୍ତ ସପ୍ତାହରେ ନବରସାଧିନୀମାନେ କିନ୍ତୁ
 ଅନୁଭବରେ ସମସ୍ତାଦିବାହର କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏହିଅନ୍ତେ ଯାହାର ଧୂମ, ପ୍ରାୟ ୧ । ୧୦ ହାନରେ
 ଶୁମକରଣୀ ଅଥବା ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ହେବାକୁ
 ଶେଷମାନେ ଅନୁଭବରେ ସୁଖିଯାକ ବୁଲି ଶ୍ରୀଶୁଭ
 ଶ୍ରୀମ ବିଦାରଣ କରୁଥିଲେ । ଶ୍ରୀଶୁଭାଳରେ
 ସେ ଯାହାର ନିୟମିତ ଅତି ଚମତ୍କାର ଏଥିରେ
 କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଚନ୍ଦନ ଏକ ଗୁମ-
 କରଣୀ ଯାହାକୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷମାନେ
 ଶ୍ରୀଶୁଭାଳରେ ଶକ୍ତି ଶାର୍ବତୀଳ ହେବାର ବିଧାନ
 କରୁବାହାର କରସାଧାରଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ପ୍ରମୋଦ
 ହରବାର ସେ ଅଧୁର୍ଯ୍ୟ କୌଶଳ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଶାହା ମଜ ସପ୍ତାହରେ ହଲକ୍ଷଣମୟେ ଅନୁଭବ
 ହୋଇଥିଲା । ଏବର୍ଷର ଶ୍ରୀଶୁଭା ବଡ଼ ଯାଣ
 ହୋଇଅଛି ପୁଣି ଗତ ସପ୍ତାହରେ ବୁଲି ଚଳିବନ
 ଏମନ୍ତ ଦେଲ ସେ ଦିବାଗଣୀ ପବନର ଭାବୁଣ
 ସହାର ହେଲା ନାହିଁ । କଳଯାତ୍ର ଖଣ୍ଡ ଡରରେ
 କୌଣସିପ୍ରକାରେ ଲୋକେ ଘରେ ରହିଲେ କିନ୍ତୁ
 ବୃଷରେ ଘର ଅପେକ୍ଷା ବାହାର ଗୀତଳ ହେଲ
 ସୁଭବ୍ ଘରେ ପରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା ହେଲା ନାହିଁ ।
 ଏମନ୍ତକାଳରେ ଏକମାସ ଯାହାର ଧୂମଧାମ
 ଲୋକଙ୍କୁ ସେମନ୍ତ ବାହାରେ ବୁଲିବାର ସୁଯୋଗ
 କରୁଥିଲ ସେହିପ୍ରକାରେ ନାନା କୌତୁକରେ
 ମନକୁ ରୁଲାଇ ରଖିଲ ଏଣୁକରି ଗୃହିକାଳରେ
 ବାଲି ଝରୁଁ ହୋଇ ବହୁଥିଲେ ସୁଖା ଉତ୍ସରେ
 ବୁଝି ବୁଝି ଚିତ୍ରାଗଳ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କିମନ୍ତର-
 ବାବା ସମସ୍ତଶେଣୀର ଲୋକଙ୍କର ଦୁଃଖ ଗଲ?
 ଅନୁମାନେ କହୁଅଛୁଁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଶେଣୀର ବା-
 ଘଣ ଯତ୍ନ ଓ ମଧ୍ୟମଶେଣୀର ଲୋକେ ଅବାଚିତ
 ସୁଧେଯାତ୍ରା ଦେଖି ବୁଲୁଥିଲେ ଓ ଉଚ୍ଚଶେଣୀର
 ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅପଣା ଘରଠାକୁର-
 ଳର ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରାରେ ଓ ଅନେକବ୍ୟକ୍ତି ଗୋ-

ପାଳକ ଠାକୁରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କୃଷ୍ଣଲୀଳାରେ
 ମାତ ରହିଥିଲେ । ଅନୁମାନଙ୍କର ଦେଖିଲେ
 ଦେବକ ନବ୍ୟସମ୍ପଦାୟର ସମ୍ମାନୁଦ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
 ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍କଳଗଙ୍ଗ ଶିଳାବଳରେ ବିଦେଶ
 ସତ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର ପ୍ରକାଶରେ ବିଚ୍ଛି
 ଅବଲମ୍ବନ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କର
 ଅବଲମ୍ବନ ଅବଗତ ହୋଇଥିବ ବୋଲି ଜଣା-
 ପଡ଼ୁନାହିଁ କାରଣ ସତ୍ୟତା ଅନୁମାନଙ୍କ ନିଦେ-
 ରନାରେ ଅତି ଗୀତଳସଦାର୍ଥ ଦେହେବତା ଶ୍ରୀଶୁ
 ହେଉ ଶାହା ସାରହୋଇଯାଏ ପୁଣି ଉତ୍ସରେ ଅତି
 ଗୋଟିଏ ଚମତ୍କାର ବ୍ୟାପାର ଦେଖାଯାଏ ଯେଉଁକୁ
 ଗୀତଳତା ଗଣ୍ଡର ଓ ମନକୁ ସମାନତ୍ରୟ ଜଡ଼ାତୁଳ
 କର ବଅଇ । ଅନୁେ ସତ୍ୟ ହୋଇଅଛି ଉତ୍କ-
 ଶନ୍ତାମାସକେ ଗୀତଳରେ ଦେହ ଅର୍ଥ କଳ୍ପର
 ଲୋକେବେଳେ ଫୁଲକେଲ, ଅଲପକା ବା ନିତାନ୍ତ
 ପକ୍ଷରେ ମୋଟ ନନକଳକର ଲୁଗା ନ ପିନ୍ଧିବ
 ଏମନ୍ତ ସାଧ ବାହାର ଅଛି । ବାଚକ ଦେହରେ
 ଗୀତ ଅଧିକ ଲଗଇ ବୋଲି ଲୋକେ କହୁଥାନ୍ତି
 ଯେଉଁମାନେ ମୋଟଲୁଗାର ପିନ୍ଧିଲୁକ ଓ ଚପ-
 କନରେ ବସୁଲ ଉଡ଼ା ନ ଗଲେ ବାଣ୍ଟକୁ
 ବାହାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଘରେ ମଧ୍ୟ ମୁକୁଳା
 ଦେହରେ ରହିନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଶାହାଙ୍କର
 ବାଚକ ଅଧିକ ଅଟଇ ଗଣ୍ଡରର ଅବସ୍ଥା ଏହିପ୍ରକ
 ମନ୍ଦର କଥାକ ଉତ୍ସ ବଳିକର ଅଟଇ ଗୀତଳରେ
 କାଲୁଅ ମାରଗଳ ସର କୌଣସି ବିଷୟରେ ମନ
 ପ୍ରବଳୁତ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଅଥବା ଏମାନଙ୍କ
 ମନ ଠିକ୍ କୁଅପଥର ସର ଅଟଇ ଉତ୍କଳଗାରେ
 ଦେହ ଅକ୍ଷାଦତ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ପ୍ରକା
 ପାରଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର କହାତ ଗୀତଳ ବାସ୍ ଓ
 ଫୁଲକରନ ସମାପବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଯକ୍ଷ୍ମହୁକୁ
 ପ୍ରକାବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ଏକଥା ସେମାନଙ୍କୁ
 ଜଣା ଥିବାରୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ମନ ପ୍ରକାଶଲକ୍ଷ ଉତ୍ସରୁ
 ଏକାବେଳକେ ବହୁତ ହୁଅନ୍ତି ଏଥିଆଇ ସାବ-
 ଥାକ ପୁବକ ଲୁଗାରେ ଦେହକୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ
 ଘୋଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତି । ସୁଭବ୍ ଏପରି ଲୋକ
 ଗଗ୍ଗହନରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଘରେ ଗୋଇ ପାରନ୍ତି
 ଏହାଙ୍କୁ ଯାହାକର କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ
 ଏହାଙ୍କର ଏକା ଗରମ ଲୋଡ଼ା ଓ ଟଙ୍କାର
 ଦେଲେ ଗରମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ଏମାନେ ଯାହା
 ଦେଖି ଗଲେ ହୁଏତ ଟଙ୍କାର ଗରମିକର ଉଣା
 ହୋଇଥିବ ଏହାଆଇ ଏଶେଣୀର ଲୋକ
 ଏକା ଯାହା ଦେଖିବା ବାହୁକି ଯାହାପାଇ
 କହୁଁ ଯେହା ଦେବାକୁ ସୁଖ ଅପମିତ ହୋଇ

ଅନୁଷ୍ଠାଣେ ସାହିଃ ରକ୍ଷାର ଚିନ୍ତାରେ ସତରହ
 ଥାନ୍ତି ।
 ଗୁମନବନୀ ବି ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଅଧିକାଂଶ
 ସୁଲରେ ସାଧାରଣ ଦେହାନ୍ତରୁ ନିବ୍ୟହ
 ହୁଅଇ କିନ୍ତୁ ଏଣିକି ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଏ ଯାହା ସବୁ
 ରୁ ହ୍ରାସ ଦେଖାଯାଏ ଉତ୍ସର କାରଣ ଦେବକ
 ଲୋକଙ୍କର ଦେହା ଦେବାର ଅନିଚ୍ଛା ଅଟଇ ।
 ଏକପକ୍ଷରେ ବୁଝିବାକୁ ଗଲେ ଟଙ୍କା ଦିନ
 ଖସି ଦେଉଅଛି ଲୋକଙ୍କର ଉପାର୍ଜନ ଓ ଉତ୍ସ
 ସଙ୍ଗେ ମୁଦାଭିଳାଷ ମଧ୍ୟ ବହୁଅଛି ଏ ଅବ-
 ସ୍ଥାରେ ପୁଣ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଦେହା ଦିଅନ୍ତେ ନା
 ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଉଣା ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିର ଏକ
 ମାତ୍ର ଏହୁ କାରଣ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନକୁ ନାନା ପ୍ରକାର ଯାତ୍ରା ସତ୍ତ୍ୱକାରେ
 ଲୋକେ ଉଚ୍ଚାପୁବକ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅତି ସର-
 କୁଳନକ ଶ୍ରୀକ କରୁଅଛନ୍ତି । ଯାତ୍ରାପ୍ରକାରେ
 ଜଣ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦେଖ ପଡ଼ୁଅଛିକୋଲ ଲୋକେ
 ଦେହା ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଦେବକ
 ଶାହାଙ୍କ ଉଚ୍ଚା ବିରକ୍ଷରେ ସରକାର ବିଦି
 ଦେଉଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଲୋକେ କରୁକୁ ଭଗ୍ନପ୍ରାୟ
 ମଣୁଅଛନ୍ତି ଓ ଦିଗ୍ଵଦେହା ଲୋକ ବି ଦେହା
 ଦେବାକୁ ସୁଖପାଏ ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ପୁରୁରୁପ ଚନ୍ଦ୍ର ବର୍ଷିଲ ଓ
 ବର୍ଷା ହେବାକୁ ନାହିଁ । ରକ୍ତସଂକ୍ରାନ୍ତି ଅତି
 ଦିନ ବାରଦନ ରହିଲା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଲେ
 ହାନରେ ବିକାସୁକା ବୁଲି ନାହିଁ ଏ ବି ଚମତ୍କାର
 ଘଟନା ଏଥିର କାରଣ କିଛି ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ ।
 ବୋଲିଗୋବିନ୍ଦଦାସ କାଳ ଯେତେଲେ ଗାଈ
 ଅଟକାଇ ଚାଲିଅଣା ଭଣ୍ଡକେଇଥିବା ଦୋଷରେ
 ସେ ଛୁମାସ କାବ୍‌ବାସର ଦିଗ୍ଵ ପାଇଥିଲା ଶାହା
 ଅପିଲରେ ଦେବକ ଏକମାସରେ ରହିଲା ।
 ଅନୁମାନଙ୍କ କଳସାହେବଙ୍କର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦିଗ୍ଵାଣୀ
 ବସ୍ତାୟକୁ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଉତ୍ତମ ଅଟଇ ।
 ଏ ଚନ୍ଦ୍ରକେଶନ ଗଙ୍ଗେଟ୍ଟର ଅବଗତ ହେଲ
 ଏଥିର ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ରୀମରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏକ
 ବୃକ୍ତି ହୋଇଅଛି ଯେ, ପତ୍ତନରେ ଚାଲୁଅଛନ୍ତ
 ଜଳ ଛୁଟା ହୋଇଅଛି । ଅକାଶ ଚେନ୍ଦ୍ରି ବୋଧ
 ହେଉଅଛି ଅସ୍ତର ଜଳ ହେବ । କୃଷ୍ଣମାନେ
 ଉଚ୍ଚାନୁପାରେ ବିଲରେବଳ ବୁଲୁଥିଲେ ଅତି
 ଅକାଶମାସରେ କଳାଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 ଦେଖାଇ ବିରବାକୁ ନ ହେଲେ ମରଲ ।

୧ । ବଳବତାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରାମନାଥ ବସନ୍ତ
 ଚେନ୍ନୁ ନୂରର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାର କର
 ଅଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କୁର ହେବା ସୁଦ୍ଧା
 ଶରୀରରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଯାତ୍ରା ହୁଏ ଏବଂ ସର୍ବ
 ବୋଧ ହୁଏ ସେହି ସମୟରେ ତାହା ବ୍ୟବହାର
 କଲେ ଅଳ୍ପ କୁର ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦି
 ଘାତ ଗରମ କରି ସେବନ କରିବାକୁ ହୁଏ ।
 କୁର ହେଲେ ଗଜଲୋଚନାସଂସାର ବାହୁ ଅତି
 ଦେଲେ ଗଞ୍ଜରର ଦେବନା ଓ କୁର ଜମିଯାଏ ।

୨ । ନିଉରପୂର୍ବ ହେଉଳତା କହନ୍ତି, ଯଦି
 ଦେଉଳ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଉକ୍ତମାସ ହେଲ
 କହା ଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ତାହାର
 କୌଣସି କଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ନିଲକ୍ଷଣ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରଇ ।

୩ । ଉତ୍କଳକେନ୍ଦ୍ର କଠି ଶିଳ୍ପ ସମ୍ପାଦନା
 ଲେଖି ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଯେ, ଉତ୍ତମ ଯୋଡ଼ାଗା-
 ଲ ନାମକ ସଂସ୍କୃତ ସାହେବ ଅଲମ୍ପୀରଙ୍କର
 ଗୋଟିଏ ସଂସ୍କୃତ ନାମାଠିପ୍ରମ ପ୍ରସବ କଲ ।
 ଉତ୍କଳକେନ୍ଦ୍ର ଯଥାସମୟରେ ଯୁକ୍ତି ଗାବକ ବହୁ-
 ର୍ଗତ ହେଲେ ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଯେ ନାମାଠି
 ଗାବକ ମଧ୍ୟରୁ ସାହେବ ମୋରଗର ଓ ଅବ-
 ଶିଷ୍ଟ ସଂସର ଅଟଇ । ଯେଉଁମାନେ ସଂସପତ୍ତୀ
 ବୋଲି ପରରଷ୍ଟ ଦେଇ ଲୁଗୁର ମୁରଗିଅପତ୍ତୀ
 ଗାନ୍ଧି ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ରକ୍ଷା ହେଲ ।

୪ । ଶାରମ୍ପ ଅବିଭାଗିଣୀ କହନ୍ତି ଯେ,
 ପୁରୀଜିଲାର ଅନୁଗତ କେଲେତ୍ରପ୍ରଗଣା ବନ୍ଧି-
 ଶରେ ଗୁରୁଜୀରଙ୍କର ଅଧିକାରରେ ହୁଲିପୁ-
 ନାମରେ ଏକ ବନ ଅଛି । ଏଥି ନିକଟରେ
 ଗୋଟିଏ ଉଷ୍ଣ ପ୍ରସବଣ ଅଛି । ତାହାର ଜଳ
 ଏତଦ୍ଦୃଶ୍ୟ ଯେ ମୁଠାଏ ଚାରିଲ ଲୁଗାରେ
 ବାଜି ସେଥିରେ ଗୁଡ଼ାଇ ରଖିଲେ ୩୬ ମିନିଟ
 ମଧ୍ୟରେ ତାହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ବୃତ୍ତେଷ
 ଅଧିକାରୀ କିମ୍ପା ଏହି ବର୍ଷକମଧ୍ୟରେ ତୈ-
 ପୁଷ୍ଟିମାଠାରୁ ୧୫୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଥିର ଜଳ
 ଅଧିକାରୀ ଗୀତଳ ହୁଅଇ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ସମୟ-
 ରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମେଳା ହୋଇଥାଏ
 ସୁନାଥ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ସମାଗ-
 ମ ହୁଅଇ କିନ୍ତୁ ଏବର୍ଷ ତହିଁର ଜଳ
 ଗୀତଳ ନୋହୁଏ ସମୁଦାୟ ଯାଣି ଫେର
 ଯାଇଅଛନ୍ତି । ପାପ ବଢ଼ିଲୁ ଏମନ୍ତ ହେଲକ ?

ମାର୍ତ୍ତ୍ୟାତ୍ମକାଳ ପିଲୁକୁ ବିଦ୍ୟାରାମରେ
 ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଉବାବାରଣ୍ଣ କଲବତାର ଲକ୍ଷ୍ମଣର
 ସ୍ଵରୁର ଏକ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ

କେତେକଜଣ ସମ୍ପାନ୍ତ ମାର୍ତ୍ତ୍ୟାତ୍ମ ଉପସ୍ଥିତ
 ଥାଇ ବହୁଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା ପିଲମା-
 ନକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଇବାପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
 ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବେ । ମାର୍ତ୍ତ୍ୟାତ୍ମକା-
 ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର ଚର୍ଚ୍ଚା ବାସ୍ତବରେ
 ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଶିଳ୍ପରେ ନିବାସୀ ଜମିଦାର ବାବୁ ଯୋଗେ-
 ଦୁରଦ୍ରବ୍ୟୋଷ ଜାଲର ସରକାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନସଭାକୁ
 ୫୧୦୦୦ଟା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମାତା ଯେ ରଞ୍ଜିତ୍ତ୍ଵ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସଂସ୍ଥା
 ଅଳ୍ପ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ଯେଉଁ
 ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସମରକଦ ଓ ବୋଗାବୁ ପ୍ରଭୃତି
 ରଞ୍ଜିତ୍ତ୍ଵର ଅଧିକାର ଦେଖନ୍ତୁ ଅଧିକ ତହିଁର
 ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଗଭୀର ୫୨୫୦ ଟା ଉତ୍କଳରେ
 ମାସୁଲ ଆବାସ ହେବ । ୫୫୫୫ରେ ଗୁରୁଅଣୀ
 ମାସୁଲ ଅତି ଉଚ୍ଚ ଅଟଇ ଏହାପୁରୁ ବୋଧ
 ହୁଅଇ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ପରଶ୍ରମଜାଳ ପ୍ରଦାନ
 ଏ ଅଳ୍ପ ଅତିଅଧିକାର ହେବ କାରଣ ମାସୁଲ
 ବେଦା ରଞ୍ଜିତ୍ତ୍ଵରେ ଲୋକେ ବ୍ୟାପାର ପ୍ରଦାନ
 ରବେ ନାହିଁ ।

ମାନାକ ଶାରମ୍ପର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
 କାଉଁଡ଼ାଲ ଜଗରରେ ଥରେ ହେତ ବଜାସ
 ହୋଇ ଯାଇ ତହିଁର ଅଲ୍ପଦାନରେ ସୁନବୀର
 ଏକ ହାଲରେ ଗୁଲିଗଦାଣ୍ଡା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅନବ-
 ରତ ମେଘ ବୃଦ୍ଧି ହେଲ । ଏଥିରେ ସେଠା-
 ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ମନ ହୋଇଅଛି ।
 ଅମ୍ପାନାକ ଯାଇ ଯେ ଦେ ଗୁଲିଗମିନିଟି ସେ
 ପର ବୃଦ୍ଧି ହୁଅନ୍ତା କେତେ ପୁଣି ଲଭନ୍ତୁ ।

ଲୋକାରେ ଯେଉଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କଲେକ୍ଟ
 ନିର୍ମାଣ ଦେବ ତହିଁର ବ୍ୟୟ ଦେଲକ୍ଷଣ ୫୫୫
 ହିର ହୋଇଅଛି ।

ସୁରଶିଷ୍ଟା କଲରେ ଗ୍ରେଡ଼ମେଣ୍ଟ ଅଠର
 ପ୍ରଚଳ ହେଲ କଲକ ତା ୧ ଭଗ ଜୁନଠାରୁ
 କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ହେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିର୍ମାଣକୁ ସାହେବ ବମ୍ବେରେ ଥିବା
 ସମୟରେ ବରସଂସକ କାଳିଦା ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ
 ୫୫୦୦ ଟା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞପନ ।

କଲଦେବ କବିସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରଚିତ ଛାପାକହୋ-
 ଲ ନାମକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ଛନ୍ଦ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
 ଏହି ଯତ୍ନାଳୟରେ ବିକ୍ରୟାରମ୍ଭଅଛି ମୂଲ୍ୟ ୫୦/୭
 ପ୍ରକାଶ ଥାଇ ନ ପୁସ୍ତକ ପୁଷ୍ଟି ନିର୍ଦ୍ଧିତ

ଅନାମକ ସ୍ଵାନମାତକରେ ସଂପ୍ରତି ଉକ୍ତ
 ପୁସ୍ତକ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

୩୦୩୭୨ ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦଚରଣ

କୈଦେଶ୍ଵରପତାସ ନାମକ ଉପେନ୍ଦ୍ର ରଞ୍ଜିତ
 କୁଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପୁସ୍ତକ ଅନେକଲୋକଙ୍କର ପ୍ର-
 ସ୍ଵୀକୃତ ହେବା ଅଧିକ ପୁସ୍ତକ ବୁଝୁଛୁ ଥିବାକୁ
 ବ୍ୟୟାଧିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେହ ତାହା ମୁଗୁଳକ
 ହେବାକୁ ସାହସ କର ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ଭେ ଉଲ-
 ଲିକ୍ଷଣ ଶିଷ୍ଟମରେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଶିବାସହଜ
 ମୁଦ୍ରିତ କରି ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛୁ ।
 ଯଥା ।

୧ । ପ୍ରଥମାଂଶରେ ଅଠପେଟ ଗୁରୁତୀ
 ଅର୍ଥାତ୍ ୩୨ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖାଏ ଛପା ହେବ ।

୨ । ଏ ବିଜ୍ଞପନ ଉତ୍କଳ ଯେଉଁମାନେ
 ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ ଅଗ୍ରାହ କରବେ ସେମାନେ
 ଅପଣା ଉକ୍ତା ଜଗାଇଲେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ରେ-
 ତହୁଣ୍ଡା କବ୍ୟିକ ଓ ଏମନ୍ତ ଦୁରଗତ ଲୋକ
 ଯାହା ବଲେ କର୍ମରମ୍ଭ ହେବ ।

୩ । ରେଡ଼ହୁଣ୍ଡାକୁ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କଠାରୁ
 ପ୍ରତି ଅଠପେଟକୁ ଚଳପରା ଅଥବା ବର୍ଷର
 ଯାଇ ୫୨ । ଦେଶ ପତ୍ର ଓ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି-
 ଠାରୁ ସଂଗ୍ରହପ୍ରତି ନବକ ୫୦୦ / ଲେଖାଏ
 ନିଅସିବ ।

୪ । ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାହାରେ ସାଗତ
 ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ କୁଡ଼ା
 ତାହାମାସୁଲ ମାସକୁ ୫୦ / ଅଥବା ବର୍ଷକୁ
 ୫୦୦ ଟା ଲେଖାଏ ଦେଶ ସତ୍ରକ ।

୫ । ଗ୍ରହମେଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୫୫୫
 ପଠାଇବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଗ୍ରାହକଙ୍କର ବିମୁଦିତ
 ସଂଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପୁଅଟ୍ ବିଜ୍ଞପନଦ୍ଵାରା ୫୫୫
 ଭଲକ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦଚରଣ
 ବେକେଟଣ

ମୂଲ୍ୟପତ୍ରି

ଶ୍ରୀ ଗୁଡ଼ା ବୁଝେ କୋମପତା ବନ୍ଧାଣୀ	୫୧୯
” ଉତ୍କଳକେନ୍ଦ୍ର	୫୭
” ସୁନାମକତ୍ର ସଂସ୍କୃତାୟତ୍ତ	
କଲେକ୍ଟର ଅଧିକମ	୫୭୫୩

ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସମ୍ପର୍କ କଟକ ବର୍ଦ୍ଧି-
 ବତାର ବର୍ଷପତ୍ରିକାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯତ୍ନାଳୟରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଚ୍ଛୁରଣ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସଂସ୍କରଣ
ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ମାସିକା । ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ଅଗ୍ରମ ଦାଖଲ ମୂଲ୍ୟ ୫*
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ରୁଲ ୫୯୫

ଗଜ ଶ୍ରବଣକାରର ସୂର୍ଯ୍ୟୋପସ୍ଥାନ ଉତ୍କଳ-ପତ୍ରିକାମତେ ସକାଳ ୯ ଓ ୧୧ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ୧୮.୦ ମିନିଟ୍‌ଠାରେ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ବନ୍ଦଲାପତ୍ରିକାମତେ ୧୮.୫ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ୧୯.୫ ମିନିଟ୍‌ଠାରେ ମୋକ୍ଷ ହେବାର ଥିବ । ମାଃ ଦେଶବାରେ ଭାଷା ୧୭ ଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୮ ଠାରେ ମୋକ୍ଷ ହେବ । ଏଥିର ବଦଳା ଗଣନାଠାରୁ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ଗଣନା ଅନେକ ଠିକ୍‌ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ଗଣନା ଓ ପ୍ରକୃତ ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୨* ମିନିଟ୍‌ର ଅନ୍ତର ଓ ଛବିଶ ଗଣନାରେ ଏତେ ଅନ୍ତର ଯଦ୍ୟପିକ ପ୍ରଗଂସନାୟ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦଲାପତ୍ରିକା ସମ୍ବନ୍ଧ ଭୁଲନା ବଲେ ଉତ୍କଳର ଗଣନା ଅନେକ ଠିକ୍‌ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରବାକୁ ହେବ ଏ ଅଂଶରେ ଉତ୍କଳ ପତ୍ରିକାର ପ୍ରଗଂସା ଅଛି ।

ଚୌକିବାଣୀ ଅଇନ ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ ଚୌକିବାଣୀ ଅଇନ ସଂଜ୍ଞାନୁ ଗୋଟିଏ ଚୌକିବାଣୀର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସ୍ଵନ୍ୟେଷୁ ଅଟନ୍ତୁ ଜାଣ ହୋଇ ପାଠକଙ୍କ ଗୋଚରରେ ଲେଖୁଅଛୁ । ଉକ୍ତ ଅଇନ ବାରିକୁମ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରଚାର କରବା ସମ୍ବାଦେ ସେଠାର ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ ଗାହେବ ପ୍ରତି ଅଦେଶ ଦେବାର ସେ ସେ ଅଇନ ବ୍ୟୟ ଚଳିବ ଏହା ବନ୍ଦନା ହାରଣ ପ୍ରଥମେ ବେକଳ ହେବା ବା ଗ୍ରାମରେ ଭାଷା ଚଳାଇଲେ । କିନ୍ତୁ

ପଞ୍ଚାବତ ସମାଜେ ଉପସ୍ଥୁ ଲୋକ ନ ମିଳି-ବାରି ଗାହେବ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା ନାମ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ଜାଣ ନ ଥିଲେ । ଏପରି ଉପସ୍ଥୁ ପଞ୍ଚାବତମାନେ ଚୌକିଆମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମଚୌକିରାଜ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ ଲଗାଇ ଅପଣା ଅପଣାର ଚିତ୍ତ କ୍ଷେତ ଚାଲି ଦେବାରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ଏହାସ୍ଵ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ କର୍ତ୍ତବ୍ୟୋତର ହେଲ ଓ ସେ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କୁ ଏ ଅଇନ ପ୍ରଚାର କରିବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନେ ଲେଖିଲେ କିନ୍ତୁ ଲେଖିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ଯେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ ବଜଲରେ ସବୁ ଦୋଷର ମୂଳକାରଣ ହେବାର ଯେ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ କରାଯିବ ତାହା ଏ ଘଟଣାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ହେଉଅଛି ଅଭାବ ଏ ଅଭାବ ମୋକ୍ତ ପକ୍ଷରେ ସରକାରର ଯତ୍ନ ବି ଉତ୍ତମୋଗ କରାଯିବ । ହେଉ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ଗ୍ରାମ ସବୁରେ ବି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଦାହେବ ନୁହଇ ନବର ଚିକିତ୍ସ ଅଇନ ପ୍ରଚାର କରବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯିବୁ ଅନୁମୋଦନ ବୁଝିପାର ନାହିଁ । ଅନୁମୋଦନ ସମ୍ପନ୍ନ କରୁଅଛୁ ଯେ ଏ ଅଇନ ଦେଶରେ ଚଳିପାରବ ନାହିଁ ଓ ବଳପୂର୍ବକ ଚଳାଇଲେ ଲୋକଙ୍କର ଅବଦାନୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଯତ୍ନ ଗାହେବ ।

✓ କଟକ ହାଇସ୍କୁଲର ବ୍ୟୟ କର୍ତ୍ତନ । ✓
ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟୟ ଲାଭକ ହରବାପାଇଁ ଅନୁମୋଦନକର ଲେଖିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଗ୍ରାସୁକ୍ତ ହାମୁଲ୍ୟାହେବ ଯେମନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକ୍ରମ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଭାଷା ହାହାରିଲୁ ଅବଦାନ ନାହିଁ ବରଂ ଲୋକମାନେ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଚେଷ୍ଟି ଶୁଣି କାଉର ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ତଥାପ ଅନୁମୋଦନ ମନେ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଲେଖିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଯେତେ ଯାହା କରନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ସଞ୍ଚିତ ବ୍ୟୟ ଉଣା ହେବ ନାହିଁ । ବରଂ ଏଠାରେ ଯିକ୍ଷା ଅବସ୍ଥା ଅତି ଗ୍ରାମ ଥିବାରୁ ବହୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ଏଠାରେ ହେବାପାଇଁ ଅଧିକ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅନୁମୋଦନର ଏପରି ଅଣା ଯେ ଚିତ୍ତାନ୍ତ ପୁରୁଣା ଭାଷା ଅନୁମୋଦନ କେତେବେଳେ ମନେକର ନ ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ହାୟ ! ବି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅନୁମୋଦନର ସେଥିରୁ ମ କ୍ଷମାଳ ରହଇ ନାହିଁ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ହାଇସ୍କୁଲରେ ବ୍ୟୟ ମାସିକ ୪ ୨୫୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଉଣା ହରବାର ଚିତ୍ତା ଅଧିକାରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କୌଣସି କର୍ମରୁଣର ଦେଖନ ଉଣା ହରବା କମ୍ପା ପଦ ଉଠାଇ ଦେବାର ଅଛି ନ ଦେଇ ସ୍କୁଲ କର୍ମୀଙ୍କୁ ଉପର ଉପ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁସେ ପାରିଲୁ ମାସିକ ୪ ୨୫୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଉଣା କରାଯିବ ।
ଏପରି ଅଛି ଦେବାର ଭାସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ବି ଅର୍ଥାତ୍ ବିନିଷେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମାସିକ ୪ ୨୫୦ ଟଙ୍କା

ଉତ୍କଳ ବରଦାଳୁ ହିରୁ କଲେ ଅମୃତମାନଙ୍କୁ
 ଜଣା ନାହିଁ । ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତର ଗଳ୍ପରେ
 ଦେଖିଲୁ ଯେ ବରଦାଳୁର ବ୍ୟୟ ଶକ୍ତିରୁ ବର-
 ଦା କାରଣ ଏକ କମିଟୀ ନିୟୁତ ହୋଇଥିଲା ।
 ସରକାରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହା
 ପୁରୁ ମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟ ଟ ୧୦୦୦ ଙ୍କା
 ଲେଖାଏଁ ହିରୁ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିକୁ ସେହି
 ବିଭାଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାରତୀୟ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗଜ-
 ଦର୍ଶ ଗ୍ରନ୍ଥର ହାଉସ୍ ଲରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଧନ
 ୧୦୪୦୦ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ସୁତରାଂ ଦେବଳ
 ଟ ୧୪୦୦ ଙ୍କା ଉତ୍କଳ ବରଦାଳୁ ଅବଗ୍ୟବ ଥିଲେ
 ମାତ୍ର ତହିଁର ବୃତ୍ତ୍ୟ ଉତ୍କଳ ବାହିକ ହେବ
 ଗୁଣୀ ଯାଉ ନାହିଁ । ଏତେକା ଉତ୍କଳ ହେଲେ
 ବାର୍ଷିକ କଲିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏଠା କମିଟୀ
 ଅପରି କରଦାର ହିରୁ ବରଦାଳୁ ଓ ଅମ୍ବେ-
 ମାନେ ଭାଷା ଅନୁମୋଦନ କରୁ । ଅମୃତମାନଙ୍କ
 ବିଦେଶବାରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରତି ଏକ ସମ୍ପଦ ଅନୁରଣ
 ହେବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଉଚିତ କରଦାଳୁ ବାବଦ
 ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାୟ ୧୨୦ ଦର୍ଶ ଲାଗୁକର ଅଧି-
 ନରେ ଅସିଧାସିଧା ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରକାର
 ବ୍ୟବସାୟ କମିଟୀ ଦେବଳ ଗୁରୁବର୍ଷ ହେଲେ
 ଉପାୟ ହୋଇଅଛି ଓ ସେଥିରେ ପୁଣି ଏଠାରେ
 ଗୋଟିଏ କଲେଜ ନ ହୋଇ ଦେବଳ ଏକ ହା-
 ଉସ୍ତୁଲ ହୋଇଅଛି ଯେବେ ଏକାକେଲକେ ଉ-
 ଚ୍ଚିଷ୍ଟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉଠାଇ ଦେବାର ମୁକ୍ତି-
 ଶ୍ରେଣୀ ବୋଲନ୍ତି ତେବେ ଅମୃତମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛି-
 ଦକୁ ବ୍ୟା ନ ଥିଲ । ଏକ ସମୟରେ ଲେକେ
 ଏହିପ୍ରକାର ବିପାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ତାହା କହି ନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଏକକଥା ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ଶକ୍ତି ଏ
 କଲେଜ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ନ ରହି ଗୋଟିଏ
 ଲେଖାଏଁ ବହୁକଲେଜ ବହୁଗ୍ରାମରେ ରଜ୍ଜ-
 ବାର ଅବଗ୍ୟବ ଏକହେତୁ ପ୍ରୋଡ଼ିକ୍ଟେନ୍ସି କଲେଜ
 ସୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧି ବରଦାଳୁର ଅତିରକ୍ତ ଟଙ୍କା ସାଜ
 ହୋଇଅଛି ଏହି ମୁକ୍ତିକୁ ପାଶୋରୀର ଜ୍ଞାନକରେ
 ବଳକଳା ପରୁ କଟକ ଓ ପାଟଣାରେ ଗୋଟିଏ
 ଲେଖାଏଁ କଲେଜ ରଜ୍ଜିବାବ ଉଚିତ କାରଣ
 ବଳକଲେଜ ଏକ ବିଷୟ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେକେ
 ବଳକା ଦେବାର ଓ ଓଡ଼ିଶା ଗଣପଣ୍ଡରେ
 କରନ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଦେବଦାସୀ ସୁଧରୁ
 ବିଦେଶରେ ଓଡ଼ିଶା ବ୍ୟାପକା ଶକ୍ତିର ଦେବ
 ଏଠାର ବଳକଳାକୁ ଯାଉ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପରିବା
 ଦୁଗାତ ହେବ ନହେବ । ଏପରି ବିକଳାରେ

ଲେକେ ବହୁକଳର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ
 ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇ ଅଗ୍ରପଦକୁ ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ
 ପ୍ରଥମ ସ୍ତରୀ ହେଉଥି ପିକା ଯାଉ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ
 ଅବସ୍ଥାରେ ଏ ସ୍ଥାନର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ନ୍ୟାୟ ଉତ୍କଳ
 ବରଦାଳୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗର୍ଭିତ ବର୍ମ ଏଥିରେ କୌଣସି
 ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅତିଏକ ଅମ୍ବେମାନେ ଗବ-
 ଶ୍ଟିମେଣ୍ଟକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାକୁ
 ବଜ୍ରଲାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନସହ ତୁଲ୍ୟ ନ କରି
 ଏଠାର ଶିକ୍ଷାଦାନ ସବାପେ ବିଚ୍ଛି ଅଧିକା ବ୍ୟୟ
 କରନ୍ତୁ ।

ଗଜକାଜ ଗଜା ଓ ଓଲଉଠା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଲେଖୁଅଛୁ
 ଯେ ଅକଳାଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଲଉଠା ରେଗର
 ବିପ୍ରର ପ୍ରାପ୍ତବୀବ ହୋଇଅଛି ମୁଗଲବର୍ତ୍ତୀରେ
 ପୁର୍ବପେକ୍ଷା ସାମାନ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ଜଣାଯାଏ ବିନୁ
 ଗଜକାଜରେ ବିଦେଶ ଉପାକୁ ହେଉଅଛି ।
 ବାକିଅଞ୍ଚଳରେ ବେନର ପ୍ରାପ୍ତବୀବ ବଡ଼
 ହେବାର ସେଠା ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ବିଚ୍ଛିଦାନ
 ବିନିତ ବଡ଼ ରଜ୍ଜିବାବ ପ୍ରସାର ହୋଇଅଛି ଓ
 ମୁଗଲବର୍ତ୍ତୀର ବ୍ୟୟରେ ଲେକମାନେ ବାରିକ
 ବ୍ୟବସାୟ ଉପଲକ୍ଷରେ ଯାଉ ନାହାନ୍ତି । କୁର୍ଦ୍ଦ-
 ଗଜ ଓ ଶ୍ରୀପତ୍ତାରେ ଅଧିକ ବଡ଼ ଅମଳକ
 ଗଜିବାବ ଶୁଣାଯାଏ । ଶ୍ରୀପତ୍ତା ଗଜା ନଅର
 ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ହେଲା ବଡ଼ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି
 ସିଂହପୁର ଫିରୁ ନାହିଁ । ନୟାଗଡ଼ ଗଜା
 ଗଜାଧୀନ ଶକ୍ତି ବିଚ୍ଛିର ଅଧ୍ୟ ଏକ ଶକ୍ତିନ
 ସ୍ଥାନରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ବିପରମାଣରେ ଲେକ
 ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କର ଅମ୍ବେମାନେ
 ବିଦ୍ରୁ କଥାକୁ ବିନୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକ ନ ହେଲେ
 ଗଜାମାନେ ଅପଣା ରକ୍ଷା ବିନିତ ଏତେ କଠିନ
 ଉପାୟମାନ କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଓଲଉଠା ସ୍ଥାନର
 ଅକ୍ତିରରେ ରଜ୍ଜିବା ଯେ ଆରୁକ୍ଷାର ଉତ୍ତମ
 ଉପାୟ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଗଜା-
 ମାନେ ଏତକ କର କହିଲୁ ରହିଲେ ସରମେ-
 ଶ୍ଟିରକାଠରେ ଅପ୍ରତ୍ୟା ସୁଅନ୍ତି ତାରଣ
 ଅକ୍ତିରକ୍ଷା ପ୍ରଦେଶ ଅଧିକା ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ
 ବିକ୍ଷି ନିକାରଣର ଉପାୟ ବରଦାଳୁ ଅତି ପ୍ରୟୋ-
 କନୟ । ଅସଞ୍ଜ ଲେକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ
 ଓଲଉଠା ଗୋଟିଏ ବେକଳା କୁ ଯୋଗିନୀର
 ବାର୍ଷିକ ଉତ୍କଳ ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏ ବିଶ୍ୱାସ
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଗୁଣିମୁଲକ ତେବେ ଗୋଟିଏ ଅତି
 ପ୍ରକଳ ଓ ଗାପୁ ଏଥିରେ ପ୍ରାଣନାମ ଦେବାର

ଉପାୟ ବରଦାଳୁ ସମୟ ମିଳଇ ନାହିଁ ବୋଲି
 ଲେକେ ମନେକରନ୍ତି ଯେ ଏଥିର ଉପାୟ
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ନାହିଁ । ସମ୍ପ୍ରତି ଓଲଉଠା ଉପରେ
 ଅନେକ ଓଷଧ ମିଳଇ ଓ ଦେବେପ୍ରକାର
 ଓଷଧରେ ଅନେକ ବର ହେବାର ଦେଖାଯାଏ
 ଗଜାମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲ ବି ଏମନ୍ତସମୟରେ
 ସୁସରଂଗେଶ୍ୱେଷ୍ଟ ଗଜକାଜ ପାହେବକ ସମ୍ପର୍କ
 ଦେଖି ଅନୁଚିତ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ତାଙ୍କୁ ଓ
 ଉପାୟକୁ ଓଷଧ ବର୍ତ୍ତକର ଦେଖାଇ ଥାନ୍ତେ
 ଓ ସେମାନେ ଯେବେ ମନରୁ ଏକଥା ନାହାର
 ବର ନ ପାରିଲେ ଗଜକାଜ ସୁସରଂଗେଶ୍ୱେଷ୍ଟ
 ତାହାକୁ ଏକଥା ସୁରଣ କରୁଛନ୍ତେ ଉଚିତ
 ଉପାୟ କରବାକୁ ଗଜାମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତେ ।
 ବିନା ଚିଚିପ୍ରାରେ ଏକେ ଲେକକର ପ୍ରାଣ
 ଯାଉଅଛି ଓ ସେକ୍ଷରେ ବିଚ୍ଛି ଉପାୟ ହେଉ
 ନାହିଁ ଏହାକି ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟା ? ଲାଗୁକର
 ପାହେପ୍ରକାଶର ନିଜାନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ ଅଧିକ ।
 ଗଜାମାନଙ୍କୁ ଏକସମୟରେ ସବୁପ୍ରଦେଶ ଦେବା
 ଗଜକାଜ ସୁସରଂଗେଶ୍ୱେଷ୍ଟଙ୍କ ଅପସୟ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ମାତ୍ର ଏକଥାମାନ ଭାବ ଶ୍ରୀପତ୍ତାରେ ଅସିଧାସି
 କି ନାହିଁ ଓ ସେ ବି ଉପାୟମାନ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଜାଗିବାବ ଉଚିତ କର୍ତ୍ତୃରର ଅରକ, ଅମ୍ବେମର
 ଅରକ, ଦେଉରାଇନ, କଲଗ୍ଗିଲ ଅତି
 ଅଳ୍ପ ମୁକ୍ତିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରମାଣରେ ଏହି
 ନଗରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ଓ ଅବଗ୍ୟବ ସୁଲେ
 ସହକରେ ନିଧ୍ୟ ବଳକଳାକୁ ଅସିଧାରେ ଏସବୁ
 ଗୁଣିଗୁଣି ବିପ୍ରର ଉପଦାର ନିଧ୍ୟ ହେବାର
 ଦେଖାଯାଏ । ଯେବେ ଗଜାମାନେ ସବୁପ୍ରଦେଶ
 ପାଇ ଏସବୁ ପ୍ରନ୍ୟ ଅଣାଇ ଲେକକୁ ବିରୁଦ୍ଧ
 କରନ୍ତେ ବିନା ଜ୍ଞାନୀ ଦୈବିତ ଓ ସରସବଦାର
 ପ୍ରକୃତକ୍ରମାୟ ବ୍ୟବସାର କରନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ
 ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ରକ୍ଷାପାନ୍ତେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
 ଏସବୁ ଉପାୟ ଥାଉଁ ଯେ ଗୁଜାମାନେ ଦେବଳ
 ଅକ୍ତିରକ୍ଷାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୁଇ ଯାହାକି ହେଉ ତାହା-
 କର ଏତେକତ ଅଧି ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ
 ପକ୍ଷରେ ଅଧିକା ବଡ଼ ନାହାନ୍ତି ଓ ବିପଦବାଳରେ
 ତାହାକୁ ଲାଗୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଏସବୁ ବଳକଲ
 ଗୁଜାବପ୍ରତ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ବର୍ମ ଅତି ବି ଅଧି ?
 ପ୍ରକାମାନେ ସେମନ୍ତ ଗଜାଙ୍କର ସକ୍ଷିବର
 ଭାରଣ ସେହିସମ ଗଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର
 ରକ୍ଷାର ହେତୁ ଦେବାର ଅବଗ୍ୟବ ମାତ୍ର
 ଦେଉଁ ଗୁଜା ବି ପରମାଣରେ ଏ ବିଶ୍ୱସପ୍ରକ
 ଦୁକ୍ତି ରୁଣି ବାର୍ଷିକ ବିରାଅଛନ୍ତି ଜାଗିବାବ

ଅବଦାନକ ହେଲେ ନୋହୁଲେ ତାହାଙ୍କ ବୃତ୍ତପଣ ପ୍ରତି କଳଙ୍କ ଅସୁଅଛି ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଏସପ୍ରାସରେ ଅମ୍ଭର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏସର ବଢ଼ିଲେ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଠଅଶୀକୁ ବହୁ ଅମ୍ଭ ୭ ଗୋଟି ବଢ଼ିଲୁ ।

। ପ୍ର । ଦେବୀ । ମୌ । ଅଲଙ୍କାରେ ଗଉଡ଼ି ଲଗାଇଲେ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସିକଳକ କିବାଦ ଲାଗିଅଛି ଗୌଡ଼ମାନେ ଲଗାଇଲେ ଶୁଭ ନ ହେବାର ଲଗାଇଲେ ଗୌଡ଼ଙ୍କୁ ଶୁଭ କର ନାହାନ୍ତି କେଣେ ଗୌଡ଼ର ଅଗୌଡ଼ ହୋଇଅଛି ତାହାର ଘରକୁ ଗାଧୁ ଗୌଡ଼ ଶୁଭ ନ କରୁନାନ୍ତୁ ସେ ହେଉ ଲଭୁ ଏଠାର କିଏ ମାତୃକାଙ୍କ କରରେ ତାହା ନାମରେ ଗୁହାର କଲ କିନ୍ତୁ ତାହା ଦୌଳଦାଣ୍ଡ ଅପରାଧ କଥା । ହେଉ ସାହେବ ଗୁହାର ପ୍ରହର ନ କଲେ । ଯଦି ବାଣୀ ଏ ଅଜ୍ଞାକରଣେ ମେଳିବୁର ସାହେବଙ୍କ କରରେ ଅପାଳ କଲ କିନ୍ତୁ ମେଳିବୁର ଅପାଳ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ପଞ୍ଚାବଳପାତ୍ର ଏ କିବାଦ କିନ୍ତୁ କରବା ବାରଣ ଉଭୟମଧ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ । ହାକିମଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ଯଥାର୍ଥ ଅଟଇ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଦେତନାରେ ଗୌଡ଼ମାନେ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ବାକରପେଟା କି ଗା-ହାକର କାଗର ଠିକଣା ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାମ୍ନାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶୁଭ କଥାକୁ ଚେତେ ଲଗାଇଲେ ଶୁଭ ନେବାରେ କି ଦୋଷ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗମାନଙ୍କରେ ଗୌଡ଼ମାନେ ଲଗାଇଲେ ଶୁଭ କେଉଁଅଛି କେବେ ଦେବୀ ଅଞ୍ଚଳର ଗୌଡ଼ ନାହିଁ କି ଏହମ ନ କରବେ ?

ମହମ୍ମଦ ମତହର କି ଯେ ପୁଲିସର ବେ-ତୋଟକା ଅମ୍ଭଙ୍କୁ କର ବଦେ ହୋଇ ହାଉ-ହୋଟିକାକୁ ମୁକ୍ତି ପୁଲିସ ତାହାର କର ମହମ୍ମଦ ଉତ୍ତମେ କି ସେ ସେହି ମହମ୍ମଦମାନେ କିନ୍ତୁ ବେଶି ହୁଲ କେଣି ଶୁଭର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ଗଲ ଅପ୍ରେଲମାସରେ ୧୮୮୮ କା ଅମ୍ଭଙ୍କୁ କରବାକୁ ତାହା ନାମରେ ଅଲିୟୋଗ ହୋ-ଇଅଛି । ଏ ମୋହମମା କିଏମେଳିବୁରଙ୍କ ବଗୁଣଧାନରେ ଅଛି ଓ ପ୍ରତିବାଦୀର ଦର୍ଦ୍ଦନ ପ୍ରତିବୁ କଥା ଯାଇଅଛି ।

ଗୌଡ଼ମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତଦାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହା ଅମ୍ଭେମାନେ ଗଭୀରାହରେ ଲେଖୁଥିବୁ

ତାହା ପୁଲିସ ମେଳିବୁର ସାହେବଙ୍କୁ ଲଗାଇବାର ଉକ୍ତ ଦୋକାନ ଉଠାଇନେବାବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷ-ଅର ୧୩୦୮ ସାନୁଷାରେ ଦୋକାନ ଉପରେ ଏଉଲମାନାକାଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି । ହେଉଟି ଏହ-ଷପ୍ତରେ ମେଳିବୁରଙ୍କ କିନ୍ତୁରେ ଅପତ୍ତି କର-ଅଛି ଓ ଜଣେ “କୁକୁରି” ତାହାର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ବିପେକ୍ଷ ଯତ୍ନ କରୁଅଛି । ଦୋଧ ହୁଏ ସୁଦୁଅ ବାସନା ହେଉ ତାହାର ଉପ ଲେଖା ହେଉ ନ ଅବାକ୍ ସେ ଦୋକାନ ରଖାଇବାକୁ ଚାହେ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଜ୍ଞ ରୁଖର ସହଜ ଲେଖୁ-ଅଛି ଯେ କିମ୍ପାକି-ସହର ସବୁକଳନରେ ବିଦ୍ୟୋଟୀ ନରହତ୍ୟା ହୋଇଅଛି । ଗୌଡ଼ିକର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ କଲହ କରୁ ହୁଇଲେ ମିଶ୍ର ଅନ୍ୟ ଲାଭକୁ ଏମନ୍ତ ପ୍ରହାର କଲେ ଯେ ସେ ତତ୍ତ୍ୱ ଅରୁଦନ ଅଘାତ ପୀଡ଼ାରେ ମର-ଗଲା । ଅନ୍ୟତର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ ଜଣେ ଅଳ ଅପଣା ଗୁଡ଼ିକକୁ ଘରେ ହେଉ ନ ଅବା ବେଳେ ନାଡ଼ରେ ଅଘାତ କର ଦଧ କଲ । କି ହେଉ ସେ ଏସର କୁର୍ଦ୍ଦମ କଲ କିନ୍ତୁ ତାହା ଯାଇ ନାହିଁ ଦୋଧ ହୁଏ ଲାଭକ ତାହାକୁ ଗାଇବା ପିଇବାରେ ହତାହର ହରୁଥିବ । ପୁଲିସ ଏ ଚୁର ମଦନମା ତଦନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତର ଫଳ ଜାଣିଲେ ସବିଶେଷ ଲେଖୁ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଦାନ ହୋଇଅଛି ଯେ ଏ ଛଲର ମୋହମଲ ତାହାହରମାନଙ୍କରେ କେତେକଗୁ ଦୋଷ ଘୋଷା ହୋଇଅଛି । ତାହାର ଏକପାଖ କାଟି ଦେଇ ନୋଟ ବାଦାର ନରନେଇ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାର ତାହା ଘୋଷବର ତାହା ବଗୁନ କରୁଅଛି । ମୋହମଲର ତାହାହର ଉତ୍ତରାଧିକାରକ ଏଥିର ତଦନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଉକ୍ତ ଘୋଷାମାନ ପ୍ରକୃତରେ ଘୋଷା ନୁହଇ ଓ ତାହାର ଉପବା ଲେଖକଦ୍ୱାରା ତାହା ହେଉ ନାହିଁ । ଲେଖମା-ନେ ପରଶରକୁ ଠକାଇବା ପାଇଁ ଏହମ କରୁଅଛନ୍ତି । ତାହାହର ଉତ୍ତରାଧିକାରକ ହେ-ବେ ଏହମ ଅନୁମାନ କରୁଥାନ୍ତି କେବେ ତାହା ଦ୍ରାକ୍ତିମୂଲକ ଅଟଇ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୋଧ ହୁଅଇ ମୋହମଲ ତାହାହରେ ବସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଦୋଲ କିନ୍ତୁରେ ଘୋଷାହରର ପୁଯୋଗ ଘଟଇ ଏବଂ ମୋହମଲକେବେ ଅଳ୍ପ ପୁତ୍ରବଂ ତାହାକୁ ଠକାଇବାରେ କେତେ ଅପ-ଦ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ମୋହମଲ ତାହାର

ଉତ୍ତରାଧିକାରକ ଏଥିର ବିପେକ୍ଷ ତଦନ୍ତ କର ଏହମ ତୋଣ୍ଡା ନିବାରଣର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି ଅନୁରୁପ ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଗତ ଗଭୀରା ପୁରପ୍ରହର ସମୟରେ ବକସିବଜାରରେ ଅନେକ ଗୁରୁଏ ଅର୍ଥାର୍ଥ ପ୍ରାୟ ୧୦୩୦ ଘର ତାହା ହୋଇଗଲା । ଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ଘରୁନର ସିପାନ୍ତ ଓ ପୁଲିସ ଘାମାପୁନ-ରେ ଉତ୍ତମିତ ହୋଇ ଯଥୋଚିତ ପରାମର୍ଶରେ ଅର୍ଥାଦେବତାକୁ ଶାନ୍ତି କଲେ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଏହି ଅର୍ଥ ନିବାରଣ ପାଇଁ ଏକ ମଧ୍ୟମି ହୁଅଇ କଲ ନେବାର ମାର୍ଗପଥ ହୋ-ଇଗଲା । କଲକତ୍ତା ବସ୍ତର ଘୋଷାହର ଦୋଧ ହୁଅଇ ହୁଅଇ ଅଧିକାଂଶ ଅପଣା ଅପୁତ୍ରା ମତେ କର କର ଦେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇଅଛି ।

କଟକରେ ବର୍ଷା ଛନକୃଷି ଓ ଉତ୍ତରରେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଖାଦ୍ୟପ୍ରଦାନ ମହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ଯଥା ।

ଗୌଡ଼ମାନଙ୍କ	ସେ ୧୨	ସେ ୧୩	ସେ ୧୪	ସେ ୧୫	ସେ ୧୬	ସେ ୧୭	ସେ ୧୮	ସେ ୧୯	ସେ ୨୦
ଦେବ	ସେ ୨୧	ସେ ୨୨	ସେ ୨୩	ସେ ୨୪	ସେ ୨୫	ସେ ୨୬	ସେ ୨୭	ସେ ୨୮	ସେ ୨୯
ମୋହମଲ	ସେ ୩୦	ସେ ୩୧	ସେ ୩୨	ସେ ୩୩	ସେ ୩୪	ସେ ୩୫	ସେ ୩୬	ସେ ୩୭	ସେ ୩୮
ଘୋଷାହର	ସେ ୩୯	ସେ ୪୦	ସେ ୪୧	ସେ ୪୨	ସେ ୪୩	ସେ ୪୪	ସେ ୪୫	ସେ ୪୬	ସେ ୪୭
ଘୋଷାହର	ସେ ୪୮	ସେ ୪୯	ସେ ୫୦	ସେ ୫୧	ସେ ୫୨	ସେ ୫୩	ସେ ୫୪	ସେ ୫୫	ସେ ୫୬
ଘୋଷାହର	ସେ ୫୭	ସେ ୫୮	ସେ ୫୯	ସେ ୬୦	ସେ ୬୧	ସେ ୬୨	ସେ ୬୩	ସେ ୬୪	ସେ ୬୫

ଗଭୀରା ତା ୮ ଉତ୍ତରେ ନିଲତର ଗୋ-ଟିଏ ପୁରସଂବାଦ ତାହା ଯୋଗେ ଅଧିପତ୍ତି ତାହା ଏହି ଯେ ଲାଭକବର୍ଷରେ ଉନ୍ନତମାକ୍ତବ ରହିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତାହାହର ଉପା କର ଅଲ୍ପବୟସରେ ଗାଧନ କାର୍ଯ୍ୟ ତଲୁକା ନିଷ୍ପ-ରେ ହାଉସ ଅବକମନରେ ଶାୟକୁ ଫସେଟ-ସାହେବ ପ୍ରସାଦ କରବାର ଉଚ୍ଚା ପ୍ରକାର କର-ଅଛନ୍ତି ଏ ପ୍ରସାଦର କାରଣ ଏହି ଯେ କଳକ ଲର୍ଜମେଣ୍ଡସାହେବ ହେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ଯାହା

ବୃତ୍ତି ହେତୁରୁ ନେକମାନେ ସମସ୍ତେ ଅସତ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରସାଦରେ ବହୁ ଫଳ ହେଉ ଅଥବା
ନ ହେଉ ଯାଇଁ ମେଘ ସମ୍ଭାରେ ଯେ ଏକସମ୍ଭବ
ଅନୋଳନ ହେବ ଏକେ ଅନଳର ବଥା
ଅଟୁ । ଚର୍ଚ୍ଚ ହେଲେଠାରୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାକୁ ବିଚ୍ଛି
ଭଲ ହୋଇପାରେ ।

ମାତୃକାରେ ଯେଉଁବନ୍ଦ ବା ବଳାସ ହୋଇ
ଥିଲା ସେବନ୍ଦ ମାନଲକ୍ଷକାରକର ବଡ଼ ମନ୍ଦ
ଘଟିଥିଲା । ତୋଫାନ ହେତୁରୁ ଅନେକ ଉକ୍ତାଳ
ଓ କୌ ସଲ୍ଲ କରେଗ୍ରାଳୁ ଅସି ପାରିଲେ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ମାତୃବନ୍ଦ କଳ ହଲ୍ଲଓଏମାହେବ ଅବ-
ମନ କରୁଥିଲେ ପୁରୁଷ ଉକ୍ତାଳ ମାନଲକ୍ଷକାର-
କୁ ଅନୁପସ୍ଥିତି ଦେଖି ସେ ଅନେକସୂତ୍ରଏ
ମୋକଦମା ଖାଉଟି ବଲେ । କେଉଁକିପୁସ୍ତ
ଯଥାର୍ଥ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏକକ ବା ବଳାସ ବିମ୍ବ
କର୍ତ୍ତ ବହୁ ମାନନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଶିବାରପୁରର ସ୍ତବ୍ଧ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଲଘୁତା କଲିକତନ ଲାଗି ରହିଥିବାର
କେଉଁକିକେଟି ଲେଖନ୍ତି । ଅଳ୍ପଦିନ ଦେଲ
ସେଠା ସୁନ୍ଦରୀନେ ଚୁକ୍କା ଦୁଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଅଥବା
ନାହିଁ ସାଧୁବା ଇଚ୍ଛାର ହେଉ କେଉଁକିକୋଟି
ଘୁଷୁରି ମୁଣ୍ଡ ଗୋଟିଏ ମସୃଣ୍ଡ ଉତ୍ତରକୁ ପକା-
ଇ ଦେଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ଇସ୍ମିର ପ୍ରତି-
ଫଳସୂତ୍ରଏ କେଉଁକିକେଟିଏ ହୁନ୍ଦକୁ ଧରି ସୁନ୍ଦର
କର ପକାଇଲେ । ଚଳର ମାତୃକେଟିଏ ଏଥିରେ
ବହୁକ୍ଷେପଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ତତ୍ପରାସ ଡା ୧୭ ଉପରେ ପୁରତନ ଉପରେ
ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଏକ ମେଳା ହୋଇଥିଲା ।
ବିହୁତର ଅସିଷ୍ଟୁ ମାତୃକେଟିଏ ବାଲୋପାହେବ
ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଇଟା ଫୋପାଇ ମୁଣ୍ଡରେ
ଅଘାତ କଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ବାଡ଼ିରେପୁଷା
ମାରିଲେ । ବାହି ବ ବନ୍ଦୁ ଘଟା ହେଲ କିଛି
ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିକ୍ରମ କେମାଆସି
ପ୍ରାକ୍ତନକ ପକ୍ଷରେ ଏକସ୍ତ ଅନରଣ ଯେ ଅତି
ଅନରଣ ତାହା ବଳକ୍ଷଣ କରାଯାଇଅଛି ଯାହା
ହେଉ ମାତୃକେଟିଏ ଓ ସୁନ୍ଦର ସୁପରକୋଷ୍ଟେଷ୍ଟ
ଏଥିରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

କେଉଁକିକେଟିଏ ଦେବନ କଲକତାରେ କେଉଁ-
ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଶୁଭକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନେକ
ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଓ ତାନଦେପରେପୁଷା
ଏକ୍ତର ଅନୁଲବ ହେଉଅଛି । ରଞ୍ଜନରେ
ଏମନ୍ତ କିରର ପ୍ରାପ୍ତକାବ ହୋଇଥିଲା ଯେ

ବର୍ତ୍ତମାନମାନେ ପାଠକ ହେବାର ଏକ ବଚେ-
ର୍ତ୍ତା କିଛିବନ୍ଦ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟବଦାଳ ଗାସମାହାଲସବୁ ବନ୍ଦୁ
ହେବାର ବିଷୟକୁ ହୁଦ୍ଧି କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-
ଇଣ୍ଡିଆଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ଦେବାରେ ଉକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟ ଇସ୍ମିରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଗାସ-
ମାହାଲ ବିଷୟ ନ କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସମ୍ପ-
କମିବାର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ରଖନ୍ତି କ ?

ପ୍ରେରଣପତ୍ର

ମାନବର ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ
ସମାପେଷୁ
ମହାଶୟ ।

ଏହି ଶୁଭକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍କଳଦେଶରେ ନାଟା
କାଣି ନେକମାନେ ବାସ କରନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କର
କୁଳଖାଳି କେତୁ କାଶିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେ-
ମାନେ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କଠାରୁ ପର-
ତତ୍ତ୍ୱ ହେଉ ଶେଷାଅନୁସୃଷ୍ଟ ଅସୁର ବ୍ୟବହାର
ଓ ବାହାଗ୍ୟାହାର କେଉଁକିକେଟିଏ ବିଦ୍ୟା ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କ ସପ୍ତକ ଜାତରକରଣ କାରଣ କୁପ୍ତା
ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

ଜାତିଭେଦ

ଉପକ୍ରମରେ ଜାତିର ଯାହା ଲକ୍ଷଣ କର
ହୋଇଅଛି ସେହିଠା ଦେବ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କରେ
ଏକାର ଉପକ୍ରମର ଦେଖ “ବ୍ରାହ୍ମଣୋସ୍ୟ ମତ-
ମାସିତ୍ୱାପୁନଃକନ୍ୟକୃତଃ । ଉତ୍କଳଦେଶସୁଦୈ-
ର୍ଗ୍ୟଃ ପତ୍ୟା ପୁତ୍ରୋ ଅଜାପୂଜା” (ବରୁଣପୁରୁଷ
ମୁଖରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବା କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ପୁ, ତାନୁର ବୈ-
ଶ୍ୟ, ପାବରୁ ଶୁକ୍ର) ଏପ୍ରକାର ଭରତାଣ
କିନ୍ତୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ମାତ କରଣକାଳ କେଉଁ-
ଠାରୁ କିନ୍ତୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳ-
ନାହିଁ, ଏମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ରବୋଲି କରୁଲେ କିଶୋର
ଅବ ପତ୍ର ବଦାର କରଣମାନେ କବାପୁଷ୍ପାକ-
ନ୍ୟାୟ କଳିତ କଲେବର ହୋଇ ଲୋକମୁଖରୁ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ମସ୍ତକରେ ଶାଳି ବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି
କରପତ୍ରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମୁଦୁରଭୟର ଦେବେ
ସାହି ପାଇବେ ? ହେ ଉତ୍କଳଦେଶରୁକୈଶି
ବରୁମାନେ ଅପରମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିବନ୍ଧୁରେ ଏକମାତ୍ର
କରାଣିଅକୁଁ ବ ଭବ୍ତୁ ଜାତି ସଂଯୋଗରେ
“ଲୁପ୍ତପିଶୋଦକ କୁପ୍ତା” ଏହା ରଗବଦ୍ଧାତାଣ
ପାଠକର କରଣମାନଙ୍କ ମାନ, ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ
ପ୍ରାଗରକ୍ଷା ବଶସ୍ତରେ ବସପରକର ମୁଅ,

ଉପକ୍ରମକାଳରେ ଏକକମାତ୍ର କର
କାନ୍ତ ରଞ୍ଜନ “ଅକ ଉଦନଂ ନସ୍ତ ଯସ୍ୟ
କୁଲାର ମାନଂ” ।

୧୦୩୭୨ । ଡା. ଗାନ୍ଧୀମତ୍ତା

କଲ୍ୟାଣନ ।

୧. ଦୈଦେଶ୍ୟକକାଳ ବାମକ ଉପେନ୍ଦ୍ର ରଞ୍ଜନ
କୁଳ ବିଜ୍ଞାତ ସୁପ୍ରକ ଅନେକଲୋକଙ୍କର ପ୍ର-
ଦ୍ୟୋକନ ହେବା ଅଥଚ ସୁପ୍ରକ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଥିବାର
ବ୍ୟୟାଧିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କେହି ତାହା ମୁ ପ୍ରାକ୍ତନ
କରଣକୁ ସାହିସ କର ନ ଥିବାର ଅସ୍ମେ ତଳ-
ଲିଖିତ ବିଷୟରେ ଉକ୍ତ ସୁପ୍ରକ ଶୀଳାସହିତ
ମୁଦୁକ କର ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛୁ ।
ଯଥା ।

୨. ପ୍ରତିମାପରେ ଅଠପେଟ ଶୁଭପର୍ଯ୍ୟ
ଅର୍ଥକୁ ୩୨ ପୁଷ୍ପା ଲେଖାଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବ ।

୩. ଏ ବିଶ୍ରାମ ଉତ୍କଳ ଯେଉଁମାନେ
ସୁପ୍ରକ ନେବାକୁ ଅଗ୍ରହ କରୁଦେ ସେମାନେ
ଅପଣା ଇଚ୍ଛା ଜଣାଇଲେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ରେ-
କପୁଷ୍ପା ବନ୍ଧିବ ଓ ଏମନ୍ତ ମୁଦକଲ ଲେବ
ପାପା ଗଲେ କର୍ମରୁ ହେବ ।

୪. ରେକପୁଷ୍ପାକୁ ପ୍ରାକ୍ତନମାନଙ୍କଠାରୁ
ପ୍ରତ ଅଠପେଟକୁ ଉତ୍କଳଦିଆ ଅଥବା ବର୍ଷକ
ପାଇଁ ୫୨ ଦେବ ପତ୍ରକ ଓ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି-
ଠାରୁ ସଂଖ୍ୟାପ୍ରତ ଲକ୍ଷକ ୫୦୦ ଲେଖାଏ
ଲଅସିବ ।

୫. ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟକୁ ଡାକରେ ଡାକକ
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର୍ମା
ଡାକମାପୁର ମାତ୍ରକୁ ୫୦୦ ଅଥବା ବର୍ଷକୁ
୫୦୦ ଲେଖାଏ ଦେବ ପତ୍ରକ ।

୬. ଗ୍ରହକେଳିମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୫୩
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ପ୍ରାକ୍ତନକର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସଂଖ୍ୟା ସୂଚି ହେଲେ ପୁଅରୁ ବିଶ୍ରାମକର୍ମା
କଲବ ହେବ ।

ଡା. ଗୋବିନ୍ଦକର ସପ୍ତ
ସେକେଟିଏ

ମୁକ୍ତପ୍ରାପ୍ତି
ବାକୁ ଗଥାକୃଷ୍ଣ ନାବ କଟକ ବଦାସ୍ତା ୫୯ ବା
ପାତ୍ରୀ ତବକରୁ ହୁଲ ପିପିଲ ଅଗ୍ର ମ ୫ ୭୫ ଲା

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ବର୍ଷକ ନିର୍ଦ୍ଦା-
ବଦାର ବର୍ଷକପିତୃବିଂଶୁଧୀକର ଯତ୍ନାକର୍ମରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

କରକର ଦାକାହ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଗ୍ରହଣ ସମ୍ପାଦନା	ଡା. ଶ୍ରୀରାମ କୁମାର ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ । ଅଫିସ୍ ନଂ ୪ ନିକଟ ୧୭୧୧ ସ୍ତମ୍ଭ ପଲ୍ଲୀ	ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସକୁ ୫୯
-------------------	---	--

ଅମ୍ଭେମାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ କଟକ ଜାଲି-
 ସ୍ଥିର ବ୍ୟୟ ଲାଭନ କରୁଥିଲେ ଆପଣା ମନୁଷ୍ୟ
 ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ଉପରୋକ୍ତରେ କମିଶି ଗବ-
 ଶ୍ଟିମେଣ୍ଟରୁ ଅବେଦନ ପଠାଇବେ ତ ଜାହି
 ବହୁ ନ ପାରିବୁ କିନ୍ତୁ ଗତ ମାସକାର ମଧ୍ୟାହ୍ନ
 ଚାଲରେ କମିଶିର ଏକ ସହା ହୋଇଥିଲା
 ଉହିଁରେ ହବ୍ୟାଳସ୍ଥିର ବ୍ୟୟ ମାସିକ ୫୯୦୦ ଟଙ୍କା
 ଲାଗା ହୋଇଅଛି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚତମା ଶିକ୍ଷ-
 ତମ ପଦ ଉପିଗମ ଓ ଅବସିଷ୍ଟ ଦେବେତ
 ନ୍ୟସ୍ତିବର ଦେବତ ଲାଗା ହେଲା । କମିଶି
 ଦେପାବ ଦେଖି ଗୁଣିଲେ ଯେ ୫୯୦୦ ଟଙ୍କା
 ଅଧିକ ଲାଗା ହେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ
 ତାରଣ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଉପରାକୁ ଅବସିଷ୍ଟ ୫୯୦୦ ଟଙ୍କା
 ହୁଏତ ଦେବତମରୁ ଏକ ପାରିତ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ଅନା ଥିଲା ଯେ ଚିକ୍ଷକ ସଂଗଠନା ଲାଗା ମନେ
 ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରେଣୀର ଲାଗା ହେବ ମାତ୍ର ତାହା କିଛି
 ନ ହେବାରୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା
 କଲେଜରେ ଅଠ ଶ୍ରେଣୀ ଥିବାର ଅଠବର୍ଷର
 ଲାଗାରେ ବେଶ୍ ପ୍ରବେଶିତା ପ୍ରୟୋଗା ଦେଇପାରି
 ନାହିଁ । ପୁଣି ଗୁରୁ କି ସାହି ବର୍ଷରେ ଶିକ୍ଷ-
 ମାନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସୁଲଭଶିଷ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗା ଦେଇ
 ଲାଗା ହେଉଥିଲେ ପ୍ରବେଶିତା ପ୍ରୟୋଗାରେ
 କାହା ବାହୁଁ ବ ହେଉ ନାହିଁ କିଛି ଗୁଣାମାରି
 ନାହିଁ ଏ ବର୍ଷରେ ସୁଲଭଶିଷ୍ୟଙ୍କର ମନେ-
 ଯୋଗା ଦେବାର ଅବସର ।

ଗୈରସେଷ ।
 ଗୈରସେଷ ପ୍ରସାଦରୁ ଅଜବାଳ ସହରଣା
 ବଡ଼ ଜମିଅଛି । ଜମିଦାର ଶ୍ରୀମାତ୍ରା ଶ୍ରୀମୁକ୍ତରଣ
 ଅମିନ ପ୍ରଭୁଜିଙ୍କର ସଂଗଠନା ନାହିଁ । ଜଲର
 ଗୁଣାଅତର ଜମିଦାରମାନେ ସିରପ୍ତା ଦେଇ ଅସି
 ସହରରେ ତତେଗା ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଦେବତ
 କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଗୃହଣୋଳା ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ
 ଲେଖେ ପାରିନ ନହୁଣା ବୁଝି ବାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କରିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ପଞ୍ଚ ଗାହା ନାହାରିକୁ ଅବ-
 ଦତ ନାହିଁ ଏମାନେ ଯେ ଜମିଦାର ଦେବତ-
 ରେ ବସି ବାଗଜ ପଠାଇବେ ତଦନ ଅପା
 ଦଗ୍ୟାତ ନ ପାରେ ସୁଲଭ ସହରକୁ ଅସି
 ଅମଳ ଓ କାଗିବାଗେକକ ଦୁଇକୁ ଦୋଡ଼ି
 ଆଇନ ଶିଖୁଅଛନ୍ତି ଏନ ଏସିଷ୍ଟ ଜନରୁ ଯେ
 ବୁଝି ଶିକ୍ଷଣା ପାଇ ଅଥବା ବାଗଜରେ ବହୁକୁ
 ଦୋଷାଦୋଷ ଥିଲେ ତାହା ଲିଖା ହେଉନେ-
 ବା ପାଇ ନ୍ୟସ୍ତିକିଶେଷକୁ ସମୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
 ମଧ୍ୟ ହୁଏ କର ନାହାନ୍ତି । ସରକାରୀକାର୍ଯ୍ୟର ଗତ
 ଏମନ୍ତ ଯେ ସରକାର ଯେତେ ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟୟ
 ଉଦାରଣ କରିବାକୁ ଦେଖା କରନ୍ତୁ ଲେଖେ
 ସରକାର ବ୍ୟୟ କ୍ରମା ଅବ୍ୟୟ କିଛି ଅନ୍ୟାୟ
 ବ୍ୟୟ କରନ୍ତେ । କିମ୍ପର ସୁନ୍ଦରେ ଲେଖନାନେ
 ମୂର୍ଖତା ପ୍ରଦାନ ବୁଝା ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି । କିଛି ଯେଉଁ
 କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇ ଏକେ ବ୍ୟୟ ଓ
 ହରଣା ହେବାକୁ ହେଉଅଛି ତାହା ଲିଖିଲେ
 ଦୁଇକ ଦେବ ଏସିଷ୍ଟ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ

ନୁହର ଦୋଲ ଲେଖେ ବିଗୁରକର ଲିଖିତ
 ରହିଲୁଏ । ବିଗୁରରେ ଉକ୍ତ ଜନରୁ ଅସମ୍ଭବ
 ଦୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ବାଗଜ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେବାରେ ଜମିଦାରଙ୍କର ଦେବେ
 ନାସିବ ଦେଖ ଓ ବ୍ୟୟ ପ୍ରଭୁଅଛି ହାକିମମାନେ
 ଥରେ ବୁଝନ୍ତୁ ଓ ଉହିଁରୁ ପାହାନ୍ତି ହାକିମର
 ଦୁର୍ଗମାନ ବିଦେତନା କରନ୍ତୁ ।

ଗୈରସେଷମହତ୍ତମ ।
 ଗୈରସେଷ ବର୍ଷରେ ଉପରେ ଯାହା
 ଲେଖାକଲ ତାହା ଗତସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶ ହେ-
 ବାରୁ ଥିଲା ସୁନ୍ଦରବରୁ ଲାଗା ହୋଇ ନ ପାରିଲା
 ଲେଖକେଲେ ବଜାରରେ ଏହି ଜନରୁକ
 ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେସମହତ୍ତମର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟ-
 ନକୁ ପୁଷ୍ପମାସ ପଞ୍ଚମାଉଅଛି ଓ ପ୍ରଭବନ
 ଏହାମାନ ଅସ୍ତ୍ର ୫୯୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହୁ
 ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ । ଗତ ଶୁକ୍ରବାର ଦେବେ
 ଲିଖିବାର କିଛିକୁ ପୁଣି ଏହି ମହତ୍ତମର
 ତମେ ଲିଖା ଡେପୁଣିକଲେକ୍ତର ବାବୁ ବର-
 ନାକାକୁ ମହତ୍ତମରୁ ବି ସେ କର ବଦୋବସ୍ତରେ
 ଲିଖିକୁ ଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ଜଣାଇଲ ଯେ ଦେବ-
 ବିଗୁର ବାବୁ ଧାନକାଅମୁର୍ଖ୍ୟା ଅନେକ ୫୯୦
 ଲିଖିକ ନେଇ ତମେ ଭାଇଦନକସ ମାର୍ଦ୍ଦ-
 ଲରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ଡେପୁଣିକାକୁ ଭାଇଦନ-
 ବିଗୁର ଉଚ୍ଚତମାକୁ ତଦାର ଜନସହରରେ
 ଲାହାଠାରୁ ୫୯୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ସେହୁକା ବଜାର

ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶାନ୍ତିକୁ ଉପାଧି ଦେଇଥିବାର
 ସେ କହିଲେ । ମାତ୍ର ଉନ୍ନତ ଶାନ୍ତିକୁ ଦେ-
 ଇଥିବାର ଅର୍ଥାତ୍ କଲ । ଉପାଧିକୁ ଅର୍ଥ
 ଦେଲେଲେକଲର ସାଧ ନେଇ ଶାନ୍ତିକୁ କଲେ-
 କୁଟରସାହେବଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ମାତ୍ର ଦେଲେ
 ଦେଖିବେକଲ ଏକଥା ଦରପେତ ଦେଲେ ଦେ-
 ଦନ ବୁଝି ନ ହୋଇ ଅର୍ଥକର ପଲବାର
 ଏକକ୍ଷୟର ଉଦାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ କଲେକ୍ଷୟସାହେବ
 କରବସିଲେ । ସେମନହୁକୁମାର ଯାବତ୍ପାପ
 କଲନା ଅମଳ ଓ ଚପରା ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଫ-
 ଉକ୍ତଦାସ କଲେକ୍ଷୟର କେତେକ ଅମଳକ
 ସାଧ ଗୁଣ୍ଡାକ ହେଲ ।

ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିବାର
 ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ । ଏକକ୍ଷୟ ମାତ୍ର
 ଦେଇଥିବାର ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନେ କହିଲେ ଓ ଅନ୍ୟକେତେ
 ଜଣ ପ୍ରକାଶକରରେ ଦେଇଥିବାର କହିଲେ ।
 ଯେଉଁମାନେ ଦେଇଥିବାର କହିଲେ ସେମାନଙ୍କ
 ଦ୍ୱାରା ଜଣାଗଲ ଯେ ମିସଲ ଉପରେ ସୁଦା
 ଦେଇଥିବାର ଦୁଃଖ ଦେଇଥିଲେ । ଏକକ୍ଷୟ
 ଅମଳ ବାବୁ ସମାଧି ଉପ୍ପ ଦେଇଥିବାର
 ଦେଇ ନରବାର ମାଳହେଟ ସାହେବ ଜାହାକୁ
 ଓ ହେଉଦାକୁ ସମସ୍ତେ କଲେ ଏକ ଯେ ଉପ-
 ଦନଗାହାକୁ ଶକା କଥାଆଇଥିଲେ ଓ ଯାହାଠାରୁ
 ଶକା ବାହାରକୁ ଜାହାକୁ ଫଉଜଦାସ ସ୍ୱପ୍ନ
 କର ଜାମିନରେରୁଅଛନ୍ତି । କେଉଁ ଜମି-
 ଦାରମାନେ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜାହାକ ନାମ
 ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ଓ ସେ କମିଶନରମାନଙ୍କର କା-
 ଗର ଦାବୀକ ହୋଇଥିବାର ଘରକୁ ଗଲିଯାଇ
 ଅଛନ୍ତି । ମକଦ୍ଦମାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଲାଗିଅଛି
 ଉପସ୍ଥଳ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ
 ଧାନବାଗୁଙ୍କୁ ଫଉଜଦାସକୁ ବନ୍ଦର କାରଣ
 ସଠାଯାଇପାରେ ।

ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁମାନକର ଅନେକ କ-
 ଥା କହୁବାର ଅଛି କିନ୍ତୁ ସଞ୍ଚିତ ମକଦ୍ଦମା
 କଲ୍ୟାଣରେ ଥିବାର ସେ ସବୁ କହୁବାର
 ଉଚିତ ଖୁବ କଷ୍ଟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ଅସ୍ତ-
 ଯ୍ୟର କଷ୍ଟସ୍ୱୟେ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷଣର ପ୍ରାପ୍ତ୍ୟାପ୍ତ
 ସବୁ ମହକୁମାରେ ଥିବାର ଶ୍ରଦ୍ଧାଯାଏ ଓ ଲୋ-
 କମାନେ କେତେକରେ ଶକା ଦେଇ ଅସି ଘରେ
 ମୁଣ୍ଡ କଲେ ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନେବାକୁ ଦେହ
 ଅପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଏଠାରେ ସେଠାରେ
 ଅପଣା ପୁଣ୍ୟ କଷ୍ଟ ଗୁଲୁକୁ ବନ୍ଧୁ ସାବିତମାନଙ୍କୁ
 ଜଣାଇଲେ ସେପୁଣ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ଜାହା କରୁ

କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅମଳଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର
 କିଷ୍ଟେ ଅଛି ଓ ଉଚ୍ଚମ ଯେବେ ଶୁଣିପାରିବୁ
 ସେ ହୋଇସି ଅମଳ ଦୁଃଖ ନେଇଅଛି କେବେ
 ଜାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏସବୁ ଜାଣି ଶୁଣି
 ଯେବେ ଲୋକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଇବା ବିମ୍ବା
 ଦେବନ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ ଅଗାରେ ଅମଳମା-
 ନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚ ଦେବେ କେବେ ଜନଶୃଙ୍ଖଳା
 ଉଚ୍ଚର କି ପ୍ରକାରେ କରୁପାରିବୁ । ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚ
 କଷ୍ଟସ୍ୱୟ ଅଲଳ ଏମନ୍ତ ସୁଦର ହୋଇଅଛି
 ସେ ଦାତା ଗୁଣ୍ଡାକା ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ବିଶ୍ୱନାୟ ସୁରବ୍
 ହିଏ ବାହାରକୁ କାହିଁକି କହୁବାକୁ ସିଦ୍ଧ ?

ପୁଣ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ବସାଘର ଅଲଳ

ଅନୁମାନେ ଅବକଳ ହୋଇଅଛି ଯେ
 ଏ ଅଲଳ ଅନୁପାର ଅଦାୟ ହେଉଥିବା ଶକାର
 ପୁଣ୍ୟର ସାହିତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର ନିଦାହ
 ହେଉଅଛି ଓ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚ ଶକାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
 ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଅନୁପାନ ଦେଇଅଛି ।
 ଅଦାୟ ହେଉଥିବା ଶକାର ସମସାଣ ପ୍ରାୟ
 ନାହିଁକି ଗାଁ ହଜାର ଶକା ଦେବ ଓ ଏଥିର
 ବ୍ୟୟ ଗୋଟିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହୁଅଇ । ବର୍ତ୍ତମା-
 ନର କଲେକ୍ଷୟର ଶାନ୍ତିକୁ ଦେଇପାହେବ
 ଅଛି ସୁବନ୍ଧୁ ପୁନଃ ଦେଖାପୁସ୍ତକ ମଜାଦ-
 ଯାହା ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଥିବାର ଯେମନ୍ତ
 ଅଧିକ କଥା କହୁବ ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ତେମନ୍ତ
 ଦେଖାୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରୁବରେ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଦେବାର ଅଗଳା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବିଷ-
 ୟରେ ଏ ସବୁ ବଡ଼ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର
 ଦେଖା ନ ଥିବାର ଅନୁମାନେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚର
 ବବରଣ ଲେଖୁଅଛି । ସାହିତ୍ୟ ସାହୁକିଆର
 କରବା ଏକ ବସାଘରମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ
 ଦରଦାଘାଇ ଏହି ଫଣ୍ଡର ଡାକୁରମାହେବଙ୍କୁ
 ମାସିକ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇନ ବସାଘାଏ । ଶାନ୍ତିକୁ
 ହୁଅଇ ସାହେବ ପୁଣ୍ୟର ଡାକୁର ଥିଲେ ଓ
 ଏବଦ୍ଧି ଯେମନ୍ତ ପରଶମୀ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ
 ତପୁର ଜାହା ବାହାରକୁ ଅବକଳ ନାହିଁ ।
 ପୁଣ୍ୟର ଯଥା ବିଚାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ
 ଏ ସାହେବ ବଦଳି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏସାଙ୍କ
 ସୁଲଭଶିଳ୍ପ କର୍ମଶ୍ରେଣୀ ସେହିପ୍ରକାର କର୍ମ କରବେ
 କି ନାହିଁ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ କଲେ ମଧ୍ୟ
 ଉଦାସ ସବୁ ଅକ୍ଷୟ ମୋଦନ ହେବ ନାହିଁ ।
 ଉଚ୍ଚର କାରଣ ଏହି ଯେ ବସାଘର ସବୁ ସୁନ୍ଦ-
 ମାନଙ୍କର ରହୁବାରୁ ସ୍ଥାନ ଡାକୁରମାହେବ

ଠାକୁର ପୁଣ୍ୟର ସୁବନ୍ଧୁକୁ ଯାଇ ନ ପାରି
 ଅନେକ କଷ୍ଟସ୍ୱୟେ ଜାହାକ ଅଧୀନ କର୍ମଶ୍ରେଣୀ
 ଉପରେ ନିରତ କରନ୍ତି । ଏ ବବରମାନେ
 ଅଧିକ ଦେଖନ ଲୋକା ଓ ସାମାନ୍ୟ ରିକ୍ଷିତ
 ଲୋକ । ଏମାନେ ହୁଅଇ କେତେ ହୁଅ ଠ-
 ଉଚ୍ଚର ପାରିବୁ ନାହିଁ ଓ କେତେ ଜାଣିପାରିଲେ
 ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁ ହେଉ ପ୍ରକାରେ
 ତେଣୁ ନ ବରଣ ବିଶିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ବଦେଷରେ
 ତାକୁର ସାହେବଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ କେଲକାନ୍ଦା
 ହାସପାତାଲ ଓ ସିକଲ ହେଉନର ଘର ଥିବାର
 ଏହାଙ୍କର ଅବକାଶ ଅଧିକ ଥାଏ ଓ ଯାହାମାନେ
 ଅଧିକାଂଶ ସାଧପାତାଲକୁ ସିଦ୍ଧାକୁ ହଜମାଦ୍ୟ
 ଖାନ କରନ୍ତି ଓ ଘରେ ଏମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା
 କରୁବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ନ ଥାଏ ଅଥବା ଏ ଅନୁ-
 ମାନେ ପ୍ରସାବ କରୁ ଯେ ସେହି ୫୦୦ ଟଙ୍କାରେ
 ଜଣେ ହୁନ୍ ସବୁଅଧିକ୍ଷଣ ସରକର ହୁଅଇ
 କରୁ ଅଣିଲେ ଆଉକିଛି ଶକା ବାକେଗର ଘର
 ଦେଲେ ଉପରଲିଖିତ ଅସ୍ତ୍ରାଘରମାନ ଦେବର
 ଦୁଃଖିବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ
 ଉପକାର ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏବଦ୍ଧି ଉପରେ
 ସୁଚ୍ଚ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚରେ ସେ ଯେମନ୍ତ
 ଉଚ୍ଚରେ ମନୋଲବେଷ କରୁପାରିବ ହୁଇ ଗୁର
 କର୍ମ ଜାହାକୁ କରୁବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ତେମନ୍ତ
 ହେବ ନାହିଁ । ଏବଦ୍ଧି ଦେବର ବସାଘର
 ଓ ସାହିତ୍ୟ ସାହୁକିଆ ଓ ଚିକିତ୍ସା ଦେଲେ ଓ କର
 କୁଲିବେ । ଅପର କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଇ ଥିବ ନାହିଁ ।
 ଯାହା ପାଠକ ହେଲେ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚ ଜାହାକ
 ଚିକିତ୍ସା ଦେବ ଓ ନକରବାସିମାନେ ଜଣେ
 ସବୁଅଧିକ୍ଷଣ ସରକର ପାଇଁ ଅନେକ ଅସ-
 ଯୋଗର ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ । ଅନୁମାନେ
 ଉଦ୍ଧାର କରି ଯେ ବସାଘର କର୍ମଣୀ ଏକ କଲେ-
 କୁଟର ସାହେବ ଅନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଯଥାର୍ଥ-
 ରୂପ ବିବେଚନା କର ଯାହା ଉଚ୍ଚତା ସିଦ୍ଧାକୁ
 ହେବ ତଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବେ ।

କଟକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପାରତୋଷିକ ବଚରଣ ।

କଲିଗମାଏ ତା ପ୍ରଥମ ସମ୍ଭାବର ଦନ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସୁଲରେ ପାରତୋଷିକ ବିଚରଣ ହା-
 ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ହେବ । ସମ୍ପାଦକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
 ବଦ୍ୟାପଣରେ ଉଦ୍ଧାର ଦାନରେ ବିମୁଖ ଦେଲୁ
 ଅନୁମାନେ ଅଜାଣତ ହେଲୁ । ୨୪ର୍ଷ
 ପୁନେ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁସ ସମାଜେବ ସୁଚ୍ଚ

ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବାର ଦେଖି ଥିଲୁ ତାହା ଗଭୀର
 ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ । ଗଭୀର ଯାହା ଦେଖିଥିଲୁ
 ତାହା ଏବର୍ଷ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ ବିଶେଷତଃ ଉପୁ-
 ଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏବର୍ଷ ଅଧିକ ଅଳ୍ପ ଥିଲୁ
 ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ବିକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁର କମି-
 ଠର ସାହେବ, ଜିଏସ୍‌ଆର୍‌ସିଓ, ଓ ପୁଲିସ
 ଅଧିକାରୀ ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ଛାନ୍ଦସ ସାହେବ ଓ
 ଦେବୀସୁ ହାତମଳ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଜନ-
 ନୋତନ ଦାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ
 ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ ଉପସର୍ପତ ଗୁରୁ ବା ପାଠକଗଣ
 ଅସିଥିଲେ । ଗଭୀର ଗେଲେଣ୍ଡ ଘରେ ସ୍ଥାନର
 ଅଭାବ ହେବାର ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ଲିପି ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟ
 ସୁଭଦ୍ରାଦେବୀଙ୍କ ଲମ୍ବା ହଲକୁ ବସିତ କରିଥିଲେ
 ମାତ୍ର ପ୍ରାୟତଃ ସମସ୍ତ ଯେ ଏ ବର୍ଷ କେବଳ ମାଳ
 ଗାଲ ତୋଳି ଦେଖାଗଲା । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସ୍ଥାନ-
 ସୁହାସନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗ ଉତ୍କଳକୁ
 କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ କେତେକ
 ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଯତ୍ନ କରିବେ ତାହା ଅନୁମୋ-
 ଦନ ଏଥିରୁ ଜାଣିଲୁ ।

ପ୍ରଥମେ ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟଙ୍କ ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ଲିପି
 ବାଣିଜ୍ୟ ଉଚିତ ବିଷୟର ଇଂରାଜୀ ରିପୋର୍ଟ
 ଯାଠ ହେଲା । ତାହା ଓଡ଼ିଆରେ ଭଲଜମା
 କରି ଗୁଣ୍ଡାଇବାର ଅନାବଶ୍ୟକ ହେବାର ଏବର୍ଷ
 ସେପରି ହେବା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଅନୁମୋଦନ
 ଅଳ୍ପ ଅନୁମତି ହେଲୁ ତାହା ଗଭୀର ଗଭୀର
 ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦନ ବୃଦ୍ଧି ଅ-
 ନେବ ଦେଖି ପାଇଥିଲୁ । ଉପରେ ପାଠକୋ-
 ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁମୁ ହେଲା । ଉତ୍କଳ
 ଉତ୍କଳରେ ବାଳକମାନଙ୍କ ଗୀତ ଓ ବକ୍ତୃତା
 ଯାଠ ହେଲା । ଏ ବର୍ଷରେ ପୁଲିପି ଶିକ୍ଷକ-
 ମାନେ ଉଚିତ ଯତ୍ନ କରି ନ ଥିବାର ଯାଠକ-
 ମାନେ ଅନୁର ଉପସ ଓ ଦର୍ଶନେନ୍ଦ୍ରସୁ
 ଉତ୍କଳକୁ ଛେଦିତ ହେଲେ ଅନୁମୋଦନକୁ ଏ ବିଷୟ
 କମଳେ ବାଳକ ମନୋଗତ କରିବାକୁ ହେଲେ
 ଅନୁମୋଦନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମନୋଗତ କରିବୁ,
 ଉତ୍କଳ ଯାଠକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାସର
 ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ଯାହା ହେଉ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ
 ବ୍ୟକ୍ତିତା ହେତୁ ଗାଁ ଗ୍ରାମରେ ଅନୁମୋଦନ
 ଉପାର ପାଇଲୁ । ଯାଠକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ପୁର ଏବଂ ଜଗର ସ୍ତର ବିଭିନ୍ନ ନ ଥିଲୁ ।
 ଏବକର ଶ୍ରୀମତୀ ବକ୍ତୃତାଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର
 ମନ ବୁଝି ଅକୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେହିପ
 ଅକୃଷ୍ଣ ହେବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ତାରଣ

ଥିଲୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସଂପୃକ୍ଷିତା ପୁଲି-
 ମାନଙ୍କର ଉଠାଇ ଦେଇଥିବାର ସମସ୍ତେ
 ଯେ କିଛି ପୁସ୍ତକ ଅକୃଷ୍ଣ ତାହା ଏଠାରେ
 ଲେଖିବା ବାହୁଲ୍ୟ । ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀ ବାହାଳର
 ନାନ ଯାହେଉଛି ଜାଣିବ ଏଥି କମଳେ ଅପ-
 ଶାର ଶେଷସତକ ଏକ ଗାଳ ରଚନା ଦି-
 ଥିଲେ ଓ ସେଥିରେ କମିଟର ସାହେବଙ୍କୁ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ଲିପିରେ
 ସଂପୃକ୍ଷିତ ସୁହାସର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବିଷୟରେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଲେଖିବେ । ଏ ଗୀତ ସମସ୍ତ
 ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ମନର ଉପ ସଙ୍ଗେ ଯିବ୍ୟ
 ଦେବୀର ସମସ୍ତଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଆକର୍ଷଣ କଲ ବିଶେ
 ଶକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଦାକୁ ଜନନୋତନ ଗୁପ୍ତ ଏଥିରେ
 ଏପରି ସମ୍ପୃକ୍ଷ ହେଲେ ଯେ ରବିବିଜାକୁ
 ୪୧୦ କା ପାଠକୋଷିତ ଦାନ କଲେ ।

ଉପରେ ଶ୍ରୀମତୀ କମିଟର ସାହେବ ବାଳ-
 କମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଉପଦେଶ ଦାବ୍ୟ କଲେ
 ତାହାର ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଗଭୀର ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ଲିପି
 ପଠକକାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁସ ଉତ୍କଳରେ ସାମାଧ୍ୟ
 ହୋଇଅଛି ସେଥି କମଳେ ସେ ବିଷୟମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ସମ୍ପୃକ୍ଷ ଅକୃଷ୍ଣ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ
 ବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେକ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା
 କମଳେ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲୁ
 ତାଙ୍କୁ ଅନୁବାଦ ଦେବେ । ବାଳକମାନେ ସୁଲ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟ ଅପଣାର ଦେବୀର ଉତ୍କଳ
 ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଥିବେ ଓ ଯାହା ଶିକ୍ଷକେ
 ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାର ସେଥିର ବିଷୟ
 କରିବେ । ସଂପୃକ୍ଷିତ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ସେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଲେଖିବେ ଓ ଯେଉଁ ଗୀତ
 ବାଳ ହେଲା ସେଥିର ଶ୍ରୀମତୀ ମଧ୍ୟ
 ସେଥି ସମେ ଦେବେ । ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶିକ୍ଷା କମଳେ ସଂପୃକ୍ଷିତ ଶିକ୍ଷା ଅବଶ୍ୟକ ।
 ଉପରେ ପ୍ରକୃତର ଉତ୍କଳୀ ବିମଗ୍ନର ସାହେ-
 ବଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ କଲେ । ଏହିପରି
 ପାଠକୋଷିକ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧ୍ୟ ହେବା
 ଉତ୍କଳରେ ସମ୍ପାଦିତ ହେଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଭାଗ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପୁଲି-
 ସମ୍ପୃକ୍ଷିତ କମିଟର ଯେଉଁ ଅର୍ଥବାନର ବିବିଧ
 କରୁଅଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ପୁଲି ପୁଲିକୁ ୪୨୦୦୦
 ଓ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ୪୨୦୦୦ କା ବାଣିଜ୍ୟ ଦାନ
 ଦେବାର ହିର ହୋଇଅଛି । ଏ ଦାନ ପାଠକ

ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିର ରୂପେ ଓ ତହିଁ ଉତ୍କଳ
 ନୂତନ କର୍ତ୍ତୃମ ହେବ । ଯାହା ହେଉ ଦର୍ଶନମାନ
 ଯେ ଟଙ୍କା ଦାନ ହେଲା ଏଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଳି-
 ବାର କଠିନ ଏକ ଏହାଦ୍ୱାରା ଏମାନୁ ମଧ୍ୟ ଜ-
 ଶାଯାଉଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ସମ୍ପାଦ୍ୟ ଅନୁସାରେ
 ଉପରଲିଖିତ ଟଙ୍କା ଦେବାର କର୍ତ୍ତୃମ ହୋଇ-
 ଥିବାର ପୁଲି ଅପେକ୍ଷା ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅଳ୍ପ
 ଶ୍ରୀ ସମ୍ପାଦକ ।

କରୁବ ଓ ନକ୍ଷା ଶିଖାଇବା ପାଇ ମସିହା
 ୪୧୦ କା ୪୨୦ କା କେଉଁଠିରେ କେତେ
 କଲରେ ଜଣେ ଲେଖିବ ଶିକ୍ଷକ କର୍ତ୍ତୃକଳ
 ହେବେ । ଓଡ଼ିଶାରେ କେବଳ କୃଷକରେ
 ଏକଜଣ ଶିକ୍ଷକ ରହିବାର ଅଳ୍ପ ହୋଇଅଛି ।

ପୁଲିସ ଲେଖି ମଦଦମାରେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷି-
 ମାନେ ଅସନ୍ତ ଓ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ସମନ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂପର୍କ ଓ ଖୋଜୁ
 ଦେବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଧାନ କରିଥିବାରୁ
 ଏଠାର ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ସାହେବ ତାହା ପ୍ରତିପାଳନ
 କରିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଅଧୀନସ୍ଥ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ସୁ
 ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବିଷୟ ଦେବୁ ତାହା
 ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।
 ବୋଧହୁଏ ସାକ୍ଷି ଓ ମୁକ୍ତାଭିମାନେ ଏ ବିଷୟରୁ
 ଅଳ୍ପ ଥିବାର କେତେ ଜୋରୁ ମାଗୁନାହାନ୍ତି ।
 ମାଗିଲେ ଅବଶ୍ୟ ପାଇବେ ଓ ତାହା ହେଲେ
 ଏଠା ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ସଠାରେ ଯେ ଅନେକ
 ହୁଲେ ସାକ୍ଷିମାନେ ଗୁରୁପାଠକର ସମ୍ପର୍କ ରହିବୁ
 ତାହା ଅତି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବାର୍ତ୍ତା
 ଅସ୍ତର ଶ୍ରୀ ଦେବୀକୁ ସଜନା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜିଏ-
 ଶ୍ଟମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାକ୍ଷିକୁ ଗାଁ ଗାଁ ବଦାୟ
 ଦେବେ ।

ଏବର୍ଷ ଅନେକ ଗୁହାବି ହେଇଅଛି ।
 ଗଭୀର ମନଲକାର୍ଯ୍ୟର ଯାଠକୋଡ଼ ହେପାର
 ସଂପୃକ୍ଷିତ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍କଳକୁ
 ହୋଇଗଲା । ଦନ ଦଗଦଗ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣେ
 ଶ୍ରୀମତୀ ପିଠା କରୁଥିଲ ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦା ସେ-
 ଥିଲେ ଲେଖିତ ହୋଇ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ ଓ
 ପଦକଦେବତା ତାଙ୍କର ସହାୟ ଦେବାରୁ ସା-
 ଯାକ ପାଇଦେଲେ ଅନୁମୋଦନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଘର ଓ ଗସ୍ୟାବ ଅନେକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବାର
 କଥିତ ହୁଏ । ଅନୁମୋଦନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ
 ଘରଘୋଡ଼ ହେବାର ସବୁଦି ଶ୍ରୀମତୀ ଯାଉଅଛି ।
 କିନ୍ତୁରେ ଦାକୁ ବିଭାଗନିଦାସଙ୍କର ଗୋଟିଏ

ଅଳଂକୃତ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟର ଘର ଓ ଗୋଟିଏ ଅମ୍ଭାର ଯୋଡ଼ାଯାଇଅଛି ।

ଅଳଂକୃତ ଏବଂ ନରଂଗଣ୍ୟ ଅପସ୍ୟୁତ ଦାହିକ ହେଉଅଛି । ଗରଃପ୍ରାପ୍ତରେ ଜଗତ୍-ସିଂହପୁରର ଦପୋଡ଼ି ନରଂଗଣ୍ୟର କଥା କେ-ଶୁଖୁଛି । ଏ ପ୍ରସାଦରେ କେଳିଗୁଡ଼ାରେ ଗୋଟିଏ ହେବାର ଶୁଣି ଦୁଃଖିତ ହେଲ । ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହୁ ଯେ ଜଣେ ଶ୍ରୀ ଗୋଟି-ଏ ବେଧଧରଣ ପ୍ରସବ ଦର ପୂର ଜଳଦନ ଉଦ୍ଭାରେ ତାକୁ ନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣା । ସୁରସ ଏଥର ଚନ୍ଦ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଶାନ୍ତି ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁନିସାହୁ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନାଲର ଦପୋଡ଼ି ବାକୁ ଅନୁପାପ୍ରସାଦ ଘୋଷକ ନାମରେ ଜ ୧୦ ଶ ର ବଜଲ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ସାହୁକୁ ଜଳକର ଦେବା କାରଣ ଜାଳ ପ୍ରକୃମନାମା ପ୍ରସୂତ ବର ଭିକାରମଳିକିଶ୍ଵର ଜାଣିଲେ । ର ବଜମାନେ ଜଳ ନ ଦେଇଥିବାର ଅପରି ନରବାର ଉକ୍ତ ମଳିକ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଇଲ ଯେ ନାଳକଳରେ ସ୍ଵାମ ଓ ନାଳ-ଦଳ ଉପରେ ଘମନାଗମନ ବରଦା ଦାରଣ ହବ ଦେବାକୁ ହେବ । ଚନ୍ଦ୍ରବକ ର ବଜ ଦେ ହୁକୁମନାମା ଦେଇ ଦପୋଡ଼ିବାକୁ ଦେଇ ଏ ଉତ୍ସବ ଜଣାଇଲେ ଉକ୍ତ ସେ ମୁନିସାହୁ ଓ ଭିକାରମଳିକ ନାମରେ ମେଳଣରେ ଜାଲର ଅଭିଯୋଗ କରେ ଏ ମରଦମା ଜଣେ ମେଳ-ଶୁରକ ହରଣୁଧାନରେ ଅଛି । ମଳିକ ସବୁ ସ୍ଵାଧୀନ ବରଥଣ୍ଡି କିମ୍ପ ମୁନିସାହୁ କିମ୍ପ ମାତୁ ନାହିଁ ହୁକୁମନାମାରେ ଇଂରାଜ ସ୍ଵାକ୍ଷରପୁସ୍ତକ ଗୋଟା-ଦେଲେ ଗାର ବଢ଼ା ହୋଇଅଛି । ଓ ଦାଉଗଣର ମୋହୋର ହୋଇଅଛି ।

ଦଃକ୍ରମବଦନର ନାରଦମାହୁର ଓଦରସି-ଅର ପରମାର୍ଥତତ୍ତ୍ଵ ଗାଧର୍ଯ୍ୟା ଜଣେ କଣ୍ଠାକ୍ଷର-ଠାରୁ ୪୧୪) କାର ରସିକ ନେଇ ତାକୁ କିଛି ଟଙ୍କା ନ ଦେବାକୁ ସେ କିଏ ଗମେକସ୍ଵରକ କିଷ୍ଠରେ ପ୍ରବାର ବର ଶ୍ରୀକାଳ ମମନାଣ ହେ-ବାକୁ ଓଦରସିଅର ଦଶକଥର ୩୫୦ ଚୁକୁପାରି କିମ୍ପ ଅର୍ପଣ ହୋଇଅଛି । ପରମାର୍ଥ ଗାଧର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ପାର୍ଥ ବନ ହୋଇ ଅପରମାର୍ଥ ପଥରେ ଗମିଲେ ? ବାରିଦମାହୁର ମହଲୁମାରେ ରୁଦ୍ଧ-କୁ ଏପରି ହେଲେ ?

ଦମ୍ପେରର ନୂତନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅପଣା ସଜା ଗବର୍ଣ୍ଣରକ୍ତ ଉତ୍ତମନସ ଗୋଟିଏ ସିଦ୍ଧା ଦେଲ-ଅଛି । ସେ ମନସ୍ତୁ ବରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀବ-

କାଳରେ ଗୁଳିଧାନ ମଧ୍ୟରେ ରୁଦ୍ଧଦେ ପ୍ରକାଶ୍ଵ-ପଦଂଗକୁ ବିଦାର ବଦୋବସ୍ତୁ କାଳିଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେସଭସବ ।

ସିଦ୍ଧକଳ କୁଣ୍ଡଳ ।

ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ଗପିଣୀ ସମ୍ପାଦକ

ମହାନପ୍ତେଷୁ ।

ଈଂରାଜ ବଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ବସୟ ଯାହା ବର୍ଗର ସମ୍ପାଦକରେ କେଶିକା ହୋଇଥିଲେ ଗାନ୍ଧୀ ମାର୍ଥ ଅଟେ ଓ ସରକାର ତରଂ ପ୍ରକାଶରର ଉଦ୍ଦୋଶୀ ହୋଇଥିବାର ଅପ୍ତେ ଅନୁଜ୍ଞ ହେଲ । ଏକା କୁଣ୍ଡଳ କା-ହିକ୍, କୁଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖା-ଯାଏ ଓ ଏହା ନିତାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୃତ ଅପାଦ୍ ଉତ୍ସ-ଷୟରେ ଅନୁର ମନୁବ୍ୟ ଲେଖିଲୁ । ଉତ୍ତ-ମାନେ ଯେପରି ଏ ଉତ୍ସବ ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ନ ହୁଅନ୍ତି ସିଦ୍ଧକମାନଙ୍କର ସେପରି ଯତ୍ନ ବରଦାନ ଉଚିତ କିନ୍ତୁ ଯେହୁଲେ ସିଦ୍ଧକମାନେ ଚିତ୍ତେ କୁଣ୍ଡଳ ବସିଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ସେ ହୁଲେ ଉତ୍ତମାନେ କୁଣ୍ଡଳସମ୍ପଦ ହେବାର ବାଟ ଦାହି ? କାରଣ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧକଠାରୁ ପ୍ରାୟ ସବୁ ବସୟ ବିକ୍ରା କରନ୍ତି ଓ ଗାଳର ଅନୁମାମା ହୁଅନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଳ ଅପେକ୍ଷା କୁଣ୍ଡଳ ଅଧିକ ଦୋଷସ୍ତ୍ର ଓ ଉତ୍ସରେ ଅଧର୍ମ ହୋଏ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସକଳ ଲୋକ ଜନସମାଜ ପ୍ରତି ଯାତ୍ରଣ ରସ୍ତୁ ରୁଦ୍ଧି ଗାତ୍ରସ ଅର୍ଥାଧର୍ମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ର-ଗନ୍ତୁ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋବିନ୍ଦନା ପ୍ରତି ବସ୍ତର ହୋଇ କୁଣ୍ଡଳ ବିକ୍ରିକ୍ତ ହେବ ସେ କୁ-ମାଳ ଅବଲମ୍ବନ ବରଦାର ଅଧର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ-ଯଥା କଥାରେ ବୁଝନ୍ତି " ନାଲ ବେଲ ବଗାନ୍ ବେଲ ନେଇ ହେଉ ବଜ ବେଲ "

ସିଦ୍ଧକମାନଙ୍କ କୁଣ୍ଡଳ କି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଲକ୍ଷିତ ହୋଏ ଗାନ୍ଧୀ ଦେବକ ଲେଖୁଅଛୁ । ଗାନ୍ଧୀ ସେମାନଙ୍କ ପରଧାନ ଅ-ଧର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧକକୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେ ମାନେ କୁଳା, ମୋଡ଼ା, ଯାବଜାମା ଓ ଗସକଳରେ ପଞ୍ଚୋକ୍ତ ମାତ୍ରକେ ଦେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକିତ ଭରଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସର୍ବ ଉପରେ ସେ ମସ୍ତକ ଉତ୍ସର ବୁଝିଛୁ ଅଭରଣ ନ ଥାଏ ସୁତରାଂ ସେମାନେ ବାଟରେ ଯାଉଥିବା ଦେଲେ ଗଣ୍ଡିଅଛୁଳ ଚୁଲ୍ କମନ୍ତି । ଦେହ ଅଧା ବୋ-ଲିଦେ ଯେ ଯାହାକୁ ଯେପରି ପୁଷ୍ପା ହେଲ ସେ ସେପରି ପରଧାନ ପିନ୍ଧିଲ ଏଥରେ ଦୋଷ

କଣ ? କହୁ ବଥା ଅଛି ଯେ " ଅପ ରୁଚ ଗାନ୍ଧୀ ପର ରୁଚ ପହେରନା " ଅଳ୍ପବର ଦେଶ ଶାନ୍ତିବାନୁସାରେ ପରଧାନ ଧାରଣ କର-ବାକୁ ହେବ ଅନ୍ୟ ବସୟ ପର ଏ ବସୟରେ କେଲେ ପୁସ୍ତକବର୍ତ୍ତକ ହୋଇଅଛି କିମ୍ପ ଗଣ୍ଡଳକୁ କୁଣ୍ଡଳ ବର ମସ୍ତକ ଉଚ୍ଚଳ ରୁଷିବା ପୁସ୍ତକବର୍ତ୍ତନ ନୁହେ । ଗାନ୍ଧୀ କୁସରବର୍ତ୍ତନ ବା କୁଣ୍ଡଳ ଅ-ଟଇ । ନବ୍ୟ ସମ୍ପଦାୟ ଇଂରାଜକୁ ଅନୁସର ସବୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଇଂରାଜ-ମାନେ ଦେବକ ବର ମଧ୍ୟରେ ସୁଧା ଦେଲେ ମସ୍ତକରେ ଖୋସି ରୁଖିଲୁ ନାହିଁ ନଦୁନା ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଓ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧା ଦେଲେ ସୁଧା ଖୋସି ଧାରଣ କରନ୍ତି । ଏକା ଇଂରାଜ ଦାହିକ ସରସ ଅପରସ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦେଶରେ ଗୁଳାଠାରୁ ପ୍ରଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏହା ପ୍ର-ଦାର ମସ୍ତକ ଅଭରଣ ଧାରଣ କରନ୍ତି ଏମନ୍ତ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ କେଲେଜା ଦେହେସମାନେ ପାଳକ ଦାକେଇ ଯାଉଥିବା ଦେଲେ ସୁଧା ଖୋସି ନା ସମସ୍ତ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦେଲେକ ନବ୍ୟ ସମ୍ପଦାୟର ଲୋକ ବ ବଦେଲନାରେ ଗଣ୍ଡିଅଛୁଳ ପର ଅପଣାକୁ ସହାନ୍ତ କିଛି ନୁହେ ଯାଇ ନାହିଁ । ଖୋସିଏ ଦିଲେ କେଲେ କୌତ ପରସିବ ! ଚିନ୍ତକକୁ ଶକ୍ତ ଦେଲେ " ଉଦୋଧ " ବର୍ଗର ଓ ଗାନ୍ଧିସ୍ଵାକ୍ଷରୁ ଏପ୍ତେ ନୁ-ଷିକ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ " ସିଦ୍ଧା ସିଦ୍ଧି ସାରି ପଡ଼ିବା ରିଶ୍ଵ " । ସର୍ବେ ନାହିଁ ବସୟ ଯାହା ଥାଉ ଯାଉ ବସୟରେ ଲୋକକର ବଦେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଥିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଯେବ ଯଥେଚ୍ଚା-ୟା ହୋଇ ଯାଉ ପ୍ରତି ବୁଝିଛୁ ଦୃଷ୍ଟି ରୁଦ୍ଧ ନାହାନ୍ତି ଓ ହାମ୍ୟାନ୍ତ ଦେଲେ ସୁଧା ରୁଷିକ ହେଇ ନାହାନ୍ତି । ଏହା ଅତି ମତ ଓ ସର୍ବ ପ୍ରକାରରେ ସମନ ବରଦାର ଉଚିତ । ରଜ । କୁଳ ହୁ * ନ ସତ ୧୭୨ ମସିହା ।

" ଦଃକ୍ରର ଲେଖକ "

ନୁକ୍ରମାପ୍ତି ।

ନାକୁ ଦାଲିପବ ବାନ୍ଧୁର୍ଯ୍ୟା ବଃବ ବକାଶ୍ଵା ୪୦
.. ହିରୋଗମୋହନଦାସ ବାଲେଶ୍ଵର, ୪୧୦
ସମ୍ପାଦକ ଉତ୍କଳ ଗପିଣୀ ପୁସ୍ତକର ଅଧିକାରୀ ୪୩।
ଏହି ଉତ୍କଳଗପିଣୀ ସମ୍ପର ଦଃକ୍ର ନର୍ଦ୍ଦ-
କକାର ବଃବପ୍ତିଶିଂକୁଧୀରକ ମହାଲକ୍ଷ୍ମଣେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

କରୁଣ ସାଧକ

ସାଧାହିନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଚାନ୍ଦିନୀ ସଂଖ୍ୟା	ଚାନ୍ଦିନୀ କୁନ୍ଦ ସଂଖ୍ୟା ୨୨ ମସିହା । ମୁ. ଅଖଣ୍ଡ ୧୯ ନ ସଂଖ୍ୟା ୨୨ ସାଲ ଗଣକାର	ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫ ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭ ମଫସଲ ପାଇ ଡାକମାଗୁଲ ୪୯୭
--------------------	---	---

ହୃଦୟେ ଅଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାବଳୀଲକ୍ଷ୍ମର ଖ-
 ଶ୍ରୀବ ପଥ ଗତପ୍ରାପ୍ତରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲେ ।
 ତାହା ଲୋକ କମିଶ୍ନରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ
 ହୋଇଅଛି । ଉକ୍ତ ପଥର ଦେଖାଯାଏ ବଳଲୀ-
 ର କମିଶ୍ନରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଅତି
 ଗୋଟିଏ ଖୁବ୍ ବ୍ୟାଜିବାର ଉଦ୍ୟମ କରୁଅଛନ୍ତି
 ସେ ଉଦ୍ୟମଟି ଏହି ଯେ ଯାହା କି ମେଳା ସ୍ଥା-
 ନରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହ୍ୟ ଓ ଗାନ୍ତରଣା ବସ-
 ଥୁର କାର କମିଶ୍ନରମାନଙ୍କୁ ସହକାକୁ ହେବ ।
 ଲିଙ୍ଗଧନେଶ୍ଵରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣରପାଦେନ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 ଏ ବସ୍ତୁରେ ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁମାନ ହୋଇଅଛି
 ତାମା ଉଚ୍ଚମର୍ତ୍ତ୍ୟେ କୁହୁଥିବାର ଦେଖାଯାଇ
 ନାହିଁ ଅତିଏବ ସେ ଅଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ
 ପ୍ରକଳ୍ପର ବାକମନାଦେ ଓ ବିମିଶ୍ନରମାନେ ବୁ-
 ଝିକେ ଯେ ଯାହାବସମୟରେ ଯେକିଛି ବ୍ୟସ୍ତ
 ପତନ ତାହା କମିଶ୍ନରମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ
 ଯଦ୍ୟଦି ସରକାରୀକର୍ମରେ ବସନ୍ତୁ ଥିବା ତାକୁ
 କେହି ଯାହାହାନକୁ ପ୍ରେରଣ ହେବ ତେବେ
 ତାହାର ଗୁପ୍ତତା କମିଶ୍ନରକୁ ଦେଶ ପତନ
 ଓ ଯେବେ ତାକୁ ଜଣେ କିମ୍ପୁ କରବାକୁ
 ହେବ ତେବେ ତାହାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ କମିଶ୍ନର-
 ଠାରୁ ଅବାସ୍ତୁ ହେବ ।” କମିଶ୍ନରମାନେ ଏଠିକା
 କାଳରୁ ଦେବେ କି ଯାହା ଓ ଦୋକାକଳାଠାରୁ
 ଅବାସ୍ତୁକରଦେ ବୋଲିପାର ନ ପାରେ ମାତ୍ର
 ସମ୍ଭବ ଯେ ତାକୁ ଦେବେ ତାହି ବରଂ ଏହି
 କୁଳରେ ସମଗର ମଧ୍ୟ ବହୁ ଲାଭ ବରପାରିବୁ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଗୁରୁଅତି କମିଶ୍ନରଙ୍କ ଉପରେ
 ବ୍ୟସ୍ତର ପକାଉଅଛନ୍ତି ଅଥଚ କମିଶ୍ନରମାନେ
 ପ୍ରକାଶଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେଉଅଛନ୍ତିବୋଲି କେ-
 ଢେ କିମ୍ପା କରୁଅଛନ୍ତି !

ଦେବଗଣାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଶାର ମାତୃଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାବତ୍ୟସ୍ତୁ
 ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ଏହିଭାଷା-
 ରେ ଚଳଇ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଦେଶୀୟ
 ଭାଷାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷିତକରୁନା ପାଇଁ
 ବିନେଷ ବ୍ୟସ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମା-
 ନଙ୍କରେ ଶୁଦ୍ଧଭାଷାରେ ଲିଖନ ପଠନ ହେବା
 ଠିକ୍ ଯଜ୍ଞବାନୁ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଚୁକ୍ତର ବସ୍ତୁ
 ଯେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାପ୍ତ ଶାକ୍ତମାନେ କିଛି-
 ମାତ୍ର ଏ ବସ୍ତୁରେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହାନ୍ତି
 ଶୁଦ୍ଧାଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସଫଳରେ ପଢ଼ି ଅର୍ଥ କୁହିବା
 ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି ବରକାଣ୍ଡ
 କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଲୋକମାନଙ୍କେ ଯେ ଯାହା ଉଚ୍ଚା-
 ନୁସାରେ ଲୋକପତି କରନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯେ
 ବନ୍ଦୁ ଦେଶୀୟଭାଷା କେତେ କିଛି ଅବସ୍ଥାକୁ
 ଲୁଚୁଅଛି ବୋଲିବାର ବାହୁଲ୍ୟ । ମାତ୍ର ଅନୁମା-
 ନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ତଳ ସାହେବ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବୁ-
 ରନ ସାହେବ ଏ ଅକ୍ଷୁ କିବାରଣ ସଫଳରେ
 ସମ୍ଭବୀନୁ ହେବାର ଦେଖି ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ
 ହେଲୁ । ସେ ଶୁଣିବ ଦେବେଶ୍ଵରୀ ଓଡ଼ିଆ
 ଲେଖିବାର ଯାକୁ ଶିଶୁମୁଦର ମଞ୍ଜୁସନ ଦେଲେ

ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଶତ୍ରୁମାନୁସାରେ ଯେ କେହି
 ଦରଖାସ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତୁଅଥ ନ ଲେଖିବ
 ତାହାକୁ କଚେରୀରେ ଲେଖାପତ କରବାକୁ
 ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ଏମନ୍ତ
 ଲକ୍ଷା ଯେ ଏ ଶତ୍ରୁମାନ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲେ
 ଉଚ୍ଚାର ସେ ଅଜ୍ଞ କେତେକ ଶତ୍ରୁମ ପ୍ରଭୃତ
 କର ଶୁଦ୍ଧ ଲେଖିବାର ସ୍ଵତ ପ୍ରଚଳ କରୁବେ ।
 ଅପ୍ରେମାନେ ଉଚ୍ଚାରକର ଯେ ଅନ୍ୟ ହାତମ-
 ମାନେ ଅପଣା ମହତ୍ତ୍ଵମାନେ ଶୁଦ୍ଧଭାଷାରେ
 ଲୋକପତିର ଶତ୍ରୁମ ପ୍ରଚଳ ପକ୍ଷରେ ଏହିପରି
 ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା
 ଯେତେ ବ୍ୟସ୍ତକର ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଦେଉ
 ଅଛନ୍ତି ତାହା ଥାଉ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାବାସି-
 ମାନେ ଯେ ଅପଣା ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ବହୁ ମାତ୍ର
 ମନୋଯୋଗୀ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ବହୁ ଗୋଚରୀ
 ବସ୍ତୁ ଅଟଇ । ଏଥିରେ ଏମାନେ ସଲ୍ୟଦେଶର
 ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ କେବଳ କିମ୍ପାର ଉଚ୍ଚନ
 ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଦୁଷ୍ଟନେତା ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଶ୍ଵେତସେନ
 ମହତ୍ତ୍ଵମା ଦୁଷ୍ଟ ନେତା ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖୁଥିଲୁ
 ଯେ ଦିଗ୍ଵତ୍ୟ ଅଭିଳ, ବାଳା ବୃକ୍ଷତା ଉଚ୍ଚସ୍ତ
 ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିମ୍ପାସ୍ତୁ କରୁଥିବାର ଦୁଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ
 ପ୍ରମାଣ ହେବାର ବଠିନ ହେଉଅଛି । ଲୋକ-
 ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିଭାବ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ଓ ତାହା

ଅଦାର କୌଣସି ମାମଲକାର ଦେହ ଅମଳ-
କୁ ଘୁଷ ଦେଲେ ସେ ବାହାରକୁ ନହଇ ନାହିଁ
କାରଣ ଘୁଷ ନେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରମାଣ ଦେବା ପଦ୍ଧତ ବଧା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି
କହିଲକ୍ଷଣ ଅପେ ଅପେ ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ତୁ ହେବ ।
ଅଇନର ଅର୍ଥର ଏହି କଥା ଜଣାଉଅଛି ଓ
ଅନୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବୁଝିଥିଲୁ ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରବାରେ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଉତ୍କଳ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅର୍ଥ ଅଇନର
ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ନୁହଇ ସୁତରାଂ ଲୋକମାନଙ୍କର
ଉପସ୍ଥିତି ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ ଅମଳକ ଅଟଇ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ତୁ ଅଇନର ବିଧାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା-
ଧରଣାଣ କମିଶନମାନେ ଏହି ବିଧାନ ସମ୍ପର୍କ-
ରେ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ "ଯେଉଁ ସରକାରୀ
ଗୃହର ଘୁଷ ବା ଉତ୍କଳ ଗ୍ରହଣ କରବ ଜାହା
ପାଇଁ ଅନୁମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦିଗ୍ ବିଧାନ କର-
ଅଛି ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଚିବର ଘୁଷ ବ-
ଅଇ ଜାହା ପାଇଁ ପ୍ରକାର ଦିଗ୍ ବିଧାନ କରଅଛି
କି ନାହିଁ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇପାରେ ।
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସରକାରୀ ଗୃହରକୁ ପ୍ରାଧିକାରରେ
ବା ପ୍ରକାଶନର ଉପରେ ଭଲକି କନା ଉତ୍କ-
ପୂର୍ବ ଘୁଷ ଦେବାକୁ ଯାଚଇ ଏନ ଉକ୍ତ
ସରକାରୀ ଗୃହରକୁ ଜାହା ଗ୍ରହଣ କରବା
ପାଇଁ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ୍ୱିଏ ସେହି ଲୋକ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ବୋଲି
ଦିଗ୍ ଥାଇବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ସରକାରୀ
ଗୃହର ଯେ କୌଣସି ଗୃହର ଭଲକି ମା-
ତ୍ର ବାହାର ଘୁଷ ଦିଅଇ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସରକାରୀ
ଅମଳକୁ ଘୁଷ ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ବୋଲଇ
ଏମନ୍ତ ବୋଧଯାଇ ନ ପାରେ ଅଥଚ ଏ ଅନୁ-
ମାନଙ୍କ କବେଳକାରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି
ଦିଗ୍ରେ ହସ୍ତସ୍ତୁ ନୁହଇ ।"

ଅଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟର ଶୁଣିବ ଜଣ-
ଯାଉଅଛି ଯେ କେବଳ ଯାଚିବର ଅମଳକୁ
ଘୁଷ ଦେବା ଦୋଷ ଅଟଇ ନୋହଲେ ସର୍ବଦ-
ରେ ଘୁଷ ଦେବା ଯେ ଅପରାଧ ଏମନ୍ତ କ୍ୱାଚ
ନୁହଇ । ସରକାରୀ ଅମଳମାନେ ପ୍ରାୟ ସବୁ
ମହକୁମାରେ ଘୁଷ ନେଉଅଛନ୍ତି ଘୁଷ ଦିଅନ୍ତି
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅମଳ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଦିଗ୍
କଣରେ କିଣେ ନୁହଇ କିମ୍ପା ତଣରେ କିଣେ
ତୁରୁ ଜଣ ଥାଇପାରନ୍ତି କେବେ ଯାହା ନୀତିରେ
କିଛି ସମଜା ନାହିଁ ଜାହାର ଅବୁକ୍ତ ମନ
ବୋଧଯାଏ ଓ ଅମଳମାନେ ସେ ଗୃହରକୁ
ଅପହରଣ ବୋଲନ୍ତି । ଏଥିକୁ ଅମଳମାନେ

ତୁରୁ ପ୍ରକାରରେ ଘୁଷ ପାନ୍ତି ଦେହ ଯାଚ ବ-
ଅଇ ଓ ବାହାରକୁ ମାଗିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତୁରୁ
କରବାକୁ ଲୋକ ଯାଚ ଦେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାଗି-
ନେବା ଅଧିକ ଅଟଇ ବାରଣ ଦେବା ମରବାକୁ
ଦେହୁ ସୁଖ ପାନ୍ତି ନାହିଁ । ଶାନ୍ତ ସବୁକ୍ରମାମା-
ନଙ୍କରେ ଯେବେ ଯାଚିଦେବାର ଅବସ୍ଥା ଅ-
ନେକ ସମ୍ଭବ ଦେହ ବରନ୍ତି କେବେ ମୁଖ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏକପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚର ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ
ଅଟନ୍ତି କାରଣ ଶାନ୍ତ ଦେବା ଲୋକଙ୍କର ଉଚ୍ଚା
ନୁହଇ ସୁତରାଂ ରକ୍ଷା ପାଇବା କାରଣ ଘୁଷ
ଯାଚନ୍ତି ଉତ୍କଳ ଏଠାରେ ସୁଖା ମାଗିବାର
ପରମାଣ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ ଅଟଇ । ସେ
ଯାହା ଦେଉ ଯେବେ ଅମଳମାନଙ୍କୁ ଅ-
ଧିକାରୀ ସୁକେ ଉଲ୍ଲବ ଅନୁପାରେ ଲୋକେ
ଘୁଷ ଦେବାର ପ୍ରକାଶ କେବେ ଘୁଷ ଦେଲ
ଉତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହାକିମଙ୍କ ଜାହା ଜଣାଲେ
କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ସେଥିରେ କେବଳ
ଅମଳର ଦିଗ୍ ନେବ ଓ ଘୁଷର ଅଧିକାର
ଜଣା ପଡ଼ବ । ଏ କଥାକୁ ଲୋକେ ଉତ୍କମନ୍ତ୍ର
କବେଳକା କଲେଉତ୍କାର ଯେବେ ଅମଳ ପ୍ରା-
ଧିକା ମତେ ଘୁଷ ଦେଇ ଲୋକେ ତୁରୁ ହୋଇ
ରୁହବେ କେବେ ଜାହା ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ
ଅଟଇ । ତୁରୁକୁ ଯେ ଅପଣା ଧନ ପରକୁ
ଦେବ ହାକିମ ଜାହାକୁ ଦେମନ୍ତେ ରକ୍ଷା
କରବ ।

କୁଳମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁପତ୍ତ ।

ପଞ୍ଚାବର ସାମାଜିକ କୁଳମାନରେ ଏକ
ଅପରାଧକାରୀକୁ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ଏଦେଗାସୁ ଗଅର ଜନ ପ୍ରକାର ଜଗଲ ଲୋକ
ପ୍ରାୟ ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର
କିଛି ଜଣା ଅଧିକ କେଲେ ବହୋତ୍ର ହର ବସନ୍ତ
ଓ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ସାମାଜିକକୁ ସୁଖା ମନକମ
ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଧିକତ ଦେଲ ଏକା-
ନ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୋଷିଏ ଏହିପ୍ରକାର
ଗଣବୋଧ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ ଓ ଜାହାକୁ ସମନ
କରବା କାରଣ ସେଠାରୁ ସ୍ୱାମୟ କର୍ମକଣ୍ଠ
କାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ବାହେବ ସୈନ୍ୟ ଓ ଲୋପ ପ୍ରକାର
ଦୋଷ ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।
ଅପରାଧ ଲୋକମାନେ ପୁଣିକି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ-
ତ୍ତରେ ସେମନ୍ତ ପୁଣି କରବାକୁ ସକ୍ଷମ ଜାହା
କାହାରକୁ ଅବିଦତ ନାହିଁ ଓ କୁଳମାନେ
ଏପ୍ରକାର ଦ୍ୱାର୍ତ୍ତାକ ଦେଖି ସାବଧାନମତା

ରସ୍ତୁ ପାଇଲେ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅପାଦରେ
ଅନେକଗୁଣିଏ ଲୋକ ଧରାପଡ଼ଲେ ନା ଅଳ୍ପ
ସମର୍ପଣ କଲେ । ଗାୟତ୍ର କାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ବାହେବ
ଏହାକୁ ଧର ଶ୍ରୀମତରେ ହାକିମରେ ରଖି
କରୁ ଦେବାପାଇଁ ଫଉଜଦାରୀ ସୁପୋର୍ଟ ନ
କର ଅପେ ଦିଗ୍ କହିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ
ବହୋତ୍ର ଜ୍ଞାନକରନିରପ୍ରାୟ କରବା ପାଇଲେ ଏ-
ବାଦେଲକେ କ୍ରମେ ଲୋକ ଲୋପରେ ଉତ୍କାର
ଦିଅ କଲେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ
ହେବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପୂର୍ବପର ସମସ୍ତ
କଥାର ସମାଲୋଚନା ପୂର୍ବକ ଦେଖିଲେ ଯେ
ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରବାପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ
ନ ଥିଲ । କୁଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକ
ଅପାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ଏମନ୍ତ
ନିର୍ଭରତା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯେ ଅତି ସାଧାନ୍ୟ
ସୈନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ସେ ଅଭିସମର୍ପଣ କଲେ ।
ପୁରୁଷ ସେମାନେ ସିଂହାସନ ପଦ୍ମରେ ଥିଲେ
ଓ କାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ବାହେବଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ
ଉଚ୍ଚ ଥିଲ ଯେ ଜାହାକୁ ଦରୁରମିତ ଫଜ-
ଦଦାରୀ ବିଶ୍ୱାସକ୍ରମକୁ ପଠାଇ ଥାନ୍ତେ । ଜାହା
ନ ଦିଗ୍ ସେ ସହସ୍ତରେ ଏକାଦେଲକେ ଅଇନ
ଓ ବରୁକର୍ତ୍ତାକ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କର କୌଣସି
ପ୍ରକାର ଅପତ୍ତି ବନା ଏତେ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ଅଇନ କରୁଣ
ହେବାର କାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ବାହେବଙ୍କୁ ଦର୍ମର ବାହାର
କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅପାଚିତ କମିଶନ
ଫରସିଆ ବାହେବ ଦେବଳ ସଦ୍‌ଗୁଣ ଫୋର
ଜାହାକୁ ମୋହଲେ ହରେକ୍ରମେ ଅପମାନ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ
ବଦଳ କରି ଦିଅଯାଇଅଛି । ସମାଜର ଚରଣ
କରୁ ଓ ଏହି ଦିଗ୍ରେ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ
କଥାମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟା କେଣିଅଛନ୍ତି
ଓ ଜାହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ-
ଅଛି ସେସବୁ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଓ ଯଥାର୍ଥ ଯାଚନ
ପଦ୍ଧତ ସଜ୍ଜ ଅଟଇ ଯେ ଅନୁମାନେ ଉଚ୍ଚର
ଦୁର୍ଘଟଣ ପାଠକମାନଙ୍କ ନ ଜଣାର ଉଚ୍ଚ
ନଳ କପାପାଇଲ ନାହିଁ । ସ୍ୱାମର ସର୍ବକର୍ତ୍ତାକ
ଥିଲେ ସମୁଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗଠିତ ପକାପ
କରଥାନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚର ଉପାୟ ନାହିଁ ।

"ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କେବଳ ବାହେବ
ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧି ଓ ସୈନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିୟ ଦର୍ମବତ୍ତ-
ମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ବୁଦ୍ଧିମତେ ଜଣାଇବାକୁ ବାହା
କରନ୍ତି ଯେ ଅପରାଧର ଦମନ ପାନ୍ତି ଉକ୍ତା

ଏକ ଉତ୍କଳବିପ୍ଳବୀ ଦ୍ଵୟର ଦର୍ମର ବିରଳ ରକ୍ଷିକାପାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଶାସିତ ଅଧିକାର ସମ୍ମୁଖରେ ଚଳୁଥିବା ଦେଶର ପ୍ରଚଳିତ ଆଇ-ନାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଜାଣି କରନ୍ତୁ ଓ ଏହା ସେହିପରିକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତୁ ଓ ଯେ କୌଣସି ଦର୍ମରକ୍ଷା ବିଶେଷ ସମୟର ଘଟଣାରେ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ଦେଇ ଏମନ୍ତ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ସମାଜ ରକ୍ଷାକର୍ମିଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯଥା ସହମାନରେ ଦୈନିକ ନୁହଇ ଅଥବା ଆଇନାନୁସାରେ ସାଧାରଣ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଯେ ଦୃଷ୍ଟକରାଣ ହୁଅଇ ତାହା ଅସମ୍ଭବ ନିବାରଣ ପଥରେ ପ୍ରଭୁର ନୁହଇ ସେ ଦର୍ମରକ୍ଷା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବାଧ ଓ ଦମ୍ଭ ଅଟଇ । ଏହି ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ସମ୍ବୋଧନ ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଟଇ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଘଟି-ପାରେ କି ଯହିଁରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ବିଶେଷ ଦୈନିକତା ସହିତ କୌଣସି ଅସମ୍ଭବର ଦଣ୍ଡ-କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଜାଣି କରନ୍ତୁ ଅଥବା ଦୃଷ୍ଟକର କର୍ମରକ୍ଷାକୁ ସରସର ବିଚାର ଓ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଦେଇପାରନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ଯେ-କର୍ମରକ୍ଷା ଦେଖି ହୋଇ ନାହିଁ ସେକର୍ମରକ୍ଷା ସମସ୍ତ ବିଚାର ଓ ସେବାକର୍ମରକ୍ଷା ଦର୍ମରକ୍ଷାଙ୍କର ସର୍ବଦା ଯେ ସବଳ ସମୟରେ ଧଳା ହେବା ଅସମ୍ଭବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାଧାରଣ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚଳାଇବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଉପସ୍ତୁତ କର୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରକାରକୁ ବିଚାର କାରଣ ସଠାଇବେ ।

ପୁନଶ୍ଚ

ନିର୍ଦ୍ଦାୟକତା ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ ବିଚାର କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଉଦ୍ଘୋଷଣାରେ ହିଁର କର୍ମରକ୍ଷା ହେଉ-ଅଛି ଓ ଏଥିପାଇଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଜଣାଥିବା ଉଦ୍ଘୋଷଣାରେ ଦର୍ମରକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧାନ ହେବ ଓ ଅସମ୍ଭବର ସହ-ମାନ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେତେ-ବେଳେ ମନ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ହୋଇଥାଏ ଓ ଉଦ୍ଘୋ-ନାର ଅବସ୍ଥା ଥାଏ ନାହିଁ ତେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ତାହା କଦାଚ ଯଥାର୍ଥ ଏକ ସୃଷ୍ଟିକୁ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏମନ୍ତ ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ ଯେ ସେପ୍ରକାର ଦଣ୍ଡାଣ୍ଡ-ରେ ହିଁରକ୍ଷା ବିଚାର ଲକ୍ଷଣ ହ ହୋଇ କର୍ମ ରକ୍ଷାକର୍ମରକ୍ଷା ଗୁଣ ବିମ୍ବା ମନର ବ୍ୟସ୍ତତାର ସରସସ୍ତ ସାଧୁତ୍ଵ । ହରଷର, ଅଜ୍ଞ ଅନେକ ସମୟରେ ତେଜସ୍ଵୀ କାର୍ଯ୍ୟହୋଇ ଗୁଣ୍ଡଳ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ବ୍ୟସ୍ତତାରେ ତାହା ଚଳାଇ କାର୍ଯ୍ୟ

ଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଏପ୍ରକାର ଅଜ୍ଞାନ ଅଧିକାର ସେମାନେ ଅପଣା ବଳପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତକୁ ଧାନ୍ତି ।

କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବାହୁଲ୍ୟକର ଅସମ୍ଭବ ହେତୁର ମହାମାନ୍ୟ ସାହେବମହୋଦୟ ଇନ୍-ଦ୍ରଜ୍ଞ ଗାମନସବିଜର ସମ୍ଭବସ୍ତ ମର୍ମର ବିପକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁମୋଦନରେ ବାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତୁ । ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା କରିବା ଏକ ଅସମ୍ଭବ ଦମନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ପ୍ରଭୁରକ୍ଷା ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅବଶ୍ୟକ କଠିନ ହେବାର କୌଣସି ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ବିମ୍ବା ଏପ୍ରକାର ଦୈନିକତା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କୌଣସିକାଳରେ ବଳର ମୂଲ୍ୟବୋଧି ସରଳତା ହୁଅଇ ନାହିଁ ।”

ଅପେକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ତୁତ ମହାବୀରର ବି-ବୋଧି ପ୍ରମୋଦକରୁଣା ଚିନ୍ତାକର କର୍ମରକ୍ଷା ହେ-ପାରୁ ନାହିଁ । ଧନ୍ୟଋଣଗୁଣ୍ଡଳ ଗାମନ ! ଏମନ୍ତ ବିଚାରରେ ଗୁଣ୍ଡଳ ନ ଗଲାଇଲେ କି ପରମେଶ୍ଵର ଏତେବଡ଼ ଗୁଣ୍ଡଳର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ରକ୍ଷଣେ ! ବିମ୍ବା ଓ ବିଚାର ସମସ୍ତସମାପରେ ଅଜ୍ଞାନିକାର ଉଦ୍ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଦେଶ ପ୍ରକାଶଠାରୁ ପୂର୍ବରେ କାଳଯାମନ କର-ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେବେ କି ଦର୍ମରକ୍ଷାକର୍ମରକ୍ଷା ଦୋଷର କୌଣସିକାଳରେ ଅଇନର ଉଦ୍ଘୋ-ମାନ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ହୁଅଇ ତହିଁପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା କଦାଚ ଦୋଷୀ ନୁହନ୍ତି କାରଣ ସେହି ସର୍ବକି ନୁହନ୍ତି ଓ ଯେତେବେଳେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ସମ୍ଭବ-ରେ ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ତେତେବେଳେ ସେ ଦର୍ମରକ୍ଷାକୁ ପୂର୍ବଦ୍ଵାର ସରସୀମା ରହିଇ ନାହିଁ ।

ସ୍ଵାପ୍ନାସ୍ଥିକ ସଂବାଦ ।

ମେଘ ଏଡ଼େ କିଷ୍କର ଓ ଅବିବେକ ବାସ୍ତବ ! ଅଠ ଦଶଦିନ ପୂର୍ବେ ଯେ ବିହୁରୁ ଦର୍ଶା ହୋ-ଇଥିଲା ତେବେ ଅଜ୍ଞ ଦର୍ଶା ହେବାକୁ ନାହିଁ ଓ ତହିଁ ପ୍ରକାରରେ ବସିଅଛି । ବୃଷଦମାନେ ମେଘକୁ ଚାଲିବପରି ଗୁଣ୍ଡ ରହିଥିଲେ ଦର୍ଶା ହେଲେ ତେବେ ହୋଇ ବିହୁରୁ ରୁଦ୍ଧିଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଣାଯାଏ ଯେ କେତେ ହାକରେ ଗଜା ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁମାନେ କାକୃତ ତହିଁ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ହେବେ କିମ୍ପା ଅଛି

ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି କାରଣ ତଳ ଅପ୍ରାପ୍ତ । ଏହା ଏଠାର ଅଧିକାରୀ ସମ୍ଭବତା ସାଧିବାକୁ ପାଗ ପାଇଲେ ନଲେଇ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀ ଏ ଅଳରେ ସରନ୍ତା ନାହିଁ । ଉଦ୍ଘୋଷଣା ସମ୍ଭବତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ? ହୋଇ-ପାରେ , କାରଣ ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ଜଣନ୍ତାପତ୍ନୀ ମରବାର ଅଛି । ଅତଏବ ସାଧାରଣମାନେ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ଗାନ୍ତ ମାରି ଦେଉନ୍ତୁ ତେବେ ଯାଇଁ ବନ୍ଧା ହେବ ।

ସମ୍ଭବତା ପୃଥକରେ ସର୍ବସୁଖୀ ଏକକର ପଞ୍ଚବିଧ କୋଟି ଲୋକଅଛନ୍ତି । ଯଥା

ଅମେରକାରେ	କି ୨,୮୮,୦୦,୦୦୦ ଶ
ଉତ୍କଳରେ	କି ୮୮,୭୦,୦୦,୦୦୦ ଶ
ଅସିଆରେ	କି ୭୯,୮୦,୦୦,୦୦୦ ଶ
ଅଫ୍ରିକାରେ	କି ୪୮,୮୦,୦୦,୦୦୦ ଶ
ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଓ ଯୋ-	
ଲିନେସିଆସରେ	କି ୩୮,୦୦,୦୦୦ ଶ

କି ୧୩୫,୦୨,୦୦,୦୦୦ ଶ

ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ଜନିତକାର ଛା ପଳ ପ୍ରକାର ଶାଖାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି ଓ ସେ-ମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ଏକସହସ୍ର ପ୍ରକାର ।

କରକ୍ଷା-ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେଉଁ ଦୟାଳି ନରହତ୍ୟା କଥା ଏଥିପ୍ରକାର ଲେଖା ଯାଉଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପକୃତ ବିଷୟର ଉଦ୍ଘୋଷଣା ସେଥିରେ ବିହୁରୁ ପ୍ରଭବ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ମୁକ୍ତକ୍ଷେତ୍ରରେ ସାଧାରଣ କଲ ଯେ “ମୋହ ଶାଠି ଓ ଶାଠିକ ମୋତେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ” ଓ ସର୍ବଦା ମୋହସଙ୍ଗେ ବଳି କରନ୍ତି । ଘଟଣା ହେ ମୁଁ ଗୁଣ୍ଡଳ ଗାଳରେ ହଳଦୀ ବାସିବାକୁ ସେ ମୋତେ ଅନେକ ଗାଳି ଦେଲା; ମୁଁ ସହ ନ ପାରି ତାକୁ ଗୋଟାବେଳେ ମୁଖ ମାରି ତଳେ ପକାଇଲ ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ମନେହୀ ଗୋ-ବିଲ । ଭବୁରାରେ ମୁଁ ଥୋଇଥାଇ ଦେଲ ଓ ଗଦକୁ ଶକ୍ତିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଣାଇ ଦେଇ ମୁଁ ମସିହା ପାରି ଗୋଇଲି” ପୁନଶ୍ଚ ଅଳ୍ପକୁ ଗୁଣ୍ଡଳ କଲେ ଓ ଦୟାଳୀ ମେଘକୁର ଉଦ୍ଘୋଷଣା ଶାଠିକରମେ ତାକୁ ଦୌର ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପ ନ ଥାଇ ସେ ଏଡ଼େ କର୍ମ କଲ ଅଳ୍ପ ଥିଲେ ବା ସେ ବଣ କି କରନ୍ତା ।

କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନରହତ୍ୟା ମୋହମାନେ ମଧ୍ୟ ବିହୁରୁ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶନ ଅଧ-ଗ୍ୟ ମାରିଲ । ସେ ବହେ ଯେ ସେ ଦେଖିବୁ

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ସଂଖ୍ୟା	} ୩୮୧୭୩ ନୂତନ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୧୭ ମସିହା ମାସ ୧୫ ତାରିଖ ୧୯୧୭ ମସିହା ୧୫ ତାରିଖ	} ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫ ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨ ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ଣ ୫୫
---------------------	---	--

ଅମ୍ଭେମାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ବୃକ୍ଷି ନ ହେବାର ଯେମନ୍ତ ଅକ୍ଷେପ କରୁଥିଲୁ ଏ ସପ୍ତାହରେ ବୃକ୍ଷି ହେବାର ଦେଖି ସେହି ପ୍ରାୟ ଭରତୁ ହେଉଅଛି । ଭେତେ ଜଳ ବୃକ୍ଷି ହୋଇ ନିଆଁ ବନାବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାୟ ଜଳବନ୍ଧୁ ପତ୍ରପତ୍ରି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ନାହିଁ । ଭୃଷ୍ଣମାନେ ଜଳ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥିଲେ ବୃକ୍ଷି ହେବାର ଯାହା ହିଁସ ବୃକ୍ଷଦେବର ଉଦ୍ୟମ ହେଲେ ଅଜବରତ ଜଳ ପତ୍ରବାଦ୍ଧି ହିଁସ ହୋଇ ନସିଅଛନ୍ତି । ମେଘ ନ ଉଠିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗରୁ ନ ହେଲେ ବୃକ୍ଷି ଉପାୟ ହୋଇ ନ ପାରେ ଏଥିପାଇଁ ବୃକ୍ଷିକୁ ଗାଳି ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ବୃକ୍ଷିର ବିଶେଷ ଲେଖା ଥିଲା ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଗତ ଗୁଣବାଦ୍ଧି ଗୁଣ ଓ ଗୁଣବାଦ୍ଧି ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ପରମାଣୁରେ ବୃକ୍ଷି ହେଲା ତାହା ବଦଳ ପ୍ରାର୍ଥନାୟ ନ ଥିଲା ଏ ବୃକ୍ଷିଦ୍ୱାରା ଉପକାର ନ ହୋଇ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅଭାବର ସମ୍ଭାବନା ଗର୍ଭାବଦ୍ଧି ସବୁର ଧ୍ୟାନ ଏହାବେଳେ ଗୁଣବାଦ୍ଧି ହୋଇ ଅଛି ଓ ଅପର ସ୍ଥାନର ବୃକ୍ଷିର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବ୍ୟାଧିର ଉଦ୍ଧାରଦାର ସମ୍ଭାବନା । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଗୁଣବାଦ୍ଧିର ଉତ୍ତମ ସରତସ୍ତୁ ଦେଉ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଓ ପ୍ରଗୁରତ ହେଉଥିବା ବାଲେଶ୍ୱର ବୋଧଦାୟିନୀ ଏବଂ ଉତ୍କଳପାତ୍ରୀ ଏ ଉତ୍କଳପାତ୍ରୀ ନିମିତ୍ତ ବାର୍ଷିକ ୪୦୦୦ ଲାଲ ଟାଣି-ଗାଳି ନେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ବାଦସମାଜରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସମ୍ମତ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ତାଣିବା ଉପସ୍ଥଳ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ମୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଏହାଘଣ୍ଟା ସର୍ବିଦା ପ୍ରେରଣ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତର ଉତ୍କଳସ୍ତରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାମାନେ ଗୁଠି ନ ପାଇ ସେବୁକୁ ନାନାପ୍ରକାର ଅନର୍ଥର ମୂଳକୋଳି ଛାଡ଼ି ଦେବୁ । ଦେଶେ ବୃକ୍ଷଦେବର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସମ୍ମତ ହୋଇସି ପ୍ରସ୍ତାବହୋଇ ନ ଥିଲେହେଁ ଗୁଣବାଦ୍ଧିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ଉପ୍ ଦେଖାଇବା ବି ଅପଣା ଲାଭକର ବା ଅପଣା ଗୁଣ ବୈଦୁକ ଦେଖିବାପାଇଁ ମିଥ୍ୟା-ସମ୍ବାଦ ବି ଯାହା ବଜାରଗଳ୍ପ ନାମରେ ଗଣ୍ୟ ଅଛି ତାହାଦେଲ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ବ୍ୟସ୍ତକରନ୍ତି ଏବଂ ବେତେବେଳେ ହୋଇସି ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସରୁପଦେଶ ଦେବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ପ୍ରତ୍ୟୋକ୍ତନ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ସେ ହେଉଅନାମାନ ସାଧନ କରୁବାପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସମ୍ବାଦ-ସଫର ସାହାଯ୍ୟକରି ଅଧ୍ୟାୟ ନାହିଁ । ଯେବେ ଅଧିକାରୀରେ ସମ୍ବାଦସଫର ସଫରରେ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇପାରେ ତେବେ

ଗତ ସୁଖରହଥା ହେଲା ଏହି ଦେଲୁର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉପରଲଖିତ ଟଙ୍କା ଦେବାପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଚିଠି ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏଗତ ଉପାଦାନରେ ବୃକ୍ଷଦେବର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବ ଅମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କହି ନ ପାରୁ ଅଧିକାରରେ ଉଚ୍ଚର ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ସାକ୍ଷ ନ ଦେବାର ଫଳ ।
 ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପ୍ରକାର ମହତ୍ତମା ହେଉଥିଲା ଅଧିକାରରେ ଫଳହଳ ହୋଇଅଛି ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ । ମହତ୍ତମାଟି ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଅଧିକାରୀ ଉଚ୍ଚର ବୃକ୍ଷଦାନ ଏହି ଯେ ଦେବୁ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସୀ ସଦାଦେ ଜଣେ ଲୋକ ଉପରେ ନାନାପ୍ରକାର ଓ ନାନା ପୋଷକତାରେ ପୁରୁଣା ଗୁଣାଙ୍କ ଉପମନବିଷା ଦାମଲ ଦରୁଥିଲା । ଶତମତ ସମନ ଜାଣି ହେବାରେ ଗୁଣାମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ନାହିଁ ତହିଁ ଉପାଦାନ ତାଣି ହେଲା ଉଚ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଚେଲ । ଅଧିକ ଗୁଣ ବୃକ୍ଷମାନେ ଘରେ ବସିରୁଲେ ତଥାତ ସାକ୍ଷ ଦେବାକୁ ଅସିଲେ ନାହିଁ । ସେହିମାନେ ମହତ୍ତମା ପ୍ରଧାନ ଗୁଣା ଦେଉଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷ ଅଧିକରେ ମହତ୍ତମା ଉପସିଷ ହେଲା । ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଏହିପ୍ରକାରରେ ଅପଣା ନାନା ବିଫଳ ହେବୁ

✓ ବାଲେଶ୍ୱରର ବଲେଶ୍ୱର କମ୍ପୋଜି-
 ହେବଳ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଗୁଣବାଦ୍ଧି କମ୍ପୋଜି-
 ହେବଳ ଅନୁଗ୍ରହକମ୍ପୋ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକଦାନ

ସେହି ଶୁଭାଳ ନାମରେ କ୍ଷତ୍ରପୁରଣ ପାଠକା
 ଅଗାରେ ଅଉ ଏକ ନମୁଣା ନାଳସ ବନ ।
 କ୍ଷତ୍ରପୁରଣର ପରମାଣ ଥୁବ ମକଦ୍ଦମାର ବାବା
 ଓ ଖର୍ଜା ଇତ୍ୟାଦି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲ । ଗୁରୁମାନେ
 ମୁକାଲ ସ୍ୱରୂପ ଅସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମାତ ଓ-
 ହିଁରେ ବହୁ ଫଳ ନ ହୋଇ ମଜ୍ଜିକମା ହେ-
 ମାନଙ୍କ ବରଦେରେ ହିନ୍ଦୀ ଦେଲ । ସେମାନେ
 ଉକ୍ତ କାହିଁକି ବରଦେରେ ଏଠାରେ ଅତିକ୍ତ ବର-
 ଦାରୁ ଜଳଦାଦେବ ମୁନୁପଂକ୍ତ ଅଜ୍ଞା ହିନ୍ଦ ରଖି
 ଅପିଲ ଉମମିସ ବଲେ । ସେ ଅପଣା ଗୁପ୍ତରେ
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେବଳ ଗୁହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେ-
 ବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେଲ ବୋଲି ଯେ କ୍ଷତ୍ର-
 ପୁରଣର ନାୟା ହେବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଯେଉଁ-
 ଠାରେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେବ ଯେ ଉକ୍ତ
 ଗୁହାମାନେ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରକୃତ କଥା ଜାଣନ୍ତି
 ଓ ଉକ୍ତାପ୍ରକୃତ ବିସମ୍ପରା ଅଥବା ଅପଣା
 ଲର ଉମିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅପଣୁ ନାହିଁ
 ଓ ଉକ୍ତାପ୍ରକୃତ ବିବେଚନା ଯଥାର୍ଥ ବାଦ ପାଠକା
 ପକ୍ଷରେ କଥା ହଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଯେ
 ବହୁ କ୍ଷତ୍ର ହେଲ ଯେବେ ତାହା ସେମାନେ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ବରଦେ ଜେବେ କିଏ ଜାଣକ ପାଇ
 ଏବଂ ହେବ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଗୁହାଙ୍କୁ
 ଅନନ୍ୟ ମୁଦେଇର ପାଦା କାରଣ ଦାୟତ୍ୱ
 ହେବାକୁ ହେବ ।

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଅମୃତମାନଙ୍କ ବଦେବତାରେ ମନ
 ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସକଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଗୁହାଙ୍କ
 ମାନସ କୃଷ୍ଣ ହର ଜାଣିବା କଠିନ ଏଣୁବର
 କୌଣସି ସମୟରେ ମନ ଦିବାର ସମ୍ଭାବନା ।
 ଅମୃତମାନେ ବଦେବତା କରୁଁ ଯେ ଗୁହା ଯେବେ
 ଉକ୍ତାପ୍ରକୃତ ଏକ ପରର ମନ କୁମା ଅପଣା
 ଲର ସକାନ୍ତେ ସାଧାରଣ ବରୁ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟାଘତ
 ଜନାଏ ଜେବେ ଜାହାକୁ ଦଣ୍ଡକୃତ୍ୟଇକ
 ଅନୁସାରେ ଦଣ୍ଡବେଦାର ଅବଶ୍ୟକ ତାହା
 ହେଲେ ଅଉ ଲୋକମାନେ ସର୍ବର ହୋଇ
 ସେହିପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।
 କିନ୍ତୁ ଅଉ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବରୁ ବର-
 ଦାରୁ ଅବଶ୍ୟକ । ଫରଜିଦାସରୁ ଦଣ୍ଡ ପାଠ-
 କରେ ଏହା ଗୁହା ସିନା ଗାଧିକ ଓ ଅପର
 ଲୋକେ ସାବଧାନ ହେବେ ମାତ କ୍ଷତ୍ରପୁରଣ ଲୋ-
 କରକ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ବହୁ ଉପକାର ଦେଲ ନାହିଁ ।
 ଏହି ଦାୟତ୍ୱ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏପ୍ରକାର
 ମକଦ୍ଦମା ଦେଖିବାନାଅବାଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ବରଦେ
 ହୋଇ ଏବେକାଳରେ ଅପଣାକୁ ଅର୍ଥପତ୍ର

ଓ କ୍ଷତ୍ରପୁରଣ ବ୍ୟକ୍ତିର କ୍ଷତ୍ରପୁରଣ ଦେବାର
 ବ୍ୟକ୍ତିତା ହୋଇଅଛି ।

ନାଳ ଅପହରଣ

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାଦେବଙ୍କ ଅମଳରେ ଜଳକର
 ଅଭ୍ୟାଗରର ଯେ ଜଳକ ପଡ଼ିଥିଲ ତାହା ଏବେବ
 ଗାଦେବଙ୍କ ଅମଳରେ ଏକାବେଳେବେ କିମ୍ପନ
 ହୋଇଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଦେହି ବହୁ
 ଗୁହାରି କରବାକୁ ନାହିଁ ପ୍ରଜାମାନେ କିମ୍ପିନ୍ତି
 ଥିବାର ବୋଧ ହୁଏ ପୁଣି ଏକାକୀ ଯେ ଜଳ-
 କର କିମ୍ପାକରୀ ପ୍ରଚଳ ହୋଇଅଛି ତାହା
 ଅଉ ଉତ୍ତମ ଅଟଇ ଓ ସେ ପର ଅଭ୍ୟାଗର
 ହେବାକୁ ବାଟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅପହରଣର
 ପ୍ରଜାକର କିପ୍ରାର ନାହିଁ ଏକଅନ୍ତେ ବହୁଲେ
 ଅନ୍ୟଅନ୍ତେ ପତ୍ର ଅଛନ୍ତି ହେଲେଲୋକ ଯେ
 ଦେଖେ ପ୍ରକାରରେ ଜାଳଠାରୁ କରତ ଖଣି
 ନେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହା କିମ୍ପା କରବାଠିନ ।
 ଏ ବସ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଅମୃତମାନଙ୍କ
 ଚିତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଉଅଛି । ସେମାନଙ୍କ
 ଅର୍ଜନ ବି ଦେବର ଚଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ଓ ଉଦ-
 ଦମା ବି ଦେବଳ ଅଭ୍ୟାଗର ସହିବାପାଇଁ ?
 ଏ ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ୟକିଛି ବୁଝିଲେ ଗୋକ୍ତାନ୍ତା
 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଗୁଜାଳର ଏହାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ
 ଯତ୍ନ ଏହି ଯେ ଗୁଣୀ ପ୍ରଜାମାନେ ଅଭ୍ୟାଗର
 ଓ ଅପହରଣର ରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେହି ଗୁଜାଳ
 ବୁଝିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ବର୍ମଗୁରୁକ୍ରମାଣ ନାନାଦ
 ପ୍ରକାର ଅପହରଣ ହେଉଅଛି ଏହା ଅଉ
 ଗୋରନାୟ ବସ୍ତୁ ଅଟଇ ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୁର୍ଗାମ
 ବିନା ଅନ୍ୟ କିଛି ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।
 ଅନେକପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାଗରରେ ସେମାନେ ପ୍ରଜ-
 ତାର ଲୋଡ଼ିନ୍ତି ନାହିଁ, ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
 ଯେପର ଅଳ ବଦ୍ୟବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ସହଜବାଳ
 ଓ ପ୍ରଜାକାରର ଉପାୟ ଯେପର ଲୋକବର
 ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଚାହୁଁ ଦୋଷ ଧର୍ମଦାର
 ତ ପାରେ ମାତ୍ର ଦେଉ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ
 ଦୁଃଖ ଅମୃତମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ
 ଚିତ୍ତର ବହୁଳ ପ୍ରକାଶର ହେଉ ।

ଉତ୍କଳ ଐତିହାସିକ ଲୋକବର ବର୍ମଗୁରୁକ୍ର-
 ମାଣ୍ଡ ହେଉ ନାହିଁ । ତାହା ନାଳସଖିନୀୟ
 କାରକମାଣ୍ଡୁରୀ ବର୍ମଗୁରୁକ୍ରମାଣ୍ଡୁରୀ ହେଉଅଛି
 ସେମାନେ ଏପରି କୌଶଳ ଓ ସୁପରେ ତାହା
 ସାଧୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେହ ବାହାରଅମଳେ
 ଗୁହାଣ ବରଦାକୁ ନାହିଁ ବରୁ ଅପହରଣରେ

ଅପଣାର ଲର ମଣିବାର ଦୋଷ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ
 ବୁଦ୍ଧି ଏହି ମୋଫସଲରେ ଯେ ଗାଣାକାଳ ଓ
 ବରଦାକାମାନ ହୁଏ ତହିଁର ମାର୍ଗ ହିଁର ବର-
 ଦା ସମୟରେ ଓବରେସିଅର ଉକ୍ତାଦ ଅଧିକ
 ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ବାହାର ପାଶ୍ଚ
 ଅପଣାରେ ଓ ବାହାର କାତା ବା ଉଦ୍ୟାନ
 ମଧ୍ୟରେ ନାଳସିବାର ହିଁରବର ଗୋବା ଯୋ-
 ଠି ହଅନ୍ତି । ନାଳ ଏପରି ବଲେ ଯେ ସେମା-
 ନଙ୍କର ଦେଖେ କ୍ଷତ୍ର ହେବ ବୋଲିବାର
 ବାହୁଲ୍ୟ ସୁତରାଂ ସେମାନେ ବାଧ ହୋଇ ସେ
 ବର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି
 ତହିଁ ନାଳମାର୍ଗ ଦଳ ଯାଏ । ଦେଉଁ ସୁଲେ
 ନାଳମାର୍ଗ ପୂର୍ବରୁ ହିଁର ହୋଇଥିଲେକେ ତାହା
 ଅଜିବା ସମୟରେ ଉକ୍ତ ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ଲୋ-
 କକଠାରୁ କରତ ସାଧୁବା ବାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ
 ମାର୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କଲମା ନମେ ଉପସ୍ଥାପନ ପ୍ରକା-
 ରରେ ନାଳକୁ ଚଳାନ୍ତି ଓ ସ୍ୱାର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ହେଲନ୍ତୁ
 ଉପସ୍ଥାପନ ପରକ୍ଷ୍ୟକ ବରନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯେ
 ଦେବଳ କିମ୍ପାକରୀର ଲୋକେ ଜଣୁଛନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି
 ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଉକ୍ତାକରୀର ଲୋକେ ପୁଣି ଏ
 ଅପହରଣର ବର୍ତ୍ତନ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
 ଚଣ୍ଡ ଦେଉ ଉକ୍ତ ହୋଇ ଉଦ୍ୟାନ ଅବଶ୍ୟ ବିଦ
 ନାୟୁ ଅଟଇ । ପ୍ରାୟ ଦେଉବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜଣେ
 ଉଦ୍ୟାନସିଅର । ପ୍ର । ବାଳକସିର ଗୋଟିଏ
 ମଉଜା ବେଶୀଗୁମପୁରରୁ ୫୭୦ ଜା ଏହ
 ଉପାୟରେ ନେଇନେଲ । ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମକୁ ପାଖା-
 ନାଳ ସିଦ୍ଧାର ବାଟ ନାହିଁ ସେଠାରେ ନାଳ
 ବରଦାକୁ ହେଲେ ସୁତରାକାଳ ଓ ଅଭିକ୍ଷ
 ଅର୍ଥକୁ ଜଳକ୍ରମାଣ୍ଡୁରୀ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଏପରି କିଛି
 ପ୍ରସାଦ ଗର୍ବଣିମେଣ୍ଡୁ ଅଦେଶ ବରଦାଙ୍କ ଅମ୍-
 ମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ; ହୁଏତ ଉଦ୍ୟାନସିଅର
 ସାହେବ ଗିଦାର ବା ଅନ୍ୟ ବର୍ମରେ ସେ ଅଧି-
 କକୁ ଯାଇ ଏହି ଉପାୟରେ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମରୁ
 ତହିଁ ଉପାର୍ଜନ ବରଦେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଞ୍ଜା
 ଓ ମାଳକତ ନଗରରେ ଅନେକ ବରଦାଳ
 ହେଉଅଛି ସେଠାରେ ଏପରି ଅପହରଣ ହେ-
 ଦାର ଗୁଣାଯାଉଅଛି । ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
 ଦେଲେ ଏପରି ହୋଉଅନ ଓ ହେଉଅନ ତାହା
 କିଏ ବୁଝିବୁବର ହୁଏ ପାରେ ।

ଏ ଅପହରଣ ବସ୍ତୁ ଉତ୍ତମପ୍ରକାରେ ବଦନ୍ତ
 ଦରଦାର ଅବଶ୍ୟକ । ଯଦି ମିଥ୍ୟା ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ତେବେ ସର୍ବ ପ୍ରକାରରେ ଭଲ ଓ ଜାହା ଜଣା-
 ସିଦ୍ଧା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଥାଏ ଓ ପ୍ରମାଣ ହିଲେ ଲୋକେ

ଭା ୨୧ଶ୍ରେଣୀ ମାତ୍ରେ ତୁମ ସନ ୧୮୭୬ ମସିହା

ଦୋଷୀ କର୍ମଗୁଣମାନେ ବିପ୍ରକ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଓ ତନ୍ମୁଖ ଅପହରଣ ଅନେକ ନିବା- ରଣ ହେବ । କିନ୍ତୁ କି ପ୍ରକାରରେ ତଦନ୍ତ ହେବ ? ହାତମତ୍ତାବ ହେଲେ ଯେପରି ଧନୁଚାକ୍ର ବାଣ ନେବା ମଜଦମାରେ ଦାତାମାନେ ଦେବୀର ସ୍ୱୀକାର ନ କଲେ ସେପରି ମଫସଲ ଲୋକେ ଭୟରେ ହାତମଜ୍ଜ ନିକଟରେ କରୁଥିଲେ ଦେଉ- ଥିବାର କହୁବେ ନାହିଁ । ଅଜୀବକ ପ୍ରଥମେ ଅତି ଗୋପନୀୟମତେ କାନୁଗୋଇ ଓ ପୁଲସ- ଚାନ୍ଦି ଏଥିର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉ ଉପର ଫଳ ଜଣାଉଲ ଉତ୍ତାର ଦେହ ହାତମ ପ୍ରକାଶମତେ ତଦନ୍ତ କରିବେ । ପୁଲସ ଓ କାନୁଗୋଇ ଉଭୟଙ୍କଦ୍ୱାରା ତଦନ୍ତର ଭାସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ଦେହ ବିକ୍ରମ ସମ୍ଭାନ ବାହାର କରାଗାରେ ଓ ପ- ରୁଦ୍ଧର ଭୟରେ ଦେହ ବିକ୍ରମ ଗୋଲମାଲ ନ କରବ । ନାଲକର୍ମଗୁଣ ଉଭୟଙ୍କୁ ଧରଣଜ କର ନେବାର ବିଶେଷ ନୁହେ କିନ୍ତୁ କିଶାସୀ ଓ ପାରଗ ଲୋକ ବାଞ୍ଛି ଏ ତଦନ୍ତରେ ଶିଷୁକୁ କଲେ ଅବଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ହେବ ।

ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟଭରେ ଏ ଅପହରଣ ନିବାରଣର ଉପାୟ ଏହି ଦିଶୁଅଛି ଯେ ବାରକମାତୃର ସାହେବ ସ୍ୱୟଂ ବିମ୍ବା ଭାଙ୍ଗର ଅସିଷ୍ଟୁ ଇଞ୍ଜି ନି- ସ୍ୱର ମଉଜା ବୁଲି ଅପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ସବୁ- ପ୍ରକାର ନାଲର ମାର୍ଗ ଅଧିକେଇ ଘୋକା ଯୋଗାଇ ଦେଲେ ଅର ବାହାର ବିକ୍ରମ ବର୍ତ୍ତୁରୁ ଉଦ୍ଧିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଦେବେ ମଫସଲକୁ ଯାନ୍ତି ସତ୍ୟ ହୁଏ ଯରେ ଅଧେ ଦେଖି ଘୋଟି ବା ଡେବୁ ମଧ୍ୟରେ ବସି ରହୁ ଲେଖାପଢ଼ି କରନ୍ତି ଓ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟିଅରଦ୍ୱାରା ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦେମ ହେଉ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଏ କର୍ମ କରିବେ ଓ ଅଧେ କରୁଥିବାର ଶୁଣିବ ସାଞ୍ଜିକିଟ ନା ରିପୋର୍ଟ ଉପରସ୍ତ ବର୍ମଗୁଣକ ନିକଟକୁ ଯାଇବେ ।

ଅନୁମାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଅନେକ ଗୁଣରେ ଅଲଂକୃତ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଭାଙ୍ଗର ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ରୁଜା ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ବୋଲି ଭାଙ୍ଗର କୌଣସି ଗୁଣର ଅଧିକ ଦୋଷରେ ପରାଣଜ ହୋଇଅଛି । ସେ ଅତି ମହତ୍ତ ଓ ଅତି ଧୀର, କଚେଣି କାର୍ଯ୍ୟ କୁନ୍ତ ଅନ୍ୟ କର୍ମକୁ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଅତି ମହତ୍ତପଣକୁ ନାଲଗ କିମ୍ ହାତୀର ତୁପ୍ରାନ୍ତୁବନାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ହେତୁରୁ

ଏଡ଼େ ବିରକ୍ଷଣ ହାତମ ତନ୍ତରେ ଥୁଲି ଦେଇ ମଜପ୍ରକୃତର ଲୋକ ଅପଣା ଅଭିଷ୍ଟ ସାଧନ କରଇ ଯଦି କିମିଶର ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ କିଛି ହୋଇପା- ରେ । ଅନୁମାନେ ଭାଙ୍ଗୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ଅପହରଣ ବିଷୟ ତଦନ୍ତ କରୁଥିଲୁ ଓ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାହା ନିବାରଣ ହୁଏ ତହିଁର ବିଷୟ ଉପାୟ ବିଧାନ କରନ୍ତୁ ସେ ଯଦ୍ୟପି ଏଥିରେ ଅନୁମାନୋଯୋଗୀ ନ ହେବେ ତେବେ ଲୋକଙ୍କ ପୁଣି ସରବ ନାହିଁ । କିମି- ଶର ସାହେବଙ୍କର ଏପକ୍ଷରେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟି ଥାଏ ଏ ସମାନ୍ତର ଭାଙ୍ଗ କର୍ତ୍ତୃଗୋଚର ହେଲେ ସେ କିମିଶି ଭୁଲି ହୋଇ ରହୁବେ ନାହିଁ । ଶା- ଧବନକ ସାହେବ ପ୍ରକାଶକର ହାତମ ଭାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ମଫସଲ- ରେ ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ରଖନ୍ତୁ କିଛି ଫଳ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଏତେକଥା କାହିଁକି, ଅନୁମାନେ ଏବିଷ- ଯରେ ଯେତେ ସମ୍ଭାବ ଦେଇପାରୁ ତାହା ତଦନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଏହିଠାରେ ହାତମଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବ କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତ କଲେ ହୁଏ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଗଜ ମକଳକାର ସହରେ ମହାନଗା ଓ କାଠଯୋଡ଼ାରେ ପାଣି ପଡ଼ଇ ଓ ଗଜ ଭାଲି ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ପାଣିପଡ଼ିବା ବଳେ ଏଠି ଅଧିକର ଅପହରଣ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଛି । ଗୁଧଧାରଦନ ମାହାଜୀର ହେତେକଜଣ ମନୁଷ୍ୟ କୋକମ୍ବାଟରେ ବୁଲୁପରସାଲେଣୀଏ ଦେଇ ପାରୁ ହୋଇ ଅସିଲେ । ସେପାଇଁରେ ମାଟି ଅଗେ ଏବଂ ପଇସା ଜେଲରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜା- ଅଭିପରେ ଚଗାଇଲ ଓ ଏପାଇଁରେ ଉକ୍ତ- ଦାର ଅପଣା ପଇସାଟି ଗୁଡ଼ିନେଲ । ବଡ଼ମାନତ ଏପରି ହେଲଣି ଯାହା ଅସିଲବେଳକୁ କଣ ନ ହେବ । ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ବିଦେ- ସ ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତୁ ।

ଗଜସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ପୃଥୁଗର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଯେ ବିକରଣ ଲେଖାଯାଇଅଛି ଏଥିକୁ ହୁଗୋଲ କି ଜାଣିବା ଦେଖେକି ପରୁବନ୍ତି ବି ଅନୁମା- ନକ ଦେଖଇ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବିବଦାସେ ଲେଖା- ଯାଇ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ

ଅନୁମାନଙ୍କ ଦେଖ “ଅଗିଅ” ନାମକ ମହା- ଦ୍ୱାପର ଅନୁଭୂତି ଅର୍ଥ ଓ ତହିଁର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

ଯାଜପୁରର ଡେପୁଟି କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଅମ୍ବିକାନରଣ ଗୁପ୍ତ ତିନି ମାସର ଅବସର ପାଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଆସନ୍ତା ସିଭମ୍ବର ମାସ ତା ୧ ରିଗର ଅବସର ନେବେ ଓ ଭାଙ୍ଗ କ- ମରେ କେନଗ୍ରାମର ଉତ୍କଳ ସାହେବ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ ।

ଡେପୁଟିମାସ ଶ୍ରବଣକରଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବର୍ଷଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସିମଲସଂଜ୍ଞା ଦାସ ଗୋଷ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ । ନିତାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଯେତେ ବାଳ ଲର୍ଡିନର୍ଥବୁକ୍ ହୁଏ ତେତେକାଳ ଏହା ହେବ ନାହିଁ ।

ନାଲଗିର ପକ୍ଷରେ ବିଅର ସର୍ବକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋର୍ତ ରେବନ୍ଦୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାରେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର କମିଶ୍ନରକୁ ଦୋର୍ତ ଅଛା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏପ୍ରକାର ମହତ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବା ପାଇଁ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବେ ଓ ଯେତେ ସର୍ବକ କାରଖାନାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବାହାରର ତଦ୍ୱିଭାସରେ ଗାଲମପ୍ରତି ଏକଅଣା ଲେଖିଏ ମାସୁଲ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସମ୍ପ୍ରତି ବମେଇର ଯେଉଁ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବୁଝାଇ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ବିକସିକ ସଂଖ୍ୟା ତ ୧୨୨୨୨୧ ଓ ଲୋକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବେ ସନ ୧୮୭୪ ମସିହାରେ ଯେଉଁ ଲୋକ- ସଂଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ୮୧୨୦୦୦ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଥିବାର ଜଣା ଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ କିମିଶ ସମ୍ପାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗଜ କେତେ- ବର୍ଷରେ ଗଜକର ୨୫ ଲେଖିଏ ମୁରୁଦଟିନା ହୋଇଅଛି ।

୫୫ମସି ଅବ୍ ଉଗ୍ରସା ଲେଖନ୍ତି ଯେ କରଗ ନଗରରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦୦ ହେବ ବୃଦ୍ଧି ଦେବାକୁ ନାହିଁ । ଜଳର ବିକ୍ର ଅଭାବ ହୋଇଅଛି ଓ ସବଦା ନଗର ଉତ୍କଳ ରହିବାର ଲୋକ- ମାନେ କାତର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଛା କରଅଛନ୍ତି କି ଯେକେବୁ ଉକ୍ତକାର ଅଧିକା ସିକ୍ସିପ୍ରକା ବର୍ଷକୁ ୫୦୦୦ ଜାରୁ ଉଣା ଗଜଣା ଦିଅଇ ଏକ ଭାଗର କୌଣସି ଚରଣାୟା ସବୁ ନ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ କରଇ ତେବେ ସେ ଉକ୍ତକର୍ତ୍ତାବର ମୁକ୍ତ ପାଇବ ଅଥାକୁ ଯେବେ କେବଳ ତୁମିର ଲାଭ- ଉପରେ ତାହାର ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥାଏ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ସ୍ୱଧୀନ ବରଦାୟକ୍ତି
 ଯେ ପୁସ୍ତକ ଓ ଚିତ୍ରାଣୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟବହାର
 ହେଉଥିବ ତେବେ ଯେତେ କମି ହେବ ତାହା
 ଧର୍ମ ନିୟମ ସେ ସବୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ
 ତଳପ୍ରକାର ହେବ ।

ମେଓ ସୁରଗାର୍ଥ କମିଶନା ଲେଖକଙ୍କୁ କେତେକ
 ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳମେଓବାହେବଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଲେଖକ-
 ଅଛନ୍ତି ବା ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ଗୋଟିଏ
 ପ୍ରସ୍ତୁତର ପ୍ରକାରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଦିଆ ହେବ ।
 କମିଶନା ତାହାଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ଜାଣିବାକୁ ଲେଖକ-
 ଦ୍ୱାରା ସେ ଏ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଅନୁମତିରେ ଅଭିଳାଷ ଅନୁମତି ସହିତ
 ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବାବୁ ବନ୍ଦାସାହେବଙ୍କ
 ଦେଖ ଉଲ୍ଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣାଦାରୁ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ-
 କ୍ତି । ବାବୁ ମହାଶୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଓକଲ
 ବଲେକର ଗ୍ରହଣକୃତ ଶିକ୍ଷା ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ
 ଅଛନ୍ତି । ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଦେଖ ଏହାଙ୍କ ପର
 ଗ୍ରହଣକୃତ ବ୍ୟବସାୟରେ ପାରଦର୍ଶିତା ଲାଭ କରି
 ପାଇ ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ସହ ବୃତ୍ତିରେ ସମସ୍ତେ
 ସୁଖ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ହାଇକୋର୍ଟ ବଚେରୀ ଏକେବଳ ଅଭିପ୍ରାୟ-
 ରେ ହିସାବ ଦେଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅପରା
 ବ୍ୟବସାୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଦେଇ ନ ଥିଲେ
 ସୁଦ୍ଧା ଉକ୍ତ ବଚେରୀ କଲିକତା ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଲେ
 ମୁକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଲିକତା ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବ-
 ସାୟ କରିବା ହେଉଥିବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫିକ୍ସ ହେବେ ।
 ହାଇକୋର୍ଟରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଜଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଭିଳାଷ
 ସୁଦ୍ଧା ନିଜାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ବର୍ଷକୁ ୪ ୧୦୦୦୦ଙ୍କା
 ଏହି ବାଟରେ ଲାଭ ହେବ ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଲାଗୁ ହେବ
 ବେତନବାହେବଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ
 ତାହାର ଶ୍ରୀ ବର୍ଷ ଦୋଳାଅଛି । ଲେଖକମେଣ୍ଟ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏ ବ୍ୟବସାୟର ସାହାଯ୍ୟ
 ନିଶା କରିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକପ୍ରକାର ଟଙ୍କା
 ଅଧିକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସାହେବ ବଦଳା ହେ-
 ଯେତେବେଳେ ପଦର ଉଚ୍ଚତମସ୍ତରୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର
 ସୋମସେକେଣ୍ଟର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛ-
 କ୍ତି । ଏ ମହାଶୟଙ୍କ ପଦୋତ୍ତରରେ ଅନୁମତି-
 ବର ଅନେକ ଶୁଭର ଅଟା ଅଛି ।

ନିଉସ୍ପାପର ଲେଖକ ଯେ ଅନେକଦିନରେ

ଲୁଗା ଚିତ୍ରା ଦେବାର ଦୋକାନମାନ ହୋଇ-
 ଅଛି । ବୌଦ୍ଧି ମନ୍ତ୍ରଣାର ଲୁଗା ଓ ଅଲକା-
 ରସ ପ୍ରୟୋଗକ ହେଲେ ସେ ଅପରା ଲୁଗା-
 ମାତ୍ରରେ ସେ ସବୁ ଚିତ୍ରା ଦେଇ ପାରେ ଚିତ୍ରାର
 ପରମାଣ ଲୁଗା ଓ ଅଲକାର ଅନୁସାରେ ନୁହା-
 ଯୁକ୍ତ ଅଟଇ । ଯଥା । ୪ ୧୦୦ ଜା ମୁଲ୍ୟର
 ରେସମୀ ଲୁଗା ଓ ୪ ୨୦ ଜା ମୁଲ୍ୟର ଲବେଦା
 ଏକ ୪ ୫୦ ଜା ମୁଲ୍ୟର ଅଲକାର ସବାସେ
 ଏକତ୍ରହେବ ୪ ୨୦ ଜା ଚିତ୍ରା ଯତଇ । ଏଥର
 ଅନେକଦିନର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅନେକଦିନରେ ଦାଗର
 ଭରମ ଦେଖାଇପାରନ୍ତେ । ଚିତ୍ରାରେ ସବୁକଥା
 ଚଳିଲେ ଗରବରଗାର ପ୍ରୟୋଗକ ବା ଅଛି ?
 ଏହିକ ଦତ୍ତ ସୁବଧା ତାଳ ଅସି ଉପସ୍ଥିତି
 ହେଲଣି ।

୧ । ଏକଦିନର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅବଗତ
 ହେଲୁ ଯେ ବରଦାୟକ୍ତି ଚଳାଇ ଅନୁମତି ଦେ-
 ରମସୁବର ଅନୁମତିରେ ଦେଉରଗାଡ଼ ନାମକ
 କ୍ଷୁଦ୍ରପକ୍ଷରେ ବୌଦ୍ଧି ମୁଖଲମାନ ବାଡ଼ରେ
 ଏକ ଅର୍ଥର୍ୟ୍ୟ ବାଂଞ୍ଚ କଲୁ ଅଛି; ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥ-
 ମତଃ ସୁଲବାଦୁମାୟା * ୧ ହାତ ଲବ୍ଧକୁ
 ଉଠି ଯେଠାକୁ ପୁରୁଷଗରେ ବଳକୁ ହୋଇ
 ସମାନ ଅଂଶରେ ଚିତ୍ରାଅତ୍ତକୁ ଯାଇଅଛି ।
 ସେହି ଅଂଶ ତୁଟେ ବିଲକ୍ଷଣ ହୁଇ ଓ ଅ-
 ଶାନ୍ତ ।

୨ । ଅନୁମତିକାର ବଦଳି ସିଲେକ୍ଟର ଅନୁ-
 ଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାମକ ସ୍ତାନରେ ଗୋଟିଏ
 ଗୋଲପଫୁଲର ଗଢ଼ି ଅଛି ତାହାର ଉଚ୍ଚତା
 ୧୫ ଫୁଟ ଓ ମୋଟ ୮୦ ଫୁଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥରେ
 ଚିତ୍ରାକାର ଫୁଲ ଧରୁଅଛି ।

୩ । ଏକପ୍ରକାର ନୂତନ ଭେଦ ବାହାର
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ସୁଖାଳ ଚିତ୍ରର ଫିଟାଇ
 ଗଢ଼ିରେ ଗୋଦୁମାନକୁ ଶ୍ରୀମାନୁରକୁ ନେଇ
 ଯାଇ ବନ୍ଧୁ ବରନ୍ତି । ଏମାନେ ଅଧିକ ଏକପ୍ର-
 କାର ଉପକ୍ର ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
 ସେହି ଉପକ୍ର ଅଧିକ ଗୋଡ଼ ଶୁଭରେ
 ଦେଲେ ତାହାର ନିମାନ୍ତର ହୋଇଯାଏ ।

୪ । ଜଣେ ବୌଦ୍ଧ ସୁଗୃହୀତ ସାଜବନ
 ଯାଜମଣି ଅହାର ପର ନାହାନ୍ତି ଏକ ଚିତ୍ରା
 ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଧର୍ମମନ୍ଦିର
 ବରଦାର ଉକ୍ତା ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ରରେ ଦେହ
 ସାହାଯ୍ୟ ହେଲେ ନାହିଁ । ପରଦେଶରେ ସେ
 ବୌଦ୍ଧି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସ୍ତାନରେ ଯାଇ ପ୍ରକାଶ
 ବରନ୍ତି "ଅମ୍ଭେ ସାଜବନ ସାଜମଣି ଗୋଟିଏ

ସିଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ବନ ରହିବୁ ବସି ମାସ ଅହାର
 ଦିଉକୁ ନାହିଁ ଏକ ଚିତ୍ରା ସିଦ୍ଧ ନାହିଁ ।" ତାହା-
 ଲର ଉପାସନାର ବଳ ଏକ ବୌଦ୍ଧି ଦେଖିବା
 ନିମିତ୍ତ ଅନେକ ଗୋଡ଼ ଏକସିଦ୍ଧ ହେଲେ ।
 ସୁଗୃହୀତ ସାଧେ ପାହୁଡ଼ ଲମ୍ବା ଅଗାଉଡ଼
 ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତର ଗୋଟିଏ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବର
 ତାହା ଉଚ୍ଚରେ ପଠିଲେ ତାଙ୍କୁ ବଳ ବଳ
 ଯାଇ ଚିତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ ବଅଗର । ସୁଗୃହୀତ
 ସେହି ସିଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ସାଜବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଏକତ୍ରହେବେ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ଥିଲେ ଏକପ୍ରକାର
 ଗୋଡ଼ ଏଣେ ତେଣେ ବରଦାକୁ ଚିତ୍ରରେ
 ପୁକ୍ତିଧା ନ ଥିଲ ଲେକମାନେ ନିମାଗତ ସହର୍ଷ
 ଦେଇଥିଲେ; ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେ ଚିତ୍ର ହୋଇ
 ନ ଥିଲେ ବୃତ୍ତମାସ ଅହାର ମଧ୍ୟ କର ନ ଥିଲେ
 ଦେଖେଦେଲେ ଦେବଳ ପାନ କରବା ଚିତ୍ର
 କଲ ବଥ ଯାଇଥିଲ । ସାଜବନ ବାଦ ସେ
 ବାସ୍ତାଧାରର ବଦଳିତ ହେଲେ ଏଥରେ ତାହା-
 ଲର ଗରାବର ବଦଳି ବା ସାହାର ବ୍ୟାପାତ
 ହୋଇ ନାହିଁ ଏହି ବ୍ୟାପାରରେ ସମସ୍ତ ଗୋଡ଼
 ବଦଳ ଓ ଉଚ୍ଚ ସୁଗୃହୀତଙ୍କ ପ୍ରତ ଅଭିଳ
 ଚିତ୍ରମାନ ହେଲେ ଏକ ସିଦ୍ଧବର ବାସ୍ତୁ ଗୋଡ଼
 ବରଦାର ସହର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଧେ ବହୁମୁଲ୍ୟରେ
 ବଦଳ ହେଲ ଏହି ସୁଯୋଗରେ ସୁଗୃହୀତ-
 ଲର ବିଲକ୍ଷଣ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହୋଇ ମନୋରଥ
 ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

ବିଭାଷଣ ।

ମହାବଦ୍ଧ ଶ୍ରୀ କପୁଦେବ ଗୋସାମିଙ୍କ ବର-
 ତର ସଂପୃକ୍ତ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ, ଶ୍ରୀ ସୁଧା କୃଷ୍ଣ
 କପୁଦେବ ପଦାବଳୀ ପ୍ରଭୃତି ଅପ୍ରମୁଦପୁସ୍ତି
 ଓ ଧରଣୀଧରଙ୍କ ରଚିତ ସଦନ ଅର୍ଥ ସହିତ
 ଉତ୍କଳାକ୍ଷରରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବନ୍ଧୁପୁଅ ପ୍ର-
 ସ୍ତୁତ ଅଛି ମୁକ୍ତ ଗୋଡ଼ ୪୦୦ ଅଣା ଗ୍ରହଣେ-
 ମାନେ ବନ୍ଧୁପୁସ୍ତି-ଗୁଣାଚିତ୍ର ଯତ୍ନାକ୍ରମେ
 ଶ୍ରୀ ବିମବଳ ଦାଅଳ ବଦଳରେ ଉତ୍କଳରେ
 ପାଇ ପାରିବେ ମୋଖ୍ୟକର ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ
 ମୁକ୍ତିଦତ୍ତା ଶ୍ରେଷ୍ଠତ ୪୦୦ ଡାକମାସର ସତକ ।

ମୁକ୍ତପୁସ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଗୁଣା ବହେ ବେଲିହଡ଼ ବଦଳା ୪୧୯
 ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିତା ପଢ଼ର ବନ୍ଧୁ ବଦଳା-
 ବଦାର ବନ୍ଧୁପୁସ୍ତି-ଗୁଣାଚିତ୍ର ଯତ୍ନାକ୍ରମେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା	} ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ମସିହା ୧୯୨୮ ମସିହା ୧୨ ମସିହା ୧୨ ମସିହା ୧୨ ମସିହା ୧୨	} ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫* ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫* ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଡାକମାଗଣ ୫*
-------------------	---	--

ଏବର୍ଷ ଯେଉଁ ଉତ୍କଳର ଶ୍ରୀମୁଖ ହୋଇଗଲା ତହିଁର ନାନା ଉପାଦାନ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ କାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଗର୍ଗୁଳ ଉନ୍ମତ୍ତତା ବୋଧିଏ ସାମାନ୍ୟ ଉପାଦାନ ନୁହେଁ । ତଳ ଗୁରୁ ବର୍ଷ ତଳେ ଏହାଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ଅଭିମତ ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେହି ସମୟରେ ଅନୁମାନେ ଏ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରଥମଥର ତାଳ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଏହା କରୁଥିଲେ ଏମତାଦୃଶରେ ଚିନ୍ତା ବହୁବାରେ ବାବୁ ଅନୁମାନ କଲେ । ଉତ୍କଳର ଏକେକାଳ ଏହାଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ବର୍ଷରେ କେହି ଗୁଣ ନ ଥିବାର ଅନୁମାନକର ଅପା ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଥିବାର ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ବାପୁଙ୍କରେ ତାହା ନୁହେଁ ଶ୍ରେଣୀ ମହାଗଣରେ ଥିଲା ଦେବଳ ଉଦକଥ ଶ୍ରୀମୁଖ ଉପାଦାନ ପ୍ରକାଶରେ କିଛି ବିଶେଷ୍ୟ ନେତାମାନ ନ ଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ତେବେ ଧର୍ମ ରକ୍ଷା ଯେ ବର୍ଷାକାଳର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶକ ଯେଉଁଠି ହେଉଅଛି ସୁଅଭି ଏଥିରେ ମିତ୍ର ଗୀତକ ହୋଇ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାଶ ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ ଓ ଏହିପ୍ରକାର ଶ୍ରେଣୀର ସମସ୍ତାଦୃଶରେ ପାନେ ଓଷଧି ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନକ ଦିବେଦନରେ ଏହାଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର ଦେଖିବ ।

ବୋଧ ହୁଅଇ ପାଠକମାନେ ବାବୁଙ୍କରୁ ପାଠକର ସହାୟ କାହାକୁ । ଏ ମହାଗଣ ବାବୁଙ୍କର ପୁରୁଷ ପତ୍ରିକା ଓଷମାନ ଓଷଧି

ଉପାଦାନ ଦେଇ ବଙ୍ଗଳାଭାଷା ତଳାଭିବା ଏହାଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି । ପୂର୍ବେ ଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶ୍ରେଣୀ ପୁସ୍ତକ ଉପାଦାନ କେତେ କୋରୁକ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ (ବାଧ୍ୟା ପର କୋରୁକ ଅଧିକ କିଏ ବସାପାରେ) ସମ୍ପ୍ରତି ବଙ୍ଗଳା ଓ ଅପାମାଗଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ତଳ ଦେବାର ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ସୋମପ୍ରକାଶରେ ଓଷଧିର ସମ୍ପର୍କରେ କେତେ ପ୍ରକାଶକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ସହ ମୁଦ୍ରଣ କରାଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ନ ଏହାଙ୍କର ଉନ୍ମତ୍ତ ନାନ କରନ୍ତୁ ।

ବୃକ୍ଷ ଓ ବନ୍ୟା ।

ଗତ ସପ୍ତାହିକରେ ଅନୁମାନେ ହିତ ବ୍ୟାଧି ନିଆ ଲେଉଟି ଉପାଦାନ ଯେଉଁଠି ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ଉପାଦାନ ବୃକ୍ଷ ଲେଉଟିଲେ ତଳର ସପ୍ତାହିକରେ ବୃକ୍ଷ ତେଜେ ବଳବତ୍ତ ନ ଥିବ ବରଂ ମଙ୍ଗଳକାରୀରୁ ଏହାବେଳେ ବୃକ୍ଷ ଉପକାର ମାତ୍ର ବନ୍ୟର ଉପାଦାନ ଅବିଶ୍ୟୟ ଅଛି । କାଠଯୋଡ଼ ଓ ମହାମତୀ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାରରେ ବନିବାକୁ ଅରମ୍ଭ ଦେଲେ ଯେ ଗତ ଗଣକାର ବନ ବୁଲୁ ଉପାଦାନ ଓ ଉପକାର ସକ୍ୟ ସମୟରେ ବୋଧ ହେବ ଯେ ସେହି ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବନ ତେଜେ ନଗର ପ୍ରାୟରେ ତଳ ପ୍ରକାଶକ । ଲୋକମାନେ ତଳୁ ବୃକ୍ଷକାର ଅପୋଦନରେ କେବଳ ଉପକାର ପଲାଇ

ବାର ଉଦ୍ୟମରେ ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ନିଆ ଉପକାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ସୋମକାର ବନ ଶିଖରେ ପାଣି ଚଳିବାର ଓଷଧିର ଗଲ । ଲୋକମାନେ ମହା ବସଦଳ ଉପାଦାନ ପାଇ ଏହିପ୍ରକାର ଅନୁମାନେ ଥିଲେ ଏହିପ୍ରକାର ମଙ୍ଗଳକାର ସୁନ୍ଦରୀର ନିଆ ବନିବାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ବୁଧକାର ଅପକାର ସହ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଗଲା ଓ ବନି ହେଲେ ପ୍ରକଳ ବନିବାର ବନା ମିଶିବାର ନଗର ପାଖକଳ ଜଳଲଗଣ ଧରାରେ ଗଣ୍ଡେ ହୋଇ ଉପ ପକାର ଅରମ୍ଭ ହେଲା ବାରକମାପୁର ଓ ତଳର ମେକପୁର ଅନେକ ଉପାଦାନରେ ବନରେ ହିତ ଓ ତଳର ପଥର ଉପାଦାନ ପକାର ରକ୍ଷା କଲେ । କେଳଗାନା ବରଦା ନଗରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପୁଲବ କର୍ମଗଣ ଏକ ପଲକନର ସିଧାକୁ ଓ ବାରକମାପୁର ମହାକୁମାର ସମସ୍ତ କର୍ମଗଣ ଓ ସିକଳ ବାବୁମାନେ ବ୍ୟାଧି ଦିବାସି ବନ ପାଖରେ ପକାର ରକ୍ଷା କଲେ । ଉପାଦାନ ପ୍ରକାଶକରେ ଉପାଦାନ ହେଉଥିଲେ ଯେ ନଗର ଅତି ରକ୍ଷା ଦେବ ନାହିଁ ଯାହା ହେଉ ଗୁଣକାର ସକ୍ୟ ସମୟକୁ ନିଜ ଉପକାର ଅରମ୍ଭ ହେଲେ ଓ ଗତ ବାଲି ସହାକାର ବସଦ ଗାନ୍ଧିର ସ୍ତମ୍ଭ ଲକ୍ଷଣ ଜଣା ଦିବାକୁ ବନ ପାଖର ହାବନ ଓ କର୍ମଗଣମାନେ ଉପାଦାନ ଅସିଲେ ।

ନଗରରେ ଏକେ ଉପାଦାନ ହେଉ ଏମନ୍ତ ହେଲେ ମୋଫସଲର ବ୍ୟାଧି ସହାକାର ମାତ୍ର କି କି ଘଟଣା ହୋଇଅଛି ବନେଷରେ ଜଣା

ଯାଇ ନାହିଁ । ନିଜର ପ୍ରଭା ଏମନ୍ତ ଭୟରେ
 ହୋଇଅଛି ଯେ ତାହା ପୂର୍ତ୍ତା ବଦ । ଲୋକଙ୍କ
 ପାଇଁ ଉତ୍କଳ ହେବାର କଥା କି ? ନିଜରେ
 ଯେତେ ଗୋରୁ ମତୁଷା ହେଲି କୁହୁରୁ ଶ୍ରୀମନ୍ତ
 ପପ ଓ ବ୍ୟାଘ୍ର ଉତ୍କଳୀୟ ବନ୍ଧ୍ୟ ପରୁ ଏପରି
 ମନୁଷ୍ୟ ବର ଉତ୍କଳୀୟ ଶ୍ରୀମି ଅମିତା ତାହା
 ଯେଉଁମାନେ ବେଶ୍ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ସେଥିମାନେ ତାହା
 ପାରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳୀୟ ବାବାଦେ-
 ଲକେ ଉତ୍କଳ ହୋଇଅଛି ।

ମୁକ୍ତିଅର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପଥକର ମହତ୍ତ୍ୱମାନେ ହେବ
 କିଛି ଉତ୍କଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍କଳ ହେଉ ନାହିଁ କି
 ଉତ୍କଳ ଅନୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପୁଣି ଶ୍ରୀତ
 ହୋଇଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ହେଉଅଛି
 ହେଉଅଛି ଲୋକ ମୁକ୍ତି କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ଅଜ୍ଞ
 ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍କଳ ହେବାର ପରମାର ନାହିଁ ।
 ଏପରି ଲୋକେ ମୁକ୍ତିଅରର କଥା ଅପାରେ
 କେବଳ ଅନୁକୃତ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା କିଛି ବର ନ
 ପାରିବୁ ପୁଣି ସଦୃଶ ବାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ
 ବାଗଜ ଦରବାରେ ପୂର୍ତ୍ତା ସେମାନେ ମୁକ୍ତିଅର
 ସହାୟତା ମୋଡୁଅଛନ୍ତି । କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ
 ଶ୍ରେଣୀ ମୁକ୍ତିଅର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଗଜ
 ଲୋକଦେବାର ମର ଗୁଡ଼ି ନେଇ ଜାଗଜ ଦାଖଲ
 ହୋଇ ଅନୁକୃତ ନାନରେ ରାମୁମନା ଅଜ୍ଞ
 ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଏ ବାର୍ତ୍ତା ଲୋକାନ୍ତ
 ଲୋକ ଓ ପୁଣି ବଧୂରେ ଲୋକମାନ ପଦେକ
 ନାହିଁ । ଏହା ଶ୍ରେଣୀ ମୁକ୍ତିଅର ବାହାଁର ପ୍ରାୟ
 ମୁକ୍ତିଅର ମହତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନୁକୃତ
 ହୁଏ ବସନ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ସେଥିରେ ସେମାନେ
 ପୁଣିକ ରାମୁମ ଯାଅନ୍ତୁ । ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟ ଲୋକମଧ୍ୟ
 ଅଛନ୍ତି । କେତେକ ହୁଲରେ ସେମାନେ ଅନ-
 ଲକ ନାନରେ ନେଇ ଅପେ ଗାଉ ଯାନ୍ତି
 କିମ୍ବା ଅନୁକୃତ ଯାହା ଦଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକ
 ମହତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳୀୟ ପ୍ରକୃତନା
 ବା ବସନ୍ତ ଶାନ୍ତବତା ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ
 ବ୍ୟବହାର ମୁକ୍ତିଅରର ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁକୁ
 ଲୋକମଧ୍ୟ ପରମପତି ହେଉଅଛି ଓ ସେମାନ-
 କର ମହତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ବର ରାମୁଅଛି ।

ମୌକିଲୋକ ଅନୁକୃତ୍ୟ ଦଅଇ ଦେବାର
 ମୁକ୍ତିଅରର ବସନ୍ତ ଉତ୍କଳ ମୁକ୍ତି ବାହାଁ
 ମୌକିଲ ଲୋକ କିଛି ଦେଇ ଅପେ ଗାଉ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ସପକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ କେବେ ଅନୁକୃତ୍ୟ ମୁକ୍ତିଅ-

ରର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ମୌକିଲର ସେପରି ବାର୍ତ୍ତା-
 ସିଦ୍ଧି ହେବ ଓ ସେପରି ତାହାର ଅନୁକୃତ୍ୟ ବ୍ୟବ-
 ନ ଦେବ ସେପରି ବସ୍ତୁ ରାମୁମ । ମୋପକଳ
 ଲୋକେ ତାହାକୁ ନ ଜାଣନ୍ତି ମୁକ୍ତିଅର ଲୋକଙ୍କୁ
 ତାହା ଯେ ମୋକିଲମାନ ଅନୁକୃତ୍ୟ ବସନ୍ତ ବା
 ବସନ୍ତ ନ ପାରେ ଅନେକ ହୁଲେ ଅନୁକୃତ
 ମୁକ୍ତି ଅନୁକୃତ୍ୟ ପରମ ନାହିଁ । ଯେ ଏହା
 ନ ଜାଣେ ସେ ମୁକ୍ତିଅର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳ ମୁକ୍ତି
 ବର ମୁକ୍ତିଅରକୁ ଉତ୍କଳ ବ ସେପରି ମୌକିଲ
 ଅନୁକୃତ୍ୟ କିଛି ଲୋକ ନ ହେବ ସେପରି ପରମର୍ତ୍ତ
 ହେବ ଏହା ନ ଦର ଦେବକ ଶ୍ରୀମାନେ ସୁକ୍ଷ୍ମ
 ଲୋକାରେ ମୌକିଲକୁ ଉତ୍କଳୀୟ ବଦାପି
 ଉତ୍କଳ ମୁକ୍ତି । ମୁକ୍ତିଅର ମୋକିଲମାନର ସବୁ
 ଉତ୍କଳୀୟ ଲୋକେ ଓ ମୌକିଲ ପକ୍ଷରେ ପରା-
 ମୁକ୍ତାରେ ଲୋକ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅପେ ଗାଉ
 ଯଥେଷ୍ଟ ମୁଲ ତାହାଠାରୁ ଗୁଡ଼ିନେଲେ ହେଲ
 ଏହା ନ ଦର ଏପରି ପ୍ରକୃତନା ଓ ଦୁର୍ବାର୍ତ୍ତା
 ଦରବାର ଲୋକାନ୍ତ ଲୋକମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

କେବେ ଅବା ବୋଲିବେ ଅନୁକୃତ୍ୟଠାରୁ
 ମୁକ୍ତିଅରକୁ ମାନାଦ ବସନ୍ତ ବୁଝିବାକୁ ପଡେ
 ତାକୁ ବୁଝି ନ ଦଅଇଲେ ସେମାନେ ବଡ଼
 ବସନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ-
 ବାର୍ତ୍ତା ବା ହୁଲୁମ ଲୋକାନ୍ତ ହୁଏ ତେତେବେ-
 ଲେ ଯଦ ମୁକ୍ତିଅର ସେ ବସନ୍ତ ମିଷଲ ଉତ୍କଳ
 ମୁକ୍ତି ରାମୁମ ତେବେ ଲୋକ ଅନୁକୃତ୍ୟକୁ
 ଅଧିକ ବିବାକୁ ନ ପଡ଼ିବ ଅଧିକ ଅନୁକୃତ୍ୟ
 ନେ ଯେବେ ତାହାକି ଯେ ଅଧିକ ମୁକ୍ତିଅର
 ଠିକ ମଲେ ରଲେ ଓ ଅପେ ଗାଉ ମୁଲ ଭିନ୍ନ
 ବାହାର ନାନରେ କିଛି ନ ହେବ ତେବେ ସେ-
 ଲୋକେ ବାହାପ୍ରତ ଶାନ୍ତ ବସନ୍ତ ନ ଦେବେ
 ବର ଲୋକ ମାଗିବା ଯାଇ ଗଜାପୁତ୍ର ଦେବେ
 ଅଧିକ ଅନୁମାନେ ମୁକ୍ତିଅରକୁ ପରମର୍ତ୍ତ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଉତ୍କଳୀୟ ବସନ୍ତ
 ବସନ୍ତର ପରମର୍ତ୍ତ ବସନ୍ତ ତେବେ ଯାଇ ତାହା-
 ର ମର୍ତ୍ତ୍ୟତା ବସନ୍ତ ଓ ଉତ୍କଳୀୟ ଅଧିକ ଦେବ ।
 ମୁକ୍ତିଅରର ମଧ୍ୟରେ ଦେହ ବଲରେକ ଥିବେ
 ବିଷ ବସନ୍ତକର ଏପରି ଅନୁକୃତ୍ୟ ବସନ୍ତ ଏକ-
 ଶୟ ଲୋକମାନ ଯାଇ ଅନୁମାନେ ବାଧ
 ହେବ ।

ଅନୁକୃତ୍ୟ ରାମୁମ

କିମିଦାନମାନେ ପ୍ରକାଶଠାରୁ ଅନୁକୃତ୍ୟ ରାମୁମ
 ନେବା ବସନ୍ତକୁ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ବଲେଶ୍ୱର

ବସନ୍ତ ସାହେବ ଯେତେ ଗୁଣଗୋଲ ଲୋକାନ୍ତ
 ଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ନାହିଁ
 ପୁଣିକିନ୍ତୁ ରାମୁମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ହୋଇଅଛି । ପ୍ରମୋଦିତ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି
 କିମିଦାନମାନେ ଅନୁକୃତ୍ୟ ବର ଉତ୍କଳ
 ମାନ ପ୍ରମୋଦ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନେ ଅନୁକୃତ୍ୟ
 ବୋଲିଅଛି ଯେ ପ୍ରକାଶମାନେ ଅପେ ଲୋକାନ୍ତ
 ବର ଅପେ ଗାଉ ତାହା ଦଅନ୍ତି । ହୁଲୁମେ ଅଧିକ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏହା ମଲ ସଂପ୍ରଦ ଦେଶାନ୍ତ
 ଯେ ଲୋକମାନ ନାନ ପ୍ରମୋଦ ଲୋକାନ୍ତ
 ସଂପ୍ରଦ ସମ୍ୟ ଅନୁମାନଙ୍କ ମଲାନୁକୃତ୍ୟରେ
 ମଲ ପ୍ରକାଶ ବର ଅଛନ୍ତି । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ-

“ପ୍ରକାଶମାନେ ଜାଗନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ମହତାରେ
 ସେମାନେ ଗୁଣ ଦରନ୍ତି ବା ବରଦେ ସେ ମହ-
 ତା ପ୍ରକାଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାଗଣ ଦଅଇ
 ପୁଣିକିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳ ମାନଙ୍କୁ ଲୋକାନ୍ତ ଅପେ ବୋଲ
 ଉତ୍କଳ ବରନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହା ଉତ୍କଳ ବ ଅଧିକ
 ଦେବାର ସେମାନେ କିମି ଅଧିକ ଅପେ ଶ୍ରୀ-
 ଦଅନ୍ତି ।

ରାମୁମକିନ୍ତୁ କିମି ମୁଲ କେବେ ପଡ଼ଇ
 ତାହା ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାଗଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ଓ କିମିଦାନ ଯେବେ ଲୋକାନ୍ତ
 ଅଧିକ ଲୋକ ବରଇ ତେବେ ତାହାକୁ ଶ୍ରୀ-
 ଶ୍ରୀ ହେବାକୁ ହୁଅଇ ।

ପ୍ରକାଶମାନେ ଏ ଅଲନ ପକ୍ଷରେ ମର୍ତ୍ତ
 ଅଧିକ ବସନ୍ତ ଅପେ ଯୋଗଦାତ୍ରୀ ସଦ୍ ବସନ୍ତ
 ଜାଗନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଗଜଣା ତେବେ
 ଦେବାର ଉତ୍କଳ ଅନୁକୃତ୍ୟରେ ପ୍ରମୋଦ ବରଦେ
 ଦେବେ କିମି ତାହା କିମିଦାନକୁ ତାହା ଅଧିକ
 ଅନୁମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବସନ୍ତ ପ୍ରମୋଦ ଅଧି-
 ପକ୍ଷ ଯେ ପ୍ରକାଶମାନେ ସମ ୧୮୭୨ ମି ଶା
 ଲୋକାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଗଜଣା ବୋଲ ପ୍ରମୋଦ ବର-
 ବାକୁ ଦେଖା ବର ଅଛନ୍ତି ଓ କିମିଦାନମାନେ
 ଯାହା ଅଧିକ ଗଜଣା ବସନ୍ତ କିମିଦାନ ତାହା
 ଅଧିକ ବସନ୍ତ ବୋଲ ବସନ୍ତ ହୋଇ ପାରେ
 ଏହା ଲୋକେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିମିଦାନ ପ୍ରକା-
 ମାନେ ଯେଉଁ ଗଜଣା ଦଅନ୍ତି ବା ଦେବାର
 ବସନ୍ତ ଦେବେ ତାହା ପ୍ରମୋଦ ଲୋକାନ୍ତ
 ଦେଖା ବରନ୍ତି । ଏପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 ଦେଇ ରାମୁମ ପରମର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରମୋଦ ବରଦେ
 ଉତ୍କଳ ଅଧିକ ବ ନାହିଁ ଅନୁମାନେ ଏପରିକି
 ଉତ୍କଳ ବରଦେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳ ନ ରାମୁମ ମାତ୍ର

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମାତେ କୁମାର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଚନ୍ଦେନାରେ ଏଥିରେ ପରସ୍ପର ପର ଦୟା ପ୍ରକାଶର ଲକ୍ଷଣ ଲକ୍ଷଣ ହୁଅଇ । ଯେହେତୁ ଜନିତାର କୌଣସି କଷ୍ଟରେ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରକାମାନେ ଭାବକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଓ ସେପ୍ରକାର ଜନିତାର ଅଧ୍ୟାୟ-କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଖଜଣାର କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଲକ୍ଷଣର ଓ ପରମାବାରମାନେ ମାନ-କରନ୍ତି କେହି ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଭାବକୁ ସମୁଦ୍ରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥନ ହୁଅନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନ ମନୁଷ୍ୟ ପାଠକର ଅମୃତାନନ୍ଦର ଏହି କୃପା ହେଲା ଯେ ଯଦ୍ୟପି ତୁ ଉତ୍କଳମାନେ କୃଷିମାନ ଲୋକ ନ ହୋଇ ଜନିତାର କଥା କୁହିବାକୁ ତେଜେ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ତଥାପି କେବଳ ଉତ୍କଳମାନେ ବିନୟା-ହେତୁକ ପର ମୁମ ପ୍ରମାନରେ ନ ପଢ଼ି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ହିମସ୍ ପାହେର ଯେ କିମାନୁ ଅବବେଶକ ଭାବ ଅମୃତାନନ୍ଦେ ବୋଲି ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଂସନାୟ ହାତମଳ ମଧ୍ୟରେ ପରପତ୍ରିକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ମୁଁ ଚିତ୍ତରେ ଜନିତାର ପ୍ରକା-କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଯାହାକୁ ସେ ଅନ୍ୟାୟ ରୂପମ ବୋଲୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା କେତେଦୂର ଅନ୍ୟାୟ ଅଲୋଚନା ନ କରି ନମକ ଉଚିତ୍ତପ୍ରାୟ ନବର୍ତ୍ତି-ପ୍ରେମକୁ ହୋଇ ଜନିତାଣ ଗାହକର ବାସ୍ତବ ପ୍ରକାରରେ କେବେ ଭାବକୁ ଅବବେ-କ ପଣିୟା ପ୍ରକାର ହେବାର ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିବା-କୁ ହେବ ।

ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ଗଜପତିମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଏକକ ଶାହେନ-କର ମହକୁମାର ଅମଳ ବନୋବସ୍ତ ବିଷୟ ଲେଖା ଯାଇଅଛି । ପାଠକମାନେ ତହିଁର ଗୁଣିତବେ ଯେ ୧୦୧୫ ଓ ୧୧୧୫ ପାଠକ ଯେ ୧୦୦୧୦୦ ଜଣ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ଜମା ହୋଇ ଅଲେ ଓ ବଡ଼ଲୋକ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନିହାଁ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ଯେଉଁ ସମା ପ୍ରାୟ ସେହି କମାକୁ ଏମାନେ ଲାଭିଥିଲେ । ଏକଥା ଅପ୍ରକଟ କିମ୍ତା ହୋଇଥିବନି ଅଟଇ ମାତ୍ର କେବେନା କର ହେବଲେ ଏଥିରେ ଯେ ଓଡ଼ିଆର କେତେ କୁଳୀକର ପରଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛୁ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାକର । ନାମକରେ ଉଦ୍ଧାରକ୍ରାନ୍ତର କରା ଶମସ୍ତରେ କମା ହେବାର ଯେମନ୍ତ କ୍ରାନ୍ତର

ହେବାର ମୂର୍ଖତା ନାଚିତା ଓ ଦରଦ୍ରବାର ପର-ରସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ସେହିପରି ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ଚରଣରେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ହେଉଅଛି । ଏତେ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର କାହିଁ ଅସିଲେ ? ଏ ପ୍ରସ୍ତର ଉତ୍କଳ ଅମୃତାନନ୍ଦେ ସହବା ହେଉ ପାର ନାହିଁ ବୁଝି ପ୍ରଥମରୁ ଅମୃତାନନ୍ଦେ ଉଦ୍ଧାର ବ୍ରାହ୍ମ-ଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ଚଳି କରଅଛି ସେହି ହିମରେ ଅଲୋଚନା କଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଫାକିରୀବ୍ୟାପୀ ଅଟଇ ଯେଉଁମାନେ ପାସ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କୌଣସିବିଧେ ହେଲେ ଅପଣାର ମହତ୍ତ୍ୱ ରକ୍ଷା କରି ନିଜାଦି ହେଉଅଛନ୍ତି ଯେ-ଉଁମାନେ ସେ ବ୍ୟବସାୟ ଶୁଦ୍ଧ ମୂର୍ଖ ହୋଇଅ-ଛନ୍ତି ସେମାନେ ଧାନ ଅଧିକାରୀ ପାଶାପାବହ ସତରେ ମୁଠି କୋରୀର ବାଉଁଶପଲିୟା ବଥା ପରିକ ଲାଲ କରଅଛନ୍ତି । ତତ୍ତ୍ୱ ପ ଉତ୍କଳମାନ-ରୁମାନେ ସ୍ୱୟ ବ୍ୟବସାୟ ଶୁଦ୍ଧ ସରକାରରୁକରକୁ ଅନ୍ୟାୟ କରିବାର ଉଚ୍ଚମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସାୟ ହେଉଅଛନ୍ତି ଅମୃତାନନ୍ଦର ଏହି କୃପାସ୍ତୁଅଇ ପୁଣି ସରକାରରୁକରୀ ଏକା କରଣମାନେ କରଅଥିଲେ । ଅପର କାଚର ଉତ୍କଳରେ ଅଧ-କାର ନ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ସେ ଗୀତ କାହିଁ । ଏବେ ଯାହାକୁ ବ, ବ, ଚ, କର ରୁପଅକ୍ଷର ଲେଖିବାକୁ ଅସିଲ ସେହି ଗଣ୍ଡେ କରମ କାଚରେ ଗୋଟି ଚକର ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଡ଼ାଉ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ହାମରେ କେତେକରେ ବୁଲିବା ମାନଲଭକାରୀ ଓ ହାତମଳ କରିବା କଲ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଗଜପତି ଗଣ୍ଡାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ହୁଇଅଛନ୍ତି ପରିଲୋଭୀ ଚଳି ବ୍ୟବ-ସାୟ ଉପକର ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ହେଲେ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧିକ ସରକାରରୁକରର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କାହିଁ ? ମାତ୍ର ରୁପଅକ୍ଷର ଯେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ହାତମାନେ ବର୍ଣ୍ଣ ବଡ଼ୋବସ୍ତ ହଳବେଲରେ ଏ ସବୁ କଥାକୁ ହରୁର କରିବା କାହିଁ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାରଣରେ ଯେ କୌଣସି କା-ର ଲେଖକୁ ରୁକର ହେବାର ସମସ୍ତଲୋକ-ଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରଇ । ଖାନଦାଲଲେଖମାନେ ଏକା ରୁକର ପାଉଥିଲେ ସରକାର ଲେଖର ଯେଉଁସ ମହତ୍ତ୍ୱ ରକ୍ଷା ହୁଅନ୍ତା ତାହା ହୋଇ ପାର ନାହିଁ ।

କେଉଁ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଲେଖପତା ବ୍ୟବସାୟର ଏମନ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦା ମୋକନ ହୋଇପାରେ ଅମୃ-ତାନନ୍ଦେ କିଷ୍ଟକୁ କର ବହୁ ତ ପାରୁ ହାତମାନ-

କୁ ଏଥିରେ ବୁଝିରକ୍ଷକାର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେବେ ତାହା ନ ହୁଅଇ ତେବେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଯେ ଏତେ ବ୍ୟୟ କରି ଲେଖକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ କେବଳ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ବୁଝି ହେ-ବାର ସମ୍ଭବନା ଓ ତାହା ହେଲେ ବ୍ୟବସାୟ-ପ୍ରାୟ ଦେଖର ମିତଳ ନ ହୋଇ ଅମଳକ ହେବ । ଲେଖେ ସରକାରୀ ରୁକରକୁ ଅମଳକ ବ୍ୟବସାୟ ଏଥିରୁ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ବ୍ୟବସାୟ ହେଉ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଧାରପାର୍ଜନ ହେବ ଓ ତାହା ହେଲେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଯେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବ ତାହା ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ପାଉବ ଯେବେ ତେମନ୍ତ ଉପକାର ନ ହୋଇ କେବଳ ବ୍ୟବସାୟୀ ତାନ ହେଉନ୍ତି ଉତ୍କଳ-ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ତେବେ ବ୍ୟବସାୟ-ମେଣ୍ଡକୁ ଉଚିତ ଯେ ବୁଝା ବ୍ୟବସାୟରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ନ କରି ବାମାପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟରେ ଲେଖକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉନ୍ତୁ । ଯେ ଲେଖେ ପ୍ରକାଶାୟ ବ୍ୟବସାୟ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା କରି ସଂସାର ଯାଏ ନିଜାଦି କରିବେ ।

ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ ବକ୍ରାନ୍ତ ଅଧିକ ସେମାନେ ଦେଖି ଗୁଠି ଯେ ସରକାର ଜମର ଅପାରେ ରୁପ ପାଉଅଛନ୍ତି ଅଧି ଗୋଚନାୟ ଅଟଇ । ଯେବେ ଏ ଅପା ଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବ-ସାୟରେ କିମ୍ତା ନିଜାଦିର ଉପାୟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରବେ ତାହାକି ଜନନାୟ ହେବ ନାହିଁ । ବରଂ ତହିଁରେ ନିଜାଦି ପ୍ରକାମ ହେବ । ନର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ସାମାନ୍ୟ ଯୋକାଳର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ଉଲ ଅଧି ଉତ୍କଳ-ମାନଙ୍କର ମାନେ ବାହୁଁ ଏକଥା ପ୍ରତି ବୁଝି କରି ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବଡ଼ି ବର୍ଷାହେତୁ ଏମସରରେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଯଥା ।

ରୁକର	୪ ୧ ୭	ସେ ୧୭
ବିଧ	"	ସେ ୦୫
ମୋଟତେଲ	"	ସେ ୨୫
ଜାଳ	"	ସେ ୮
କିରୋକା ଗୋରୁଷତେଲ	"	ସେ ୧୫

ସରକାର ଓ ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ମିଳିବାର ନାହିଁ । କାଠରକଥା ତତ୍ତ୍ୱ ପ । ଏଥିରେ ଲେଖକର ବଜ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ମତ୍ତଲରେ କେଳେ

ଲୋକ ବେତେବନ ଉପକାମ ବରାଧିକେ ସନ୍ଦେ-
ହ ନାହିଁ ।

ଏସପ୍ରାହରେ ଶେଷନ ଅଦାଲତରେ ଗୋଟିଏ
ମାତୃହରଣ ବୋଧଦମାର ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଅମାମିର ପିତା ଅମାମିର ବିମାତାକୁ ଶାହାସହଚ
ପରେ ରଖି ବିଦେଶକୁ ଚାଲିଯିବାପାଇଁ ଯା-
ଥିଲା । ଅମାମି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବିମାତା ସହିତ
ସହବାସ କରିବାକୁ ଶାହାର ଗର୍ଭସଂହାର ହୋଇ
ଯଥାକାଳରେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀ ଜନ୍ମ ହେଲା ।
ପିତା ପରକୁ ଅସି ଖାଇ ଏମନ୍ତ ନରହ ଦେଖି
ଶାହାକୁ ବହୁଧୃତ କରିଦେଲା । ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ପତ୍ନୀ
ବାହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ମନ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରତ୍ନରେ ପତ୍ର ପୁମିତାରେ
କନ୍ୟାର ଶ୍ରୀଶାଞ୍ଜୀବନର ଶାବା ଜଳ ଭଣ୍ଡ ପୁମିର
ନାଲଗ ମତେ ତାହା ସ୍ୱପ୍ନ ଉପରେ ଅପବ୍ୟ
ସାଧ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ କଳପାହେବ ତାହାକୁ ଭଲ-
ବର୍ଣ୍ଣ କାଗଜମ କରିବାର ସଂଗ୍ରାହଣ ଦେଇ ଅକ୍ଷତ୍ରି
ଦୋର କଳିକାଳ ଉଥାଉ ପୁଅ ଦେବା ଏ କର
ସବୁ ରହି ଅକ୍ଷତ୍ରି ଅଧ୍ୟୟନ ବସୟ ଅଧିକ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନଗରର ବରଜ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଉପାର
ଶାହାକହା ବର୍ମପାଠି ଏ ନଗରର କଳୋତ୍ତମ ସୁନାର
ଗୋଟିଏ ଚମ୍ପାର ଭରମା (ମେତାଳ) ପାଇଅଛି
ଅମ୍ବେମାନେ ବନ୍ଦୁ କରିଅଛନ୍ତି ଯେତେକାଳକୁ
କଟକର ଶାହାକରି କର୍ମର ପ୍ରସଂସା ହୋଇ
ଅସୁଅଛି ଯେବେ ଏଠା ପୁନଃପ୍ରାପ୍ତେ ପୁଣି
ମରେ ବର୍ମ ବରାଧାକୁ ପ୍ରଚୁର ହୋଇ ଥାନ୍ତେ
ତେବେ ଅକ୍ଷତ୍ରିର ଏମାନେ ପୁଣି ଉକମା
ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଥାନ୍ତେ ।

ଅମ୍ବେରକାରେ ଜଣେ ଜର୍ମାନଦେଶୀୟ ଶା-
ହାକରି ଶାହା ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ
ସଂସ୍ଥା କରି ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ବହୁମୁଖରେ
ମୁକ୍ତି ଓ ସମାଜରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଚକ୍ର ରହିଯାଏ
କି ଯାହାକୁ ଏଠାରେ ବରାଧାକରଣ କରନ୍ତି
ସେ ସବୁ ଅଲୁଅର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ଶଃକ୍ରାଣ୍ଟି-
ନକ୍ଷତ୍ରା କରଣା ଉତ୍ସରେ ଏ ଚକ୍ରମାନ ଦେହ-
ରେ ତାହା ହୋଇ ଚକ୍ରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି-
ଯାଏ । ଏ ଚକ୍ରକ୍ର ଅପଗା ମନୁମାନଙ୍କୁ ଅ-
ଜନାର ଘର ହିଁ ଯହିଁରେ ବାସୁ ସଞ୍ଚାଳନର
କୌଣସି ବ୍ୟାପାର ନ ଥାଏ ଯେଠାରେ ଅକ୍ଷ-
ତ୍ରିର ବେଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି ଏଥିରେ ଅଧି
ମେପର ଚକ୍ରମାନ ଦେହରେ ରହିଲ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ମହତାରେ ଦେଲେ ବାଧା କିମାୟା-
ଅଛି ।

ଫକୀର ସୁବରେ ଜର୍ମାନୀୟ ରୋକମାନେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଗୋପ କବଚ କର ନେଇଥିଲେ
କାହା ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗଣିଅଛି
ଜର୍ମାନଦେଶର ଅନେକ ଗିର୍ଜାରେ ଘଣ୍ଟା ନ
ଥିଲା । ସମ୍ରାଟ୍ଟ ଗିର୍ଜାରେକେ ପ୍ରଥମା କରବାନ୍ତି
ସେ ଉକ୍ତ ଉପାଳମିତ ଗୋପ ସବୁକୁ ଉକ୍ତ
ଘଣ୍ଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଗିର୍ଜାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ
ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

କ୍ରୋଡ଼ିଫ୍ଟମର ଗଜବର୍ଣ୍ଣର କୃଷିକଲ୍ୟାଣନର
ପ୍ରକାର ସେ ଯେଠାରେ ଅକ୍ଷତ୍ରିକୋଟି ଲୋକ
ବାସକରନ୍ତି ହିନ୍ଦୁ ଗୁଣକମି ଚଳିକୋଟି ଅଠ-
ଲକ୍ଷମାତ୍ର ଅଧିକ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୭ ଲକ୍ଷମାତ୍ରରେ
ପ୍ରାୟ ୧୨୫୦୦ ମାତ୍ରରେ ଦାସଲକ୍ଷ୍ୟର ଚାଷ-
କୃଷି ପୁଅର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପତ୍ର ଅସୁଅଥବା
ଗାଢ଼ାକ ରହିବୁ ହୁଅଇ ।

କଲକରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବଳା
ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ କି ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ପତ୍ରକର
୪୦୦୦୦ ବାରିଅଛି । ପାରିସେର ବେଲକୋଡ଼ି
ସକାଶେ ବହୁତ ଲୋକ ଗର୍ଜ ହେବାକୁ ଏସ୍ତ
ମୁକ୍ତ କରିବାର ବସୁତ ହୁଅଇ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟରସପତ୍ର ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଲେଖ୍ୟମଧ୍ୟ ଗୁଣର ଲାଭ୍ୟକର ସାମ୍ବର
ପାହେବ ତେଜୁକୁ ଲୋକ ଉତ୍ତରେ ଉତ୍ତରା
କର୍ମ ଅକ୍ଷତ୍ରିର ମୁକ୍ତ ପାଇଲେଣି । ତେଜୁକୁ-
ର ଏପରି ଗୁଣାଣି ଅପତ୍ୟମାୟୁ ଏଥିପାଇଁ କିଛି
ଅଜ୍ଞା ପ୍ରକାର କରିବାର ଉଚିତ ।

ସେବକ ପଦ ।

ନଦୀବନ୍ଧି ବୃକ୍ଷମ ।
ଗୁଣ ଦେଦାରୁକାମୋକ ।

ଶୁଣ ସୁବିକାଗରେ କଟକ କର
ପ୍ରକଳ ହେଲ ଚଳ ପତ୍ର କି ପତ୍ର ଯେ ।
ସମୁଦ୍ର କଳକର ଅପେ ରହନ୍ତୀ ।
ପାବକମାନଙ୍କର କୁଜଳ ସିଦ୍ଧି ଯେ ।
ପକ୍ଷେ ବୋଇଲେ ହୋଇଅଛି ଏ ହୁତ ।
କଳ ପତ୍ରକା ଲକ୍ଷମାତ୍ର ନ ଶକ ଯେ ।
ହଞ୍ଜାପକର ଘାଡ଼େ ବୁଧ ଉପୁତ ।
କର୍ପାଳ ଉଦପରେ ବି ପତ୍ରପତ୍ର ଯେ ।
ନଗର କରବାର ଅପଗା ପତ୍ର ।
ନରଦାୟାନ ପୁଣ ହେ ଦେହ ଲୋକ ଯେ ।
ନଦୀର ପାଟମାନ ପରଥ ପତ୍ର ।
ପତ୍ରକମାନେ ଏଠି ଗଲେଣି ସିଦ୍ଧି ଯେ ।

ଯେ ବନ୍ଦୁ ଅସିଅଛି ବୃକ୍ଷମ ବହି ।
ସେ ବନ୍ଦୁ ଯେ ଯେବେ ଅକ୍ଷତ୍ରି ପତ୍ର ଯେ
ଅସି ନ ପାରେ ଦେହ ସେ ସ୍ନାନ ହୁତ ।
ଅହା କି ପୁଣ୍ୟ କାଳ ପତ୍ରକ ମାତ୍ର ଯେ ।
ଏ କାଳେ ଯା ହସ୍ତରେ ନାହିଁ ବରାଧ ।
ସେ ମହା ଗଙ୍ଗାରେ ସରଳେ ପତ୍ର ଯେ ।
ଗାନ୍ଧ୍ୟ ସଦାର୍ଥ ମୁକ୍ତେ ହେଲ କରାତ୍ର ।
କି ପୁଣ୍ୟକାଳ ଗାଢ଼ ଦେହ ଏ ପତ୍ର ଯେ ।
ନଦୀରପାଣିର ଉପାୟ ପତ୍ର ।
ଯେଣୁ ସେମାନେ ଶୁଭେ ପୁତ୍ର ନ ଶୁଭ ଯେ
ଶୁଭେ ଲୁପ୍ତପଣ ଏ ପକ୍ଷ ପତ୍ର ।
ଗୁଣରେ ପୁଣ୍ୟ ପୁଣି ବୁଣେ ବଳି ଯେ ।
ନଦୀରେ ଶୁଣିଅପେ ଗୋ ଅଧ ମତା ।
ସୁବ୍ୟା ନାହିଁ ତାହାର ଯାଇଛି ବଳି ଯେ ।
କିଣା ହେଉଛି ଦେଉଁ ଦେଶକୁ ବଳି ।
ରହାଇଁ ସମ୍ବଳରେ ଦେଉଛି ଭଜ ଯେ ।
ପଶୁକୁ ପୁଣ୍ୟ ପୁଣି ଅଧିକେ ପତ୍ର ।
ଯେଣୁ ସେମାନେ ରଗଦୁମି ନ ମାତ୍ର ।
ଏ ପୁଣ୍ୟ ସମେ ତୁମ ନ ଥିଲ ପତ୍ର ।
ଦେଉଁ ସଂସ୍କର ବୋଲେ ଅବନ ଭଜ ଯୋ ।
କଟକ ବିବେକକାଣୀ

ମହାବାସକରା
୩୩୭୨ ଗ୍ରା ଲାଲ ଲମାଇଁ ବଳ ।

ବିକ୍ରମପଦ ।

ମହାବକି ଗ୍ରା ତପ୍ତଦେବ ଗୋପାଳିକା ବିର-
ଚିତ ସଂସ୍କୃତ ଗାଠଗୋଚର, ଗ୍ରା ସୁଧା କୁମ୍ଭ
କପ୍ତଦେବ ପଦାବତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଅଧ୍ୟାପକମୁଖି
ଓ ଅକ୍ଷତ୍ରିର ଉକ୍ତ ପଦ୍ୟ ଅର୍ଥ ସହିତ
ଉଚ୍ଚକାଶରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବିକ୍ରୟାର୍ଥ ପ୍ର-
ସ୍ତୁତ ଅଛି ମୁକ୍ତ ପଶୁକୁ ୪୦୩ ଅଣା ଶହଶେକ-
ମାନେ ବର୍ଷକପ୍ରତିକୃଷ୍ଣାକର ଯଶାଳପୁତ୍ର
ଗ୍ରା ବିକ୍ରମକ ନାଥଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣରେ
ପାଇଁ ପାରିବେ ମୋଟସମର ଶ୍ରୀବଦନାନଙ୍କୁ
ମୁକ୍ତକୃତା ବସୁପତ୍ର ୪୦୮ ତାଳମାପୁର ପତ୍ରକ ।

ମୁକ୍ତପାଠି ।

ବାସୁ କୃତଦେବୋରାଧୋଷ କଟକ ଦେବୁ ୪୭୯
" କପ୍ତକୃଷ୍ଣଦାସ " " " ୪୭୯

ଏହି ଉତ୍କଳଆସିବା ସହର ବର୍ଷକ ବର୍ଷା-
ବଦ୍ଧାର ବର୍ଷକପ୍ରତିକୃଷ୍ଣାକର ଯଶାଳପୁତ୍ର
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶକ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା	ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ପତ୍ରିକା ମାସିକା । ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୩୭ ମସିହା । ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ।	ଅଗଷ୍ଟ ମାସିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦ ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ଷଣ ୫୦ ମଫସଲ ପାଇଁ ଉପମାସୁଲ ୫୦
------------------------	---	--

କଟକ ହାଇସ୍କୁଲ ।

ଗଣମାସରେ ଏହି ସ୍କୁଲର ବ୍ୟୟ ଉଣା ବରଫା ଦାଉଣ୍ଡ ଯେ ଦେଖାନ୍ତି ସିକ୍ଷକଙ୍କ ପଦ ଉଚ୍ଚିତ୍ତର ଚର୍ଚ୍ଚା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ସଫଳପୂର୍ବକ ଗଣ୍ଡିଏପସ ଲେଖି କମିଟିର ବାର୍ତ୍ତାପତ୍ର ଅବଲୋକ୍ୟ ପ୍ରଠାଏ ଦେଖନ୍ତୁ । ପଫସ୍ତ୍ରୀକ ବାକ୍ସକୁ ଥିବାକୁ ସମୁଦାୟ ପ୍ରକାଶ ନ କର ଚଳଇ-
 ଶ୍ରୀ ପଂଜିମାନ ଚର୍ଚ୍ଚା ଉଚ୍ଚିତ କର । ଯଥା

“କଟକକୁ ଉଣା ହୁଏ ଯେ ଯେବେ ସଂସ୍କୃତ ଅଧ୍ୟୟନରେ ବ୍ୟାପୀତ ହେଇ ଯେବେ ବଡ଼ ପତ୍ରିକାର ଗୋଟିଏ ନ ଯାଉ ସାକ୍ଷି କ କମିଟି ଗଲେ ? ଅମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ ପୁଣି ଏହି କଥା କିମ୍ପା ହୋଇଥିଲ ଯେ କମିଟିର ପତ୍ରିକା ଓଡ଼ିଆଭାଷା ବିକାଶ କରାଯିବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ପତ୍ରିକା ସଂସ୍କୃତ ବିକାଶ କରାଯିବେ । ତତ୍ତ୍ଵେ ବଂସୁତ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟାପୀତ ହେଲେ କେଉଁ ପତ୍ରିକାର ଶ୍ରୀ ଗଲ ? ବଡ଼ର ଗୋଟିଏ ଯାଉଥିଲେ ଦେଖା ଟଙ୍କା ଲାଭ ହୋଇଥାନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସୁଗୁରୁତ୍ଵେ ଚଳି ଥାନ୍ତା । ବୋଧ ହୁଏ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲୀଖ ପଢ଼ାଇଲେ । ସୂଚୀର ସେହି ଅବସ୍ଥା କଲ ତ?”

ଅମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କରି ଯେ ପଫ-
 ଟ୍ଵେରକର ଅବଲୋକ୍ୟ ଦେବାର ଦାଉଣ୍ଡ ଅଛି ଯେବେ ଦେଖାଯୁଣ୍ଡା ବିକାଶର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡକର ବସୁର ମନୋଯୋଗ ଲେଖିଲେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତ
 ପତ୍ରିକା ପଦ ଉଠାଇଦେବା ଅବଶ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ

କୋଲକାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ବଳଦେବୀୟ ପତ୍ରି-
 କାକୁ ରଖି ଉଚ୍ଚିତ୍ତାୟ ପତ୍ରିକାକୁ ବିଦାୟ ଦେବା-
 ରେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ କରୁଅ-
 ଚ୍ଛନ୍ତି ଯେ ହାଇସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ବଜାଳା
 ଥିବାର ଏସ୍ପେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ତନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର
 ଦୋଷ ବାହୁ ନାହିଁ କମିଟି ଦିଅ ଏହାର କିମ୍ପା
 ହୋଇଥିବ ଓ ସେ କମିଟିରେ କମିଟିର କଳ
 ପ୍ରକାର ସୁବିବେଚକ ସତ୍ୟମାନେ ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ
 କମିଟି ବଜାଳା ଦେହ ଏହାଙ୍କର ସତ୍ୟାୟ
 ନୁହନ୍ତି ସେମାନେ ଯେମ୍ବଲେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତକାର ବ-
 ଢୋବସ୍ତରେ ସମ୍ଭବ ହେଲେ ସେମ୍ବଲେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତ
 ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବ ଏମନ୍ତ କୋଲ
 ଯାଇ ନ ଯାଉ ।

ଯାସିକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଉଚ୍ଚିତ୍ତକ ଗାୟନପ୍ରଣାଳୀ ଯେମନ୍ତ ଉଚ୍ଚିତ୍ତ
 ଯେବେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତକୁ କମିଟିର ସଫରେ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେଉଥାନ୍ତେ ତେବେ କିଛି ପୁସ୍ତକ ନ ଥିଲ କିନ୍ତୁ
 ବହୁତଲେଖ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟର ରହିବାର
 ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକ ମାନସ ସଫଳ ନ
 ହୋଇ କେବଳ ବହୁ ବ୍ୟୟ ମାଲ ହୁଅଇ ।
 ଉପଯୋଗୀ ସମୟରେ ଯାଣି କହୁଇ ଅସନ୍ତ ଓ
 ସେଯୋଗି ବହୁତ ଗେଣ ବୁଅଇ ଚର୍ଚ୍ଚାର ପ୍ରା-
 ଢାର ସ୍ଵାମାୟ କମିଟିର ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରି-
 ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଉପଯୋଗୀ ସମୟ-
 ରେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତର ଅଭିରୁଦ୍ଧ ନୈତିକ ଡାକ୍ତର ପଠାନ୍ତୁ

ଯେ ସେମାନେ ସଫଳ ଥାଉରେ ଏକ ସ୍ଵାନରେ ର-
 ହୁ ଯାସି କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରବେ ଏ ବର୍ଷ ସେହି ଅ-
 ଶ୍ରୀମୁଖର ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ନୈତିକ ଡାକ୍ତର ପଠାନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତ
 କି ଅଧିକ ହେବ କଟକକୁ ଅଧି ବସିରୁଅଛନ୍ତି
 ମାତ୍ର ଚଳଇ ସିକ୍ଷକ ସର୍ବଜନାଦେବ ଛାଡ଼ାଇ
 ନୈତିକ ଡାକ୍ତର ଓ ପଠାନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କର ପାଗ-
 ଲଗାଣା ଓ ଏକଜଣକୁ ଦାଉଣ୍ଡ ହାସପାତାଲରେ
 ଶିକ୍ଷୁକୁ ବସିଅଛନ୍ତି । କି କମିଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ଯେମନ୍ତ ହି ଅଭିରୁଦ୍ଧ ଡାକ୍ତର ଚଳି ଏ ସବୁସ୍ଥା-
 ନର କମିଟି ନ ଥିଲ ଅଥବା ଏବେ ଚଳ-
 ନାହିଁ । ଏବର୍ଷ ଯାସିକ ସଂସ୍କୃତ ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ସତ୍ୟ
 କିନ୍ତୁ ଏହା ବୋଲି ହାତୀ ବାଳୁଗେଗରୁ ଉଣା
 ନାହିଁ । ଏହା ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ଏହି ନବରମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ
 ପ୍ରକାଶ ହୁଇ ଏକଜଣ ଏହି ଗେଣରେ ମର-
 ନାକ ଦେଖାଯାଉଅଛି ଓ ସୁଲବ ରୂପୋର୍ଣ୍ଣ
 ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛି ଯେବେ ତେଣେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତକୁ
 ଉଚ୍ଚିତ୍ତର କି ଟାଙ୍ଗା ଓ ଅପରଜଣକୁ ବାଳ-
 ଅନ୍ତା କି ପିପିଲରେ ରଖାଯାଉଥାନ୍ତା ନୋହଲେ
 ଯେବେ ଏକଜଣକୁ ଏହି ନଗର ଥାନାପାତରେ
 ରଖି ସଫର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତକରବାର ଅଛି
 ବଥାଯାଉଥାନ୍ତା ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ବେତେ
 ପ୍ରାଣୀ ବାଳଗ୍ରାସର ମୁକ୍ତ ପାଆନ୍ତେ ଓ ଏମାନେ
 ଅପଣା ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହିବେ ଓ ଅନ୍ତେ
 ସମେତ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେହିପ ବହୁ ହୋଇ
 ନାହିଁ । ତେଣେ ଗୁଣେ ରେବରେ ମରୁଅ-
 ଚ୍ଛନ୍ତି ଏଣେ ଡାକ୍ତରମାନେ କୃଥାରେ ଦନପାତ

କରୁଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ କାହାର ଦୋଷ ଦେବାକୁ ହେବ ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଉ ନାହିଁ । ବାରଣ କର ହାକିମମାନେ ହୁଅଇଉ ଡାକ୍ତରଙ୍କର ଆସିବାର କଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଡାକ୍ତର ଯାହେବ ହୁଅଇଉ ଜିଲ୍ଲା ହାକିମଙ୍କର ଅନେକକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହୁଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସଂସ୍କାରାଳୟ ।

ଅନୁମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇ ଏ ସଂସଦସଭାର ପ୍ରଥମ ସଭା ପ୍ରାଣି ନିମିତ୍ତ ଲୁଚିଛନ୍ତି ସଂସଦର କରୁଅଛନ୍ତି । ସଂସଦର ବୋଲନ୍ତି ଯେ " ବୋଧଦାୟିନୀ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ସଂସଦବାସିନୀ ନାମରେ ଯୁକ୍ତ ଯେଉଁ ସଂସଦ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଥିଲା ସଂସଦାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖ ପାଠ୍ୟସୂଚୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପଞ୍ଜିକାରେ ମେଣ୍ଟିବାଳୀଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହଣ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଅଛି । ଅନୁମାନେ କରୁଥା କରୁ ଯେ ଏଥର ସଂସଦର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନ ଯାଇଲେ କୋଲି ପଞ୍ଜିକା ଯେଉଁ ଛାନ୍ଦ ଦାଲେଶ୍ୱରବାସିନୀମାନେ ଚିତ୍ତ ପାଇ ବାଲେଶ୍ୱର ସଂସଦ ଅନୁଗ୍ରାହ ପ୍ରକାଶ କରୁ ରାଜସ୍ୱଳକୁ ସଂଗ୍ରହ ହେଉଛି । ବର୍ଷରେ ୪୫୦ ଟଙ୍କା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମତେ କିଛି କଥା ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ଭେଦକୁ ମନ ହେଲେ ହୁଅଇ । ବାରଣ ସଭାକାର ଯେତେ ସାମାନ୍ୟ କରନ୍ତୁ ତନସମାଜ ଯେବେ ସଂସଦକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରୁବେ ତାହା ହେଲେ ଏହାକୁ ବଢ଼ି ଯାଇ ଦେବ ନାହିଁ ।

ସରକାରୀ ବର୍ମଗୁଣମାନେ ସଂସଦରେ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଲେଖିବାର ବିଧି ହେବାର ଅବଦଳ ହେବା ସମ୍ଭବରେ ଅନୁମାନେ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରାସକୁ ବନ୍ଦୀ ସାହେବ ସଂସଦରେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ରାସ୍ତା ନେବା ବିଷୟରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିବେ । ବାସ୍ତବରେ ତାହାକୁ ଘଟିଅଛି ଓ ଏଥର ସଂସଦ ବେଳେ ସେହି ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କର ବିଷୟ ଯେ ସଂସଦର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସଂସଦମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଅଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାହେବ ଯେ ନ୍ୟାୟ ବିଧି ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁମୋଦନରୁ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ନୋହା କରି ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାତନାୟ ବିହେଇ ତାଙ୍କ ଦୟାଧରୁ ଚିତ୍ତ ପ୍ରତି ସଂସଦ

କିମ୍ପାସ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଦାହାନ୍ତି । ସଂସଦର ବିଜ୍ଞାନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଜମିଦାରୀ ଆସ ହେଲେ ଯାହା ଅନ୍ୟାୟ ରାସ୍ତା ନେବାକୁ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଦେବା ସତ୍ୟ ନାହିଁ ? ସରକାରୀ ଗୁଣମାନେ କି ଏତେ ସଂସଦ ସଂସଦ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଯେ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ହେଉଥିବା ଉପର ଲାଭ କରୁବେ ନାହିଁ ? ଗାନ୍ଧୀମାଲ ଓ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ମାହାଲ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ କରୁଥା ହୁଅଇ ଅନେକ ଗ୍ରମ ବିକାଶ ହୋଇପାରେ ତାହା ଛାଡ଼ା ଗ୍ରାସକୁ ବନ୍ଦୀ ସାହେବ ଯେବେ ଅସମା ମହକୁମା ବର୍ମଗୁଣଙ୍କ କରୁଅଛନ୍ତି ଅନୁମୋଦନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ଅବଦଳ ଦେଖିପାରୁବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଥିଲେ ଦେଇ କେତେ ପ୍ରଜାପାତକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଗୁଣମାନା ଉପରେ କାହାର ଉଦ୍ଧର ଅଛି ?

ସରକାରରେ ଅନୁମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଯେ କିଛିକର ବନିତର ଓ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଗଣିତ ଲେଖାଏ ସଂସଦା ଅବଦଳ । ସୁଦ୍ଧା କଲେକ୍ଟର କି ଦୋଷ କଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଗଣିତ ଅବଦଳ ନାହିଁ । ବର୍ଷକ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଦେବାରେ ଏମନ୍ତ କି ଲାଭ ଅଛି କି ଯାହା ପୁଣି କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଦେବାରେ ହେବାର ସମ୍ଭବ ନୁହଇ ।

ଦୃଷ୍ଟି ଓ ନ୍ୟାୟ ।

ଅନୁମାନେ ଗଣସମାଜରେ ଅତି ସଂକ୍ଷେପରେ ଦେବଳ ଏ ନଗରର ଦୂରଦୂର କଥା ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ନଗରୀ ରାଜାପାତକ ଏକ ବିଚାରାଳୟ ବିଷୟ ଏକ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚବର୍ମଗୁଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଏଥିରେ ଭେଦ ଓ ସରକାର ବିରୋଧୀ ଉପାଦାନ ଗ୍ରାସକୁ ନାକସଂସଦସାହେବ ମାହେନ୍ଦ୍ର ଏକ ସରକାରୀ ସିପାକର ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଉପର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେଲେ ସମସ୍ତଠାରୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ମାହେନ୍ଦ୍ରବାହେବ ନଦୀ କୁଳରେ ପଡ଼ିବିଲେ ଗାନ୍ଧୀମା ଗୋରୁବା ସବୁ ସେହିଠାରେ ହେଲ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ସାହେବମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମତେ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବିଚି ସହଯାତ ହେଉ ନୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଲୁଚିତ ହାତରେ ଦେଖି ମାହେନ୍ଦ୍ରବାହେବ ସ୍ୱୟଂ ବିରୋଧରେ ଗୁଣଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ଅଧିକ ସୁଲଭ ପୁଣି ସଂସଦମାନଙ୍କ ଅବଦାନ କିମ୍ପା ହେବ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଣସମେ ନ୍ୟାୟ କରୁଥିଲେ ।

ଗ୍ରାସକୁ ନାକସଂସଦସାହେବ ଦେବଳ କଲେକ୍ଟରରେ ବସି ବର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ଅନେକଲୋକଙ୍କର ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏ ଜାଲର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଜଗତବାସିନୀମାନେ ଚିତ୍ତଦିଗରେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଘୋଷଣା କରୁଅଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେ ଯେମନ୍ତ ହୋଇଲେ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତାହା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଅନେକ ଉପପ୍ରବ ହୋଇଥାନ୍ତା । ସରକାର ସିପାକର ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଶଂସା ଅଛି । ଏମାନେ ସମ୍ପାଦ ସାଉନାସହେବ ଗ୍ରାସ ରୁଦ୍ଧତା ଲୋକ ବିରୋଧୀକୁ ଅସି ସହସ୍ତରେ ଗୋଟା କାଳ ଦେଖି ମାଟି ଗୋଲି ମୁଣ୍ଡରେ ବିସ୍ତ କରୁଥିବା ପକାଇଲେ ଓ କେହି କହିବାକୁ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ କଳ ଦୁର୍ବଳ ଦେଖିଲେ ମାଟି ସହର କରୁଅଛି ସେହିମାନଙ୍କୁ ସବଳ କଲେ ଏ ଦେଖାଯୁ ଉପପ୍ରାସଦା ସୁଦ୍ଧା ମାଟି ଗୋଲିବାକୁ ଅସମାନ ଶ୍ରୀନ ଦରୁଇ କିନ୍ତୁ ସିପାକମାନେ ଯେ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଅସମା ପ୍ରାଣ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛନ୍ତି ସର୍ଥା ଅଧର ବସଦିଲରେ ସେମାନେ ଅସମା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କଥା ଅନୁମାନ କି କର ଯଥାର୍ଥ ଦାରପୁରୁଷର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସହର କଲେକ୍ଟର କି ମର୍ଯ୍ୟ ସରକାର ଛାଡ଼ି ଧରୁ ଗୁଣରେ ଦେବଳ ଅସମା ପ୍ରତ୍ୟ ନିଜାଉଦ୍ଦୀ ଓ ଉଚ୍ଚସୋତାରେ କରୁଅଛନ୍ତି ଗ୍ରାସ ଚିନ୍ତାରେ ରହିଲେ । ସରକାର ଉପାଦାନେ ପ୍ରାଣ ବିହୀନ ଅଥଚ ଜଣେଗୁଣା ଅସମା ଉପାରେ ବରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁବାକୁ ଦାହାଉଲେ ନାହିଁ ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବତାର ୧୦ । ୨୦ ଜଣ ଲେଖାଏ ଅସି ବରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ତେବେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁତା ବରର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାନ୍ତା ଦେହସ୍ତର ଡାକିମଙ୍କର ତୁମର ଓ ବରର ଦୁଗଣା ସଂସଦର ହୋଇଥାନ୍ତା । ଯାହା ହେଉ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ସଜ ହୋଇ ନାହିଁ ଦେବଳ ଆନୁଗୁଣ୍ୟ ବ୍ୟବସରେ ଦିଅ ଓ ସରକାର ହସ୍ତ ଅନୁମତି ହୋଇଅଛି । ଗୁଣ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ସମ୍ଭାଷଣ ଗ୍ରାସ ହୁଅଇ ଚିତ୍ତ ଦର ଏକେ କଥା ସେ ଦୃଷ୍ଟିଅନୁମାନେ ଚିତ୍ତରେ ନଦୀର ହେବାକୁ ନ ଯାଇ ବର୍ମଗୁଣର ସାହେବଙ୍କ ଉପରେ ବରକାସ୍ତ୍ର ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ସାହେବ ଏ ସରକାରୀ କରର ମାହେନ୍ଦ୍ରବାହେବ ନିଜାକୁ ସଂସଦ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି କି ଯେମନ୍ତ ଦେଖିଉମାନେ ସଂସଦର ବିସ୍ତାପ

ମାନେ ଭାବ କୁଣ୍ଡଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ପଞ୍ଚରେ ଦୁର୍ଘଟ ହୁଏ ।

କୃଷକ ଜାତିର ମୋହନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ଜଣା ପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମହାନଗର ଦକ୍ଷିଣପଶ୍ଚିମ ଓ ବାଠଯୋଡ଼ର ଭୂମିଧୂଳର ବଜ୍ରମାନ ନାନାସ୍ଥାନରେ ଭୂମି ସିଦ୍ଧାର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଗୋଚରୀୟ ପୂର୍ବମାନମାନ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥାଏ ।

ନଗରକୁଳଦ୍ୱାରା ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ ଦଳି ଜଳ ପ୍ରଦେଶ କରାବାର ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଅଂଶ-ବଦ୍ଧରେ ଶକ୍ତି ଓ ଗୋରୁ ଅତି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ସମ୍ଭାବନାରେ ବଜ୍ରମାନ ଘୋରପଡ଼ନ୍ତି । କୌଣସି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କବିସିମାନଙ୍କର ସମ୍ଭବ ଘରର ସମସ୍ତ ପଦ୍ୟ ରାଜି ଯାଇଅଛି କବିସିମାନେ କୌଣସିପଦ୍ୟେ ଅପଣା ପ୍ରାଣ ନାସକ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି । ବନ ଭୂମିରେ ଅଥବା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ-ସମ୍ଭବ ଭୂମି ସ୍ଥାନରେ ଭଲ ସ୍ୱର କନ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଅନାଦର ଅଥବା କେବଳ ତୁଟା ଶୁଭଳ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରାଣ ଆରଣ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

କେତେ ନେତ ମନୁ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି କହିଲେ କୃଷି-କର୍ମକୁ ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷୟାଳରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ କାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଲେଶ୍ୱର ବାହେବ ଓ ସବୁବିଧିର ହାତମାନଙ୍କ ଅନୁମାନ କାରଣ ମୋହନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷକରୁ ଓ କଲେକ୍ଟର ଗାହେବ ଅପଣା ପଦରେ ଶୁଭଳ ଭବ୍ୟାଦି ଜାତ୍ୟ ତୁଳ୍ୟ ପୁଣ୍ୟର ଗାହା-ଯାଧର୍ଯ୍ୟେ ସେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଦ୍ୟତ ମନେ ବିକ୍ରୟ ବା ବିକରଣ କରିବେ ସେମାନେ ଦେଖି ଅଧିକାରୀ ସମସ୍ତ ଜଣା ଜଣା ସିକ ।

ଫସଲ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବସ୍ଥା ଦେବଳ ଏକି ଜଣା ଯାଇଅଛି ଯେ ଆନକେତ ସବୁ ପାଣିରେ ଦୃଢ଼ ରହିଅଛି । ଗଣି ଉତ୍ତରେ ଗଢ଼ ବଞ୍ଚୁଛି ବ ନାହିଁ ତାହା ଦୈବକୁ ଗୋଚର । ମାତ୍ର ଲୋକ-ଙ୍କ ମୁହରେ ବଜ୍ରମ ନାହିଁ ଯେ ଏ ଦର୍ଶ କୃଷି ଚେତ ବିଶେଷ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ବଜ୍ର ଭାବି ଅଛି ସେ ଦିଗର ଆନ ଯେ ରହୁଥିବ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

କରଣୀ କରୁଥିବା ନଗମାନ ବଢ଼ିଥିବା ମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନଦୀର ଦୌଗ୍ଧ୍ୟ ଉପା ଅଛି ନୋହଲେ ଆଉ ସବୁ ଅବସ୍ଥା ଏକପ୍ରକାର ଅଟେ । ଦେବଳ ବିଶେଷ ଏହି ଯେ ଯାଜପୁର ନଗରରେ ପ୍ରକଳ ବଜ୍ରପଦ୍ମାସ ବହୁତ ଭର ବାଜ ଓ ବସାବ ରୁଣି ପଡ଼ିଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ନଦୀ ଶୁଣ୍ଠର ନାହିଁ ସ୍ୱଭାବ-ନଦୀ ବୃଦ୍ଧିର ଦୌଗ୍ଧ୍ୟ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶା ସରମେସ୍ତର ଗୋପସ୍ତରରେ ପଡ଼ିଅଛି । ଏଣୁ ବର ସେଠାରେ ଏହି ସମୟରେ ରାୟଜର ବଜ୍ର ଓ ଝୁଲି ହୋଇ ନାନାଦି ଭୟାନକମାନ ପଡ଼ାଇଲେ । ଏଥିର ବସାବର ସମାପ ବହୁ ଅସି ନାହିଁ ଦେବଳ ବାଲେଶ୍ୱର ପ୍ରମାଣ୍ୟାସ୍ତରରେ ଯାହା ଲେଖାଅଛି ପାଠକଙ୍କ ଗୋଚରରେ ଶାନ୍ତ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ କଲେ ।

“ତା ଏ ଭଗ କୁଲର ଯୋଗଦାର ।

ଅନୁ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଭୟାନକ ଗୋଫାନ । ଗଜ ବୃଦ୍ଧି ପିଛୁଲ ଏ ଶ୍ୱାଠାର ଦେଲ ଏ ଶ୍ୱା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସୁ ରାୟଜର ପ୍ରକଳ-ଭରମ୍ପେ ବାସୁକୋଗର ଦିବାକର ଉତ୍ତର ଦିଗର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଗୋଫା-ନରେ ଦେବେ ପ୍ରାଣୀ ମର ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଭର ଦୃଢ଼ିପାକୁ ହୋଇଯାଇଅଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଥବା ଏଠାଂସରେ ନଦୀ ଦି ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ଭର ପ୍ରାୟ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ବଜ୍ର ଗୋଠାବର ଫାସିଯାଇଅଛି ଓ ଅନାଦ ବରଷର ବଜ୍ର ଗଢ଼ ମୂଳରୁ ଭୟତ ପଡ଼ିଅଛି । ବାଜକରମାନ ଏମନ୍ତ ରୁଣିକୃତ ହୋଇଯାଇଅଛି ଯେ ଅଧିକାଂ ବରଷ ମଧ୍ୟ-ରେ ସେ ସକଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ବିକା ସନ୍ଦେହ । ଯେଉଁ ସକଳ ଗଢ଼ ଅଛି ସେ-ମାନ ପ୍ରାୟ ଥୁଆ । ଏହି ଗୋଫାକାର ଦେଶର ଆଉ ବିକ ସଜି ହୋଇଅଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଅସନ୍ତା ପରିଦାରେ ବିଶେଷ ସମ୍ଭାବ ଲେଖୁ ।

ଉପର ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରରେ ହୁବା ଅ-ସ୍ୱଭାବ ଗୋର ମତୁର୍ଣା ସମ୍ଭବ ଭବ୍ୟାଦି ମର ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।”

ଏହି ବଜ୍ରମ ବାଲେଶ୍ୱରର ଦକ୍ଷିଣ ଭୂମିର ଓ ଯାଜପୁରରେ ନ୍ୟୁନାୟନ ଅନୁଭୂତ ହୋଇ ଶକ୍ତ ବରୁଅଛି ଓ ଭୂରୁକୁ ଏହା ମଙ୍ଗାବାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ରରେ ଜଣା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଭକ୍ତକୁ ତୁର ଗେଶ୍ୱା ଜାବାଜ ମର ପଡ଼ିଅଛି । ଏକ ଜାହାଜରୁ ଯେ ଜଣ ନାଦକ ମଧ୍ୟ ୧୨ ଜଣ

ଏହାଠାରୁ କାଳ ଜଳରେ ପଡ଼ିବୁ ବୁଲୁ ଅସି ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କର ଦେଖା ନାହିଁ ।

ବଜ୍ରଠାରୁ କଲହତାକୁ ଯେ ଦେବେବନ ଗାରମ୍ପାବ ଯାଇପାରୁ ନାହିଁ ତହିଁର ବାହା ଏହି ବଜ୍ର ସଞ୍ଚର ଭୂପଠାରୁ ବାଲେଶ୍ୱରର ଉତ୍ତର ଦେଶକୁର ଯାଏ ଗାରମ୍ପାକୁ ମୁକ୍ତରୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପଞ୍ଚାୟ ଦେଇଥିଲା । ଏକ ଅତୁର ଅଧିକାର ବସୟ ଯେ ବାଆନକ ବିର୍ଜା-ଦର ଉପରେ ହୁବା ବୃଦ୍ଧକୁ ପଶ୍ଚାକୁ ଉତ୍ତରପଶ୍ଚି ଉଲେ ପଞ୍ଚାୟ ଦେଇଥିଲା ।

ରୁଦ୍ରଗରେ ଏ ବଜ୍ରସର ଉପାକ ବାଲେଶ୍ୱର-ଠାରୁ କିଛି ଉପା ମୁହର । ଗଣ୍ଡିଆ ମୁହାମର ତେଣେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେଠାରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକଳ ବାଜ୍ୟା ହେଲା ଯେ ଦେଠା ସମ୍ଭାମାନ କରଦେଲା । ଗଢ଼ ନାନରେ ବିଶେଷରେ ଫକ-ଶୁ ଗଜ ଦେବ ରକ୍ଷା ପାଇ ନାହିଁ ସମସ୍ତେ କ୍ରିମିକୁ ଅଲଙ୍ଗନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଓ ବାସୁଦର ଓ ଗୋରୁଗାର ପ୍ରକୃତି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ନଦୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କାରଣ ତୁରୁ ଶୁଭକ୍ଷା ବଜ୍ର ପଡ଼େ । ଯାଲଜାକଣ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକଳ-ଦିପେ ବଢ଼ିଲା ଯେ ବଜ୍ର ବଦ ହେବାଦେଲକୁ ଘରୁଭରେ ଅଗ୍ର ଅତି ଯାଗି ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏକଦା ଶୁଭ ଯେ ଦେବ ମନୁଷ୍ୟ ମର ପଡ଼ିବାର ଶୁଣା ଯାଇ ନାହିଁ ନୋହଲେ ଦେବ ଦେବଳ ଜଳରେ କଷ୍ଟରୁ ଓ ବିମନ୍ତାଧ ସକଳ ନାନାସ୍ଥାନରେ ଭୂମି ସିଦ୍ଧାର ଗମନାଗମନ ରହିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁସ୍ତକର ଅତି ଧୋଇବା ଜଳ ଗୋଲ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ସେଠା ନଗମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ବାଠଯୋଡ଼ରୁ ଅଟଇ ବି ଯେଉଁ ଜଣା ଜିଲ୍ଲାଦିନ କାଳ ବଜ୍ର-ସହରକୁ ବର୍ମମାନ କଲ ପୁରୁଷ-ପୁଣ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଠିକ୍ କଟକ ହିଲପାୟେ ଅର୍ଥାକ୍ ସେଠାରେ ବଜ୍ରମାନ ଭୂମି ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ ଜଳ ପାଣି ଭକ୍ତବିଦ୍ୟା ବସ୍ତାର କରିଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନାନା ଉପାୟ ଓ ଦେଶରେ ପ୍ରାଣ ଆରଣ୍ୟ ବଦ ଅଛନ୍ତି । ଗୋରୁଗାର ପଶୁ ସାମାଜ୍ୟ କଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ । ଦେବଳ ପୁଣ୍ୟ ସହର ଓ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନଦୀର ଅଗମ୍ୟ ସେହଠାରେ କିଛି ଭଲ ଭଥାବ ସହରରେ ଦେବେ ଘର ରୁ-ଯାଇଅଛି ।

ଉପର ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କ ସବୁର ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥା ରୁଣି ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ । ବଢ଼ି ସମ-

ଯୁଦ୍ଧେ ନିଜରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଘର ଗୋରୁ ପ୍ରଭୃତି
 ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁ ଓ ବନ୍ୟପଶୁ ଓ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ
 ଗ୍ରାଣି ଅଧିକାର ଦେଖି ଏଠାରେ ଲୋକେ
 ଏମନ୍ତ ଜନରୁପ ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପ-
 ଲସ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥୋଇ ଛୋଇ ଗ୍ରାମକୁ
 ଗ୍ରାମ ଏକାଦେକେ ଘୃଷି ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର
 ଏ କଥା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ଅନୁମାନେ ସେଠାରୁ
 ସମ୍ପାଦ ଯାଇଅଛି ଯେ ସେଠାରେ ତା ୨୨ ଶତ
 ଜୁନଠାରୁ ତା ୧୦ ଶତ ଜୁନରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନବ-
 ରତ ବୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଓ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଗ୍ରାଣି
 ନଦୀ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ଉପାତ ପଦ ବର୍ଷମାନ-
 କରୁ ବର୍ଷମାନ ବଳି ଉଣା ଥିଲା ଓ ଉତ୍ପାଦ
 ଦୌଣ୍ଡ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ଜାତ ହୋଇ ନାହିଁ । ତେବେ
 ଅନୁମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଗୋଟିମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟା-
 ସାର ଦେଖିଲୁ ତାହା ଗୋଟିମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷ
 ଯାଏ ହୋଇଅଛି । ବର୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଗତଜାତ
 ମଧ୍ୟରେ ଦେବଳ ବାଲିର କଥା ଜଣା ପଡ଼ିଅଛି
 ସେଠାରେ ନଦୀକଳ ଉତ୍କଳି ଚୁରୁପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଏରୁ
 ଓ ଗୋରୁ ପ୍ରଭୃତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ବାଲିର
 ଉତ୍ପାଦନହାରକ କରେଣ ଘରଣୀ ବ ମାସକେ
 ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି । ଯୋଗୁଲେ ଉତ୍ପାଦନହାରକ
 ବ୍ୟାପାର ପୁଲିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରୁ ବ୍ୟାପାରମାନଙ୍କରେ
 ତଦାକଳ ପଶି ଯାଇଅଛି । ପ୍ରକାଶ କରୁ ପୁର
 କେତେ ଗୁଣି ଯାଇଅଛି ତହିଁର ନିଶ୍ଚୟତା
 ନିର୍ଭରମାନ ବୁଝି ଜଣା ଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ଯାଞ୍ଚମାନେ
 ଜାଣିବେ ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ବୃଦ୍ଧି ଓ ନିବାରଣ କାହା-
 ନକୁ କରୁ ଉଚ୍ଚ ନାହିଁ ଓ ଯୋଗ୍ୟଠାରେ
 ବ୍ୟବସାୟ ବଳି ଅଧିକ ନ ଥିଲା ଯଥା ବାଲିକୂଳ
 ସେଠାରେ ଦେବଳ ବ୍ୟାପାରକୁ ଯାହା କ୍ଷତି
 ହୋଇଅଛି ତାହା ଦୌଣ୍ଡ୍ୟରୁ ଉଣା ନୁହେଁ ।

ଉପସଂହାର ପ୍ରକାଶ ଲୋକଙ୍କର ଅବଗତ
 ଯେ ବର୍ଷମାନର ବଳି ସନ ୧୯୨୨ ରୁ ୧୯୨୫
 ମସିହାର ବଳିଠାରୁ ଅଧିକ ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ବେ
 ତାକାପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ଷତି ହେବ ଏଥିରୁ ବ୍ୟାପାର
 ଉପକ୍ରମଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାହିଁ ଅନ୍ୟ ବୁଝି ନୁହେଁ
 କିନ୍ତୁ ଉପକ୍ରମଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ଯେ
 ଗୋଟିଏ ଗାଦା ବଳିପାଣି ଉଣା କରବାର କଥା
 ଥିଲା ତାହାକି ବୁଝି ଦେବା ଯାଉ ନାହିଁ ବରଂ
 ଉପକ୍ରମଣରେ ନୀଳ ଚୁରୁପାର୍ଶ୍ଵର ବଳି ପୁଣି
 ଏ ବଳିରେ ଗୁଣି ଯାଇଅଛି । ଏମନ୍ତ ଅବ-
 ସ୍ଥାରେ ନୀଳମାନ ଯେ ଏବ ସମସ୍ତରେ ବୁଝି

ନଦୀ ଦେବାର ଲୋକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି
 ତହିଁରେ ବଳି ବ ଅଛି ?

ଏସିହିକା ଶୁଣା ଦେବା ସମୟରେ ବସ୍ତୁଘର-
 ଠାରୁ ସମ୍ପାଦ ଯାଇଲୁ ଯେ ସେଠାରେ ଭା. ୧୨ଶ
 ଜୁଲାଇର ବ୍ୟାପାର ବ୍ୟବସାୟେ ଅନୁକ୍ରମ ହୋଇ
 ଥିଲା । ଦେଖିଲୁ ତାହାକି ମଗ୍ଧପଦବାର ଜଣା-
 ଯାଇଅଛି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜରେ
 ଥିଲା ୫୫ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେବଳ
 ଜ ୧୫ ଶତ ବସ୍ତୁଘରପାହେବ ଗୋଟାରି ଅଣି
 ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ସମସ୍ତରେ ଗୁଣି ଅଧି ଶୁଣ-
 ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲି ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ
 ଅଥ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ସମସ୍ତରେ ଗଣ୍ଡ ଗଣ୍ଡ
 ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ନାବକମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏସର ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ଲଜର
 ଶୁଣାଇ ବୁଲୁ ବଳିଅଧିକ ମାତ୍ର ଏହାର ଅଧି
 ବୁଝି କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ସଂବାଦ ।

ନିଜ ଉତ୍କଳର ଗୁଣ ସ ୧୦ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ
 ବାଠଯୋଡ଼ି ନଦୀରେ ଶୁଣିବ ତାକତତା ମଗ୍ଧ-
 ଉଲ । ବହୁତ ହୁଅଇ ଯେ ଏନୌକାରେ ପୁଣ୍ୟ-
 ତାକତତାକୁ ପୁଣ୍ୟକୁ ସିଦ୍ଧାପାଇ ପାରି ହେଉଥିଲା
 ଦୌକାରେ ମଗ୍ଧପଦା ପାହୁଡ଼ି ଥିଲେ ନଦୀ ମଧ୍ୟ-
 ରେ ନୌକା ଦେବା ସମୟରେ ଶୁଣି ଗୋଟିରେ
 ଗୁଣି ଯାଇ ତାରୁଣ୍ୟ ଧୂଳୀଗଣି ନେଉଣି ପଡ଼ିଲା
 ମାହି ଓ ତାକବାଲି ତାକଥଳି ସତ୍ତର ପହୁରୁ
 ଅଧିଲେ ଅଧି ଚୁରୁପାର୍ଶ୍ଵ ଲୋକେ ନୌକାଦେଲ
 ଯାଇ ଜଳକୁ ଗୋଟାରି ଅଣିଲେ ମାତ୍ର ତପେ
 ପଶୁ ପ୍ରାଣରେ ହଳି ଦେବାର ଶୁଣାଯାଏ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦିପ୍ତୋଶୀ ଜଲେଝର ବାବୁ ଜଣ-
 ନୋବନ ଗୁଣ ନଦୀ ବୁଝିର ଅନୁକ୍ରମ ଓ ଗୋଟିକ
 ଅବସ୍ଥା ଅନୁକ୍ରମ ନାଉରା ମହାନଦୀ ଦାଡ଼େ
 ମୋଫସଲ ଗପୁକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଚତୋରକା
 ଓ ଲୁଣନଦୀ ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଉପକ୍ରମ ହେବେ ।

ଗଜ ସପ୍ତାହ ଅପେକ୍ଷା ଏସପ୍ରାହରେ ଜାହା
 ପ୍ରବନ୍ଧର ମାଗାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିଲୁ ଲଣା ହୋଇ ନାହିଁ
 ବରଂ ଦେଲେକ ଉପକ୍ରମ ମୁକ୍ତ ଅଧିକ ତତି
 ଅଛି । ୧୫୯୩କୁ ବିଅ ଓ ବାଲିପ୍ରକାଶ ଓ ଜାଲ
 ସେ ୧ ରୁ ହୋଇଅଛି ବିଅ ମିଳିବାର ବଠିକ ।

ଜଗନ୍ନାଥଦେବୁରୁ ଯେଉଁ ଦେଖିଲୁ ନର-
 ବଳା ମନୁଷ୍ୟମାନ କଥା ଏଥିପ୍ରକାଶ ଲୋକ
 ଯାଇଅଛି ସେସବୁ ବୁଝିଉପାଏ ଦରୁଣରେ ଉଷ୍ଣତି

ପାଉଲ । ଅନୁକ୍ରମ ମୋକଦମାରେ ଅନୁକ୍ର
 ଯାବତ୍ତାବନ ଶ୍ରୀପାଲର ଦିଗ୍ଵ ହେଲା ଓ ଶୁଭ
 ବିଷା ମହାନମାରେ ପ୍ରକାଶମାନ ପ୍ରକୃତ
 ପ୍ରମାଣ ଅନବରେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ।

ପୁଲସ ନଦକୁମାର ୨୨ ବର୍ଷର ମହନ୍ତ
 ଉଦ୍ଧୃତ ସଦାକାର ୫୫୩ ଅନୁକ୍ରମ ବରଣା
 ଅସଂଖ୍ୟରେ ବ ଯହିଁର ବଦରଣ ପ୍ରକାଶ ଲୋକ
 ହୋଇଅଛି ଦିଗ୍ଵଦଧର ୨୦,୫୦୦ ଲକ୍ଷ୍ୟ
 କେତେକ ଧାରୁଣ୍ୟରେ ଦୌର ଅର୍ପିତ
 ହୋଇଅଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ନାନାସ୍ଥାନରେ ଓଲଟାଦେବର
 ପ୍ରାପ୍ତରାବ ଦେବାରୁ ଗବଶ୍ଚିମେଶ୍ଵରଜାଲ ଗବେ-
 ଟରେ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ପୁଲସ
 ବର୍ଷମାନେ ଏସିସୟ ଯାହିମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ
 ସତ୍ତର ବରଦେବେ ଯେ ସୁଖକୁ ଅଧି ଲୋକମୁ-
 ଗରେ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।

ଗଜମାସ ଭା. ୧୨ଶରେ ଲକ୍ଷ୍ମିନଗରଠାରେ
 ଗୋଟିଏ ଉଷା ବଜାର ହୋଇଅଛି । ଗଣ୍ଡିଅଠୁଳ
 ଅର୍ଥାକ୍ତ ପୁଲସରାଏ ବଳରେ ଚୁରୁର କଥା ଉଡ଼ି
 ଶିକାରପରେ ପଶିବାର ଏରୁମାନ ସୋଡ଼ିବାର
 ଅରୁମ୍ ହେଲା ବରୁଦିବରୁ ଏରୁ ସୋଡ଼ି କଥା
 ଉଠିଦାରେ ଅଦାଏ ଅଧିଅସୟ ହୋଇଗଲା ଓ
 ପଲିନଶୁଣିର ବହୁ ବଦଳାମାନ ସୁଖା
 ଯୋଡ଼ିବାର ଅରୁମ୍ ହେବାର ବହୁତପୁରୁଣାଏ
 କଥା ଉଠିଲା । ଦୈବକଳରେ ବଜାର ପଲେଟ
 ବୃଦ୍ଧି ହେବାରୁ ଏ ଉତ୍ତାପର ବୁଝି ଉପମମ
 ଦେଲା ।

ପଶ୍ଚିମର ଏକ ସଂଗ୍ରହପଦରେ ଲୋକାଧିକ
 ଯେ ଜାକମନାରେ ବଦଳି ହେବା ସମୟରେ
 ଅପଣା ଅନୁକ୍ରମପାସ ଅମନମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ
 ଦେଲ ଯାନ୍ତି । ଓ ଦୌଣ୍ଡ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବର୍ଷମାନକୁ
 ମାକୁଳ ଅଥବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ଫେର ବଦଳ-
 ଥାଏ । ତାହାକୁ ଅପଣା ଯାଗରେ ଉଚ୍ଚନ୍ତି ।
 ଏଥିରେ ଅନେକ ଅଜ୍ଞାନର ଅନୁକ୍ରମ ।

ମୁକ୍ତପାପ୍ତି ।	
ବାବୁ ଅରୁକବହୁରୁ ବରୁ ବହୁତ	
ବଜାସା ୫୦ ୧୨	
ବାବୁ ଗୋମାନନ ଦେ ବାଲେଶ୍ଵର ୫ ୨୨	
.. ବୁଝିବହୁରୁ ଘୋଷ ତାତ ୫ ୫	

ଏହି ଉତ୍କଳଦୀପିକା ସହର ଉତ୍କଳ ଦର୍ପା-
 ବଜାର ବର୍ଷପ୍ରକାଶକୁମାରଙ୍କ ଯତ୍ନାବଳୀରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ପାଠକ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କ୍ରମ	} ଭାରତୀୟ ଚଳନ ସମ୍ପାଦନା ମହିଳା ମା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଚଳନ ସମ୍ପାଦନା ସଭାଦ୍ୱାରା	} ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୦
ସଂଖ୍ୟା		
		} ମଫସଲ ପାଇଁ ତାବମାସୁଲ ୪୫

ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଭିନ୍ନ ଅବନତି ସହଜ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ସଂସ୍କୃତି ଲିପିଲିଖିତ ଉନ୍ନତସାଧନ ଭିତ୍ତିରୁ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ପତ୍ରିକା ହରହରଦାସ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁମ୍ଭୀନେଇ ରେବାସଂଗ୍ରହ କମଳ ଭରତବର୍ଷର ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନମାନ ଗ୍ରମଣ ଓ ପ୍ରଧାନ ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ବରଦ ହୃଦୟବାଦ ଠାରେ ଗ୍ରାସିବା କରଣ ପାଇଁ ଦାହାର ଅପତ୍ତି । ସୁଦେଶୋତ୍ତମ ଭରତବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଧ୍ୟାୟମାନ ଅଟଇ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଦର୍ଶନକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଏଠାରେ ସଜ୍ଞା-ର୍ଥରେ ବ୍ୟୟ ହେବା ପାଇଁ ପଠାନ୍ତୁ । ପତ୍ରିକା-କାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଉତ୍କଳ ସଂସ୍କୃତିର ଯେକେ ଚିତ୍ତ ସଂସ୍କୃତିର ଲିପିଲିଖିତ ଓ ସୁସ୍ୱଚାଳିତ କାରଣ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅଇ ତେବେ ଯାହାର ବ୍ୟୟ ସାଧ୍ୟ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତି ଗ୍ରନ୍ଥର ସଂଗ୍ରହ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀବାଦୀ ଦ୍ରାବିଡ଼ମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଉନ୍ନତ ହେବ । ପତ୍ରିକାକାର ଏକ ପତ୍ରିକା ଅତି ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଏବଂ ବହୁ-ପାଠକ ସେ ଉତ୍କଳର ଜଣେ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବୋଲି ପରିଗଣିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ହୃଦୟମାନ ଯେ ଏଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଯେହୁଲେ ଚିନ୍ତା କଲେହୁଟିର ଓ ଉତ୍କଳର ବିପଦର ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେହୁଲେ ଏଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇବି ଅପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାଉ । ହୃଦୟମାନ ମୁଁ ସଂସ୍କୃତି ଅଟଇ ଅଜବ

ଯେଉଁମାନେ ସଂସ୍କୃତିର ଉନ୍ନତ ଲିପିଲିଖିତ ବାବଦରେ ସେମାନେ ଉତ୍କଳର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବୋଲିଲେକେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ । ଅପେକ୍ଷାରେ ଏହି ଅଗାଧର ଯେ ପତ୍ରିକା ମହାବଳ ଏଥିରେ ଅଗାଧର ପଠକ ହେଉନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ସେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଉତ୍କଳସୁଦେଶୀ ଗୀତ ଗାୟକାଦିକା ଏଥି ସ୍ୱଳ୍ପ ବଳେବଳ ଗେଜେଟରେ ଯାହା ଲେଖାଅଛି ତାହା ଯେବେ ସତ୍ୟ ହୁଅଇ ତେବେ ଉତ୍କଳର ଗୌରବ ପ୍ରତି ଯେ ଲୋକଙ୍କୁ ଲେଖିଲେହୁ ଗଦ୍ୟର ସାହେବ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧୋଗୀ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାଉ ବରଂ ଅଭିଭାବ ଯେ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷକଗଣର ବ୍ୟୟ ବର୍ଦ୍ଧିତପାଇଁ ଅପତ୍ତି କେହି ହୁଏ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଯେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରତି ସୁଖି କର ଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ କାରଣ ଅଛି । ଅପେକ୍ଷାରେ ଉତ୍କଳ ଗେଜେଟର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଉତ୍କଳର ଲିପିଲିଖିତ ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରଗତି ଲିପିଲିଖିତ ଗଦ୍ୟର ସାହେବ ଓ ଗୋଟିଏ ପୁରସ୍କାର ଦାନ କରବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଅ-ଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳ ଗାୟକାଦିକା ଯେ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ହେଲେ ସେହି ବାବଦୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ମଣିବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷାରେ ଉତ୍କଳର ଯେ ଗଦ୍ୟ-ମେଘ ଲେଖକ ଯେ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ

ଉତ୍କଳ ହୋଇ ନ ରହିନ୍ତୁ । ଉତ୍କଳ ସଂସ୍କୃତିର ଲିପିଲିଖିତ ଲେଖକ ଅତି ପ୍ରବଳ ଭାଷା ନ ହେଲେ ଲେଖକମାନ ମହା-ଗୁଣର ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିର ଅଧ୍ୟାୟ ଯେହୁ ପଦକ୍ଷେପ ହୋଇଗଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହି ପଦକ୍ଷେପରେ ଅଧ୍ୟାୟ କରା ନାହିଁ । ଦେଖି ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ ସୁଦେଶୀ ଗୋଟିଏ ଅ-ପେକ୍ଷାରେ ସେ ବସନ୍ତରେ ଗୁଣେ ବହୁତ ଅତି ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଲେଖକ ଓ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଦେଖା ଯାଏ ସେ ସେହି ପ୍ରତି ଦେଖି ଅପା କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଲେଖିଅଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳ ଲେଖକ ଯେତେ ସୁଦୃଢ଼ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଅଛୁ ସେ ସବୁକୁ ଏକ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶକର ଉପଯୋଗୀ ପ୍ରତି ବସନ୍ତ ହେଉ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରକୁ ବ୍ୟାପାରକୁ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାହା ପରିବାର ତାହା ହୁଇ ହେଉ ଓ ଯାହା ଅଛି ଓ ଯାହା ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଏହି ପ୍ରକାରକୁ ଗୁଣରେ ଯେଉଁ ସୁଦୃଢ଼ ଯେପ୍ରକାର ଲିପିଲିଖିତ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଲେଖକ ଉତ୍କଳର ଲିପିଲିଖିତ ଉତ୍କଳର ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ ପାଇଁ ସମୟ ଦେବାକୁ ତାହା ହେଲେ ଅବଗତ ଉତ୍କଳରେ ସେହିପରି ଉତ୍କଳ ସୁଦେଶୀ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପଦ ତାହା ହୋଇଗଲେ ଓ ଦେଖି ତହୁଁ ଲେଖକ ସୁଯୋଗ ହୁଇ ଅପା ଅତି ସୁ ସାଧକ କରବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ।

କାଳ କାରକ ଥିଲେ ବଡ଼ ଅଧିକାରୀ ବସନ୍ତ
 ଅଟନ୍ତି । କୋଥ ହୁଏତ ଅତି ବଶିଷ୍ଠ ସମ୍ଭାଳି
 ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତି ବଂଶୀକର
 ଯେତେ ସେହି ଶାଳା ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ
 କରନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ପାଦକ ସମ୍ପଦ ବାଲେଶ୍ଵର
 ଜମିଦାରଙ୍କର ଅନୁମତି ରାଜ୍ୟପ୍ରଶାସନ ସମ୍ପର୍କରେ
 କହୁଥିଲେ ଯେ କଳାଳୀ ଜମିଦାର ତେବେ ଏସର
 ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ସିନା ବ୍ୟବସାୟ
 ବାହାରିବା ଓ ଲାଭାବ ହିତା କେତେକ
 ହୋଇଥିବ ?

ବୃତ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସାୟ ।

ପ୍ରାୟତଃ କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କେତ କମ୍ପା ଲାଭାବ
 ଚେପ୍ପଟା ମହାବଳର ଫେର ନ ଅଧିକାରୀ ଦେ-
 ଶର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
 ଶୁଣାଯାଏ ଯେ କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କେତ ଯେତେ
 ଲୁଚାଇ ସେବାୟତମାନଙ୍କେତ ଜାଗାସବୁ ଫେରାଅନ୍ତୁ-
 ଅଛି । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଯେ-
 ତେ କିମ୍ପା ଥିଲେ ତେତେ କୁହନ୍ତୁ ଓ ବେବଳ
 ଗୋଦାୟନାତ ଓ ସ୍ଥାନରେ ଘର ଗୁଣିବିବା
 କୁଡ଼ା ଅତି ବୃଦ୍ଧି ଅଧିକ କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ଏସର ଯେତେ ଏହିମାନଙ୍କେତ କୌଣସି ସାର
 କଳ ଶୋଭାରେ ତେବେ ଅମାଳକା ଖୋଇ
 ଶ୍ରୀମତୀ କେତେମାନେ ବଳରେ କର୍ମକର ନାନା
 ଶାଳରେ ଓ ଅଧିକାରୀ ଲୁଚାଇ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ
 ହେବ । ଯାକପୁରର ସମ୍ପାଦ ଅଧିକାରୀ ଯେ
 ସେଠାରେ ଦୂର ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇନାହିଁ ତେବେ
 କଲକତ୍ତାପ୍ରଭୃତି ଜଳମାଳରେ କିଛି କିମ୍ପା ଅଛି ।
 ସାଲେପୁର ଓ ସମ୍ବଲପୁରର ଅଧିକାରୀ ସ୍ଵଳ-
 ରେ ଉତ୍ତମ କୃଷି ଶୋଭାଅଛି ଅତିଏକ ଫଳ
 ନୋଡ଼ମାନ ଚଳାଇ କିମ୍ପା କି ଚତୁର୍ଥାଂଶର
 ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ।

ପୁରୀର ଧୋଇ କିମ୍ପାଦାର କଲକତ୍ତାର ଧୋଇ
 କିମ୍ପାମାନ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଅଛି
 ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶାଳୀକର କଲକତ୍ତା ପୁରୀର
 କଲକତ୍ତାକୁ ନାନୁ ପ୍ରାଣନାସକର ନାମୋଦ-
 ରପୁର ଠାରେ ଥିଲେ ଶୁଣ ଅଧିକାରୀ ଧୋଇ
 ନର ଶୁଣି କିମ୍ପା ଉଠି ଦେଖିଲେ ଯେ ମଡ଼କ
 ଆବଦ୍ଧୋଇ ପାଣି ଶୁଣିଲେ ଓ ଦେଖାଅଛି
 ଅତି ଦେଖାବେ ଲୁଚାଇଲେ ଯେ କଲକତ୍ତା
 କଲକତ୍ତା ନିଶାଳ ଲୁଚାଇଲେ ସେତେ ଧୋଇ ଶ୍ରୀମ
 କୁଳକତ୍ତା ପାଇ ଯେବେ କାଳର ଦଳେ ଓ

କେତେକ ଦେବ ସଙ୍ଗେ ଦେବ ନିକାଳକୁ
 ଅଧି ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ପ୍ରଦାନକୁ ଶ୍ରୀମ-
 ନାନକରେ ପାଣି ପ୍ରଶ୍ନିଆରୁଥୁବ । ଏହି ସମସ୍ତ
 କେବଳ ଲୁଚାଇ ପ୍ରାଣନାସକର ଦେବ
 ସେ ଶ୍ରୀମନାନକରେ ମହତ୍ତ୍ଵ ଦେଖିଲେ ଯେ
 ଘରସବୁରେ ଅଶ୍ରୁଠାର ଶୁଣିଯାଏ ପାଣି ଦେଖି
 ଓ କେତୁ ଘର ଗୁଣିବାର ଅଧିକ ଦେଖି
 ଲେବମାନେ କେତୁ ସିନାରେ ତେବେ ଶଳ କିମ୍ପା
 କୁଶଳବାରେ କେତୁ ଶିପରେ ବା ଲୁଚାଇ ଶା-
 ଶ୍ରୀମାନ ହିତା ହୋଇଅଛି ଓ ପ୍ରାଣାଧିକ
 ଶିଳମାନଙ୍କୁ ବେହୁ ଦଳରେ କେତୁ ଶୋଭାରେ
 କର ମୁଣ୍ଡରେ ବ୍ୟାଧି ହିତାସ ହୋଇ ରାଜ୍ୟପ୍ରଶା-
 ଶୋଭାରେ ସମ୍ପଦ ବଳକା ଫିଟାଇ ଦିଅପା-
 ଥୁର ସେସବୁ କଳରେ ଲୁଚାଇଅଛି ଓ ବା
 କେଉଁ ଅଧିକ ଅତି ହୋଇ ବାହାର ଯାକଅଛି
 ସବୁରୁହେଇଲେ କୌଣସି ଦେଖି ସମସ୍ତେ
 ଉଦ୍‌ଗ୍ରାଭିକ୍ତ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହିମ-
 ନ ଦେଇ ତୁର ଚଳିଯେତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ
 ମହାଦେବକ ମନରେ ପ୍ରକାଶିଲେ ଓ କିମ୍ପା-
 ଲୁଚାଇ ଗୋରୁ ଗାଈ ଯେତେ ମିଳଇ ଅଧିକେ-
 ରଖିଲେ । ପ୍ରକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏ କେବଳମାନଙ୍କୁ
 ସମ୍ପଦ ଉପରେ ଦେଖିଯାଇ ଶାଳକ ଏମାନଙ୍କୁ
 ଗୋରୁର ଦେଲେ ପଶୁକୁ ଉପୋକ୍ତ ନର ମାତ-
 ଶ୍ରେଣୀର ଅଧିକେ ସରକାରର ଗୋଷ୍ଠୀ ଦିଅ-
 ଠାରେ । ଏହିସେ ଏ କର୍ମମାନଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ଵ
 ଏକ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦୦୦ ବାହାର ଲୁଚାଇ କିମ୍ପା
 କିନ୍ତୁ ଯେବେ ତୁରପଦା କଲକତ୍ତା ହୋଇଥାଏ
 କେତେ କିମ୍ପାମାନଙ୍କୁ ବହୁବାର ଚିଠି ଥିଲ ।
 ଏସର ପ୍ରାଣନାସକାରୀ ଅତି ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵ
 ଓ ଗୋରୁଙ୍କୁ ଏହିସର ସାଧ କରାଅଛି ପୁଲ-
 ସର ଅନୁମାନ ସ୍ଥାନର କର୍ମମାନଙ୍କେତ ଏସର
 ବା ବେତେ କର୍ମ କରାଅଛି କାଶିକାରୀ ଅପା
 ରୁଣି ମାତ୍ର ପ୍ରାଣନାସକାରୀ ଘୋରବୃତ୍ତି ଓ କିମ୍ପା-
 ଦିଏ କଲକତ୍ତା ଏକ ଅନୁମାନସ୍ଵରୂପେ ଯେମନ୍ତ
 ପାହୁ ଓ କିମ୍ପାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣନାସକ କାର୍ଯ୍ୟ
 କର ଅଧିକ ଚତୁର ଉପକ୍ରମ ପାରିଲେ-
 ବିଦ ସାଧୁ ଏହାକୁ ଦେବାର ଉଚିତ ଏହି
 ପ୍ରମାଣସମ୍ପଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପୁରୀକଲର ମାତୃକା
 ଉତ୍ତମସ୍ଵରୂପେ ଅଲୋଚନାକରି ଏହାକି ପ୍ରକାଶ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଶୁଭବାରେ ଅଶ୍ରୁ ଲାଭା
 ହେଲେ ସେଠାର ଉପକ୍ରମ କିମ୍ପା ହେବ ।

ମୋକ୍ଷ ଓ ବୃତ୍ତିବାଦ ।
 ଗଜ ରାଜ୍ୟର ଏହି ନଗରରେ ଗୋଟିଏ
 କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃତ୍ତିକ ହୋଇଲେ ପୁଣି ଜମିଦାର
 ବସନ୍ତ ଏହି ଯେ ଏହା ଦେଖି ଘଟଣାର
 ନ ହୋଇ ମାନବ ବୃତ୍ତି ପ୍ରଗଳ୍ଭକାରୀ ଶାଳ
 ହୋଇଥିଲା । ଗଜ ରାଜ୍ୟ ଏହି ଯେ କିମ୍ପା-
 ଶ୍ରୀମାନେ ମୋକ୍ଷ ନାମରେ କିମ୍ପାର ସା-
 ହେବକ କିମ୍ପାରେ କରାଗାଏ ଦେଖିବାର ଓ
 କିମ୍ପାର ଲାଭକୁ ମାତୃକା ଲୁଚାଇ ପା-
 ରୁ ଅଧାର ଅନୁମୋଦନ ଗଜ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ କେ-
 ଶ୍ରେଣୀର ମାତୃକା ଶାଳରେ ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କୁ
 ହେବକ କିମ୍ପାରେ କରାଗାଏ ଦେଖିବାର ଓ
 କିମ୍ପାର ଲାଭକୁ ମାତୃକା ଲୁଚାଇ ପା-
 ରୁ ଅଧାର ଅନୁମୋଦନ ଗଜ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ କେ-
 ଶ୍ରେଣୀର ମାତୃକା ଶାଳରେ ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କୁ
 ପାରିଥିବାର ଉକ୍ତ କରାଗାଏ କିମ୍ପା ମାତୃକା
 ରାଜ୍ୟର ଶାଳରେ କିମ୍ପାରେ ପ୍ରକାଶ ଓ ସେ
 ଲାଭା ପୁଲପୁର ଉଦ୍‌ଗ୍ରା ଶାଳ ପଠାଇଲେ ।
 ପୁଲପୁର ରାଜ୍ୟର କର ପ୍ରାଣନାସକରେ ସମସ୍ତ
 ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସଦରଥାନାକୁ ଡାକ ଦେଇ
 କୌଣସିମନ୍ତେ ଏହି କିମ୍ପା ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବୁ-
 ଧାଇ ଦେଲେ ଯେ ଶାଳା ସେ ୧୯ ରୁଠାରୁ
 ସେ ୧୨ ରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଚାଇ ସମ୍ପଦ ଓ ମୋକ୍ଷ
 ବ୍ୟବହାରରେ କିମ୍ପା କରାବେ । ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କେ
 କୁଳମ ଶାଳ ଯେମାତ୍ରା ଗରୁ ଫେରାଅଧି
 ଦୋକାନୀର ପଦାଇ ଦେଇ କିମ୍ପା ଘୋଇ
 ରହିଲେ । କିମ୍ପାମାନଙ୍କେ କିମ୍ପା କରାବୁ ଅ-
 ବିକାର ଲାଭକୁ କଲେ ଯେ ସେମାନେ ସର-
 ନାସ କରାଗାଏ ଅବଦ୍ୟ ଲୁଚାଇ କିମ୍ପା କ-
 ରାବେ ମାତ୍ର ଲାଭାବ ଦୋକାନୀରେ ମାଲ ନାହିଁ
 ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କ ମାଲ ଅଧିକେ କିମ୍ପା କର ବସନ୍ତ
 କରାବେ । ଘରେ ଯେ କିମ୍ପା ଲୁଚାଇ ଥିଲ ଲାଭା
 ମଧ୍ୟ ଲୁଚାଇ ଦେଲେ । ଏସର ଉତ୍ତର କିମ୍ପା-
 ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଶାଳରେ କିମ୍ପା କାମକ୍ରମ ପ୍ରାୟ ହେଲା
 ଏ ଦୋକାନୀ ସେ ଦୋକାନୀ କୌଣସି ଦେବ ବା
 କିମ୍ପା ଲୁଚାଇ ପାରିଲେ ଓ ବେତେ ଯେତେ ଉପ-
 ବାସରେ ମଧ୍ୟ ଘୋଇଲେ । କାମକ୍ରମରେ କି-
 ମ୍ପା କରାବେତେ ଘରେ କିମ୍ପା ଲୁଚାଇ ମନେ
 ଦେଲେ ଯେ ପ୍ରକାଶର ବଡ଼ ଉପକାର ଦେବ ।
 ପ୍ରାୟ କୁଳକତ୍ତା ଏସର ଅବସ୍ଥା ରହିଲା ଓ ଲ-
 ଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ମୋକ୍ଷ ଦୋକାନୀ ଘୋଇଥିଲେ
 ଯେ ଲାଭାବ ଦୋକାନୀରେ ଓଡ଼ିଶା ବ୍ରାହ୍ମଣ
 କିମ୍ପା ପ୍ରାୟ ଯାବା ଲୁଚିଥିଲା ।

ଅନୁମୋଦନ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଏହି
 ଶୁଣିଅଛି ଯେ ଗଜ ବୃତ୍ତିକରେ ସ୍ଥାନୀୟ ହାତ-
 ମନାମେ କି ଅଧିକ ସିନା ପାଠ ନାହାନ୍ତି
 ଯେ ପୁନର୍ବାର ଦିନାର ଲୁଚାଇ ଉପରେ ହିତା